

А. С. ТҮХТАЕВ

ЭКОЛОГИЯ

*Ўзбекистон Халқ таълими вазирлиги
педагогика институтларининг талаба-
лари учун ўқув қўлланма сифатида
тавсия этган*

ТОШҚЕНТ «ЎҚИТУВЧИ» 1998

Республикамиз экологик ҳолатини ўрганиш ва экологик таълим-тарбияни амалга ошириш — шу куннинг долзарб масалаларидан бири ҳисобланади.

Қўлланмада экология фанининг қисқача тарихи, экологик муаммолар, типик организмларнинг ташки мұхитга мосланишлари, популяциялар экологияси, биоценоз, биогеоценоз, экотизимлар, биосфера ва унга инсон фаолиятининг таъсири, шунингдек минтақавий экология ҳақида умумий маълумотлар келтирилган.

Мазкур китобдан университетлар ва педагогика институтларининг талабалари, биологияни чуқур ўрганадиган мактаб ҳамда маҳсус лицей ўқувчилари, табиатни муҳофаза қилиш, экология масалалари билан қизиқувчи фан ўқитувчилари ҳам фойдаланишлари мумкин.

Тақризчи: Низомий номли ТДПИ доценти Р. Тошмуҳамедов.

Т 99

Тўхтаев А. С.

Экология. Педагогика институтларининг талабалари учун ўқув қўлланма. Т., «Ўқитувчи», 1998. — 192 б.

ББК 28.081 я 73

Т 1903040000—210
353(04)—98

ISBN 5—645—03192—Х

© «Ўқитувчи» нашриёти, 1998

СҮЗ БОШИ

Табиат билан инсон ўртасидаги ўзаро муносабатлар маълум қонунларга бўйсунган ҳолда боради. Бу қонунларнинг бузилиши эртами-кечми экологик ҳалокатга олиб келади.

Мустақил республикамиздаги экологик муаммолар умумижитимоий масалаларнинг ажралмас қисми ҳисобланаби, кенг жамоатчилик олдидағи ҳал этилиши зарур бўлган вазифалардан биридир. Бу борада экологик таълим-тарбия тизими мухим ўрин тутади.

Экологик таълим ва тарбияни боғчадан ҳамда умумтаълим мактабларининг 1- синфидан бошлаш керак. Экологик тарбия инсоннинг табиатга, биосфера га бўлган янгича муносабатлари ни шакллантиришда мухим босқич ҳисобланади. Бу, ўз навбатида, мустақил республикамизда юксак экологик маданиятли, ўз Ватанига, элига хизмат қиласидиган инсоннинг шаклланишида асос бўлиб хизмат қилиши мумкин.

Маълумки, ҳозирда ўрта умумтаълим мактабларининг V синифидан бошлаб экология фани республикамизнинг кўпгина вилоятларидаги мактабларда, маҳсус лицейларда тажриба сифатида ўқитила бошланди. Экология фанини республикамиздаги мактабларда ва ихтинослаштирилган ўқув юртларида, шунингдек университет ва педагогика институтлари ва бошқа олий ўқув юртларида ўқитилиши талабалар учун экология фанидан ўзбек тилида ўқув қўлланмана ва дарсликлар яратишни тақозо этмоқда. Биз ўзбек тилида адабиётлар этишмаслигини ҳисобга олиб, мазкур ўқув қўлланмани тайёрладик.

Мазкур қўлланмада тирик организмлар, популяциялар, ҳамжамоалар экологияси ва биосфера ҳақидаги бўлимлар берилди. Ўзбекистондаги экологик аҳвол ва уни яхшилаш йўллари, ташқи мухит ҳамда экологик омиллар, тирик организмларнинг турли даража ва кўринишларда ташқи мухитга мослашиши каби мавзулар ёртилди. Айрим мавзулар талабаларга яна тушунарли бўлиши учун тегишли жадвал ва расмлар илова қилинди.

Будардан ташқари, «маҳсус» ёки «минтақавий» экология деб номланган бўлимда республика қўламидаги ҳамда Марказий Осиё давлатлари ўртасидаги асосий экологик муаммоларга, яъни Орол ва Орол бўйи, чўл, тоғ ва тоғ олди ҳамда суфориладиган ерларнинг экологик аҳволига тегишли баъзи маълумотлар келтирилди.

Мазкур қўлланмани нашр этишда яқиндан ёрдам берган

Низомий номли Тошкент Давлат педагогика институтининг ректори Б. Ф. Қодиров ва Тошкент шаҳар Сирғали туманидаги 305-эколицей директори Д. Р. Аҳмедоваларга муаллиф ўзининг саимий миннатдорчилигини изҳор қиласиди.

Қўлланма баъзи камчиликлардан холи бўлмаслиги мумкин, шу туфайли қўлланма ҳақида ўз фикр-мулоҳазаларини, фойдали маслаҳатларини билдирган ўқувчиларга муаллиф олдиндан ўз миннатдорчилигини билдиради.

Манзилимиз: Тошкент, 700129, Навоий кўчаси, 30. «Ўқитувчи» нашириётининг кимё-биология адабиёти таҳририяти.

I БУЛИМ. ЭКОЛОГИЯ ФАНИ ВА УНИНГ ҚИСҚАЧА ТАРИХИ

ЭКОЛОГИЯ ФАНИ ВА УНИНГ БУЛИМЛАРИ

Экология биология фанлари қаторидаги мустақил фан ҳисобланади. У тирик организмларнинг яшаш шароити ва уларнинг ўзи яшаб турган муҳит билан ўзаро мураккаб муносабатлари ҳамда шу асосда вужудга келадиган қонуниятларни ўрганади. Экология тушунчаси фанга биринчи бўлиб 1866 йилда немис биологи Э. Геккель томонидан киритилган. Экология — юонча сўз бўлиб, унинг маъноси тирик организмларнинг яшаш шароити ёки ташқи муҳит билан ўзаро муносабатини билдиради.

Популяциялар, турлар, биоценозлар, биогеоценозлар ва биосфера каби тушунчалар экология фанининг манбаи ҳисобланади. Шунинг учун ҳам кўпинча умумий экология тўрт бўлимга бўлиб ўрганилади: *аутэкология**, популяциялар экологияси, синэкология ва биосфера.

1. *Аутэкология* («аутос»— юонча сўз бўлиб, «ўзи» деган маънони билдиради) айрим турларнинг улар яшаб турган муҳит билан ўзаро муносабатини, турларнинг қандай муҳитга кўпроқ ва узвий мослашганлигини ўрганади.

2. *Популяциялар экологияси* («популясьон»— французча сўз бўлиб, «аҳоли» деган маънони билдиради) популяциялар тузилмаси ва динамикаси, маълум шароитда турли организмлар сонининг ўзгариши (биомасса динамикаси) сабаблациини текширади.

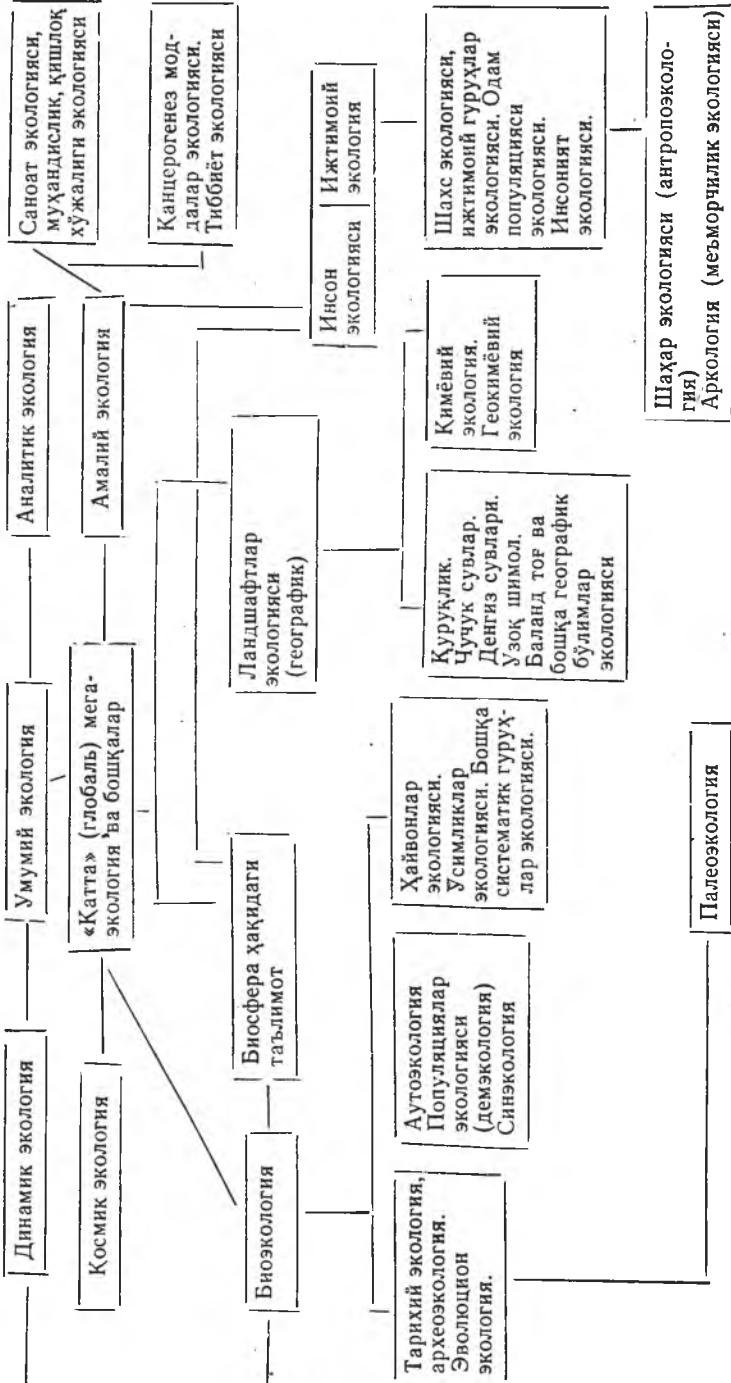
3. *Синэкология* («син»— юонча сўз бўлиб, унинг маъноси «биргаликда» демакдир) биогеоценознинг тузилиши ва хоссаларини, айрим ўсимлик ва ҳайвон турларининг ўзаро алоқасини ҳамда уларнинг ташқи муҳит билан муносабатини ўрганади.

4. *Экотизимларни тадқиқ қилишининг ривожланиши биосфера* (юонча «биос»—«ҳаёт», «сфера»—«шар») ҳақидаги таълимотни вужудга келтириди. Ушбу таълимотнинг асосчиси В. И. Вернадский ҳисобланади. Сайёрамизда тарқалган организмлар, яъни Ер қобигидаги мавжудотлар тизими *биосфера* деб аталади.

Бугунги кунга келиб экология соғ биологик фанлар тизимидан чиқиб, мазмуни кенгайиб бормоқда. Атроф-муҳитга замонавий фан ва техника тараққиётининг таъсири натижасида экология тушунчаси ўта кенгайиб кетди. Фанга «инсон экология»си деган атама ҳам кириб келди. Инсонни ташқи муҳитга муносабати бошқа тирик организмлардан тубдан фарқ қиласи.

* Экология фанининг асосий атамаларининг изоҳли луфати мазкур қўллайманинг охиридаги I иловада келтирилган.

Экологияның бүлмәләри



Инсон экологияси янги фан сифатида 1921 йил америкалик олимлар Боржес ва Парк томонидан киритилди. Дастьлаб инсон экологияси тиббий соҳа бўлими сифатида қарабиб, кейинчалик унинг ижтимоий, техник, меъморий, иқтисодий ва хуқуқий томонлари ҳам ўрганилди. Инсон экологияси инсонни атроф-муҳитга ва, аксинча, муҳитнинг инсонга таъсирини ўрганидади. Инсон экологиясини ўрганиш натижасида ижтимоий экология вужудга келди. Унга биринчи бўлиб Радерик Мак Кензил таъриф берган.

Ижтимоий экология ижтимоий фанлардан бири ҳисобланниб, унинг предмети инсон билан унинг атроф-муҳит ўртасидаги хусусий боғланишларини ўрганишдан иборат.

Шундай қилиб, экология бугунги кунда табиий ва ижтимоий фанлар жумласига кириб, ўрганилаётган обьект ёки тизимни атроф-муҳит билан муносабатини кенг миқёсда тадқиқ этади. Бир ҳужайрали содда тузилишдаги бактериялар, замбуруғлар, ўсимлик, ҳайвонлар ва уларнинг ҳамжамоалари, биосфера, шунингдек инсон ҳам экология фанининг обьекти бўлиб хизмат қиласди.

Экология фани табиат билан тирик организмларнинг узвий боғланишини ифода этар экан, у шубҳасиз, табиатни муҳофаза қилишнинг илмий асосини ташкил этади.

ЭКОЛОГИЯДА ФОЙДАЛАНИЛАДИГАН УСЛУБЛАР

Экологик илмий-тадқиқотда кўпинча тасвирий, таққослаши, тажриба ҳамда экотизимларни моделлаштириш услугубларидан фойдаланилади. Тасвирий, таққослаш ва тажриба услугублари деярли барча биология фанлари фойдаланадиган услугублардир. Экологияда тажриба ва моделлаштириш услугубларидан нисбатан кенг фойдаланилади. Шунинг учун ушбу услублар ҳақида бир оз маълумот беришга ҳаракат қиласми.

Тажриба — тадқиқотчи томонидан яратилган шароитда бораётган маълум табиий жараённи кузатишдир. Тажрибада маълум обьектга (индивидуид, популяция, биогеоценоз) таъсири. этаётган омил кучининг ортиши ёки камайиши намуна билан таққосланади. Тажриба натижалари ҳақида кўрсаткичларни ўзгаришига қараб хулоса қилинади. Бунинг учун албатта намуна билан таққослаш зарур. Тажриба ҳеч вақт таққослашсиз олиб борилмайди.

Илмий тадқиқот ишлари лаборатория ва дала шароитларида олиб борилади. Дала шароитида олиб бориладиган тажрибаларга мисол қилиб турли қишлоқ ҳўжалиги ўсимликларини сувориш, ўғитлаш таъсири тупроққа ҳар хил усувларда ишлов бериш билан ҳосилдорликнинг ўзгариши, шунингдек ҳар хил экологик омилларнинг ҳайвонлар маҳсулдорлигига таъсири capability кўрсатиш мумкин. Ана шундай тажрибалар ёввойи ўсимликлар ва ҳайвонларда ҳам олиб борилади.

Экологик илмий тадқиқот ишларида лаборатория эксперименти кенг ёйилмаган, чунки лаборатория шароити табиий ша-

роитга тұлық тұғри келмайды. Лекин тирик организмлардаги ҳаёттің жараёнларнинг баъзи томонларини лаборатория шароитида аниқлаш мүмкін. Лаборатория шароитида олиб борилаған илмий тадқиқот ишларига мисол қилиб Г. Ф. Гаузенинг инфузорияларда олиб борган тажрибаларни күрсатиш мүмкін. Г. Ф. Гаузе инфузорияларда олиб борган тажриба натижалари асосида турлар ұртасидаги рақобатни йұқотиши принципини ишлаб чиқди.

МОДЕЛЛАШТИРИШ

Табиат яхлит бир тизим сифатида қаралиб, уни ўрганишда системали услубдан фойдаланилади. Системали услубнинг методологик асоси шундан иборатки табиатнинг барча компонентлари фазо ва вақтда бир-бирлари билан ўзаро алоқада ва ривожланишда деб қаралади. Табиатни ўрганишдан асосий мақсад унинг ҳақиқий акс эттирувчи моделлар тизимини яратыпдан иборатдир,

Модель оламдаги муайян ҳодисаны абстракт тасвирашдан иборат бұлып, ушбу ҳодисаны нисбатан олдиндан айтиб бериш имконини беради. Одатда модель сүз билан ёки график тарзда ифодаланади. Аммо биз учун аниқ миқдорий маълумотлар кепрек бўлса, унда статик ва қатъий математик модель бўлиши лозим. Масалан: ҳашаротлар популяциясидаги индивидлар сонини маълум вақтда ўзгариш имконини берадиган математик тасвираш биологик нуқтаи назардан мақсадга мувофиқ ҳисобланади. Агарда ўрганилаётган популяциямиз заараркунанда тур бўлса, унда модель иқтисодий аҳамиятга ҳам эга бўлади. Модель кўрсаткичларини ЭҲМ да ишлаб чиқиш унга баъзи ўзгартышиларни киритиш ёки аввалгиларини олиб ташлаш, янгилаш каби имкониятлар яратади. Яъни математик моделларни ҳисоблаш машиналари ёрдамида «созлаш», такомиллаштириш, ҳақиқий ҳодисага яқинлаштириш мүмкін.

Моделлаштириш жараёни умумлаштириш учун анча қулай имкон беради, шунингдек ҳодисанинг баъзи томонларини аниқ маълумот билан тұлдириш ёки янги назарий хуносалар чиқаришга ёрдам беради. Модель «ишиламай қолса», яъни ҳақиқатга унча тұғри келмаса, ЭҲМ томонидан ўзгартышилар киритилиши ва яхшилаш зарурлигини айтиб беради.

Модель ҳақиқатни тұғри акс эттирса тажриба учун кенг имкониятлар очиб, системага янги омилларни киритиш ва уларнинг таъсирини аниқлаш мүмкін бўлади.

Математик ва концептуал моделлар ажратилиб, концептуал модел маълум бир экотизимни илмий тасвиrlовчи схемалар мажмуди ёки тизими, жадвал, графиклар ва бошқалардан ташкил топади. Масалан: энергетик модель блок-схемалардан ташкил топған бўлиб, унда блоклар, ҳар бир блокдаги энергия захираси ҳамда энергиянинг ҳаракати йұналиши кабилар ифодаланади.

Математик моделлар бир неча дифференциал тенгламалар ва тенгсизликлар йиғиндисидан иборат бўлиб, у ёки бу омилнинг таъсир кучи ўзгаришини моделнинг ўзгаришига қараб олдиндан айтиб бериш мумкин.

Биз популяциялардаги мураккаб ҳодисаларни математик моделлар ёрдамида ўрганмоқчимиз, яъни популяцияларнинг динамик назарияси билан танишмоқчимиз. Бу ерда популяциянинг миқдорий динамикаси унинг жинсий ва ёш тузилмаси, ташқи муҳит таъсири, эволюциянинг ҳар хил омиллари таъсирида ўтадиган генетик шакл ва одамзод фаолияти натижалари билан боғлаб ўрганилади. Жонсиз оламда динамик жараёнлар жуда кўп учратилади. Уларни моделлаштириш ҳам осон. Аммо тирик организмлар учун динамик моделлар яратиш нисбатан анча қийин. Шунинг учун динамик моделлар яратишдан аввал статик моделлар билан шуғулланилган. Ўсимлик баргларининг жойланиш тартибини ёки моллюска чиғаноқларининг тузилишини спираль чизиқлар қонунияти ёрдамида тушунтиришга ҳаракат қилиш статик моделлаштиришга мисол бўлади.

Динамик моделлар шахснинг ўсишига оид бўлиб, уларни белгиялик олим Адольф Кетлс тузган эди. Модель воқеликни аниқ акс эттириш, унинг келиб чиқиши қонуниятларини сақлаб қолиши керак. Модель тузилгандаги мушоҳада, олинган модель бир-бирига ўхшаши жуда кўп ҳодисаларнинг маъносини очишга, уларни таҳлил қилишга имкон берадиган даражада бўлиши лозим. Модель тузганда биз индивидларнинг туғилиш ва тирик қолиш механизмларини популяциядаги ички алоқаларга боғлашимиз, популяция кўрсаткичларини эса биотик ва абиотик муҳит орқали аниқлашимиз керак. Бундан ташқари, индивидларнинг генетик хусусиятлари ҳам муҳим роль ўйнайди. Маълумки, табиатда бир жинсли популяция йўқ. Индивидлар генотипи насллар сонига, кўпайиш жараёнига катта таъсир кўрсатади. Демак, популяциянинг ҳар бир гуруҳи ўзига хос кўпайиш кўрсаткичларига эга бўлади. Бу омилларни ҳисобга олмай туриб тўғри модель тузиш мумкин эмас. Математик моделлаш биологик ва экологик ҳодисаларни аниқ шарҳлаш ва келажак тадқиқотлар режасини тузишда қудратли омил сифатида катта аҳамиятга эга.

ЭКОЛОГИЯНИНГ ҚИСҚАЧА ТАРИХИ

Тирик организмлар ҳаётининг ташқи муҳит билан боғлиқлиги қадимдан маълум. Антик даврда яшаган файласуфларнинг асарларида ҳайвонларнинг турли инстинктлари, балиқлар ва қушларнинг миграциялари, ўсимликларнинг ташқи қиёфаси тупроқ ва иқлим шароитлари билан боғлиқлиги ҳақидаги маълумотлар келтирилади. Ўйғониш давридаги ишларда ўсимлик ва ҳайвонларнинг тузилиши яшаш шароитлари билан боғлиқ ҳолда ўрганилади.

XVII—XVIII асрлардаги экологик маълумотлар тирик организмларнинг айрим гуруҳларини ўрганишга қаратилган эди.

Ж. Бюффон (1707—1778) нинг ишларида ҳайвонларнинг тузилишига ташқи муҳитнинг таъсири масаласи кўтарилиган. Ж. Б. Ламарк (1774—1829) дастлабки эволюцион таълимотни ўртага ташлади ва ўсимлик ҳамда ҳайвонларнинг эволюцион ўзгаришлирида энг муҳим омил бўлган ташқи муҳит таъсири деб ҳисоблади. XIX асрдаги экологик маълумотлар (А. Гумбольдт) ўсимликлар географиясида янги экологик йўналишни келтириб чиқарди.

1859 йилда Ч. Дарвин «Табиий танланиш йўли билан турларнинг келиб чиқиши» асарида табиатдаги яшаш учун кураш, яъни тур билан муҳит ўртасидаги ҳар қандай қарама-қаршиликларнинг қўринишлари табиий танланишга олиб келади ва эволюциянинг ҳаракатлантирувчи кучидир деб қарайди.

XIX асрнинг иккинчи ярмида экология фани ўсимликлар ва ҳайвонларнинг иқлим омилларига мосланишини ўрганди. А. Н. Бекетов (1825—1902) ўсимликларнинг ички ва ташқи тузилишидаги хусусиятларни уларнинг географик тарқалиши билан боғлиқлиги ҳамда физиологик усусларнинг экология учун аҳамияти катта эканлигини кўрсатди. Ана шундай ишлар ҳайвонлар ҳаёти мисолида А. Ф. Миддендорф томонидан ўрганилди. 1877 йилда немис гидробиологи К. Мёбиус биоценозлар ҳақидаги тасаввурларни асослаб берди. Жамоаларни ўрганиш турли усуллар билан бойиди ва ўсимликлар жамоаси (фитоценология) ўсимликлар экологиясининг мустақил соҳаси сифатида ажralиб чиқди. Ўсимликлар жамоаси ҳақида Г. Ф. Морозов ва Ф. Н. Сукачев батафсил фикр юритиб, бу соҳага асос солдилар. Рус олимлари В. Н. Сукачев, Б. А. Келлер, В. В. Алексин, В. Г. Раменский, А. П. Шенников ва чет эллик олимлардан Ф. Клементес, К. Раункиер, Т. Дю Рие, И. Браун — Бланке ва бошқаларнинг фитоценология ишлари умумий биоценологиянинг ривожланишига катта ҳисса қўшди.

Умумий экологиянинг ривожланишида Д. Н. Кашкаровнинг «Муҳит ва жамоа» деб номланган Ўрта Осиё университетида ўқиган маъruzалари кейинчалик «Ҳайвонлар экологияси асослари» номи билан биринчи ёзилган дарслик бўлиб қолди.

Ҳайвонларнинг морфологик ва эволюцион экологиясини ривожлантириша М. С. Гиляров, С. С. Шварцлар катта ҳисса қўшдилар. И. С. Серебряков томонидан гулли ўсимликларнинг ҳаёт шакллари таснифоти ишлаб чиқилди.

1940- йилларнинг бошларида табиий системаларни ўрганиш жараёнида янги йўналиш келиб чиқди. 1935 йили инглиз олими А. Тенсли экосистемалар, 1942 йилда эса В. Н. Сукачев биогеоценозлар ҳақидаги таълимотни илгари сурдилар.

1950- йилнинг бошларида Г. Одум, Ю. Одум, Р. Унтеккер, Р. Маргалеф ва бошқалар биологик маҳсулдорликнинг назарий асосларини яратиш борасида иш олиб бордилар.

Хулоса қилиб шуни айтиш керакки, экологиянинг ижтимоий роли ортиб бормоқда ва у табиатни муҳофаза қилиш ва ундан оқилона фойдаланишининг назарий асоси ҳисобланади.

ЎРТА ОСИЕЛИК АЛЛОМАЛАРНИНГ ТАБИАТ ВА ЭКОЛОГИЯ ХАҚИДАГИ ФИКРЛАРИ

Ўрта асрларда Ўрта Осиёда яшаб ижод этган олимлардан Мұхаммад Мусо ал-Хоразмий, Абу Наср Форобий, Абу Райҳон Беруний, Абу Али ибн Сино ва бошқалар табиат фанларининг ривожланишига катта ҳисса құшғанлар. Улар ҳали экология фани дунёга келмаган даврда табиат ва ундаги мувозанат, үсімлік ва ҳайвонот дунёси, табиатни эъзозлаш ҳақида қимматли фикрлар айтганлар.

Буюк аллома **Мұхаммад Мусо ал-Хоразмий** (782—847) рисолаларидан бирида бундай деб ёзади: «Билинг-ки, дарёнинг кўзлари ёшланса унинг бошига ғам, кулфат тушган бўлади. Одамлар, дарёдан меҳрингизни дариф тутманлар». Дарёнинг ёшли кўзлари деганда Мұхаммад Мусо ал-Хоразмий нималарни кўзда тутди экан? Эҳтимол, у дарё сувининг ортиқча исроф бўлишини назарда тутгандир? Ваҳоланки, буюк бобомиз энг аввало дарё билан одамларнинг бир-бирини тушунишлари ва тил топишишлари, ўзаро меҳр-муҳаббат қўйишларини назарда тутган. }

847 йилда Мұхаммад ал-Хоразмий «Қитоб сурат ал-арз» деган асарини ёзди. Унда дунё океанлари, қуруқликдаги қитъалар, қутблар, экваторлар, чўллар, тоғлар, дарё ва денгизлар, кўллар, ўрмонлар ва улардаги үсімлік, ҳайвонот дунёси, шунингдек бошқа табиий ресурслар — Ернинг асосий бойликлари ҳақида маълумотлар келтирилган. Ушбу рисолада математика, геология, астрономия, этнография, тиббиёт, шунингдек дунё халқларининг табиий кўникмалари ва тарихий-ҳуқуқий билимлари умумлаштирилган.

Ўрта Осиё халқлари ижтимоий-фалсафий фикрининг энг йирик ва машҳур вакилларидан бири **Абу Наср Форобийнинг** (870—910) илмий-фалсафий мероси ниҳоятда бой. Унинг асарлари ҳозиргача тўлиқ аниқланмаган. Немис олими М. К. Броккельманнинг рўйхатида Форобийнинг турли соҳаларга оид 180 та асарининг номи келтирилади. Бу асарлар бир неча гуруҳларга бўлинади. Шулардан 11-гуруҳга Форобийнинг табиатшунослик илми, амалий фаолият ва ҳунармандчилик масалаларига оид асарлари киритилган.

Форобий табиатшуносларнинг турли тармоқлари билан шуғулланган бўлиб, «Қитоб ал-ҳажм ва ал-миқдор», «Қитоб ал-мабоди ал-инсония» («Инсониятнинг бошланиши ҳақида китоб»), «Қитоб фи-аъзо ал-ҳайвон» («Ҳайвон аъзолари тўғрисида китоб») номли асарлари бунга далил бўла олади.

Форобий ўзининг «Иҳсоа ал-улум ва ал-таъриф» асарида замонасидаги илmlарни ҳар томонлама ўрганиб, уларни маълум тизимга солиб, туркумларга ажратди, ҳар бир илм тармоғига таъриф беришга ҳаракат қилди, табиатшунослик илмига катта эътибор берди.

Табиатшуносликка оид «Одам аъзоларининг тузилиши»

(«Рисолат фи-аъзо ал-инсон»), «Ҳайвонлар аъзолари ва уларнинг вазифалари ҳақида» каби асарларида одам ва ҳайвонлар айрим аъзоларининг тузилиши, хусусиятлари ва вазифалари ҳақида, уларнинг ўхшашлиги ва фарқлари келтирилиши билан бирга асосий анатомик-физиологик тушунчалар берилган. Уларнинг руҳий ҳолатларидағи хусусиятлари ҳақида ҳам тұхтаб ұтилған. Одам аъзосининг тузилиши ва вазифалари ҳақида сүз юритилгандың уларнинг ўзаро боғлиқлиги ва яхлитлиги уларда келиб чиқадиган ўзгаришлар, яғни касаллуктар биринчи навбатда овқатланиш тартибининг бузилиши оқибатида келиб чиқади, деб тушунтирилади. Қасаллукнинг олдини олиш, соғломлаштириш ва бошқа чора-тадбирларни құллаш лозим эканлиги ҳақида маълумотлар келтирилади.

Форобий табиий ва инсон құлғы билан яратиладиган сунъий нарсаларни ажратған. У табиий нарсалар табиат томонидан яратилған, деган холосага келади. Инсон омилиниң таъсири катта эканлигини, табиий ва сунъий танлаш ҳамда табиатта күрсатиладиган бошқа таъсирларни атрофлича баҳолаган.

Абу Райхон Беруний (973—1048) коинотдаги ҳодисаларни тараққиёт қонунлари билан, нарса ва ҳодисаларнинг ўзаро таъсири билан тушунтиришга уринади. Олим ердаги баъзи ҳодисаларни Қүёшнинг таъсири билан изоҳлайди. Унингча, инсон табиат қоидаларига риоя қылған ҳолда борлиқни илмий равишда түғри ўргана олади.

Беруний баъзи табиий-илмий масалаларда табиат ҳаётидаги диалектиканы топишига ҳаракат қиласи да шу зайлда, умумий шаклда бўлса ҳам, кейинги даврлардаги табиатшунос олимларга баъзи мұхим илмий ютуқларга эришиш учун йўл кўрсатиб беради. Масалан, Беруний айтадики, ердаги ўсимлик ва ҳайвонларнинг яшаси учун зарур имкониятлар чеклидир. Лекин ўсимлик ва ҳайвонлар чексиз кўпайишга интилади ва шу мақсадда курашади. Беруний табиатшунос сифатида табиат ҳақида қўйидагича фикр юритади: «Экин ва насл қолдириш билан дунё тўлиб бораверди».

Гарчи дунё чекланган бўлса-да, кунлар ўтиши билан бу иккى ўсиш натижасида кўпайиш чекланмайди. Агарда ўсимлардан ёки жоноворлардан бирор хилининг ўсишига шароит бўлмай, ўсишдан тўхтаса ҳам бошқаларида бу аҳвол бўлмайди. Улар бирданига пайдо бўлиб, бирданига йўқолиб кетмайди. Балки уларнинг бири йўқолса ҳам, у ўз ўхшашини қолдириб кетади.

Агар ер юзини бир хил дараҳт ёки бир хил ҳайвон бутунлай қоплаб олса, бу ҳолда ҳайвоннинг кўпайишига ҳам, дараҳтнинг ўсишига ҳам ўрин қолмайди. Шу сабабдан деҳқонлар экинларни ўтоқ қилиб, кераксизини юлиб ташлайди. Боғбон ҳам дараҳтларнинг мева берадиган шохларини қолдириб, кераксизини кесиб ташлайди.

Беруний асарларида ўсимлик ва ҳайвонларнинг биологик хусусиятлари, уларнинг тарқалиши ва хўжаликдаги аҳамияти

ҳақида маълумотлар топиш мумкин. Берунийниң илмий қараашлари асосан «Сайдана», «Минералогия», «Қадимги авлодлардан қолган ёдгорликлар» каби асарларида учратилади. Беруний «Қадимги авлодлардан қолгаң ёдгорликлар» асарида Эроннинг турли тропик ўсимлик ва ҳайвонот дунёсини баён этган. Ушбу асарда ўсимлик ва ҳайвонларнинг ташқи муҳит билан алоқаси, уларнинг хулқ-атвори йил фаслларининг ўзгариши билан боғлиқ равиша ўзгариши мисоллар билан тушунтирилган.. Жумладан, асарда қиши қаттиқ, совуқ келса, қушларнинг тоғдан текисликларга тушиши, чумолиларнинг уясиға бекиниб олиши ва ҳоказолар ифода этилади.

Беруний Ер қиёфасининг ўзгариши ўсимлик ва ҳайвонот дунёсининг ўзгаришига, тирик организмларнинг турли ҳаёти Ер тарихи билан боғлиқ бўлиши керак деб ҳисоблайди. Қумни ковлаб, унинг орасидан чиганоқни топиш мумкин, дейди аллома. Бунинг сабаби шуки, бу қумлар қачонлардир океан туби бўлган, деб хулоса қиласи у.

Беруний «Сайдана» деган асарида 1116 тур дори-дармонларни тавсифлаган. Уларнинг 750 таси турли ўсимликлардан, 101 таси ҳайвонлардан, 107 таси эса минераллардан олинади. Ҳар бир ўсимлик, ҳайвон ва минералларнинг хоссалари, тарқалиши ва бошқа хусусиятлари келтирилган.

Берунийнинг «Қадимги авлодлардан қолган ёдгорликлар» ва «Ҳиндистон» деган асарларида ўсимлик ва ҳайвонларнинг тузилиши ҳамда уларнинг ташқи муҳит билан ўзаро алоқаси ҳақида ҳам қизиқарли маълумотлар келтирилади.

Беруний ўзининг табиий-илмий кузатишлари, тажрибалари асосида табиатдаги ҳодисалар маълум табиий қонуниятлар асосида бошқарилади, деган хуносага келади. Уларни ташқаридан таъсири этувчи ҳар қандай куч ўзгартиш қобилиятига эга эмас.

Абу Али ибн Сино (980—1037) жаҳон маданиятига буюк ҳисса қўшган олимлардан биридир. Иирик энциклопедист олим сифатида у ўз даври илмининг деярли барча соҳалари билан шуғулланган. Турли ёзма манбаларда унинг 450 дан ортиқ асар ёзганлиги эслатилади. Бизгача унинг 240 та асари етиб келган.

Ибн Сино асарлари орасида «Тиб қонунлари» шоҳ асари тиббиёт илмининг қомуси бўлиб, ўрта аср тиббиёт илми тарқалишининг олий чўққиси ҳисобланади.

Ибн Сино тиббиёт тарихида физиотерапия асосчиларидан бири ҳисобланади. Киши организмига ташқи муҳит таъсири мұхимлигини билган аллома айрим касалликлар сув ва ҳаво орқали тарқалиши ҳақида фикр баён этган, яъни у касалликнинг юқиши масаласини ҳал этишга яқинлашган эди. «Касалликларнинг баъзилари юқумли бўлади. Булар мохов, қўтирилган, чечак, вабо иситмаси, йиринглаган яралар каби касалликлардир. Хусусан, булар одамларнинг турар ерлари тор бўлганда, яъни аҳоли зич яшаган жойларда шунингдек, шамол ва бошқалар орқали тарқалади.

Абу Али ибн Синонинг фалсафий ва табиий-илмий қарааш-

лари унинг жаҳонга машҳур асари «Қитоб аш-шифо», яъни «Даволаш китоби»да баён этилган. Бу асарда материя, фазо, вақт, шакл, ҳаракат, борлиқ каби фалсафий тушунчалар, шунингдек математика, кимё, ботаника, зоология, геология, астрономия, психология каби фанлар ҳақида фикрлар баён этилган.

Ибн Синонинг тоғларнинг вужудга келиши, Ер юзининг даврлар ўтиши билан ўзгариб бориши, зилзиланинг бўлиши каби турли табиий жараёнлар ҳақидаги фикрлари геология илмининг ривожланишига катта таъсир қилди.

Заҳириддин Муҳаммад Бобур (1483—1530) нинг номи айтилганда баъзилар уни шоир деб билади. Унинг ғазаллари жуда жозибадор, ҳар кимга манзур. Аммо Бобур фақат шоиргина бўлмай, балки подшоҳ, саркарда, тарихчи ва машшоқ, овчи ва боғбон, сайёҳ ва табиатшунос ҳам бўлган.

Бобур асарлари бамисоли таги йўқ бир хазинадир. «Бобурнома» Бобурнинг энг йирик асаридир. Асарда Бобурнинг кўрган-кечирганлари, юрган жойларининг табиати, бойлиги, одамлари, урф-одатлари, ҳайвоноти, ўсимликлари ва бошқалар тасвирланган. Ҳар бир касб әгаси бу китобдан ўзига керагича маълумот топади. Асар муҳим атамалар ва топономик манбаларга бой. Унда ер, сув, ҳаво, турли табиий ҳодисаларга тегишли ҳалқ сўзлари кўплаб топилган.

Бобур ўз асарида ҳар бир ҳудудни маълум бир тартибда тасвирлайди. Аввало жойнинг географик ўрни, сўнgra қайси иқлимга мансублиги, ҳар хил шифобахш жойлари, ўсимликлари, қазилмалари, ҳайвоноти ва аҳолиси берилади. Бобур табиатдаги баъзи ҳодисаларни тасвирлагандан уларни мутлақо мўъжизаларга боғламайди. У кўзи билан кўрган ҳар бир мамлакатнинг қайси иқлимга мансублигини ёзади. Бобур иқлим ва метеорология ҳодисалари билан ҳам қизиқкан.

Бобур бундан ташқари ажойиб геobotаник бўлган, у ўсимликларни севган ва яхши билган. Ўзбекистондаги жуда кўп гиёҳ ва дориларни, уларнинг хосиятлари ва аҳамиятини шундай таърифлаганки, миришкор боғбон бўлган киши, асл табиатшуносигина бунинг уддасидан чиқа олади.

«Бобурнома»да муаллиф Ўрта Осиё, Афғонистон ва Ҳиндистон давлатлари қишлоқ ҳўжалигининг ривожланиши ҳақида маълумотлар келтирган. Асарда Ўрта Осиёда қадим вақтлардан буён қовун, буғдой, ўрик, олма, беҳи, анор, шафтоли, олча, ёнфоқ, нок ва тутларнинг бир неча навлари борлиги таъкидланади. Шунингдек, Бобур Ўрта Осиё ва Ҳиндистонда чорвачилик ва ҳунармандчиликнинг ривожланишига катта эътибор берган. «Бобурнома»да Афғонистон ҳалқининг асаларичилик билан қадимдан шуғуллангани ва савдо қилишига тўхталган.

Бобур бўлган жойларининг табиати ва ўзига хос хусусиятларини жонажон Ватани Андижон билан таққослайди. У айниқса гуллар, манзарали ҳамда мевали дараҳтларни кўпайтиришга ва уларнинг тарқалишига эътибор берган. Бобур овга жуда ҳам

қизиқар эди, шунинг учун у Ўрта Осиё, Афғонистон, Хуросон ва Ҳиндистондаги ҳайвонларни батафсил баён этган. Алломанинг Фикрича, ўша даврларда Фарғона водийсида антилоплар, тоғ қўйлари ва йирик йиртқич қушлар, Самарқандда эса жайронлар, Бухоро антилопи, тоғ эчкилари, какликлар ва бошқа ҳайвонлар кўп бўлган. У Ҳиндистон ҳайвонларидан фил, каркидон, антилопларнинг бир неча турлари, маймунлар, дараҳтларда яшовчи калаҳара кемирувчиларини батафсил ёритган. Қушлардан эса тустовуқлар, тўтиқушлар, булбуллар, сувда яшовчи лайлак, гоз ва ўрдаклар, йирик сут эмизувчи ҳайвонлардан бегемот, сув тўнғизи кабилар келтирилади.

Бобур бир неча бор Ер қўмирлаши, Ой ва Қуёш тутилиши каби табиий ҳодисалар гувоҳи бўлган. Ушбу ҳодисаларнинг табиат қонунларидан бошқа нарса эмаслигига ишонч ҳосил қиласланган.

ЎРТА ОСИЁДАГИ ЭКОЛОГ-ГЕОГРАФЛАР МАҚТАБИ

Ўрта Осиёни ўрганган олимлардан И. А. Северцов, А. Н. Краснов кабиларнинг асарлари ва Қашкаров-Коровинларнинг мактабини шаклланиши, Ўрта Осиёда табиий географик ғояларни ривожланишида экологик йўналиш муҳим аҳамиятга эга бўлди.

1920-йилларда Ўрта Осиё табиатини дастлабки ўрганган олимлар томонидан биоценозларнинг тузилмалари ва тизими, шунингдек биоценоз ва ландшафтларнинг биринчи модели яратилиди.

1930-йилларда экология-география йўналишига асосланган Ўрта Осиё экология мактаби ҳозирги Улуғбек номидаги Тошкент давлат дорилфунуни қошида шаклланди. Мактаб ўлканинг нафақат биомажмуилари ва биотаркибий қисмларини ўрганишда катта аҳамиятга эга бўлиб қолмай, балки табиий география, айниқса ландшафтшунослик ғояларининг ривожланишида ҳам катта рол ўйнади. Бундан ташқари, эколог мутахассислар тайёрлашда, экологияни ривожлантиришда, шунингдек экологияга оид адабиётларнинг намуналарини яратишда ушбу мактабнинг хизматлари каттадир. Мактаб экологлари берган илғор ғоялар ўлканинг табиати ва табиий ресурсларини аниқлаш ва ўрганишда ҳамда Ўрта Осиёда экологик ва географик ғояларнинг ривожланишига катта ҳисса қўшди.

Географик йўналишдаги йирик эколого-географик ишлар Ўрта Осиёнинг табиати, биомажмуалари, уларнинг келиб чиқиши, ривожланиши ва ҳудудий ажralишлиари, районлаштириш, ландшафтлар харитасини яратишга қаратилди. Шунингдек, жазирама чўл ва юқори тоғли чўллар ва уларнинг ўзига хос табиий мажмуаларини ўрганиш методлари ишлаб чиқилди.

1930-йилларда эколого-географик илмий изланишларнинг натижалари китоб ҳолида чоп этила бошланди. Бунда фақат маълум жойнинг экологик ҳолати ҳақида гап бормай, балки

экология фанининг асослари биоценология ва фитоценология каби соҳалари ҳам ривожлантирилди.

Урта Осиё экологларининг айниқса; ўлканинг айрим ландшафтларининг экологиясини ўрганиш, тузилмаси, фаоллиғи, динамикаси ва эволюцияси, шунингдек табиий ресурслардан оқилюна фойдаланишининг муаммолари ишлаб чиқилди. Д. Н. Кашкаров ишларида ландшафтларнинг айрим элементлари ва уларнинг ўзаро боғлиқлиги, бирлиги ҳамда модда ва энергия алмашинуви, намлик, тупроқ ва биотик омилларнинг роли антропоген омилнинг ландшафтларга таъсири ва бошқалар очиб берилган. У биринчи бўлиб ландшафтлар ва биоценозларнинг моделини яратишга ҳаракат қилди.

П. А. Баранов ва И. А. Райковалар Помир тоғларида чўл биоценозларнинг келиб чиқиши, динамикаси ва эволюциясида организмларнинг ҳаётида ноқулай ҳароратнинг роли, маданий биоценозларни юқори тоғ шароитида яратиш масалалари ишлаб чиқилди. Р. И. Аболин, Е. П. Коровин, М. В. Культиасов ва И. И. Гранитовларнинг эколого-фитоценологик қарашлари уларнинг чоп этган бир қатор ишларида ўз аксини топган.

Урта Осиё табиатини ўрганишда эколого-географик йўналишдаги ишлар ўсимликшунослик, эколого-ботаник, фитоценологик, зооэкологик, гидробиологик, физиологик, биоценологик, агрометеорологик, шунингдек, тупроқнинг эколого-географик таҳлили каби маҳсус илмий тадқиқотларнинг методикасини шаклланишича таъсир этди.

Эколого-географик йўналиш вакиллари катта илмий назарий мерос қолдириши билан бирга методологик аҳамиятга эга бўлган экологик тизимларнинг намуналарини яратдилар. Булардан ҳозирги кунда ҳам фойдаланиб келинмоқда.

Экодоглар томонидан табиатни чоғишишим тасвирий усулда тадқиқ этиш ўзига хос хусусиятга эга. Маълумки, табиат бир бутун, унинг барча таркибий қисмлари бир-бирлари билан чамбарчас боғлиқлиги, мураккаб динамик ривожланишдаги ва фаоллик кўрсатувчи тизимdir. Ушбу услубда тасвирлаш асосида текисликлардаги чўллар, воҳалар, адирлар, тоғлар, яйловлар ташки қиёфасини эмас, балки ушбу ландшафтлардаги экологик шароитлар асосий «ҳаёт саҳнasi»ни, яъни ўсимлик ва ҳайвонларнинг турлари ва биоценозларнинг яшashi, фаоллиги ва ривожланишини белгилаб беради.

Шундай қилиб, Д. Н. Кашкаров томонидан ландшафтлар ва биоценозларни экологик нуқтаи назардан тасвирлаш асосида кўпгина асарлар дунёга келди. Ушбу услугуб унинг шогирдлари Т. З. Зоҳидов ва Р. Н. Мекленбурцев ишларида такомиллаштирилди.

Урта Осиёда зооэкологик йўналишдаги комплекс ишларнинг ривожланиши Т. З. Зоҳидов номи билан чамбарчас боғлиқ. У кўп йиллар давомида чўлларни экологик нуқтаи назардан районлаштириш ва биологик ресурсларни экологик фаунистик

таҳлил ва синтез методи ёрдамида баҳолашга алоҳида эътибор берди.

Т. Зоҳидов Қизилқум чўлларининг ўзига хос ҳаёт макони эканлигини, қумли, шўрхок, лойли ва тошлоқ чўлларни мустақил биотоплар сифатида тавсифлаб уларни ўз навбатида майдагудудий бирликлар, яъни фацияларга ажратиб беради.

Шундай қилиб, экологик районлаштириш тирик организмларга маълум бир табиий шароити билан таъсири этишини ифода этади.

Д. Н. Кашкаров ва Т. З. Зоҳидов ва бошқаларнинг ишларида ҳар бир табиий омил (геологик, тарихий, орографик, иқлим, субстрат, ўсимликлар ва бошқалар) таъсирида маълум ҳудудлар бўйича ҳайвонлар гуруҳи ҳамда биоценозларнинг тақсимланганлиги очиб берилган.

УЗБЕКИСТОНДА ЭКОЛОГИЯ ФАНИНИНГ ҚИСҚАЧА РИВОЖЛANIШ ТАРИХИ

Ўрта Осиё ҳалқлари, жумладан ўзбек ҳалқи қадимдан экологик маданият меросига эга. Шунингдек, ўтган буюк алломаларимизнинг ҳам табиат, тирик организмлар ва уларнинг ташқи муҳит билан ўзаро алоқаларига доир масалаларга тўхталиб ўтганлигининг гувоҳи бўлдик. Узбекистон Республикаси Фанлар академияси қошида иш олиб борган Ботаника, Зоология ва паразитология институтлари олимлари ўсимликлар ва ҳайвонлар экологиясига бағишланган ишларни олиб борганлар ва бормоқдалар.

УЗБЕКИСТОНДА ЎСИМЛИҚЛАРНИ ҮРГАНИШ ВА ЭКОЛОГИЯ

Ўсимликлар дунёсини ўрганишга бағишланган илмий-тадқиқот ишлари асосан экологик, флорогенетик ва фитоценологик йўналишларда олиб борилган. Ўрта Осиё ўсимликлар оламини ўрганиш М. С. Попов, Е. П. Коровин, К. З. Зокиров, А. М. Музafferov, И. И. Гранитов, С. С. Саҳобиддинов, М. М. Набиев, А. И. Введенский, А. Бутков каби олимларнинг номи билан боғланган. Илмий йўналишлар ўсимликлар оламини мунтазам таҳлил қилиш, геоботаник жиҳатдан ўрганиш, улардан оқилона фойдаланиш йўлларини ишлаб чиқиш, яъни чўл, адир, тоф, яйловларнинг унумдорлигини ошириш, фойдали ўсимликларни кўпайтириш, турли жойларда ўсадиган ем-хашак ва хом ашё манбаси ҳисбланувчи ўсимликларнинг морфогенези, физиологияси, чўл ўсимликларининг экологияси, биологияси янада кенг ўрганилиб серҳосил ўсимлик турларини чўл шароитига мослаштириш каби соҳаларда олиб борилади.

Экологик йўналиш услубининг моҳияти шу билан белгиланадики, ботаниклар флора таркибини ўрганиш билан биргаликда ўсимликка организм сифатида, унинг экологиясига ва у ёки бу тупроқ турига муносабатни текширдилар. Айниқса, ўсимликлар айрим турларининг экологиясини ўрганиш ишларига кўп эътибор берилди. Бу ишларни Е. П. Коровин, М. В. Культиасов

ва М. С. Поповларнинг номлари билан боғлиқдир. Уларнинг иш услугбларида Қозон геоботаника мактабининг ишларига эътибор берилди. Бунда экологик шароитнинг ўзгаришига эволюция жа-раёнининг йўналтирувчи омили деб қаралди.

Ўзбекистонда экологик йўналишдаги ишларнинг асосчилари Д. Н. Қашкаров ва Е. П. Коровин ҳисобланади. Улар экологик-илмий тадқиқотларни режалаштириш ва эколог мутахассислар тайёрлаш масаласини ўртага ташладилар ва унинг ниҳоятда зарур эканлигини таъкидлаганлар.

1930 йилларда Д. Н. Қашкаров ва Е. П. Коровин томонидан «Муҳит ва жамоа», «Ўрта Осиё ва Қозоғистон чўлларининг турлари ва улардан хўжаликда фойдаланиш истиқболлари», «Чўлдаги ҳаёт» каби илмий асарлар чоп этилди. Бу асарларда экология фани ва унинг вазифалари, услублари ўз аксини топган. Қейинги йилларда ҳам экология фанининг ривожланишида хўжалик билан боғлиқ бўлган муаммоларнинг илмий ечими асосий муаммо бўлиб қолаверади.

Экологик ишларнинг долзарблиги муносабати билан Ўзбекистон ФА Ботаника институтида В. А. Буригин раҳбарлигига ўсимликлар экологияси лабораторияси ташкил этилди. Ушбу лаборатория ходимлари чўл ва чала чўл шароитида ўсимликларнинг мосланишини ўргандилар. Натижада тоголди минтақаларида фитомелиоратив ишларнинг ривожланиш асоси ишлаб чиқилди. Қейинчалик бу ишлар амалда О. Ҳ. Ҳасанов, Р. С. Верник ва бошқалар томонидан давом эттирилди. Фитомелиоратив ишлар билан биргаликда қурғоқчилик зоналаридағи муҳим емхашак ўсимликлари экологиясини ўрганишга ҳам эътибор берилди.

1950 йили ташкил этилган ўсимликлар физиологияси ва биокимёси лабораториясида Жануби-Фарбий Қизилқум чўлларидаги ем-харакат ўсимликларида эколого-физиологик йўналишдаги ишлар олиб борилди.

1959 йилда ташкил этилган Қизилқум чўл станцияси олиб борган муҳим илмий ишлар ўсимликлар қопламидаги асосий эдификатор турларни ўрганиш, шунингдек, асосий ўсимлик жамоаларининг тузилиши ва маҳсулдорлиги кабиларни аниқлаш (тупроқ хусусиятлари билан биргаликда), Жануби-Фарбий Қизилқумда серҳосил сунъий яйловларни барпо этишнинг илмий асосларини ва услубларини яратишдек эколого-биологик йўналишлардан иборат бўлди.

1960 йилда ташкил этилган Нурота чала чўл станцияси ҳам ўзининг фаолиятини Ўзбекистондаги чала чўл зоналарида яйловларни яхшилашга, қимматли ем-харакат ўсимликлари орасидан қурғоқчиликка чидамли турларни танлашга ҳамда уларнинг эколого-биологик хусусиятларини ўрганишга қаратди.

Ҳозирги вақтда лабораторияядаги чўлдаги ем-харакат ўсимликларининг ҳаёт жараёнлари маҳсулдорликка боғлиқ ҳолда ўрганилмоқда. Шунингдек, сунъий экосистемалар шароитида сув ва иссиқлик стресси (қўзғалиш) таъсирида хлоропластларнинг тўп-

ланиши ва фитокимёвий фаоллиги, хлорофилл-оқсил бирикмаси, нуклеин кислоталарнинг алмашинуви ва бошқалар ўсимликнинг ўсиши давомида тадқиқ этилмоқда.

ЎЗБЕКИСТОН ҲАЙВОНЛАРИНИ ҮРГАНИШ ВА ЭКОЛОГИЯ

Д. Н. Қашкаровнинг дастлабки ишлари Ўрта Осиёда яшовчи кемирувчи ҳайвонларни ўрганишга қаратилган эди. Олим уларнинг биологияси, систематикаси ва яшаш тарзига эътибор бериш билан бирга ҳайвонлар экологияси бўйича ҳам иш олиб борди. 1928 йилда Д. Н. Қашкаров АҚШ га борди, чунки бу вақтда АҚШда экология фани бирмунча ривожланган эди. У 7 ой мобайнида йирик экологларнинг ишлари билан танишиб чиқди, жумладан, Адамс, Шелворд, Чепман, Гринелл, Элли, Тейлор, Форхис ва бошқаларнинг ишларини ўрганди. У 12' та университет, музей, қўриқхоналар билан танишади.

Д. Н. Қашкаровнинг Ленинград университетига кетиши муносабати билан Ўзбекистонда экологик йўналиш унинг давомчилари В. А. Селевин, Т. З. Заҳидов, И. И. Колесников ишларидаги ривожланди. Кейинги йиллардаги зоология тадқиқотлари Ўзбекистон ФА нинг Зоология ва паразитология институти фаалияти билан боғлиқдир. Институт 1950 йилда биология фанлари бўлими таркибида ташкил этилган. Унинг асосий тадқиқот йўналишлари Ўзбекистон ҳайвонот оламининг умумий қонуниятларини ўрганишга қаратилган.

1950 йилдан бошлаб институтда ҳайвонлар экологиясида рўй берадиган айrim жараёнлар ва қонуниятлар ўрганила бошланди. Айниқса, инсон таъсирида ҳайвонларнинг тарқалиши ҳамда таркибий ўзгаришлари, шунингдек паразит бўғимоёклилар, гельминт ва оддий организмлар ҳаёт даври ва инвазия йўлларини ўрганишда батафсил тадқиқотлар ўtkазилди.

Институтнинг муҳим амалий тадқиқотларига ҳайвонот оламини қўриқлаш ва ундан оқилона фойдаланиш тадбирлари асосларини тайёрлаш, қишлоқ хўжалик ҳайвонлари инвазион касалликларининг олдини олиш, қимматли ҳайвон турларининг кадастри ва назорат ишлари олиб боришлар киради.

Ўзбекистон ФА нинг академиклари Т. З. Заҳидов, А. М. Мұхаммадиев, мухбир аъзоларидан В. В. Яхонтов, М. А. Султонов, Р. О. Олимжонов кабилар Ўзбекистонда зоология тадқиқотларининг ривожланишида ўз ҳиссаларини қўшганлар. Улар ўзлари ҳамда шогирдлари билан биргаликда йирик монографиялар яратдилар. Жумладан, М. А. Султоновнинг «Ўзбекистон қушларининг гельментлари» (1963), В. В. Яхонтовнинг «Ҳашаротлар экологияси» (1963), Т. З. Заҳидовнинг «Қизилқум чўлининг биоценозлари» (1971) каби асрларини кўrsатиб ўтиш мумкин.

Кейинги йилларда институт олимлари «Ҳайвонот оламини қўриқлаш ва ундан рационал фойдаланиш» илмий асосларини ишлаш дастурига оид тадқиқотларга киришдилар. Бундан мақсад кузатув тадқиқотлари (мониторинг) ахборот йиғиндисини таҳлил қилиш ва тартибга солиш, генофондни сақлаш ҳамда

имкониятларни ўрганиш, ҳайвонот оламини қўриқлашдаи иборатдир. Асосий йўналиш жумҳуриятда экологик кузатишлар назариясини тизимлаштириш кенг миқёсда компьютер техникидан фойдаланишдан иборат, бу эса ўз навбатида юқори даражада назарий ва амалий натижаларга эришишни ҳамда табиатни қўриқлаш самарадорлигини оширишни таъминлайди. Шу мақсадда институт таркибида экологик кузатиш (мониторинг) лабораторияси ташкил этилиб, бунда юқорида кўрсатилган муаммога оид муҳим тадқиқотлар ўтказилади, паразитология ва гельминтология соҳасида чуқур изланишлар давом эттирилади, улар таксономик текширувларни таъминлайди. Биологик тақорланишлар, экологик хусусиятлар ҳамда ҳайвонлар экто- ва эндопаразитларига қарши интеграл кураш чоралари ўрганилади.

Институтдаги илмий ишлар асосан ундаги бир қанча йўналишдаги лабораторияларда олиб борилди. Ҳашаротлар ёки энтомология лабораторияси 1950 йилда ташкил этилган. Унга таникли олнмлардан А. Н. Лужецкий (1950—1953 йиллар); УзФА муҳбир аъзолари Р. О. Олимжонов (1954—1957 йиллар), В. В. Яхонтов (1958—1970 йиллар), биология фанлари номзоди О. Г. Давлетшина (1971—1983 йиллар) ва Н. Э. Эргашев (1981—1985 йиллар) лар раҳбарлик қилганлар.

Лабораториянинг асосий илмий йўналишлари қўйидагилардан: Узбекистонда учрайдиган заарарли ва фойдали бўғимоёқлиларни сақлаш, улардан фойдаланиш йўллари, ўсимликларни заараркунандалардан ҳимоя қилишда физиологик-биокимёвий, токсикологик омилларга асосланган ҳолда илмий иш олиб боришдан иборат.

Лабораториянинг ўсимликларни ҳимоя қилиш муаммоси атроф-муҳитни ифлослантирумаслик масалалари билан узвий боғлангандир. Атроф-муҳитнинг кимёвий моддалардан заҳарланмаслиги учун қўйидагилар тавсия қилинади: 1) қишлоқ хўжалигига заараркунандаларга бардошли навларни танлаш; 2) ўсимликларни ҳимоя қилишда табиий кушандалардан кенг фойдаланиш; 3) ҳар хил табиий шароитда заараркунанда билан унинг кушандаси ва улар ўртасидаги боғланиши ўрганиш; 4) ўсимликларни ҳимоя қилишда кам заарarlайдиган кимёвий, микробиологик моддалардан ва бошқариб турувчи моддалардан фойдаланиш.

Тернология бўлими лабораториясида Ҳ. С. Солиҳбоев, Г. И. Ишунинлар Туркистон тоғларининг ов ҳайвонларини ўргандилар. 1960 йиллардан бошлаб Ҳ. С. Солиҳбоев раҳбарлигига илмий ижодхона олдига иссиқ иқлимда яшовчи ҳайвонларнинг ҳаётини ўрганиш тавсия этилади. Натижада «Ўзбекистон жанубидаги умуртқали ҳайвонларнинг экологияси ва хўжалик аҳамияти» деган асар яратилди. Бунда сут эмизувчи ҳайвонлар экологиясига ва хўжаликда аҳамиятга эга бўлган турларига алоҳида эътибор берилди.

Қарши чўлинни ўрганиш натижасида Д. Қашкаров, А. Зоки-

ров, А. Петровалар биргаликда «Қарши чўлининг умуртқали ҳайвонлари экологияси»ни яратдилар. Бу асарда сут эмизувчи ҳайвонларнинг таркиби, тарқалиши, экологияси ва улардан фойдаланиш йўллари ишлаб чиқилган.

1963—1966 йилларда Нурота тоғининг ҳайвонот дунёсини ўрганиш вазифаси қўйилди. Олимлар олдида Қизилқум ҳайвонот дунёсининг Нурота тоғининг ҳайвонот дунёсига таъсирини ўрганиш муаммоси турарди. Натижада Ҳ. С. Солиҳбоев, О. П. Богданов, Т. А. Паленко, С. Т. Губайдулина, Г. И. Ишуний, Д. Ю. Қашкаров, Н. Зокировлар илмий ишлари натижасида «Нурота тоғи умуртқали ҳайвонлари экологияси» (1970) номли асар яратилди.

«Фарғона водийсининг умуртқали ҳайвонлари» деган асарда водийда яшовчи умуртқали ҳайвонлар зоологияси, экологияси, уларнинг тарқалиши, ҳаёт тарзи, кўпайиши, овқатланиши, хўжаликдаги аҳамияти келтирилган.

1966 йилда Т. Зоҳидов ва Ўзбекистонда хизмат кўрсатган фан арбоби, биология фанлари номзоди Г. С. Султоновлар ташабуси билан сут эмизувчиларни ўрганиш илмий ижодхонаси ташкил қилинди. 1981—1985 йилларда илмий ижодхона олдига Ўзбекистонда овланадиган камёб ҳайвонлар экосистемасини ўрганиш вазифаси қўйилди. Бўлимга В. И. Таренников раҳбарлик қилди. Ушбу беш йилликда сут эмизувчи ноёб ҳайвонлар сонининг камайиш сабабларини аниқлаш, уларнинг эски ареаларини тиклаш, камёбларини сақлаш ва улардан оқилона фойдаланиш йўлларини ишлаб чиқиш вазифаси турар эди.

Н. Н. Воложеников узоқ йиллар Пайғамбар ороли қўриқхонасида ишлаб «Пайғамбар ороли сут эмизувчи ҳайвонлари» деган асарини ёзи. Бу асарда сут эмизувчи ҳайвонлар экологияси, систематикаси ва турларнинг ўзаро алоқа муносабатлари келтирилади.

1967 йилда Т. Зоҳидов ташабуси билан орнитология лабораторияси ташкил топди. Ҳозирги кунда бу лабораторияда қушлар фаунаси, экологияси ва уларнинг халқ хўжалиги ва ўрмон хўжалигидаги аҳамияти, шунингдек экосистемаларда тутган ўрни, антропоген омилнинг қушлар биологиясига, яшаш жойлалигига нисбатан ижобий ёки салбий таъсири масалаларини ўрганиш бўйича илмий кузатишлар олиб борилмоқда.

1979 йилларда ихтиология ва гидробиология лабораторияси ходимлари А. М. Мұҳаммадиев раҳбарлигига (А. Омонов, Ф. Зоҳидова, С. Ҳамроева, Д. Мансурова ва бошқалар) Ўзбекистон сув омборлари, кўлларнинг биологик режими, ихтиофаунаси ning шаклланиши, сувнинг ифлосланиши, сув ҳайвонлари экологияси ва сув ресурсларидан фойдаланиш бўйича илмий излаишлар олиб бордилар.

Хулоса қилиб шуни таъкидлаб ўтиш лозимки, жумҳурияти-миздаги иқтисодий аҳволни яхшилаш, экологик таназзуланинг олдини олиш учун халқимиз орасида қадимдан маълум булган экологик маданиятни тиклашимиз, тарихни яхшилаб ўрганиши-

миз ҳамда ундан ҳозирги шароитда фойдаланиш имкониятлари-ни қидириб топишимиз керак.

ЭКОЛОГИК МУАММОЛАР

Инсон фаолияти таъсирида биосферанинг ўзгариши жуда тезлик билан боряпти. Инсон Ер куррасининг қиёфасини ўзгартиришда катта геологик куч сифатида вужудга келганини В. И. Вернадский томонидан таъкидлаб ўтилган эди. Инсоннинг геологик ва геокимёвий фаолиятини сарҳисоб қиладиган бўлсак ниҳоятда катта.

Инсоннинг табиий жараёнларга ана шундай муносабатда бўлиши натижасида XX асрнинг ўрталарида экологик муаммолар жуда авж олиб кетди.

Экологик муаммо деганда инсоннинг табиатга кўрсатаётган таъсири билан боғлиқ ҳолда табиатнинг инсонга акс таъсири, яъни унинг иқтисодиётида, ҳаётида хўжалик аҳамиятига молик бўлган жараёнлар, табиий ҳодисалар билан боғлиқ (стихияли талафотлар, иқлиминг ўзгариши, ҳайвонларнинг ялпи кўчиб кетиши ва бошқалар) ҳар қандай ҳодиса тушунилади. Экологик муаммоларни уч гуруҳга ажратиш мумкин: 1. Умумбашарий (глобал), 2. Минтақавий (регионал), 3. Маҳаллий (локал).

Дунё бўйича кузатиладиган табиий, табиий антропоген ёки соф антропоген ҳодисалар умумбашарий муаммолар деб қаралади. Ана шундай экологик муаммоларга баъзи бир мисоллар келтирамиз.

«Атмосферанинг димиқиши» ҳодисаси. Кейинги йилларда атмосфера таркибидаги CO₂ миқдори ортиб бораётганилиги маълум бўлиб қолди. Натижада Ер юзасининг ҳарорати 100 йил ичida 0,5—1,0°C ортди. Иқлиминг кенг кўламда ўзгариши атмосферанинг саноат чиқиндилари ва автотранспортлардан чиқаётган газлар билан боғлиқ. Ер юзасининг глобал исиши, яъни «атмосферанинг димиқиши» CO₂ нинг ҳаво таркибида ортиб кетиши, ўрмонларни кесилиши, тошкўмир ва бензин каби ёқилғиларни ёнишидан атмосферада тўпланадиган CO₂ гази туфайлидир. Ана шундай зайлда аҳвол ўзгармаси XXI асрга келиб Ер юзасининг ҳарорати 1,5—4,5°C га ортиши мумкин. Натижада: 1. Иқлиминг ўзгариши айниқса, чўлланиш жараёнининг кучайиши. 2. Ёнгинарчиликнинг ўзгариши. 3. Географик зоналарнинг силжиши. 4. Денгиз ва океанлар сатҳининг ортиши. 5. Музликларнинг эриши ва камайиши ҳамда бошқа ҳодисалар кузатилади.

Озон қатламишининг сийракланиши. Озоносфера атмосферанинг муҳим таркибий қисми ҳисобланаб, у иқлимга ва Ер юзасидаги барча тирик организмларни нурланишидан сақлаб туради. Атмосферадаги озоннинг энг муҳим хусусияти унинг доимо ҳосил бўлиб ва парчаланиб туришидир. Озон қуёш нурлари таъсирида кислород, азот оксиди ва бошқа газлар иштирокида ҳосил бўлади. Озон кучли ультрабинафша нурларни ютиб қолиб Ер юзидаги тирик организмларни ҳимоя қиласи.

ша нурлар миқдорининг ортиши тирик организмларга салбий таъсири этади. Ультрабинафша нурлар таъсирида нурланыш одамларда терини куйишига сабаб бўлади. Бугунги кунда тери раки билан касалланиш ушбу нурлар таъсирида келиб чиқаётганлиги аниқланди. Ҳозирги даврда хлорфторметанлар (фреонлар)дан кенг фойдаланиш туфайли ҳамда азотли үфитлар, авиация газлари, atom бомбаларини портлатишлар атмосферада етарли миқдорда озон тўпланишига имкон бермаяпти. Шунинг учун майший турмушда советкичларда ишлатиладиган фреондан фойдаланишни қисқартириш ва 2000 йилга бориб бутунлай ишлаб чиқаришни тўхтатиш кўзда тутилган.

Чучук сув муаммоси. Қуруқликда чучук сув ва унинг биосферадаги роли ниҳоятда катта. Гидросферада чучук сув миқдори жуда оз ($2-2,5\%$). Чучук сув захираси асосан қутблардаги музликлардир. Жамиятнинг ривожланиши билан аҳолининг чучук сувга бўлган талаби ортиб бормоқда. Бизнинг асримизда чучук сувдан фойдаланиш 7 марта ортган. Йилига 3,—3,5 минг km^3 сув сарфланади. Асримизнинг охирида ушбу кўрсаткич 1,5—2 марта ортса керак. Дарёларнинг умумий йиллик оқими Ер юзи бўйича 50000 km^3 . Аммо бундай фойдаланишда чучук сув етишмаслиги аниқ.

Қурғоқчилик зоналарда дарёлардан тўлиқ фойдаланилганда ҳатто уларнинг суви етмай қолмоқда. 1980 йил бошларида бундай ҳолат Африка, Австралия, Италия, Испания, Мексика, Нил, Сирдарё, Амударё ва баъзи бир бошқа дарёларда кузатила бошланди. Дарёларнинг саноат ва майший заҳарли моддалар билан зарарланиши (ифлосланиши) ўсиб бормоқда. Саноат йилига 160 km^3 саноат оқова сувларини дарёларга ташлайди. Бу кўрсаткич дарёларнинг умумий сув миқдорининг 10% ини, баъзи ривожланган мамлакатларда 30% ини ташкил этади. Дарёлардаги тоза сувларда йилдан-йилга ҳар хил эриган моддалар, зарарли кимёвий моддалар ва бактерияларнинг миқдори ортиб бормоқда.

Пестицидлардан фойдаланиши муаммоси. Ушбу заҳарли кимёвий моддалар гуруҳи бегона ўтлар, зараркунанда ҳашаротлар ва бошқа ҳайвонлар, ўсимликларда касалликларни келтириб чиқарувчи микроорганизмларга қарши курашда фойдаланилади. Пестицидлардан қишлоқ хўжалигида, ўрмончиликда авиация ёрдамида сепиш кенг кўламда атроф-муҳитни ифлосланишига олиб келади. Пестицидлар атмосферада, узоқ масофаларга тарқалиши шунингдек сув орқали дала, дарё, кўллардан ўтиб дунё океанларида тўпланади. Энг хавфли жойи шундаки улар экологик озиқ занжирига қўшилиб, тупроқдан ва сувдан ўсимликларга, ундан ҳайвонларга ва қушларга, ниҳоят озиқ ва сув билан одам организмига ўтади. Ҳар бир бўғинда пестицидлар зарарли ва зиён келтиради. Пестицидларнинг тирик табиатга ва одамга кўрсатадиган зарари жиддий, шу билан бирга улар ташки мұхит омилларига нисбатан барқарор моддалар ҳисобланади. Пестицидларнинг заҳарли таъсирини олдини олиш чора-тадбирлари:

1. Кукун ҳолда тайёрлашдан кўра донадор ҳолатда тайёрлаш;
2. Ҳайвон ва одамларга таъсирини сусайтириш;
3. Тупроқ ва сувларда тўпланишининг олдини олиш;
4. Пестицидлардан фойдаланишни иложи борича чеклаш;
5. Тез парчаланувчи ва беқарор пестицидларни синтез қилиш;
6. Агротехник, селекцион ва хўжалик-ташкилий ишларни қўллаш;
7. Ўсимликларни биологик ҳимоя қилиш.

Тирик табиатдаги ўсимлик ва ҳайвон турлари сонининг қисқариши муаммоси. Ўсимликлар дунёси, айниқса Ер юзидағи ҳаётни таъминлашда ўрмонларнинг аҳамияти жуда катта. Ҳозирги вақтда қуруқликтининг 30%, яъни 3,8 млрд. гектар ер ўрмонлар билан қопланган. Улар шимолий ярим шарда ва тропик зоналарда тарқалган. Ўрмонларнинг табиатда ва инсоннинг хўжалик фаолиятидаги аҳамияти кўпчилик учун маълум.

Йирик шаҳарларнинг вужудга келиши, аҳоли сонининг ва синоат марказларининг ортиши билан кишиларнинг табиат қучоғида дам олишга эҳтиёжлари ҳам ортиб бормоқда. Айниқса ўрмонлар ана шундай дам олиш масканларига айланаб бормоқда. Дунё бўйича ўрмонларнинг ҳолати яхши эмас. Ҳар йили 3 млрд. м³ ҳажмда ўрмонлар қирқилмоқда, ФАО маълумотларига кўра бу кўрсаткич 2000-йилга бориб 1,5 мартаға ортади. Инсониятни, айниқса тропик ва субтропик ўрмонлар муаммоси ташвишга солмоқда. У ерларда йилига дунё миқёсидаги қирқилиши керак бўлган ўрмонларнинг ярмидан кўпи кесиб ташланмоқда. 160 млн. гектар тропик ўрмонлар вайрон бўлган, атиги йилига 11 млн. гектар майдон тикланмоқда. Флоранинг камайиб кетиши «Қизил китоб» яратилишига сабаб бўлди (1- жадвал).

1- жадвал

**Иўқолиш хавфидаги турлар сони
(Халқаро «Қизил китоб» маълумоти)**

Таксонлар	турлар	Кенж турлар	Жами	Умумий турлар сонига нисбатан % ҳисобида
Сутэмизувчилар	227	93	320	6,2
Қушлар	264	167	431	4,6
Судралиб юрувчилар	74	61	135	1,8
Амфибиялар	34	7	41	2,8
Чучук сувдаги балиқлар	169	25	194	3,5
Юксак ўсимликлар	250 000	дан кам эмас		10,0 дан кам эмас

Аҳоли сонининг ортиши, хўжалик фаолиятининг кенгайиши туфайли табиатнинг инсон қўли тегмаган жойи қолмаяпти. Ҳай-

вонларнинг асосий кўпайиш ҳудудлари, миграция қилувчи йўлари, дам олиш жойлари, туёкли ҳайвонларнинг озиқланувчи майдонлари сунъий қопламларга айланган, сувлар босиб мол боқиб ёки ҳайдаб юборилган. Ҳайвонларнинг яшаш жойини йўқотиб юбориши барча қитъалар учун тааллуқли муаммо ҳисобланади. Айниқса, нам тропикларда кўпчилик ҳайвон турларининг қирилиб кетиши кузатилмоқда.

Ўсимлик ва ҳайвон турларини давлат муҳофазасига олиш қонунлар орқали овчиликни тўғри йўлга қўйиш, шунингдек қўриқхоналар, заказниклар, миллий боғлар, ботаника боғлари ва «Қизил китоб»лар ўсимлик ва ҳайвон турларини сақлашда катта роль ўйнади.

Минтақавий экологик муаммолар. Ер юзасининг муайян минтақаси ўзига хос табиий-иқлим, ижтимоий-экологик, этнографик хусусиятлари уни табиат билан инсон ўртасидаги ўзаро алоқа муносабатлари характерини белгилаб беради. Минтақавий экологик муаммоларга баҳо беришнинг мезони ҳаво ва сувнинг ифлосланиши, белгиланган миқдордан ошиб кетиши, тупроқнинг эрозияси, яйловларнинг ишдан чиқиши, ўрмонларда дараҳтларни кесиш ва бошқалар ҳисобланади.

Марказий Осиёдаги минтақавий экологик муаммолардан энг муҳими Орол ва Орол бўйи экологик муаммосидир. Орол денгиз яқин вақтларгача дунёдаги энг йирик денгизлардан бири ҳисобланган. У муҳим балиқчилик, овчилик, транспорт ва рекреацион* аҳамиятга эга эди. Сугориладиган деҳқончиликнинг ривожланиши натижасида, шунингдек қурғоқчилик йиллари Амударё ва Сирдарёлар сув куиши 1970 йилга келиб $37,8 \text{ км}^3$, 1980 йилда эса $11,1 \text{ км}^3$ гача камайиб кетди. 80- йилларнинг бошларида ушбу дарёларнинг денгизга қўйилиши бутунлай тўхтади.

Сувнинг шўрланиш даражаси 9—10 г/л дан 34—37 г/л гача ортди. Ҳозирги кунда денгиз сатҳининг йиллик ўртача пасайиши 80—110 см. Оролнинг қуриган туви йирик чанг-тўзон маконига айланди. Аҳоли ичадиган сув пестицидлар билан ифлосланган, кейинги 10 йил ичida ўлиш икки марта ортган. Болалар ўлими 1000 тадан 45—90 тага тўғри келади. Аёлларнинг 80% дан ортиғи камқонлик хасталигига мубтало бўлган. Болаларнинг 90% ида сийдигига тузлар миқдори ортиб кетган. Юқумли касалликлар тез-тез такрорланиб туради.

Орол ва Орол бўйида мураккаб экологик муаммолар мажмуи шаклланган бўлиб, келиб чиқиши ва оқибати даражаси жиҳатдан давлатлараро характерга эга.

Келажакда ушбу минтақавий муаммони ҳал этилиши Марказий Осиёни ижтимоий экологик ва иқтисодий аҳволи, шунингдек демографик ҳолат, сугориладиган ерларни мелиоратив ҳолати ва маҳсулдорлигини ошириш, аҳолини ичимлик сув билан таъминлаш кабилар билан боғлиқ.

Ўзбекистондаги экологик муаммолар. Бугунги кунда Муста-

* Рекрация — қулай табиий шароитда қувватни тиклаш ва дам олиш.

қил Узбекистон йирик саноат ва аграр миңтаقا бўлиб, келажакда дунёга юз тутган машинасозлик, энергетик, кимё, озиқовқат саноати, транспорт мажмуини янада ривожлантириш кўзда тутилмоқда. Ҳолбуки, ишлаб чиқарувчи кучларнинг ривожланиши республикада ижтимоий-экотизимларнинг ҳолатига муайян даражада салбий таъсир кўрсатади. Республикада кескин бўлиб турган экологик ва табиатни муҳофаза қилишга оид муаммолар қўйидагилар:

1. Йирик ҳудудий-саноат мажмулари жойлашган районларда (Ангрен-Олмалиқ-Чирчик, Фарғона-Марғилон, Навоий ва ҳоказо) табиатни муҳофаза қилиш муаммолари.

2. Орол ва Оролбўйи муаммолари, сув ресурсларини муҳофаза қилиш ва улардан мақбул тарзда фойдаланиш.

3. Агросаноат мажмуидаги экологик муаммолар.

4. Табиатдаги сувларнинг саноат чиқиндилиари, пестицидлар ва минерал ўғитлар билан ифлосланиши.

5. Ӯсимлик ва ҳайвонот дунёсини муҳофаза қилиш ва қайта тиклаш муаммолари, қўриқхоналар ва миллий боғлар тармоғини кенгайтириш.

ЭКОЛОГИЯ ФАНИНИНГ ВАЗИФАЛАРИ

Экологларнинг келажакдаги амалий вазифалари инсон эҳтиёжини янада тўлароқ қондиришга қаратилган ҳолда антропоген биогеоценозларни қайта кўриб чиқиш ва уларни маҳсулдорлиги ва барқарорлигини оширишга қаратилиши керак. «Инсон ва биосфера» деб аталган йирик халқаро дастурда кейинги йилларда экология соҳасида ҳамда инсонни ўраб турган атроф-муҳитни тадқиқ қилишнинг аниқ илмий йўналишлари кўрсатиб берилган:

Ҳаёт жараёни қонуниятларини ўрганиш, шунингдек, инсоннинг табиий тизимларга ва биосферага бўлган таъсирини бир бутун ҳолда ўрганиш.

Биологик ресурслардан оқилона фойдаланишнинг илмий асосларини ишлаб чиқиш, инсон фаолияти натижасида ўзгарган табиатдаги ўзгаришларни олдиндан билиб олиш ва биосферада кузатилаётган жараёнларни бошқариш ва ниҳоят инсоннинг яшаш муҳитини сақлаш.

Популяциялар сонини бошқариш.

Зааркунанда турларга қарши кураш учун кимёвий моддаларни қўллашни, минимум даражада фойдаланишни, таъминлаш чора-тадбирларининг тизимини ишлаб чиқиш.

Муайян турдаги ландшафтларни у ёки бу таркибий қисмларининг хусусиятларини ўрганишда экологик индикациядан фойдаланиш, шунингдек табиий муҳитни ифлосланганлигини аниқлашда индикацияни кенг қўллаш.

Бузилган ва издан чиққан табиий тизимларни қайта тиклаш, қишлоқ хўжалиги оборотидан чиқиб кетган ерларни рекультивациялаш, яйловларни тиклаш, тупроқ унумдорлигини

ошириш, сув ҳавзаларининг маҳсулдорлигини ва бошқаларни қайта тиклаш.

Овчиликни хўжалик соҳасига ўтказиш.

Биосферанинг айрим участкаларини эталон сифатида сақлаш*.

УЗБЕКИСТОНДА ЭКОЛОГИК ВАЗИЯТНИ ЯХШИЛАШ ЙУЛЛАРИ

Ўзбекистон Республикаси табиатни муҳофаза қилиш ва ундан оқилона фойдаланиш борасидаги асосий стратегик мақсадлар қуидагилар ҳисобланади: аҳолининг сиҳат-саломатлиги учун қулай шароит яратиш, биосферавий мувозанатни сақлаш; Ўзбекистоннинг ижтимоий-иқтисодий ривожланиш самародорлиги ва барқарорлигини кўзлаган ҳолда табиий ресурслардан фойдаланиш; қайта тикланадиган табиий ресурслар ишлаб чиқариш ва истеъмол жараёнларининг мувозанатини сақлаш, тикланмайдиган ресурсларни ишлаб чиқариш чиқиндиларидан оқилона фойдаланиш; регионал ва локал даражаларда табиатни қайта тикланиш хусусиятини тиклаш; табиатнинг дастлабки турлари ва уларнинг генофондини, ландшафтларнинг хилма-хиллигини сақлаш.

Экологик хавфсизликни таъминлаш давлат даражасидаги энг муҳим вазифалардан биридир.

Экологик муаммоларни ҳал этиш мақсадида давлат томонидан атроф-муҳитни муҳофаза қилиш, табиий ресурслардан оқилона фойдаланишининг Ўзбекистон республикасида 2005 йилгача мўлжалланган дастури ишлаб чиқилди.

Ушбу дастур бўйича дастлаб 1995 йил республикамизнинг барча ҳудудларида атроф-муҳитнинг ҳолатини ва энг ёмон экологик аҳволдаги зоналарнинг сифатини яхшилашни таъминлаш; 2000 йилга бориб аҳоли саломатлиги учун ҳавфли бўлган моддаларни шаҳар атмосфера ҳавосига ва сув ҳавзаларида рухсат этилган ўртacha даражага етказиш; 2005 йилга бориб республикада экологик аҳволни тубдан яхшилаш, бунда зааралangan табиий муҳит ва унинг айрим таркибий қисмлари ҳамда экотизимларни мувозанатга келтириш учун маҳсус тузилган дастур бўйича ишни амалга ошириш. Олдинга қўйилган вазифани уddyдалаш учун: ижтимоий ишлаб чиқариш ва истеъмолга экологик нуқтаи назардан ёндашиб, ишлаб чиқаришда камчиқиндили ёки чиқиндисиз технологияга ўтиш; табиий ресурсларни тежамкорлик билан ишлатиш чора-тадбирларини ишлаб чиқиши.

Ишлаб чиқариш кучларини экологик нуқтаи назардан асосланган ҳолда жойлаштириш, табиий ресурслардан фойдаланиш ва қайта ишлашда атроф-муҳитга антропоген тазийқ рухсат этилган даражада олиб бориш.

* Ушбу вазифалар умумий экология учун тааллуқли бўлиб, маҳсус экологик ўйналишлар учун ўзига хос вазифалар мавжуд. Масалан, муҳандислик экологияси технологик жараёнларни нормаллаштириш, атроф-муҳит ва инсонга зарар етказмаслик ва ҳоказолар вазифа қилиб қўйилади.

Экологик нүқтәи назардан хавфли корхоналар ва ишлаб чиқаришни қайта қуриш ва замонавий ускуналар билан алмаштириш ишларини амалга ошириш: табиатдан оқилона фойдаланишда иқтисодий услубларда бошқариш ҳамда ҳұқуқий, маъмурий ва тарбиявий чора-тадбирларни ҳисобга олган ҳолда янги ҳұжалик механизмларини яратиш ва ишга тушириш. Табиатни муҳофаза қилишда ягона автоматлаштирилган экологик назорат тизимини яратиш.

Хұжалик ишлари антропоген тазийқ ва атроф-муҳит ҳолатига қараб ягона табиатни муҳофаза қилишнинг қонуний, стандартлар ва нормативлар, талаблар ишлаб чиқиши.

Табиатни муҳофаза қилиш ва ундан оқилона фойдаланишнинг энг муҳим муаммолари бүйича илмий тадқиқот ишларини ривожлантиришнинг илгарилаб кетишини таъминлаш.

Аҳолининг экологик таълим ва тарбия даражасини күтариш.

Мұлжалланған давр орасыда тупроқни муҳофаза қилиш ва унинг унумдорлигини ошириш борасыда ерлардан оқилона ва экологик нүқтәи назардан асосланған ҳолда режали ишлар олиб бориши. Бунинг учун қишлоқ ҳұжалиги ерлари ва әкин майдонлари тузилмасини такомиллаштириш, сугориладиган ерларни комплекс қайта ишлаш, тупроқни муҳофаза қилишнинг чора-тадбирларини амалда құллаш. Ерлардан оқилона фойдаланиш бүйича давлат назоратини күчайтириш.

Фойдали қазилмалардан оқилона фойдаланиш ва комплекс ўзлаштириш, илмий техник тараққиёт ютуқларини құллаш ҳисобига тоғ-кон саноати маңсулотининг йиллик ишлаб чиқариш ҳажмини ошириш шу билан биргә тоғ массалари қазиб олиш ҳажмини камайтириш билан ташқи муҳитга заарарлы таъсирини камайтириш.

Сувларни муҳофаза қилиш ва оқилона фойдаланиш мақсадида ифлосланишнинг олдини олиш учун сугоришнинг илғор технологиясини яратиш, сугориш системалари ва сувдан қайта фойдаланиш йұллари ҳисобига қишлоқ ҳұжалиги ва саноатни сувга бұлған талабини камайтириш.

Сув ресурсларини автоматик бошқариш тизимини құллаш коллектор-дренажлар сувлари ва чиқинди қишлоқ ҳұжалиги оқоваларини тартибға солиши. Оқова сувларни сув ҳавзаларига бутунлай чиқаришни тұхтатиши янги объектлар ва ишлаб турған халқ ҳұжалиги обьектлари сувни муҳофаза қилиш зоналари ва қирғоқ бүйлари муҳофазасига әзтибор бериш.

Вужудға келған Орол денгизи муаммоси билан боғлиқ ҳалокатли эколого-иқтисодий ва ижтимоий ахволни яхшилаш йұллари давлат дастурида Марказий Осиё давлатларининг халқ ҳұжалигини ривожлантиришнинг комплекс барқарор ривожланиш ишларини амалга ошириш күзде тутилған. Орол денизини сақтаб қолиши мақсадида аҳолини сифатли ичимлик суви билан таъминлаш Орол бүйін аҳолисини нормал санитар шароитлар ва озуқа билан таъминлаш учун Марказий Осиё

давлатлари билан биргаликда қисқа вақт ичида ягона сув хўжалиги сиёсатини ишлаб чиқиши ҳамда ҳар бир республиканинг Орол денгизига қоя оладиган суви, яъни (йилига 20—21 км³) Орол бўйидаги барча табиий кўлларни сақлаб қолиш каби ишлар режалаштирилган.

Атмосфера ҳавосини муҳофаза қилишнинг асосий йўналиши шаҳар ва аҳоли яшайдиган пунктларда атмосфера ҳавосининг сифатини яхшилаш, кейинчалик санитар-гиgienик нормативларга эришиш, яъни бунинг учун республиканинг барча ҳудудларида чиқиндиларни камайтириш, кам чиқиндили технологияни жорий қилиш, энергиянинг альтернатив турларидан фойдаланиш, чанг тўпловчи ва тозаловчи янги қурилмаларни яратиш ва уларнинг ишлаб чиқариш самарадорлигини ошириш, эскирган қурилмаларни яхшилаш билан алмаштириш ва бошқалар.

Ўрмон экотизимлари аҳволини яхшилаш ўрмонларни сақлаш учун биринчи навбатда режали иш юритиш: ўрмон ресурсларини тиклаш, ўрмонни муҳофаза қилишда биологик услубларни қўллаш, доривор ўсимликларни саноат қўламида ишлаб чиқариш, ўрмонлар учун мониторинг экологик тизимини қўллаш, ноёб ўсимлик турларини сақлаш, қимматли ўсимлик турларини ҳисобга олиш, авиация ёрдамида ўрмонларни муҳофаза қилишни таъминлаш.

Ҳайвонот оламини сақлаш ва кўпайтириш учун: камиде янги учта қўриқхона ташкил этиш. Балиқлар захираларини ишлаб чиқаришни ошириш. Ёввойи овчилик ҳайвонларини сунъий кўпайтириш услубларини ишлаб чиқиши ва қўллаш. Фойдаланилаётган популяциялардан рухсат этилган илмий асосланган нормада ёввойи ҳайвонларни овлаш. Ноёб ҳайвон турлари популяциялари ҳолати устидан мониторинг тизимини яратиш ва ҳайвонот дунёсини кадастрини ишлаб чиқиши.

Ажойиб-гаройиб табиий ресурсларни курорт зоналар ва рекреацион фойдаланиладиган ҳудудларни сақлаш ва қайта тиклашда хўжалик фаолиятини тиклаш. Ишлаб турган корхоналарни чиқариб юбориш. Дам олиш ва туризмнинг ҳудудий схемаларини яратиш. Антропоген тазиикнинг илмий асосланган рухсат этиладиган нормаларни ишлаб чиқиши.

Табиий зоналар ва туризм районларининг талабларига риоя қилиш. Табиий даволаш ресурслари, ландшафтлар, сув объеклари, атмосфера ҳавоси, ўсимликлар ҳолати устидан мониторинг тизимини ташкил этиш.

Нурланиш хавфсизлигини таъминлаш учун: нурланиш зонаси радионуклидлар устидан комплекс мониторинг тизимини яратиш. Объектлар (АЗО, радиоактив модда) фаолияти кучли назорат остида бўлишини таъминлаш. Нурланиш хавфсизлик хизмати рухсатисиз объекtni ишга туширмаслик. Нурланиш хавфи тўғрисида тезкор хабар берувчи тизимни ишлаб чиқиши.

II ЕЎЛИМ. АУТЭКОЛОГИЯ

МУҲИТ, МОСЛАШИШ ВА ЭКОЛОГИК ОМИЛЛАР

Муҳит тушунчаси фанда турли маъноларни англатади. Булар экологик, географик, физик, фалсафий, ижтимоий ва бошқалар.

Экологияда муҳит деб тирик организмни ўраб турган физик қўршовни эътиборга олинади. Аниқроқ сўз боргандаги муҳит теварак-атрофдаги ўзаро боғланишлардаги шарт-шароитлар ва таъсиirlар мажмуудидир.

Одатда табиий ва сунъий муҳитлар ажратилади. Табиий муҳитни сув, қуёш, шамол, ҳаво, ер, ўсимлик ва ҳайвонот дунёси каби табиий омиллар мажмуюи ташкил этади. Сунъий муҳит инсон томонидан яратилган бўлиб, бунда инсоннинг меҳнат маҳсули ётади. Табиий ва сунъий муҳитлар бир-бири билан чамбарчас боғлиқ. Уларнинг боғлиқлигини экологик муҳит тушунчаси ифодалайди. Экологик муҳит табиий ва сунъий атроф-муҳит бўлиб, тирик мавжудотлар субъект ва обьект таъсиirlар сифатида қатнашиб, таъсиirlар сони эса теварак-атрофи сақлаб қолиш ёки хавф солиш шароитини келтириб чиқаради. Экологик муҳит ўз навбатида муайян экологик тизим ҳисобланниб, уни табиий ва ижтимоий-иқтисодий қисмлафга ажратиш мумкин.

Табиий экотизим ёки экосфера ҳаётни ривожланишига имкон берадиган Ернинг тавсифи ва абиотик жисмларнинг мажмуудан иборат. Ижтимоий-иқтисодий тизим эса инсоннинг барча атроф-муҳитга (жонсиз ва жонли табиатга) бўлган муносабатини билдиради.

Экологик муҳит мувозанатда ёки мувозанат бузилган ҳолатларда бўлади. Тирик организмларнинг ҳаёти ўзгармаган шарт-шароитлар ва таъсиirlар барқарор ҳолатида мувозанат ўзгarmайди, аксинча, муҳитнинг шарт-шароитлари ва таъсиirlар бузилганда мувозанатсиз ҳолат келиб чиқади.

Экологик муҳитнинг бузилиши атмосферанинг ер остики сувларининг ифлосланиши, қаттиқ чиқинди моддаларнинг тўпланиши ва озуқанинг заҳарланиши, шовқинларнинг кўпайиши, радиоактив моддалар ва бошқаларнинг таъсирини ортиб боришида кўринади. Инсон табиат қонунларини чуқурроқ ўрганиш ўрнига ҳаёт муҳитини тезкорлик билан бузиб ифлослантира бошлади...

Тирик организмлар тўртта асосий муҳитларда тарқалган. Улардан иккитаси, яъни сув ва ҳаво муҳитлари ўлик, тупроқ муҳити оралиқ ва организм (муҳит сифатида) тирик хусусиятга эга. Ҳар бир ҳаёт муҳити ўз навбатида организмлар яшashi учун ҳар хил яшаш жойларидан иборат. Масалан сув муҳити қўйидаги яшаш жойлари сифатида учраши мумкин: чучук ва шўр сув, кўлмак ва оқар сув, чуқур ва саёз, илиқ ва совуқ ва ҳоказолар. Ҳаво ва тупроқ ҳам ниҳоятда хилма-хил яшаш

жойларини ташкил этади. Тирик организмлар (ўсимликлар, замбуруғлар, ҳайвонлар) ҳам паразит ва симбионтлар учун муҳит сифатида ўзига хосдир.

МОСЛАШИШ

Сайёрамизда тирик организмлар бир-бирларидан кескин фарқ қилувчи ўзига хос түртта муҳитда тарқалган экан, улардан бири ҳисобланган сув муҳитида дастлаб ҳаёт келиб чиқкан. Кейинчалик тирик организмлар қуруқликка чиқиб, тупроқ ҳосил бўлишида қатнашадилар ва уни эгаллайдилар. Шунингдек, ҳаво ва бошқа бир тирик организмни ичидаги ёки сиртида ҳам тарқалганлар. Демак, бизга маълум бўлган тирик табиат ва унинг таркибий қисмлари ҳисобланган увоқлилар, замбуруғлар, ўсимликлар ва ҳайвонлар ана шу муҳитларда яшашга мослашганлар. Хўш мослашишни ўзини қандай тушуниш керак? Мослашиш ёки адаптация айrim индивидлар, популяциялар тур ёки жамоаларнинг морфо-физиологик хулқий ва ахорот биоценотик хусусиятларининг мажмуидан иборат бўлиб, бошқа индивидлар, популяциялар, тур ёки жамоалар билан яшаш учун курашда ғолиб чиқишига сабабчи бўладиган, шунингдек абиотик муҳит омилларининг таъсирига чидамлилигини ифодалайди. Мослашиш турли даражаларда ва кўринишларда намоён бўлади. Масалан ҳарорат омилига мослашиш молекуляр даражадан бошлаб то биоценотик даражагача кузатилиши мумкин. Кўпчилик ўсимликлар ортиқча қизиб кетишдан сақланиш учун бошқа ўсимлик турининг соясида ўсади. Бу ерда мослашиш биоценотик даражада намоён бўлмоқда. Асалариларнинг уяларини ҳаддан ташқари қизиб кетгандаги қанотларини қоқиб уяни совутиши жамоа даражасидаги мослашишга мисол бўлади. Ҳайвонларнинг тер безлари орқали танасини совутиши ёки ўсимликларни транспирация орқали барг юзасини совутиши кабилар организм даражасидаги мосланишлардир. Кучли ёруғлик таъсирида хлоропластларнинг ҳужайра девори остида маълум бир тартибда жой олиши ҳужайра даражасидаги, термофил микроорганизмларнинг оқсилларини юқори ҳарорат таъсирига чидамлилиги эса молекуляр даражадаги мослашиш ҳисобланади.

Мослашишнинг кўринишларига келсак морфологик, физиологик ва хулқий мослашишлар ажратилади.

Морфологик мослашишларга мисол қилиб сув муҳитида гидробионтларнинг сувни қаршилигини кесиб юришга мос тана тузилиши, шунингдек, планктон организмларнинг сувда осилган ҳолда яшаши кабилар ҳисоблансан, ўсимликлар дунёсида чўл шароитида минимум сув сарфлашга мослашиш сифатида баргарларнинг редукцияланиши ёки бутунлай бўлмаслиги кабиларни кўрсатиш мумкин.

Физиологик мосланишлар ҳайвонларда озуқа таркибига кўра овқат ҳазм қилиш системасида ферментларнинг маълум турларини учраши ёки чўлда яшовчи ҳайвонларнинг сувга бўл-

ган талабини қондириш учун ёғларнинг биокимёвий оксидланышдан фойдаланиши кабилар киради. Ўсимликларда кузатйладиган фотосинтез жараёни ҳам, бошқа биокимёвий жараёнлар атмосферадаги газлар таркибига боғлиқдир.

Хулқий ёки этологик мослашишлар ҳайвонлар учун хос бўлиб, турли шаклларда намоён бўлади. Масалан, ташқи муҳит билан ҳайвон танаси ўртасида нормал иссиқ алмашинуви учун уя қуриш (бошпана топиш), қулай ҳароратли жойни излаб топиш, шунингдек, қушлар ва сут эмизувчиларда суткалик ва мавсумий кўчиб юришлари маълум. Ҳайвонлар фақат ҳарорат омилига хулқий томондан мослашиб қолмай, балки намлиқ, ёруғлик ва бошқа кўпчилик экологик омилларга ҳам мослашади. Хулқий мосланишлар йиртқичларнинг ўлжани изидан юриш, кузатиш кабиларда ҳамда ўлжанинг жавоб реакцияларида кўринади.

ЭКОЛОГИК ОМИЛЛАР

Муҳит организмнинг физик қобиғи ҳисобланиб, ҳар қандай муҳит физик, кимёвий ва бошқа омилларнинг мажмуюи билан намоён бўлади. Омил тирик организмларга тўғридан-тўғри таъсир этувчи муҳитнинг айрим бир таркибий қисмидир. Шундай қилиб, экологик омилни тирик организмлар мослашиш реакциялари орқали жавоб берадиган ҳар қандай муҳитнинг шартшароити деб қараш керак.

Экологик омиллар жуда хилма-хил. Шунинг учун уларни таснифлаш зарур бўлади. Экологиянинг тарихидан маълумки, омилларнинг таснифи анча мураккаб масалалардан бири ҳисобланади. Табиатда омиллар тирик организмларга бир бутун ёки биргаликда таъсир этади. Улар экологик, физиологик, генетик ва ҳоказолар тарзида таъсир этади. Омилларни таснифлашда уларнинг хилма-хил таъсир этиши эмас, балки келиб чиқиши манбаига қараб ажратиш лозим. Омилни аниқлашда уни тирик организмларга тўғридан-тўғри ва ўзига хос таъсири муҳим аҳамиятга эга.

Экологик омилларни таснифлашда унинг табиати, ҳарорат, шўрланиш, босим муҳитнинг реакцияси ва бошқалар доимо ўзига хос хусусиятга эга бўлади. Д. Н. Кашкаров (1933) омилларни уч гуруҳга ажратади: «иқлим, эдафик ва биотик. В. В. Алеҳин (1950) иқлим, эдафик, орографик, биотик, антропик ва тариихий омилларни ажратади.

Таърифга биноан омил муҳитнинг айрим элементи ҳисобланаб, организмга тўғридан-тўғри таъсир кўрсатади. Аммо тариихий, орографик каби омиллар тирик организмларга ҳеч қандай тўғридан-тўғри таъсир этмайди. Шубҳасиз, маълум бир жойнинг денгиз сатҳидан абсолют баландлиги, тоғликларнинг қиялиқ бурчаги даражаси ёки сув ҳавзасининг чуқурлиги кабилар ҳам ана шундай хусусиятга эга. Улар тирик организмларга тўғридан-тўғри таъсир этмай, балки билвосита таъсир этган

ҳолда бошқа омиллар, яғни ҳарорат, босим ва ҳоказоларни таъсир этиш хусусиятини ўзгариради.

Мұхит кеңг маңнода қаралып, унинг таркибида фаоллик күрсатувчи омиллар мавжуд. Омилларни таъсир этувчи ва ҳаёт шароити учун зарур гурухларга ажратиш мүмкін. Таъсир этувчи омиллар тирик организмлар ҳаётига күчли таъсир этиб, үларнинг ҳатто ирсий хусусиятлари ёки бошқа күренишлардаги ўзгаришларини келтириб чиқаради. Буларга ҳар хил мутаген омилларни (нурланиш ва бошқалар) күрсатып мүмкін.

Ҳаёт шароити учун зарур бўлган омиллар ўз навбатида тирик организмларнинг яшаси учун зарур бўлган (ҳаёти ва ўсишини таъминловчи) омиллар ва ривожланиш шароити (онтогенезни таъминловчи) омилларига бўлинади.

Яшил ўсимликларнинг ҳаёти учун зарур бўлган омиллар космик (ёруғлик, ҳарорат) ва Ердаги сув ва озуқа омилларга ажратилади. Ушбу омиллар мавқеи жиҳатдан бир-бiri билан баробар, шунингдек, бошқа омил билан алмаштириб бўлмайди. Илмий-техник тараққиёт туфайли инсон яшил ўсимликлар учун зарур бўлган космик омилларни бошқара олиш имкониятига эга бўлди.

Шундай қилиб, ҳозирги вақтда экологик омиллар келиб чиқишига вақт бўйича, мұхитга, характеристига, обьектга таъсир этишига ва бошқа томонларини ҳисобга олиб таснифланади.

Биз экологик омилларни абиотик (ўлик табиатнинг таъсири), биотик (тирик организмлар билан боғлиқ бўлган таъсир) ва антропоген (инсоннинг фаолияти натижасидаги келиб чиқадиган таъсир) омилларга бўлиб ўрганамиз.

Абиотик омилларга қуруқлик биоценозларида қуйидагилар киради:

1. Иқлим, ёруғлик, ҳарорат, ҳаво, намлик (ҳар хил шакллардаги ёғингарчиликлар, тупроқнинг намлиги, ҳавонинг намлиги, қор коплами);

2. Эдафик (ёки тупроқ гурунти) — тупроқнинг механик ва кимёвий таркиби, тупроқларнинг физик хоссалари ва бошқалар;

3. Топографик (ёки орографик) — рельеф шароити.

Сувдаги тирик организмларга асосан гидрологик омиллар мажмую таъсир этади.

Биотик омиллар: 1. Фитоген — биргаликда яшаётган ўсимликларнинг тўғридан-тўғри (механик таъсиrlар, симбиоз, паразитлик, эпифитларнинг яшаси) ва билвосита (тирик организмлар яшаётган мұхитни ўзгаририши) каби таъсиrlари; 2. Зооген — ҳайвонларнинг (озиқланиши, пайҳон қилиши ва бошқа механик таъсиrlар, чанглатиш, мева ва урууларни тарқатиши, мұхитга таъсир этиши каби таъсиrlар; 3. Микробиоген ва миқоген — микроорганизмлар ва замбуруғларнинг (паразитлилк, ташқи мұхитни ўзгаририш) таъсири.

Антропоген омиллар инсоннинг фаолияти натижасида келиб чиқадиган омиллардир. Антропоген таъсир натижасида тирик

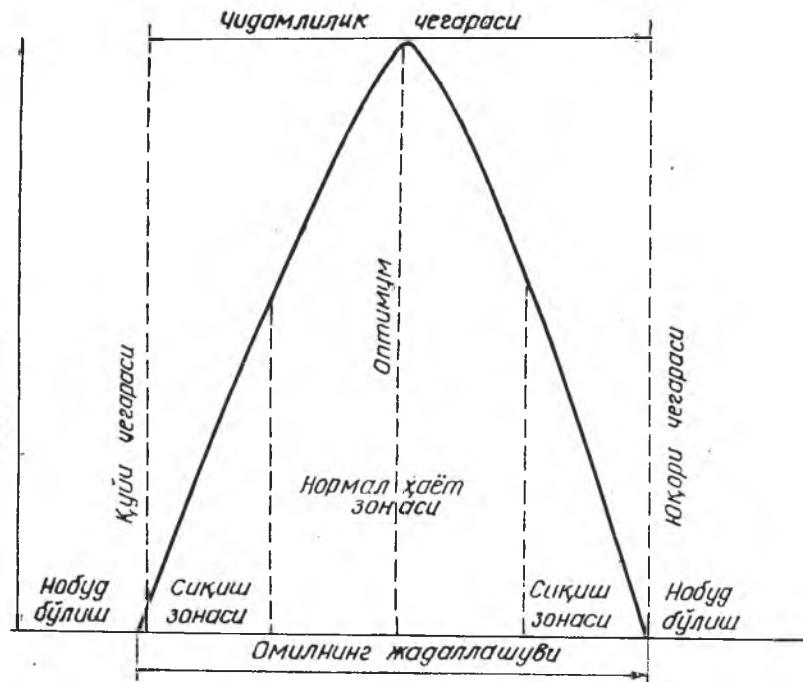
организмлар яшаш мұхитининг ўз навбатида экотизмларнинг таркибий қисмлари ўртасидаги боғланишларнинг бузилишига, инқозыга юз тутишига (чүлларни ўзластириш, ўрмонларни кесиб юбориш, пичан ўриш ва мол боқиши, сув, тупроқ ва ҳавони саоат чиқиндилари, заҳарлы кимёвий моддалар, майший чиқиндилар билан ифлослантириш ва заҳарлаш) олиб келади. Баъзи ҳолларда биоценозларнинг бутунлай йўқолиб кетишига сабабчи бўлади.

ЭКОЛОГИК ОМИЛЛАРНИНГ ТИРИК ОРГАНИЗМЛАРГА ТАЪСИР ЭТИШИННИНГ УМУМИЙ ҚОНУНИЯТЛАРИ

Маълум шароитда яшаётган организмларга экологик омиллар турлича таъсир этиши мумкин. Аммо экологик омиллар қанчалик хилма-хил бўлмасин, уларнинг тирик организмларга таъсир этиш характеристики нуқтаи назардан улар учун умумий бўлган қонуниятлар ҳам мавжуд. Организмнинг нормал ривожланиши учун маълум даражада қулай экологик омиллар мажмуми талаб этилади. Ҳар бир омилнинг организмга таъсир этиш кучи ҳамда қўйи ва юқори таъсир этиш чегаралари бўлади. Омилнинг қулай таъсир этувчи кучи *оптимум зона* деб қаралади ёки *оптимум* деб аталади. Экологик омил организмга ҳаддан ташқари *кучсиз* (минимум) ва *кучли* (максимум) таъсир этиши мумкин. Шундай қилиб, ҳар қандай экологик омилнинг оптимум, минимум ва максимум таъсири бўлар экан. Минимум ва максимум чегаралари *критик нуқта* деб қаралади. Критик нуқталардан ортиқ куч таъсирида организм нобуд бўлади (1-расм).

Омилнинг қулай таъсир этиши, яъни оптимум қонунинг организмларга таъсирини тушуниб олиш учун ғўза ўсимлигини ҳаво ҳароратига бўлган муносабати ва унинг оптимум, минимум ва максимум нуқталари ҳақида тўхтаб ўтамиз. Маълумки, чигитнинг униб чиқиши учун температура $14-16^{\circ}\text{C}$ бўлиши зарур. Баҳорда ҳарорат паст келса, чигитнинг униб чиқиши кечикади. Бизнинг шароитда ғўза ниҳоллари пайдо бўлган вақтда ҳаво билан тупроқ температураси секин-аста кўтарилади ва одатда, нормал даражада бўлади. Температура 38°C дан юқори бўлганда, айниқса, нам кам бўлса, ўсимлик қизиб кетади. Температура $-1, -2^{\circ}\text{C}$ бўлса, ғўза ниҳолларини совуқ уради. Куздаги $-3-4^{\circ}\text{C}$ совуқ ҳам ғўзани нобуд қиласди. Шундай қилиб, ғўза ўсимлигининг вегетация давомида минимум нуқтадан ҳароратни $-1-4^{\circ}\text{C}$ пасайиши уни нобуд бўлишига олиб келади. $14-16^{\circ}\text{C}$ дан 38°C гача оралиқдаги температура ўсимлик ўсиши учун кулай, ундан юқориси эса, ноқулай ҳисобланади. Ғўза ўсимлиги учун максимум нуқта $46-47^{\circ}\text{C}$ деб қараш мумкин.

Мұхитнинг бирор омилига кенг доирада мослашган экологик турларга *эвери-* олд қўшимчасини қўшиб, тор доирада мослашганларга *стено-* олд қўшимчасини қўшиб номланади. Температурага нисбатан эвритерм, стенотерм, намликка нисбатан эвригидрид, стеногидрид, шўрланишга нисбатан эвригал, стеногал,



1-расм. Экологик омилларниң таъсир этиш кучи билан организмда бўладиган ўзгаришларниң ўзаро таъсири.

босимга нисбатан эврибат, стенобат экологик гурӯҳлар ажратилади.

Ташқи мұхитниң турли омилларга нисбатан экологик *валентликлар* йиғиндиси турниң *экологик спектрини* ташкил этади. Масалан, чўлда ўсувчи шўраклар тупроқниң шўрлигига, қурғоқчилик ва юқори температурага яхши мослашган. Ушбу омилларга мосланиш шўракларниң экологик спектрини ташкил этади. Бошқа турлар тупроқ шўрланишига чидамсиз эканлигини кўриш мумкин.

Айрим турларниң экологик спектри бир-бирига тўғри келмайди. Ҳатто бир хил шароитда яшаётган ва мослашиш хусусияти ҳам ўхшаш бўлган турлар озми-кўпми миқдорда ўзининг экологик имкониятига эга бўлади. Изен ва терескен ўсимликлари қурғоқчил ва иссиқ шароитга мослашган турлар ҳисобланиб, улардан биринчиси нисбатан қурғоқчиликка ҳам, юқори ҳароратга ҳам бироз кучлироқ мослашиши билан ажраблиб туради.

Экологик омиллар организмнинг турли функцияларига ҳам турлича таъсир этади. Совуқ қонли ҳайвонлар учун ҳаво температурасининг $40-45^{\circ}\text{C}$ бўлиши модда алмашинуви жараёнини

тезлаштиради, аммо уларнинг фаоллиги, яъни ҳаракатланиши сусаяди. Бунда ҳайвонлар тиним ҳолатига ўтади.

Айрим индивидларнинг ташки мұхит омилларига чидамлилек даражаси, критик нүқталари, оптималь зонаси ҳам түғри келмайди. Ушбу индивиднинг ирсий, жинсий, ёш ёки физиологик хусусиятлари билан боғлиқ бўлиши мумкин. Дон маҳсулотлари ва унда яшовчи мита капалагининг ғумбаги учун критик температура — 7°Cни ташкил этса, катта ёшдагилари учун 22°C, тухумлари учун эса — 27°C. — 10°C температура ғумбакни нобуд қиласи, аммо имаго даври ва тухумларига таъсир этмайди.

Мұхитнинг айрим экологик омиллари организмга бир вақтда таъсир этади. Ушбу омилларнинг таъсири бошқа омилларнинг миқдорига боғлиқ бўлади. Буни омилларнинг ўзаро таъсир этиш қонунияти дейилади.

Организмнинг нормал ҳәёти учун маълум даражада шароит талаб этилади. Агар барча шарт-шароитлар қулай бўлиб, улардан бири етарли миқдорда бўлмаса, уни чекловчи омил деб аталади. Чекловчи омил организмни ушбу шароитда яшами ёки яшай олмаслигини белгилаб беради.

Турларнинг шимолга томон силжишига температура омилларнинг этишмаслиги таъсир этса, қурғокчил районларда эса намлик ёки юқори температуранинг таъсири чекловчи ҳисобланади. Чекловчи омиллар фақатгина абиотик омиллар бўлиб қолмай, балки биотик омиллар ҳам бўлиши мумкин. Гулли ўсимликлар турларини бирор жойга иқлимлаштиришда уларни чанглатувчи ҳашаротлар чекловчи омил бўлади. Чекловчи омилларни аниқлаш амалий жиҳатдан муҳим аҳамиятга эга.

АБИОТИК ОМИЛЛАР ИҶЛИМ ОМИЛЛАРИ

Ёруғлик — физикавий нүқтаи назардан олганда ёруғлик манбаидан чиқаётган электромагнит тўлқинларидан иборат энергия туридир. Сайёрамизга қуёшдан келадиган ёруғлик нури тирик организмлар ҳәётида муҳим рол ўйнайди.

2- жадвал

Ёруғлик таъсирида ўсимлик ва ҳайвонлардаги борадиган энг муҳим жараёнлар

1. Фотосинтез	Ўсимлик тушаётган нурни тахминан 1—5% ўзлаштиради. Фотосинтез барча тирик организмлар учун озуқа занжирда энергия манбаидир. Хлорофилл тўпланиши учун ҳам ёруғлик зарур.
2. Транспирация	Қуёш нурининг ўсимликка тушаётган 75% и ўсимликдан сувни буғлатишга сарф бўлади. Бунда сув буғлатиш тезлашади. Бу ҳол ҳозирги даврда сув муаммосини ҳал этишда муҳим аҳамиятга эга.

3. Фотопериодизм	Ўсимлик ва ҳайвонларнинг ҳаётини уйғунлаштириш учун муҳим (айниқса күпайиш даврида) аҳамиятга эга.
4. Ҳаракатлашиши	Ўсимликларда кузатиладиган фототропизм ва фотонастиялар ўсимликни етарли ёруғлик билан таъминлашда муҳим аҳамиятга эга. Фототаксис бир ҳужайрали ўсимликлар ва ҳайвонларда ўзига хос яшаш жойини танлашда роль йұнайды.
5. Ҳайвонларнинг күриши	Энг муҳим организмдаги функциялардан бири ҳисобланади.
6. Бошқа жараёнлар	Одамларда Д витаминин синтезланиши, терини қорайиши каби ҳимоя мосланишлари. Тик тушаётган нурдан қочиши каби хулқый ҳаракатлар.

Одам 0,40—0,75 мкм тұлқин узунлигидаги нурларни күради. Қисқа тұлқин узунликдаги нурлар ультрабинафша, узун тұлқин узунликдагилар эса инфрақызыл нурлар деб аталади. Расмдан күриниб турибдикі, тирик организмлар қуёш нури спектрларининг турли тұлқин узунликларидан фойдаланар экан (2- расм).

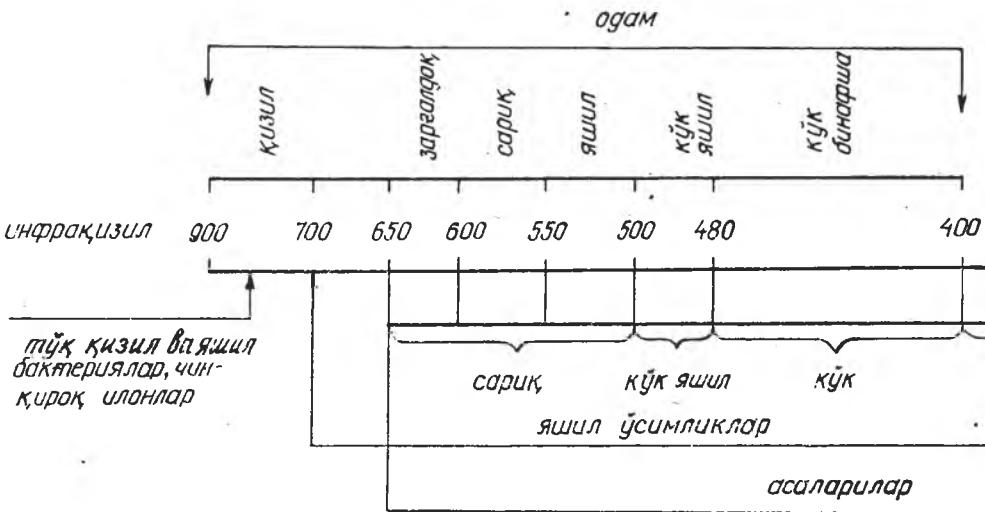
Ёруғлик биринчі навбатда яшил ўсимликлар учун зарур. Ёруғлик таъсирида яшил ўсимликларда энг муҳим физиологик жараён, яғни фотосинтез амалға ошади. Бундан ташқари, ёруғлик ҳужайрадаги биокимёвий ва физиологик жараёнларға, жумладан ферментларнинг фаоллигига оқсил ва нуклеин кислоталарнинг синтезланишига таъсир этади. Барг оғизчаларининг ҳаракати, газлар алмашинуви ҳамда транспирация ва бошқаларға ҳам таъсир этади.

Ўсимликларни ёруғлика бўлган муносабатига кўра уч гурӯхга ажратиш мумкин:

1. *Ёргесевар (гелиофит) ўсимликлар*. Улар ёруғлик етарли бўлгандагина нормал ўсиши ва ривожланиши мумкин. Бундай ўсимликларга дашт, чўл зоналаридаги ўсимликлар, ўтлоқзорлардаги қўнғирбошдошлар ва бошқа баъзи турлар, ўрмон ўсимликлар жамоасининг биринчи қатламини ташкил этувчи баланд бўйли дарахтлар, Ўрта Осиё шароитидаги қисқа вегетация қилиувчи кўп йиллик ўт ўсимликларининг эфемероид типидаги ҳаёт шакллари ва бошқалар киради (3- жадвал).

2. *Соясевар (сциофитлар) ўсимликлар*. Улар кучсиз ёруғлик тушаётган жойларда ўсувлари ўсимликлардир. Буларга ўсимликлар қопламининг пастки қатламларида ўсувлари турлар, моҳлар, плаунлар, папоротниклар, ёнғоқзорлар остида ўсувлари ёввойи хина, тоғгунафша кабиларни кўрсатиш мумкин. Ёргесевар ва соясевар ўсимликлар морфологик, анатомик ва физиологик хусусиятлари билан бир-бирларидан фарқланади.

3. *Сояга чидамли ёки факультатив гелиофит ўсимликлар*. Уларнинг кўпчилиги ёргесевар ҳисобланса-да, ёруғлик унча



2-расм. Қуёш нурининг турли қисмларини тирик организмларга т.

**Ёруғсевар ва соясевар ўсимликларнинг асосий
характерли белгилари**

Органлари	Гелиофитлар	Сциофитлар
Илдиз тизими Пояси Барглари	<p>Одатда кучли ривожланган</p> <p>Бўғин оралиқлари нисбатан қисқа</p> <p>Барг япроғи кўпинча майда, қалин, қаттиқ, баъзан этдор</p> <p>Эпидерма кўп қаватли, кутикула яхши ривожланган. Барг эти палисад ва булутсимон тўқимага яхши ажралган</p> <p>Механик тўқима яхши ривожланган</p> <p>1 мм^2 юзада 300—1000 гача оғизчалар бўлади.</p> <p>Барглар қуёшга нисбатан бурчак ҳосил қилиб жойлашади, ҳаракатланади.</p> <p>Фотосинтез жадал боради</p> <p>Хлорофилл а:б (5:1)</p> <p>Нафас олиш кучли</p> <p>Хужайра осмотик босими юқори</p>	<p>Кучиз ривожланган</p> <p>Бўғин оралиқлари анча узун</p> <p>Барг япроғи одатда анча йирик, кент эмас, юмшоқ</p> <p>Эпидерма бир қаватли, кутикула бўлмаслиги мумкин. Эт қисми икки хил тўқимага яхши ажралмаган</p> <p>Механик тўқима кучиз ривожланган</p> <p>1 мм^2 юзада 15—80 гача оғизчалар бўлади.</p> <p>Барглар қуёш нурларига нисбатан кўндаланг жойлашади.</p> <p>Мозайка ҳосил қиласи.</p> <p>Фотосинтез ўртacha боради.</p> <p>Хлорофилл а:в (3:2).</p> <p>Нафас олиш кучли эмас</p> <p>Хужайра осмотик босими паст</p>

етарли бўлмаган тақдирда ҳам, ортиқча ёруғликда ҳам нормал ўсиб ривожланадиган турлардир. Уларга қўнғирбош, оқ сўхта қулупнай, арғувон, шумрут корақарағай ва бошқаларни киритиш мумкин.

Турли географик зоналарда кун билан туннинг алмашиниши характери бир хил эмас. Экватор атрофида кун ва туннинг фарқи сезилмайди. Аммо ўртача (мўътадил) ва совуқ иқлимли зоналарда ёз фаслида кун узун, тун қисқа, қишида эса аксинча бўлади. Бу эса ўз навбатида организмларнинг узун ва қисқа кунга (фотопериодга) мосланишига олиб келади. Шимол ўсимликларидан буғдой, жавдар, исмалоқ, себарга, мингяпроқ, сачратқи, гулсалсар кабилар узун кунда, маржумак (гречиха), қашқаргул, тариқ, кунгабоқар, маврак, тамаки, зиғир ва бошқалар қисқа кунда нормал ривожланади.

Ёруғлик ҳайвонлар ҳаётida муҳим роль ўйнайди. Чунончи: а) ёруғлик кўпчилик ҳайвонлар учун фазода мўлжал олишда ёрдам беради. Масалан, асалариilar асалшира кўп бўлган жойни билдириш учун инига қайтгач, узоқ муддат давомида гир

айланиб Қүёш билан озуқа жойлашишига нисбатан маълум бурчак ҳосил қилган ҳолда тўхтайди. Қушлар эса узоқ жойларга учеб кетаётганида Қүёшга қараб мўлжал олади; б) денгиз ва океан сувлари тагида яшайдиган жониворлар, қуруқликда яшайдиган баъзи қўнғизлар ўз танасидан нур чиқариш хусусиятига эга. Бу ҳодиса биолюминесценция деб аталади. Бундай хусусият содда ҳайвонлардан тортиб балиқларгача ҳосдир. Бактериялар, замбуруғлар ва айрим тубан ўсимликлар ҳам шундай хусусиятга эгадир. Биолюминесценция ҳайвонлар ҳаёттида сигнал вазифасини ўтайди. Сигнал туфайли улар турли ҳаёт жараёнлари (жинсий маросим, душмандан ҳимояланиш, душманни чалғитиш, ўлжага ташланиш кабилар) ни бажаради; в) ёруғлик организмларнинг ривожланишига ҳам таъсир кўрсатади. Масалан, ўрмон сувсарига қиши мавсумида қўшимча ёруғлик таъсир этилганда унинг ҳомиладорлиги тезлашиб, муддатидан олдинроқ болалаган. Узоқ муддатда ёруғлик таъсир эттирилганда ҳашаротлар ва сут эмизувчи ҳайвонларда жинсий балоғатга етиш тезлашган; сув тагида яшайдиган каракатица ўзини душмандан ҳимоя қилиш учун сувни ёритиб юборадиган суюқлик чиқаради; сув бетида яшайдиган баъзи ҳайвонлар эса қора суюқлик чиқараб душмандан ҳимояланади.

Баъзи ҳашаротлар кун қисқариши натижасида кўпайиш жараёнини тўхтатади, кун узайиши билан эса кўпайиш қайта тикланади. Бунинг сабаби шуки, узун кун бош миядаги гипофиз безига таъсир этиб ички секреция безлари ишини кучайтиради ва жинсий безларга ҳам сигнал беради. Амалиётда кун узунлигини сунъий равишда ўзгартиб ўсимлик ва ҳайвонларнинг ҳосилдорлиги ва наслини кўпайтириш ёки қисқартиш мумкин. Ҳаракатда бўладиган ҳайвонлар ўзига жой танлашда ёритилиш даражасини ҳам ҳисобга олади. Кечакундуз давомидаги фаоллик учун маълум даражада ёруғлик талаб этилади. Ҳайвонлар кундузги, тунги ва фира-ширада фаол ҳаёт кечиравчи турларга ҳам ажратилади. Уларнинг фаоллиги йилнинг мавсуми, иқлим шароитлари ва ёруғликнинг ўзгаришига қараб туриши мумкин. Масалан, чала чўл зоналарида юмронқозиқлар жазира маисиқ кунлари эрталаб ва кеч пайтлари актив фаолиятда бўлиб, кундузги вақтни уяларида ўтказадилар. Улар ҳаво булат бўлгандагина кундузи уяларидан чиқишлиари мумкин. Ҳўдди шунингдек, чўлдаги қушлар ҳам ёзниң иссиқ кунлари бошқа жойларга учеб кетади. Уларнинг ўта актив фаолияти баҳор, куз ва қиши фаслларининг соатларига тўғри келади.

Шундай қилиб, ҳайвонлар ҳам ёруғликка бўлган муносабатига кўра бир неча гуруҳга чунончи, ёргесвар, соясевар ҳайвонларга ва ёруғликнинг ўзгаришига кенг ёки тор (қисқа) доирада мослашган гуруҳларга бўлинади. Ҳайвонлар ёруғлик ёрдамида атрофдаги мавжудотларни кўради ва ён-атрофга қараб мўлжал олади. Турли ҳайвонларнинг кўриш органлари уларнинг ривожланиш поғонасига кўра турли даражада тараққий этган ва яшаш шароитлари билан боғлиқ ҳолда ривож-

ланган. Масалан, баъзи чирқілдоқ илонлар инфрақизил нурларни күра олғанлиги сабабли ўлжасини қоронғида ҳам овлайди. Асаларилар эса ультрабинафша нурларни ажрата олади, аммо инфрақизил нурларни ажрата олмайды.

Температура. Ер шаридаги организмларнинг тарқалиши, күпайиши ва бошқа ҳаёт жараёнларини белгилайдиган омиллардан бири температура ҳисобланади. Экваторда ҳарорат йил давомида ва бир сутка давомида унча кескин ўзгармайди. Аммо экватордан шимолга ёки жанубга йўналган сари текислик жойларда ҳар 100 км да температура $0,5$ — $0,6^{\circ}$ га ўзгара боради. Бундай ўзгаришлар Ер шарининг тоғли қисмида ҳам ҳар 100 м баландликка кўтаришганда юз беради. Демак, барча ўсимлик ва ҳайвонларнинг ҳаёт жараёнлари шу хилдаги ўзгаришлар билан боғлиқ ҳолда ўтади. Айниқса, ўсимликларнинг тарқалишида бундай ўзгаришлар алоҳида роль ўйнайди. Шу сабабли ҳам Ер шарининг текислик қисмида учрайдиган ўсимликлар ва улар ҳосил қиласидан қоплам ўрганилганда бир неча иқлим зонасига, чунончи: Шимолий қутб, тундра, ўрмон, дашт, чўл, субтропик ва тропик каби географик зоналарга бўлиб ўрганилади.

Ўсимликлар паст ёки юқори температура таъсирида яшави ва унга мосланишига кўра иккита катта экологик гуруҳга бўлиб ўрганилади. Бу ҳақда кейин батафсилоқ гапирилади. Температура одатда Ер шарининг қуруқлик қисмида бирмунча тез ўзгариб туради. Сув муҳитида эса бундай ўзгаришлар, айниқса, бир сутка давомида жуда секин ўзгариади.

Умуман олганда, кўпчилик тирик организмлар ҳаёти 0° билан 50°C ўртасида ўтади. Температура 0° дан паст ёки 50°C дан юқори бўлганда барча ҳаёт жараёнлари мутлақо тўхтайди ёки кескин даражада секинлашиб қолади. Демак, тирик организмлар ҳаётига ҳарорат оптимум, минимум ва максимум даражада таъсир этади.

Айрим сувўтлар ва умуртқасиз ҳайвонларнинг ҳаёти 0°C дан паст бўлган температура таъсирида нормал ўтади. Баъзи бактериялар ва замбуруғларнинг споралари ҳамда баъзи умуртқасиз ҳайвонлар (коловратка, тихоходка ва неъматодлар, ҳашаротлар) танаси сувсизлантирилгач, уларга -190° , -273°C ли паст температура таъсир эттирилганда ҳам ҳаётчанлиги сақланиб қолган. Ёки кўк-яшил, диатом ва яшил сувўтлар айрим вакилларининг 73° , -93°C ли қайнар булоқларда нормал ўсиши аниқланган. Шимолий қутбда сувнинг температураси 0°C га тенг бўлганда ҳам кўпгина сув ҳайвонлари нормал яшаб сувўтлар билан овқатланади. Шимол буғуси, оқ айқ, тюлень ва пингвинлар ҳаёти ҳам паст ҳароратда нормал кечади.

Шундай қилиб, ўсимликлар ҳаёти учун йилнинг энг иссиқ ва энг совуқ ойларидаги ўртacha температуранинг умумий миқдори, йиллик температуранинг ўртacha миқдори муҳим роль ўйнайди. Бундай йиллик температура йигиндиси (миқдори) Ер

шарининг турли нуқталарида турличадир. Масалан, Малай архипелагида 9500°C , Тошкентда -5000°C , Астраханда -4000°C , Одессада -3500°C , Санкт-Петербургда -2000°C , Янги Ер оролида -400°C ни ташкил этади. Шунга кўра ҳар қандай ўсимлик тури (ёввойи ҳолдагисими, маданий ҳолдагисими) ҳамма жойда ҳам учрайвермайди. Демак, ҳар қандай ўсимлик тури ўз ҳаёт жараёнини тўлиқ ўтиб насл қолдириши учун йил давомидаги фойдали температура миқдорига муҳтождир. Шундагина, у нормал ўсиб ривожланади ва уруғ мева ҳосил қилиб бир йиллик ҳаётини тугаллади.

Ер шарининг бирор жойидан иккинчи бир жойига қандайдир маданий ўсимликни олиб келиш, уни ўстириб кўриш ва ундан ҳосил олиш учун шу ўсимликнинг йиллик фойдали температура миқдори неча даражага эканлиги ҳисобга олиниши керак бўлади. Ўзбекистонда ўстирилаётган ўзга ўсимлиги вегетацияси учун мавсум давомида 3500°C температура зарур эканлигини ҳисобга олганда уни Москва ёки Санкт-Петербург вилоятлари шароитида экиш ва ундан ҳосил олиш мумкин эмаслиги аён бўлади.

Ҳайвонлар ҳаётида ҳам температура муҳим аҳамият касб этади. Кўпчилик ҳайвонлар ўзининг доимий тана температура сига эга. Бундай ҳайвонлар *гомойотерм* ҳайвонлар дейилади. Ташқи муҳитнинг таъсирига кўра тана температурасини ўзгартирувчи ҳайвонлар ёки бошқача айтганда, доимий қатъий тана температурасига эга бўлмаган ҳайвонлар *пойкилотерм* ҳайвонлар дейилади. Оралиқ гуруҳга кирувчи ҳайвонлар эса *гетеротермлар* дейилади. Бу гуруҳга кирувчи ҳайвонларнинг танаси актив ҳаракатда бўлганда гомойотерм ҳисбланади. Уйқуга кетган вақтда эса уларнинг тана температураси пасаяди ва танани термик идора қилиш қобилияти йўқолади. Бундай ҳайвонларга юмонқозиқлар, типратиканлар, кўршапалаклар, колибрилар, олмахонлар ҳамда шунга ўхшаш ҳайвонлар киради.

Ўсимликларда борадиган ҳаётий жараёнлар температуранинг минимал, оптималь ва максимал кўрсаткичларига боғлиқ. Масалан, фотосинтез жараёни температура ҳар 10°C кўтарилганда икки марта ортади. Оптималь температура эса $30-35^{\circ}\text{C}$ атрофида бўлади. Худди шунингдек, нафас олиш ҳам ўзгаради. Температура ўсимликнинг илдиз орқали озиқланишига таъсир этади. Ўсимликнинг барча ривожланиш босқичлари ҳам маълум даражадаги температура омили билан боғлиқдир.

Юқорида таъкидланганидек, барча ўсимликларни температурага бўлган муносабатига кўра иккита экологик гуруҳга ажратиш мумкин: юқори температура таъсирида яхши ўсиб ривожланадиган *термофил* ўсимликлар ва паст температура таъсирида яшовчи *психрофил* ўсимликлар. Ҳар икки гуруҳга мансуб ўсимлик турлари ўзига хос мосланиш хусусиятларига эга. Термофил ўсимликлар ҳужайраси иссиқликка чидамлилиги, органлар юзасининг кичрайиши, тукларнинг яхши ривожланлиги, эфир мойларига эга бўлиши, ўзидан ортиқча тузларни

ажратиб чиқариши, узоқ муддат давомида тиним даврини ўтказиши ва бошқа хусусиятлари билан тавсифланади. Психрофил ўсимликлар совуқ шароитни ҳар хил ҳолатларда (яъни тиним ёки вегетация даврида) анатомо-морфологик мосланиш орқали ўтказади. Бундай мосланишларга поясининг ер бағирлаб ўсиши, новданинг ётиқ йўналиши, тупланиш бўғими ва илдиз бўйининг ер остида жойланиши, ҳазонрезгилик, пўкак қаватнинг яхши ривожланиши, оқ танага эга бўлиш кабиларни кўрсатиш мумкин.

Шундай қилиб ўсимликларни паст температурага бўлган муносабати ёки мосланишига кўра уч гуруҳга бўлиш мумкин:

1. *Салқинга (сояга) чидамсиз ўсимликлар*. Тропик зонада ўсуви барча ўсимликларни шу гуруҳга киритиш мумкин.

2. *Совуқча чидамсиз ўсимликлар*. Субтропик зонада ўсуви кўпгина ўсимликларни бу гуруҳга киритиш мумкин. Чунки уларнинг ҳужайра ширасидаги моддалар -5°C , -7°C дан паст ҳароратда музлади.

3. *Совуқча (ёки аёзга) чидамли ўсимликлар*. Бу гуруҳга мўътадил ва совуқ иқлимли зоналарда ўсуви ўсимликлар киради.

Ўсимликларни юқори температурага бўлган муносабатига кўра ҳам уч гуруҳга бўлиш мумкин:

1. *Иссиқча чидамсиз ўсимликлар*. Масалан, сувўтлар, сувда ўсуви гулли ўсимликлар ва мезофит ўсимликлар. Улар $+30^{\circ}\text{C}$ дан юқори ҳароратга чидамсиздир.

2. *Иссиқча кўнинкан ўсимликлар*. Масалан, чўл ва дашт зоналарида ўсуви ўсимликлар.

3. *Иссиқча чидамли ўсимликлар*. Масалан, иссиқ сувларда ўсуви сувўтлар ва айрим бактериялар.

Миллион йиллар давомида ўсимликлар ва ҳайвонлар ана шундай паст (совуқ) ва юқори (иссиқ) температурага нисбатан мосланишга мажбур бўлганлар. Натижада уларнинг ички ва ташки тана тузилишида қатор мосланиш белгилари вужудга келган. Ўсиш, шох-шаббаларнинг ўзаро тифиз (зич) бўлиб ўсиши, шарсимон (думалоқ) кўринишда бўлиб ўсиш, баргларнинг ниҳоятда кучли қирқилган бўлиши, ҳужайра ширасида заҳира моддалар, жумладан сахароза, шакар моддалар миқдорининг ортиши каби мосланиш белгиларини кўриш мумкин.

Юқори (иссиқ) ҳароратга нисбатан ҳам қатор мосланишларни кўриш мумкин. Чунончи, барг ва пояларнинг ниҳоят сертук бўлиши, мум моддаси билан қопланганлиги, вақтинча баргсиз бўлиши (ёки вақтинча баргларнинг тўкилиши), баргларнинг ниҳоятда кичрайиши ёки уларнинг тангача барглар кўринишида бўлиши, оғизчаларининг чуқур жойланиши, илдизларнинг тупроқ қатламида жуда юза жойланиши ёки тупроқ остига жуда чуқур кетиши ва ҳоказоларни кўрсатиш мумкин.

Юқорида кўриб ўтилганидек, ҳайвонлар ўсимликларга нис-

батан күпроқ ўз тана температурасини бошқара олиши билан ажралиб туради ҳамда тана температурасини идора этишининг турли хил имкониятларига эга.

Температура ҳайвонларнинг қайси иқлим зонасида яшashi билан боғлиқ ҳолда аввало уларнинг вазнига ва ички органларининг катта-кичиклигига, кўлпайишига ва бошқа ҳаёт жарайёнларига таъсир кўрсатади. Масалан, иссиқ ўлкаларда яшовчи кўпгина сутэмизувчи ҳайвонларнинг вазни, юраги, буйраги, жигарисовуқ ўлкаларда яшовчи шу хилдаги ҳайвонларникига нисбатан енгил ва кичикдир. Шунингдек, ҳарорат ҳайвонларнинг ташқи қиёфасига, кўлпайишига таъсир кўрсатади. Масалан, тундрада, мўътадил зонада, яшовчи тулки ва Африкадаги фенек деган тулкини олсак, улар экологик жиҳатдан ўхшаш ёки бир-бирига яқин турлардир. Лекин турли иқлим зонасида яшганликлари учун улар ташқи кўриниши, айниқса, қулоқларининг шакли, катта-кичиклиги билан бир-бирларидан кескин фарқланади. Худди шунингдек, Арктика ва баланд тоғ минтақасида яшовчи баъзи ҳашаротларнинг ранги Күёш нурини кўпроқ ютганлиги сабабли қорамтири рангда бўлади. Кўпчилик сув ҳайвонларининг тухуми ҳам шундай қорамтири пигментга бой бўлади. Демак, ҳайвонлар ҳам турли хил температура таъсирига мослашадилар.

Ҳайвонларнинг температурага мосланиш йўллари асосан уч хилдир, яъни кимёвий, физик терморегуляция ва хулқатвор мосланишлариdir. Ташқи муҳит температурасининг пасайишига жавобан фаол равишда танадан иссиқ ажралиши *кимёвий терморегуляция* дейилади. Бундай мосланишнинг кўринишлари баъзи бир балиқларда, ҳашаротларда (арилар, капалаклар) учратилади. Танадан иссиқ ажратишнинг ўзгариши, яъни ортиқча бўлса ташқарига чиқариб юбориш ёки уни ушлаб қолиш *физик терморегуляция* деб қаралади. Бундай йўл билан температура омилига мослашган ҳайвонларда қўйидаги анатомо-морфологик мосланишлар кузатилади: тананинг жунлар билан қопланиши, пат ёки парларга эга бўлиши, ёғ заҳирасининг жойланиши, тери ёки нафас йўли орқали сув буғлатишни бошқариш ва ҳоказо. Кўпчилик ҳайвонлар учун тана температурасини бошқаришда уларнинг инстинктдан келиб чиқадиган ҳаракатлари катта аҳамиятга эга. Буларга поза (гавданинг ҳолати)ларни ўзгартиш, бошпанга топиш, мураккаб ероствки уялар (инлар) қуриш, бошқа жойларга уялар қуриш, узоқ ёки яқин масофаларга кўчуб юришлар (миграциялар) киради. Тана температурасини идора этишда ҳайвонларнинг гурухли хатти-ҳаракатлари ҳам муҳим аҳамиятга эга. Масалан, чўлда яшовчи туялар жазирама иссиқ кунлари бир-бирларига ёнбошлаган ҳолда бир жойга тўпланиб ётадилар, натижада улар тўпланган жойнинг ўртасидаги температура 39°C , яъни тана температурасига тенг бўлади. Энг чеккадаги туяларнинг елка томонидаги жунлари 70°C гача қизиб, кетади. Гомеотерм ҳайвонларнинг иссиқлик балансларини идора

етишда юқоридаги мосланиш йўлларидан биргаликда фойдаланиш уларнинг ҳар қандай ташки нокулай температура таъсиридан сақланиш имконини беради.

Намлик. Барча организмларнинг ер юзида тарқалишида температура билан бирга намлик омили ҳам муҳим аҳамиятга эга. Сувсиз ҳаёт йўқ, десак янгишмаймиз. Табиатда сув турли хил шаклда, чунончи, ёмғир, қор, туман, қиров, шудринг, муз каби кўринишларда мавжуд бўлиб, уларнинг барчаси намлик тушунчасини ифодалайди. Шундай бўлса-да, биз намлик сўзи ўрнига сув деган иборани ишлатиш маъқул, деб ҳисоблаймиз.

Ўсимлик танасидаги моддаларнинг 50—98%ини сув ташкил этади. Ҳужайраларда борадиган барча биокимёвий реакциялар сув иштироқида бўлади. Сувда яшайдиган организмлар учун сув муҳит бўлиб ҳам ҳисобланади. Ер юзида ёғингарчилик кўп тушадиган жойларда суткалик ёғингарчилик энг кўп миқдорда 1000 мм га борса (Чаралунджи), Синай чўлида эса атиги 10—15 мм га teng. Перуан ва Асуан чўлларида ёғингарчилик кузатилмайди. Намлиknинг етишмаслиги қуруқлиқдаги ҳаётнинг энг муҳим хусусиятларидан биридир. Ксерофил ўсимлик ва ҳайвонлар қурғоқчил муҳитдаги экологик гуруҳни ташкил этади. Ўртача намлик шароитида *мезофил*, ортиқча намликда эса *гидрофил* организмлар яшайди.

Барча ўсимликлар сув билан таъминланиши ёки намлик шароитига мосланишига кўра 5 та экологик гуруҳга ажратилади: гидатофитлар, гидрофитлар, гигрофитлар, мезофитлар, ксерофитлар.

Гидатофитлар — ҳаёти доимо сувда ўтувчи бу гуруҳга асоссан сувтўлар киради. *Гидрофитлар* эса танасининг бир қисми сувдан ташқарида, қолган қисми сув қатламида жойлашган ўсимликлардир. Бу гуруҳга сув нилуфарлари, ғиччак, найзабарг (сагиттария), сув айиқтовони, ўқбарг ва бошқа сувда ўсуви гулли ўсимликлар киради. Улар яшаш шароитига кўра сузиб юрувчи юзасининг катта бўлиши, вегетатив органларининг шилимшиқ парда билан қопланиши, механик тўқиманинг кучсиз ривожланганилиги, ҳужайранинг ҳаво бўшлиқларига эга бўлиши, қоплагич тўқиманинг яхши ривожланмаганлиги, сув қатламида яшайдиган турларда оғизчаларнинг бўлмаслиги ёки уларнинг сузуви баргларнинг фақат устки томонидагина бўлиши, барг эт қисмининг устунсимон ва булуғсимон тўқималарга ажралмаслиги, илдиз тизимининг кучсиз тараққий этганлиги каби қатор мослашишларга эга бўлади.

Гигрофитлар — тупроқда ортиқча миқдорда намлик ёки сув бўлган шароитда яшовчи ўсимликлардир. Улар дарё ва кўл бўйлари, ботқоқликларда, сернам ўрмонлар ва тоғли районларда кўп учратилади. Гигрофитлар ҳам ортиқча намлик шароитига мослашган гидрофитлар каби хусусиятларга эга бўлади.

Мезофитлар ўртаса намлиқ шароитида яшовчи ўсимликлар ҳисобланади. Бу экологик гурұхға күпчилік мәданий ва ёввойи ҳолдаги ўсимликлар киради.

Мезофит ўсимликларнинг илдиз тизими одатта яхши ривожланган, барглари күпинча йирик, ясси, юмшоқ, этсиз, тұқималары ўртаса ривожланган бўлади. Баргининг эти икки хил тұқимага ажралган. Барглар күпинча туксиз, оғизчалари одатта баргининг остки томонида жойлашган. Сув сарфи оғизчалар орқали бошқарилади. Ҳужайра ширасининг осмотик босими $2 \cdot 10^6$ — $2,5 \cdot 10^6$ Па.

Ксерофитлар — қурғоқчил шароитда яшашга мослашган ўсимликлардир. Улар дашт, чўл ва чала чўл зоналарида кенг тарқалган. Ксерофитлар ўз навбатида икки гурӯхга ажралади: *склерофитлар* ва *суккулентлар*. Склерофитлар қурғоқчиликка чидамли, кўп йиллик, дағал, күпинча барглари редукциялашган ва тиканларга, тангачаларга айланган, қалин кутикула қаватига эга ва яхши ривожланган механик тұқима бўлади. Уларга саксовуллар, янтоқ чалов, шувоқ, бетага ва бошқалар киради. Ўрта Осиёning қумли чўлларида ўсуви турлар ўз танасидаги умумий сув миқдорини 50% гача камайтириши мумкин. Бу хусусият цитоплазманинг коллоид кимёвий хоссаларига боғлиқ равишда тушунтирилади. Ҳужайра ширасининг осмотик босими юқори— $4 \cdot 10^6$ — $6 \cdot 10^6$ Па. Илдиз тизими хилма-хил, ер устки органлари ер остки органларига нисбатан бир неча марта кичик (масалан, янтоқда 30:1), поялари ёғочлашган. Сувни ниҳоятда тежаб сарфлайди ҳамда баъзи бир турлар ёзги тиним даврини ўтказган ҳолда ноқулай шароитга мослашган. Суккулентлар — танаси сервис, этли, кўп йиллик ўсимликлардир. Улар баргидә ёки поясида сувни жамғариши мумкин. Ҳар икки ҳолатда ҳам уларда қуйидаги мосланиш белгиларини кўриш мумкин: барг ва поялари одатта туксиз, эпидерма, кутикула ва мум қаватлари қалин, илдиз тизими тупроғининг юзасида жойлашади, осмотик босим паст ($3 \cdot 10^5$ — $8 \cdot 10^5$ Па), сувни ниҳоятда тежаб сарфлайди, ўзига хос модда алмашиниш типига эга, баргининг эт қисми икки хил тұқимага ажралган ва сув жамғарувчи паренхима ҳужайралар билан ўралган. Баъзи бир кактуслар танасида 1—3 тоннагача сув сақлаши мумкин.

Ҳайвонлар ҳаётида ҳам намлиқ ёки сув муҳим роль ўйнайди. Үмуман ҳайвонлар сувга бўлган талабини уч хил йўл билан қондиради: 1. Бевосита сув ичиш орқали. 2. Ўсимликлар билан овқатланиш орқали. 3. Метаболизм ҳодисаси, яъни танасидаги мойлар, оқсилилар ва карбон сувларининг парчаланиши орқали.

Сувни буғлантириш эса асосан нафас олиш, терлаш ва сийдик йўли орқали бажарилади. Иссиқ кунлари айрим сутэмизувчилар сувни ҳаддан ташқари кўп сарфлашлари мумкин. Масалан, кишилар ёз ойларида бир кунда 10 литргача сувни терлаш орқали сарфлаши мумкин. Антилопалар, йўлбарслар, жай-

ронлар, филлар, шерлар, гиеналар ҳар куни сув излаб узоқ ма-софали йўл босадилар. Улар учун овқат таркибидаги сув етарли бўлмайди. Баъзи ҳайвонлар эса озуқа таркибидаги сув билан қаноатланишга мослашган. Бундай мосланишлар ҳам одатда уч хил бўлади: *юриш-туриш ҳаракати орқали, морфологик ва физиологик мосланиши*.

Юриш-туриш орқали мосланишда ҳайвонлар албатта сувни излаб топиш, яшайдиган жойни танлаш, ин қазиб, унда яшаш орқали мослашадилар.

Морфологик мосланиш танасининг устида чиганоқлар, со-вутлар, қалқон ва тангачалар ҳамда кутикулалар ҳосил қилиш орқали амалга оширилади. Масалан, шилиққурт, тошбақа, калтакесак, қўнғизлар ана шундай мослашади.

Физиологик мосланиши эса метаболитик сув ҳосил қилиш орқали амалга ошади. Масалан, одамлар танасидан вазнига нисбатан 10% гача сув йўқотиши мумкин. Ундан ортиқ сув йўқотилса организм ҳалок бўлади. Бу кўрсаткичлар турли ҳайвонларда турлича, масалан, туялар — 27%, қўйларда — 23%, итларда — 17%, агар бундан ошса ҳалокат юз беради. Шунинг учун ҳам қуруқликда яшовчи айрим ҳайвонларда бир қатор физиологик мосланишларни кўрамиз. Масалан, айрим уй ҳайвонлари ичагида сув сўрилади, овқат қолдиқлари тезак ҳолида ташқарига чиқарилади. Айрим ҳашаротларда (қўнғиз, хонқизи, чумолиларда) чиқарув органи (мальпиги наилари) нинг бир уни ичакнинг орқа деворига туташган бўлиб, ундаги сув сўрилиши орқали организм томонидан қайта сарфланади, яъни реабсорбция ҳодисаси юз беради. Суюқ озуқа билан озиқла-нувчи асалари, капалак ва пащшаларда эса реабсорбция ҳодисаси кузатилмайди. Улар сийдик орқали ташқарига ҳар хил ортиқча тузлар ва мочевина чиқаради. Натижада сув танада бирмунча тежаб қолинади. Судралиб юрувчилар, тошбақалар, қушлар ва кўлгина ҳашаротлар ўзларидан яхши эримаган сийдик кислотасини, ўргимчаклар эса гуанин моддасини чиқаради. Бунинг учун эса унча сув кўп сарфланмайди.

Айрим сувда яшовчи (гидробионт) ҳайвонлар сувни ютиши ёки фильтрация қилиш орқали яшашга мослашган. Натижада сув ҳавзаларида биологик тозаланиш содир бўлади. Масалан, лихет, мшанка, асцидий, планктон, қисқичбақасимонлар, мидиялар бир суткада 150—280 м³ сувни тиндиради ва тозалайди. Курғоқчиш шароитда яшовчи сувётлари, лишайниклар ва мохлар *пойкилоксерофитлар* деб аталиб, улар қурғоқчиш даврларда қуриб қолиб, анабиоз ҳолатга ўтадилар ва ёғингарчилик бўлган вақтда яна ҳаётини тиклаб давом эттираверадилар.

Ҳайвонларнинг қурғоқчиш шароитга мосланишлари ҳам жуда хилма-хилдир. Галопагос оролларида тошбақалар сувни сийдик қопида жамғарган ҳолда сақлайди. Австралия чўлларидаги қурбақаларда ҳам шундай ҳолат кузатилади. Кемирувчиликлар ва ҳашаротлар одатда сувга бўлган талабини озиқ тар-

кибидаги сув ҳисобига қондиради. Юмронқозиқ каби ҳайвомлар қурғоқчилик шароитига уясининг анча чуқурда бўлиши, танасида маълум миқдорда ёғ жамғарib, ёзги уйқуга (тинимга) кетиши билан мослашади. Туялар эса тўплланган ёғ миқдорини метаболик парчалаш йўли билан организмнинг сувга бўлган талабини қондиради. Тез югурдиган ҳайвонлар (антителоплар) ёки учадиган қушлар сув ичиш учун узоқ масофа-ларга бориб келадилар. Умуртқасиз ҳайвонлар қурғоқчилик даврни циста (ёки қалин пўстли споралар) ҳолатида ўтказадилар ёки баъзи бирлари анча қулай бўлган жойларга кўчуб кетадилар. Шундай қилиб, қурғоқчилик шароитда яшовчи ҳайвонлар танасидан йўқотган сувни бутун танаси — тери қатлами орқали шимиш ёки озуқа орқали, анча мураккаб йўл ҳисобланган оқсили, ёғ ва углеводларнинг парчаланиши вақтида ажралиб чиқкан сув ҳисобига қондиради. Сувда яшовчи ҳайвонлар — гидрофиллар (сувда ва қуруқда яшовчилар, ёмғир чувалчанглари, қорин оёқли моллюскалар, мокрицалар) фақат анча сернам шароитда ҳаёт кечиришлари мумкин. *Мезофиллар* ўртача сув талаб қилувчилар, яъни *эвригир* организмлар ҳисобланиб, намликтининг ўзгаришига яхши бардош беради.

Ҳаво — атмосферадаги газларнинг аралашмаси ҳисобланиб, баландликнинг ўзгаришига қараб унинг таркиби ҳам ўзгариб боради. Ҳаво организмлар учун яшаш муҳитигина бўлмасдан, балки экологик омил сифатида ҳам аҳамиятладир. Ўсимликнинг деярли 50% қуруқ вазни ҳаводан ўзлаштирилган углеродга тўғри келади. Атмосферадаги тоза ва қуруқ ҳавода 78,1% азот, 21% кислород, 0,9% аргон, 0,03% CO₂ бўлади. Булардан ташқари оз миқдорда неон, гелий, криптон, ксенон, аммиак, водород, радий ҳамда торий каби радиоактив моддалар қолдиги, шунингдек, ҳар хил азот оксидлари, хлор ва бошқа элементлар учратилади. Ҳавода ҳар доим сув буғлари (0,01—4% гача) бўлади. Ҳавонинг қуий қатламларида газсимон табиий заррачалардан ташқари табиий аралашмалар ҳам учрайди. Улар чанг ва тутунлар, қурум, баъзан денгиз тузларининг кристаллари, ҳар хил органик заррачалар ва бошқалар бўлиши мумкин. Ҳаво таркибидаги кислород ўсимлик ва ҳайвонларнинг нафас олиши учун зарур бўлган элементdir. Унинг миқдори ҳавода етарли даражада бўлади. Агарда бу кўрсаткич 5% га камайса организмларнинг нафас олиши қийинлашади.

Карбонат ангидрид гази деярли доимий бўлиб, фақатгина иирик шаҳарларда унинг миқдори ортиқ бўлиши мумкин. Маълумки, карбонат ангидрид гази яшил ўсимликлар учун озиқланишда муҳим аҳамиятга эга. Азот элементи ҳавонинг таркибida кўп миқдорда бўлишига қарамай, уни организмлар тўғридан-тўғри ўзлаштира олмайди. Организмлар уни фақатгина бирикма ҳолдагина ўзлаштириши мумкин. Азот тугунак бактериялар, азотобактериялар, актиномицетлар ва кўк-яшил сувтлари учун озуқа манбаи бўлиб хизмат қилади.

Ҳаводаги азот миқдорининг ўзгариши инсон фаолияти ёки ўсимликлар қопламининг табиатига боғлиқдир. Ҳавонинг таркибидаги сульфит ангирид, азот оксидлари, галогенводородлар, аммиак ва бошқалар заарли моддалар ҳисобланиб, унинг ифлосланишига сабабчи бўлмоқда. Улар ўсимликларнинг ҳаво орқали озиқланишида, ёғингарчилик, туман вақтида ўсимлик танасига кириб боради. Ҳаводаги ана шундай заҳарли моддаларни ютган ўсимлик барглари, ҳужайралари ўла бошлайди. Дараҳтларнинг сув шимиш механизми ишдан чиқади ва барглари тўкилади. Ўчки шохлари эса қурийди.

Ҳаво таркибida турли хил газлар миқдорининг ортиб кетиш ҳоллари дунёning турли нуқталарида турли даражададир. Ўзбекистон шаҳар ва қишлоқларининг деярли ҳамма жойида ҳам ҳавонинг ифлосланиш даражаси санитария талабларига жавоб бермайди. Баъзи маълумотларга кўра, 1989 йилда саноат корхоналари томонидан ҳавога 1337 минг тонна, автотранспортлардан 2,2 миллион тонна заҳарли чиқинди моддалар чиқазилган. Тошкент, Андижон, Кўқон, Навоий, Олмалиқ, Чирчик, Фарғона ва бошқа шаҳарларда ифлосланиш даражаси жуда юқори бўлиб қолмоқда. Фақат Тошкент шаҳри транспорти йилига 360 минг тоннадан ортиқ турли чиқинди газларни атрофга пуркайди. Улар таркибida 100 хилдан ортиқ заҳарли моддалар мавжуд. Демак, йирик шаҳарларимиз ҳавосининг ифлосланишига асосан транспорт ва ён атрофдаги кимёвий завод-фабрикалар сабаб бўлмоқда. Қишлоқ жойларда эса экин майдонларининг ўта «нашаванд» бўлиб қолганлиги, яъни ерга ҳаддан ташқари минерал ўғитлар ва 70 хилга яқин турли кимёвий моддалар (гербицид ва пестицидлар)нинг ишлатилганлиги ҳавонинг бузилишига олиб келди.

Ўсимликларнинг ҳаводаги турли заҳарли моддаларга нисбатан сезгирилиги турличадир. Масалан, себарга сульфит ангиридга, лола ва гладиолуслар — водород фторидга, доим яшил дараҳтларнинг барглари сульфит ангиридга, моҳ, лишайниклар ва баъзи замбуруғлар— SO_2 , HF, HCl ларга ниҳоятда сезгиридир. Шубҳасиз, ўсимликлар ҳавони маълум даражада тозалайдилар. Шунинг учун ҳам яшил ўсимликларнинг экологик роли ниҳоятда каттадир. Ҳаво ҳақида гапирганда унинг кўзга яқол ташланадиган бир кўриниши — шамол тушунчasi билан боғлиқдир. Шамол барча тирик организмларга экологик омил сифатида турли хил таъсир кўрсатади. Масалан, шамол таъсирида ўсимликларда қўйидаги жараёнлар содир бўлади: 1. Ўзидан сувни буғлантиради. 2. Ҳавода газлар оқими, шу жумладан карбонат ангирид оқими вужудга келади. 3. Қўпчилик ўсимликларда чанганиш жараёни содир бўлади. 4. Ўсимликларнинг споралари, уруғ ва мевалари ён атрофга тарқалади. Шамол ҳайвонлар ҳаётига қўйидагича таъсир кўрсатади: 1. Қуруқликда яшовчи ҳайвонларда сув ва ҳарорат алмашинуви амалга ошади. 2. Кучли эсган шамоллар айрим ҳайвонлар пат ва жунларининг қалин ва пишиқ бўлишига таъсир кўрсатади.

3. Күпгина ҳашаротлар (үтлоқ капалаги, чүл чигирткаси, без-гак пашиаси ва ҳоказо) ва микроорганизмлар шамол ёрдамида миграция қиласи, яъни тарқалади. 4. Айрим қушлар ва ҳашаротлар қанотининг қисқароқ бўлиши ёки мутлақо йўқлигига таъсир кўрсатади. Натижада шамол кучли эсадиган ерларда уларнинг сони камайиб кетади.

Ҳайвонларнинг 75% и (ҳашаротлар, қушлар, судралиб юрувчиilar ва сутэмизувчилар) ҳавода учишга мослашган. Ўсимликларнинг уруғ ва мевалари, майда ҳашаротлар, содда ҳайвонларнинг цисталари эса ҳавода пассив ҳолда учиб юради. Бу ҳодиса *анемохория* дейилади. Бундай организмлар эса *аэропланктонлар* деб аталади. Аэропланктонлар ҳаво муҳитига танасининг кичик ўлчамда бўлиши, ҳар хил ўсимталар ҳисобига юзасини ошириши, кучли даражада бўлакларга ажралиши, нисбатан катта юзага эга бўлган қанотларининг бўлиши ва ўргимчак или толаси кабилардан фойдаланиши билан мослашганлар. Баъзи бир майда ҳайвонлар, қушлар ва ҳашаротлар кучли шамол (ҳаво оқими)га бардош беролмайдилар. Масалан, жанубий океанлар қирғоқларида эсадиган шамоллар таъсиридан сакланиш учун баъзи ҳашаротлар қанотсиз бўлганликлари сабабли тош остидаги ва қоялардаги ёриқларга ёки ўсимликлар қоплами остига яшириниб оладилар. Бу эса уларнинг шамол таъсирига нисбатан мосланишидир. Лекин шу билан бирга у ерларда қанотли пашшалар ҳам кўп учрайди. Кучли шамоллар ҳавонинг юқори қатламларига турли майда организмларни кўтариб чиқиб бир неча минг километр масофага олиб кетади. Шамол ўсимликларда сув бугланишини кучайтиради ва намликни олиб келади. У ўсимликларга бевосита (тўғридан-тўғри) ёки билвосита таъсир этиши мумкин. Тўғридан-тўғри таъсирга механик буғланишини тезлаштириш, CO_2 нинг камайиши, янгисини олиб келиш, қуруқ шамолларнинг зарали таъсиrlари киради. Тупроқни учирив кетиб илдизларнинг очилиб қолиши, қумлар билан кўмилиши, қорларни учирив келиши, бошқа ўсимликлар новдаларини синдириб учирив келиши шамолнинг билвосита таъсиридир. Шамол ўсимликларнинг ташқи қиёфасига ҳам таъсир этади. Ҳаво босимининг пасайиши ҳам кўпинча ҳашаротларнинг фаоллигига ижобий таъсир этади. Булардан ташқари ҳавонинг ионланиши, электр майдонларнинг организмларга таъсир этиши табийидир. Ана шундай омилларнинг тирик организмларга бўлган таъсири ҳали етарлича ўрганилган эмас. Шундай қилиб, ҳаво оқими (ёки шамол) барча тирик организмлар ҳаётига механик, биологик (физиологик, анатомик, морфологик), географик ва бошқа хил таъсир кўрсатади.

Тупроқ. Тупроқ дейилганда ернинг ғовак, унумдор юза қавати тушунилади. Тупроқда ўсимликлар, микроорганизмлар ва баъзи умурткасиз ҳайвонлар яшайди. Масалан, 1 m^2 тупроқ қатламида 100 миллиардлаб содда ҳайвонлар ҳужайраси, миллионлаб нематодлар, юзлаб ёмғир чувалчанглари, 100 минглаб

замбуруғларнинг гифа-мицеллийлари, бактериялар ва сувўтлар яшайди. Демак, тупроқда учровчи барча тирик организмлар яшаёт жараёнларида бир-бирига нисбатан турли хил муносабатда бўлиб таъсир кўрсатади, яъни ўсимлик, ҳайвон ва микроорганизмлар ўртасидаги мураккаб муносабатлар натижасида тупроқда гумус ва минерал моддалар тўпланади.

Тупроқнинг экологик омил сифатида ўсимликларга таъсири ҳақида гапирганда аввало шуни айтиш керакки, тупроқ ўсимликни ўзида биринтиради ва уни озуқа билан таъминлади, яъни ўсимлик тупроқдан сув ва унда эриган минерал моддаларни олади. Ўсимликка тупроқнинг хусусиятлари ва кимёвий таркиби ҳамда микрофлораси жуда катта таъсир қиласди. Тупроқнинг кимёвий хоссаларидан бири унинг кислоталилиги бўлиб, бу водород ионлар концентрацияси билан ифодаланади. Тупроқнинг кимёвий табиатига (pH га) қараб, *ацедофил* (кислотали) *нейтрофил* (нейтрал), *базофил* (ишқорий) ўсимлик турлари ёки жамоалари ажратилади. Тупроқдаги ўсимликлар учун зарур бўлган кимёвий элементлардан азот, фосфор, калий, кальций, магний, олтингугурт, темир каби макроэлементлар ва мис, бор, рух, молибден каби микроэлементлар муҳим экологик ахамиятга эга.

Ўсимликларнинг тупроқда бўладиган турли тузларга муносабати ҳам ҳар хил. Баъзи ўсимликлар карбонат тузлари кўп тупроқларда яхши ўсади ва улар *кальцефиллар* дейилади. Уларга салаблар туркуми, беда, Сибирь тилоғочи, қорақайин, шумтоллар, пўфанақ, чалов, тубулғи ва бошқалар киради. Баъзи ботқоқлик ёки кислотали муҳитга эга бўлган тупроқда ўсуви ўсимлик кальций тузларини «ёқтирмайди» ва улар *кальцефоблар* деб аталади. Торф моҳлари, отқулоқ, каштан, чой кабилар кальцефоб турлар ҳисобланади. Осон эрувчи тузларга бой бўлган тупроқларда ўсуви ўсимликлар *галофитлар* дейилади. Чўл ва чала чўл зоналаридаги кўпгина майдонлар шўрланган тупроқлар ҳисобланади. Бундай жойларда қорашибўра, қизил қуёнжун, боялиш, оқбоялиш, тўргайчўп, қумбоқ, балиқкўз, шўрбўта, кейреук ва бошқа ўсимлик турлари ўсади. Улар учун поя ёки баргнинг этли бўлиши, сув жамғарувчи тўқиманинг яхши ривожланганлиги, цитоплазманинг юқори концентрацияга чидамилиги, юқори осмотик босим ҳосил қилиши, оптиқча тузларни маҳсус безлар ёрдамида ташкарига чиқариб юбориш каби мосланиш хусусиятлари хосдир. Қумли тупроқларда *псаммофитлар* деб аталган ўсимликларнинг экологик гурӯҳи тарқалган. Псаммофит ўсимликларнинг барглари энсиз, қаттиқ ёки одатда редукциялашган, мева ва уруғлари қўмда ўрмалаб ёки шамол ёрдамида тарқалади ва шарсизмон кўринишда бўлади. Тупроқнинг маълум кимёвий элементларга бойлигини кўрсатувчи ўсимликлар *индикатор* турлар дейилади. Масалан, плаун алюминийга бой тупроқларда, астрагал селени, итқўноқ руҳли, шувоқ, оддий қарағай ва маккажўхорилар олтинга бой бўлган тупроқларда ўсади.

Тупроқда бактериялар, замбуруғлардан ташқари солда ҳайвонлар, чувалчанглар ва бүғимоёқлилар кенг тарқалган. Масалан, ишлов бериладиган тупроқларда гектарига тахминан 350 кг ёмғир чувалчанглари түрі келади. Юқори агротехника қоидаларига амал қилинган ерларда эса уларнинг миқдори бир тоннагача боради. Уларнинг бир йил давомида овқат ҳазм қилиш тизимидан үтказған тупроғи гектарига 12 тоннадан 100 тоннагача ёки 7 мм қалинликдаги тупроқни ташкил этади.

Тупроқ заррачаларининг донадорлыги ҳам ҳайвонлар учун экологик аҳамиятга эга. Баъзи ҳайвонлар тупроқни ковлаб ҳаёт кечиради. Ҳашаротларнинг личинкалари тошлоқлы тупроқларда яшай олмайди. Ковлаш хусусиятига эга бұлған пардақанотлилар тухумларини ер остки бұшылғуларга, күпчилик чигирткалар ҳам тухумини ғовак тупроққа қўйишга мослашган. Денгиздаги құмларда турбеллариялар, ҳалқали чувалчанглар ва қисқибчақасимонларнинг бир неча туркүмлари тарқалган. Улар танасининг шакли чўзинчоқ ва қум заррачалари орасини осон ёриб үтади. Күпчилик денгиз қирғоғида яшовчи ҳайвонлар сувнинг кўтарилиб ва пасайиб туришига мослашган ҳолда маълум ўлчамдаги құмлар остида яшайдилар,

Тупроқ остида яшовчи ҳайвонлар учун ёруғликнинг аҳамияти унча катта эмас. Тупроқнинг чуқур қатламларida ҳарорат ҳам үзгармайди. Қислороднинг миқдори эса камайиб, CO_2 ортиб боради. Тупроқ намлиги ўсимликлар учунгина аҳамиятга эга эмас, балки ҳайвонлар орасида ҳам тупроқ қурғоқчилигига чидамсиз турлар учратилади. Уларга ёмғир чувалчанглари ва термитларни кўрсатиш мумкин. Қумли тупроқларда яшовчи ҳайвонлар қумнинг остига тезда кириб кетиш хусусиятига эга бўлади. Псаммофил ҳайвонларнинг панжаларида ҳар хил ўсимталар, туклар ёки мугуз пардалар бўлиб, уларнинг юзасини оширади. Шу билан бирга тупроқ қатламида ҳаракат қилишга, уя қуришга ҳам ёрдам беради. Илонлар, калтакесаклар, баъзи ҳашаротлар қум остида анчагина масофаларга кўчиб юриши мумкин.

Тупроқнинг ҳозирги кундаги ҳолати ҳақида ҳам бир оз тўхталиб үтадиган бўлсак, қуйидагиларни таъкидлаш зарур бўлади. Қуруқликнинг турли нуқталарида ҳамдўстликка аъзо барча республикалар ҳудудларида экологик аҳвол унча яхши эмаслигини очиқ айтиш керак. Айниқса, дәхқончилик билан шуғулланадиган ерларда тупроқнинг ҳолати ноҳордир. Масалан, республикамизнинг қишлоқ хўжалиги соҳасида 70 хилга яқин турли кимёвий моддалар ишлатиб келинди. 1989 йилда ҳар гектар ерга солинган кимёвий дорилар 19,5 кг (айрим вилоятларда ҳатто 40—45 кг) ни ташкил этди. Илига ҳар гектар ерга 400—500 килограммгача минерал ўғит солинди. Тажрибалар шуни кўрсатадики, фосфор ўғити билан биргаликда тупроққа фтор, уран, торий, оғир металл тузлари ҳам үтган. Аммо тупроқни бундай кимёвий дорилардан тозалаш технологияси ишлаб чиқилмаган. Аксарият кооператорлар, ижарачилар, хўжа-

лик раҳбарлари ва умуман дәхқонларимизнинг ҳалигача юқори дәхқончилик маданиятига эга эмасликлари аҳволни янада оғирлаштироқда. Зааркунанда ва ҳашаротларга сепиладиган дориларнинг атиги 1 фоизигина фойдали таъсир кўрсатади, қолган 99 фоизи тупроқ, сув, ўсимлик ва бошқа озиқ-овқат маҳсулотларига сингиб кетади. Натижада тупроқдаги фойдали жониворлар кўплаб қирилади, инсонлар саломатлигига катта птур етади. Ана шундай вазият юз берганда яна табиатни, жумладан, тупроқни муҳофаза қилиш долзарб муаммолар қаторидан жой олади.

СУВ МУҲИТИДАГИ ҲАЁТ

Сайёрамиздаги барча тирик организмлар учун сув, тупроқ, ҳаво асосий ҳаёт мұхити бўлиб ҳисобланади. Шулардан сув мұхит сифатида кўпчилик организмлар учун хизмат қиласади. Экологияда сув мұхитида яшовчи организмлар гидробионтлар деб аталади. Сув қатламида тарқалган организмлар планктон экологик гуруҳга бирлашиб, тубида яшовчилар эса бентос экологик гуруҳни ташкил этади.

Сув ўзига хос хусусиятларга эга. Океанлардаги ҳаётни белгиловчи омилларнинг энг мұхими — сувнинг босимидир. Чуқурлик ортиши билан босим ҳам ортиб боради. Босимга қенг доирда мослашган эврибат турлар (денгиз типратиканлари, моллюскалар, креветкалар, қисқичбақалар) маълум. Гидробионтлар учун сувдаги эркин кислороднинг миқдори катта аҳамиятга эга. Чучук сувда 0°C да $10,2 \text{ см}^3/\text{l}$, 30°C да $5,5 \text{ см}^3/\text{l}$, худди шу ҳажмдаги денгиз сувларида $8,0$ ва $4,5 \text{ см}^3/\text{l}$ O_2 бўлади. Маълумотлар кўрсатиб турибдики, температуранинг кўтарилиши билан кислороднинг миқдори камаяр экан, бу ўз навбатида илиқ сувларда яшовчи организмлар учун нафас олишда унинг танқислиги вужудга келишини билдиради.

Океанлардаги организмлар учун сувнинг шўрланиш дарајаси ҳам катта аҳамиятга эга. Дунё океанларининг ўртача шўрланиш дарајаси 35% ни ташкил этади. Денгиз сувида яшовчи ҳайвонлар шўрланган сувга мослашган бўлиб, улар одатда гипотоник ёки гомеостатик хусусиятга, яъни доимий осмотик босимни таналарида сақлаб қолиш учун денгиз сувидан ичиб туради ёки сувдаги тузларнинг миқдоридан қатъи назар, танаси доимий осмотик босимга эга бўлади. Шундай қилиб баъзи ҳайвонлар ортиқча сув ёки тузларни вакуолалар, жабралар ёки буйраклар ёрдамида чиқариб туради ёки хитин; мугуз қаватлари каби ҳимоя воситаларига эга бўлади.

Денгиз сувларида оҳактош тузларининг бўлиши маҳсус турлар учун мұхим аҳамиятга эга. Унинг миқдори денгиз сувларида $3,6\%$ ни ташкил этади. Оҳактош маржон рифлари, моллюскалар чиғаноғи ва диатом сувўтлари (панцирлари)нинг тузилишида иштирок этади. Кўпчилик пойкилоосмотик турлар танасида туз миқдори ортиб кетган вақтда анабиоз (тиним)

ҳолатига ўтади (ковакичлилар, инфузориялар, коловраткалар, баъзи қисқичбақасимонлар ва бошқалар).

Дунё океанларида сувнинг температураси ҳам организмлар учун муҳим омил ҳисобланади. Зонал температура тартиби барча океанлар учун характерлидир. Тропик зоналардаги йиллик температуранинг амплитудаси 2°C атрофида бўлса, ўртача иқлими зоналарда $6-10^{\circ}\text{C}$ га боради. Шунинг учун тропик ва қутбдаги сувларда стенотерм турлар учрайди. Сувнинг температураси чуқурлик ортиши билан пасаяди. Лекин маълум чуқурликдан бошлаб температура ўзгармас бўлиб қолади. Қутб атрофидаги океанларда паст температурада муз қатлами ҳосил бўлади. Бундай шароитда яшовчи организмлар пагофиллар дейилади ва уларнинг ҳаёти муз устида ўтади (тюленлар, оқайиқ ва бошқалар).

Океаннинг тубига қараб ёруғликнинг кучи ва таркиби ҳам ўзгариб боради. Сув одатда кўп миқдорда қизил нурларни ютиб қолади, кўк бинафша нурларни эса яхши ўтказади. Шунинг учун ҳам яшил ва қўнғир сувўтлари саёэроқ жойларда учраб, сувўтлари 200 м гача бўлган чуқурликларда тарқалган. Ҳайвонларнинг ранги ҳам чуқурликка боғлиқ равишда ўзгариб боради. Оқиш рангли ҳайвонлар юза қатламларда учраса, ғирашира зоналарда қизил рангли ҳайвонлар кенг тарқалган. Океаннинг чуқур қатламларида яшовчи организмларда биолюминесценция ҳодисаси кузатилади.

ОКЕАНЛАРНИНГ ЭКОЛОГИК ЗОНАЛАРИ

Океандаги ҳар хил экологик шароитларга эга бўлган бир неча зоналар ажратилади.

Сув қатлами *пелагиаль* зона деб аталиб, унда тарқалган ҳайвонлар пелагослар ва океан туби бентал зона ажратилиб, ундаги тирик организмлар бентослар ҳисобланади.

Бентал зона ўз навбатида супралитораль, литораль, сублитораль, батиал, абиссал зоналарга бўлинib кетади.

Супралитораль — океан қирғоғи ҳисобланиб, литораль зонанинг юқори қисми, яъни сув тўлқини энг юқорига кўтарилиб борадиган жойлардан иборат бўлиб, бу ерда қуруқликда ва океандаги яшайдиган организмлар тарқалган.

Литораль — денгизнинг қирғоқ туби ҳисобланиб, сув қайтган вақтда қуриб қолади. Ушбу зонанинг энг қўйи, яъни сувнинг пасайиш чегараси билан энг юқори кўтарилиш оралиғи деб қараш керак. Литораль зонада яшовчи тирик организмлар сутка давомида икки марта сув билан таъминланиб, икки марта ундан ҳоли бўлади. Ушбу зонада температура ва сувнинг шўрланиши кескин ўзгарувчан, сув пасайган даврда қуёш нурлари ушбу зонага тик тушади. Литораль зонанинг чегараси $40-50$ м чуқурликка боради.

Сублитораль — океаннинг қирғоқ бўйи ҳисобланиб, у бевосита литораль зона билан қўшилган ҳолда $40-50$ м дан 200 м гача ва ундан чуқурроқ жойларни эгаллайди. Бу ер бентос сув

ұтлари ва саноат аҳамиятига эга бўлган умуртқасиз ҳайвонларга бой.

Океанинг саёз жойлари *нериг* зона ҳисобланаб, у узук-узук тузилиши билан характерланади. Шунинг учун ҳам у ерда яшовчи тирик организмларнинг ареалари ҳам айrim участкаларга бўлиниб кетган. Нерит зонанинг майдони унча катта бўлмаса ҳам океанинг бошқа зоналарига нисбатан флора ва фаунага бой ҳисобланади.

Батиаль—материкнинг 200—2000 м гача қияликдаги чуқурликларини эгаллаб олган, яъни нерит ва абиссал зоналар ораганини ташкил этади. Ушбу зонанинг юқори қисми кучсиз ёруғлик тушиши, кўйи қисми эса мутлақо кўзга кўрина чиган нурларнинг етиб бормаслиги билан характерланади. Шунингдек температура ва сувнинг шўрланиши ҳам ўзгариб туради. Нерит зонага нисбатан шағаллар ва чифаноқлардан иборат ҳамда лойқатлами билан ажralиб туради.

Абиссал — дунё океанинг тубига тўғри келувчи денгизнинг 2000 м дан ортиқ чуқурликларини эгаллайди. Ушбу зонада сувнинг ҳаракати ниҳоятда секин, шунингдек ҳарорат 0°C атрофика, мутлақо ёруғлик тушмайди. Шунинг учун яшил ўсимликлар бўлмайди.

Сув қатлами, яъни пелагиаль зонада қўёшнинг нурлари тушшиб турадиган (200 м гача бўлган чуқурликлар) *эпипелагиаль зона* ва чуқур *пелагиаль зоналар* ажратилади. Чуқур пелагиаль зоначалар ўз навбатида 200—2000 м чуқурликтаги батицелагиаль ва 2000 м дан чуқурликтаги абиссолагиаль каби зоначаларга бўлиниб кетади.

Сув қатламида (пелагиалда) тўрт экологик гуруҳдаги организмлар тарқалган. Улар *нектонлар*, *планктонлар*, *плейстонлар* ва *нейстонлардир*.

Нектонлар — сув қатламида фаол сузиб юрадиган организмлар йигинди ҳисобланади.

Планктонлар — сув қатламида унинг оқими ёки тўлқинлар таъсирида ҳаракатланувчи, ўзлари ниҳоятда секин ҳаракатланадиган организмлар ҳисобланади.

Плейстон ва *нейстонлар* — сувнинг юзасида яшовчи ўсимлик ва ҳайвонларнинг турларидан иборат экологик гуруҳлардан иборат.

ГИДРОБИОНТЛАРНИНГ БАЪЗИ БИР МОСЛАНИШЛАРИ

Сув мұхити ўзига хос табиий ва кимёвий хусусиятларга эга. Шунинг учун сувда яшовчи ҳайвонларнинг маҳсус мосланиш йўллари мавжуд. Масалан, сувли мұхитда мўлжал олиш, фильтрлаш йўли билан озиқланишга ўтиш ва қатор маҳсус мосланышлар вужудга келган. Маълумки, сувда товуш ҳаво мұхитига нисбатан тез тарқалади. Шунинг учун кўз ёрдамида мўлжал олишдан кўра гидробионтлар учун товуш ёрдамида мўлжал олиш афзалроқ ҳисобланади. Ҳайвонлар жуда нозик тўлқин узунликлари ўзгаришини ҳам сеза олади. Бунга мисол қилиб

медузаларни олиш мүмкін. Балиқлар, моллюскалар, қисқич бақасимонлар ва сутэмизувчилар товуш чиқарыш орқали алоқада бўлади. Товушлар ўз навбатида тур ичидаги алоқа мұносабатларини амалга оширишнинг муҳим йўлларидан биридир. Баъзи бир гидробионтлар озуқа топишда акс садодан яхши фойдалаңади. Балиқлар орасида электр токи ишлаб чиқариша қабул қилиш хусусияти ҳам матълум.

Сувнинг чуқурлигини билиб олишда газли вакуолалар (камералар) ёки статоцистлар катта аҳамиятга эга. Булардан ташқари хеморецепторларнинг ниҳоятда сезгирилиги ҳам муҳим хусусиятлардан ҳисобланади. Фильтрлаш йўли билан озиқланиш ўтроқ ҳолда ҳаёт кечирувчи пластинка жабрали моллюскалар, нинаоёқлилар, полихетлар, миранкалар, ацидий ва планктон ҳолдаги қисқичбақалар учун энг қулай ва осон йўлдир.

ТУПРОҚНИНГ МУҲИТ СИФАТИДАГИ АҲАМИЯТИ

Тупроқ сув, ҳаво ва турли организмларнинг биргаликдаги таъсири натижасида тоғ жинсларининг табиий ҳолда ўзгарган ташқи қатламидир. Тупроқнинг муҳит сифатида организм үчун кўрсатадиган асосий хусусиятларига унинг табиий ва кимёвий таркиби ҳамда унда моддаларнинг айланиб туриши, яъни ғазлар, сув, органик ва минерал моддаларнинг ион ҳолида айланышлари кабилар киради. Шу билан бирга тупроқда яшовчи ўсимлик ва ҳайвон турлари унинг табиий-кимёвий хусусиятларининг ўзгаришига ҳам сабабчи бўлади.

Турли олимларнинг ҳар хил типдаги тупроқларда олиб борган текширишлари натижасида уларда учрайдиган организмларнинг биомассаси ҳар бир гектар учун кг ҳисобида қўйидаги миқдорда экан:

Бактериялар	1000—7000
Микроскопик замбуруғлар	200—1000
Сувўтлари	10—300
Содда ҳайвонлар	5—10
Бўғимоёқлилар	1000
Ёмғир чувалчанглари	350—1000

Сон жиҳатидан оладиган бўлсак, ўртача 1m^2 тупроқ юзасида 100 млрд. дан ортиқ содда ҳайвонлар, миллионлаб коловораткалар, ўн миллионлаб нематодлар, ўн ва юз минглаб ҳашаротлар ва бошқа умуртқасиз ҳайвонлар учрайди. Тупроқда яшовчи организмлар учун айниқса унинг чуқурлиги, тупроқ заррачаларининг ўлчами кабилар катта экологик аҳамиятга эга. Булардан ташқари албатта тупроқнинг намлиги, аэрацияси, тупроқ ҳароратининг ўзгариши кабилар унда яшовчи организмларнинг тарқалишида муҳим аҳамиятга эга.

Тупроқдаги муҳитнинг ўзгариши организмларнинг бир қатламдан иккинчи қатламга кўчиб ўтишига сабаб бўлади. Ундаги асосий органик моддани ўсимлик ташкил этади. Ут ўсимликларнинг илдиз тизимлари тупроқда чириб гумус моддасини ҳосил қиласи, ҳайвонлар эса уларни майдалаб кимёвий ўзга-

ришга ҳамда ушбу органик қолдиқларга тезда микроорганизмларнинг келиб ҳаёт кечиришига шароит яратиб беради. Тупроқдаги организмлар ҳар хил ўлчамга эга ва турли мұхит ҳосил қиласы. Шунинг учун тупроқда тарқалған үсімлік ва ҳайвонлар ўлчамига қараб, яғни кичик ўлчамдагилар *микрофлора* ва *микрофауна* (0,002—0,2 мм), ёртаса катталиқдаги *мезофауна* (0,2—2,0 мм), *макрофауна* (2—20 мм) ҳамда *мегафауна* (20—200 мм) каби гурухларга ажратылади. Тупроқ микрофлорасини ташкил этишда бактериялар, актиномицетлар, замбуруғлар ва сувұтлари иштирок этади. Хивчиниллар, ёлғон оёқлилар, инфузориялар ва бошқалар тупроқ микрофаунаси ҳисобланади. Улар тупроқ заррачалари юзасидан сув билан түлганса бүшлиқларда яшайды.

Эркін кислород билан нафас олиб ҳаёт кечираётган коловраткалар, нематодлар, каналар ва бошқа баъзи бир ҳашаротлар мезофауна деб қаралиб, улар тупроқ заррачалари орасидаги бүшлиқларда оёқлари ёрдамида чуvalчангсімон ҳаракатланиб юрадылар. Энхитриллар, моллюскалар, ўргимчаклар, мокриналар, жуфтөқлилар, құнғизлар ва уларнинг личинкалари, икки қанотлиларнинг личинкалари ва бошқалар ҳашаротларга нисбатан кичикроқ ўлчамга эга бўлиб, улар макрофауна гурухига бирлаштирилади. Уларнинг ҳаракатланиши учун тупроқ анча қаршилик кўрсатади. Шунинг учун улар тупроқни суріб ёки ўзига йўл очиб ҳаракатланади. Улар танасининг қўндаланг кесими нисбатан кичик, осон эгилиш ва букилиш хусусиятига эга. Тупроқ заррачаларни бундай ҳайвонлар танасининг босими ёрдамида суріб қўйиши мумкин. Бош ва дум қисмлари, ингичкалашган териси чўзилиш хусусиятига эга.

Тупроқ мұхитига мослашишда яна бир хусусият кўпчилик турларнинг тупроқни ковлаб ҳаракат қилишидир. Мегафауна гурухига киравчи ҳайвонлар анча йирик ковловчилик хусусиятига эга бўлиб, улар асосан умуртқали сут эмизувчилардан ҳамда ёмғир чуvalчангларидан иборат. Уларнинг тузилишларида тупроқ остида ҳаёт кечиришга мослашган бир неча хусусиятларни кўриш мумкин. Кўриш органининг яхши ривожланмаганлиги, қисқа ва қалин жунлар билан қопланиши, кучли ва яхши ривожланган ковловчи оёқлар ёки тирноқларнинг бўлиши—уларнинг мұхим хусусиятларидандир.

Тупроқда, юқорида кўриб ўтилган экологик гурухлардан ташқари; уя (ин) қуриб яшовчи экологик гурухни ҳам ажратиш мумкин. Улар тупроқ мұхитиде кўпаяди, душмандан сақланади, қишлиб чиқади ва дам олади. Ин қуриб яшовчилар ҳам ковловчи оёқларининг яхши ривожланғанлиги, бош қисмининг кичик ўлчамлилиги ва бошқа мосланишлари билан ажralиб туради. Шундай қилиб, тупроқ табиий-тарихий келиб чиққан, ниҳоятда мураккаб ҳолдати иқлім, үсімлік ва ҳайвонлар ҳамда тупроқ ҳосил қилувчи она жинс билан алоқа муносабатдаги жисмдир. Уни табиий ҳолатда сақлаб қолиш мұхим аҳамиятга эга.

БИОТИК ОМИЛЛАР

Биотик муносабатлар ёки биотик омиллар дейилганда барча тирик организмларнинг яшаш жараёнида ўзаро бир-бирига нисбатан маълум муносабатда бўлиши ёки таъсир кўрсатиши тушунилади. Бу организмлар ўз ҳаёт жараёнлари давомида нормал яшаш, ҳаёт қечириш, урчиш, тарқалиш учун ташқи муҳит билан ҳам маълум муносабатда бўлади. Натижада организм ўсади, ривожланади, насл қолдиради ва ҳаётининг сўнгги босқичида ҳалок бўлади. Шундай қилиб, биотик омиллар қўйидаги ҳолларда: 1) ўсимликларнинг ўсимликларга; 2) ўсимликларнинг ҳайвонларга; 3) ҳайвонларнинг ўсимликларга; 4) ҳайвонларнинг ҳайвонларга; 5) микроорганизмларнинг ўсимлик ва ҳайвонларга; 6) ўсимлик, ҳайвон ва микроорганизмларнинг ўзаро бир-бирига таъсирида яққол намоён бўлади. Бу хилдаги таъсиrlар билан бирма-бир танишиб чиқамиз.

Ўсимликларнинг ўсимликларга таъсири дейилганда бир турнинг иккинчи турга таъсири ёки бир турга кирувчи индивидларнинг, популяцияларнинг бир-бирига кўрсатган таъсири тушунилади. Бундай таъсир натижасида улар ўсади, ривожланади, уруғ-мева (ёки спора) ҳосил қилиб, кенгроқ тарқалади. Демак, аввало ҳар бир ўсимлик яшаш учун қурашади. Бундай қураш жараёнида ўсимликлар ҳаётида паразитлик (төкинхўрлик), симбиозлик (ўзаро ҳамкорлик), нейтраллик каби муносабатлар вужудга келади.

Ўсимликларнинг ҳайвонларга таъсири баъзи заҳарли ўсимликлар ва ҳашаротхўр ўсимликлар мисолида яққол намоён бўлади. Таркибида заҳарли моддалар мавжуд бўлган ўсимликлар (заҳарли айиқтовон, кампирчопон, қирқбўғим, какра, бангидевона, мингдевона ва ҳоказолар) ҳамда 500 га яқин ўсимликлар (росянка, алдронанда, венерин пашшатутари, непентес, пузирчатка, сув қароқчиси, сапрацения) нинг ҳайвонлар билан озиқланиши фанга маълум. Бундай ўсимликлар ҳашаротхўр ўсимликлар деб аталади. Улар асосан ботқоқли ерларда ўсувчи ўсимликлардир. Ботқоқли ерларда азотли моддалар жуда кам бўлганлиги учун ҳашаротхўр ўсимликлар шу моддаларга бўлган эҳтиёжини ана шу ерларда яшовчи ҳашаротлар билан озиқланиш орқали қондиради. Албатта бунинг учун ҳашаротхўр ўсимликлар узоқ эволюция давомида махсус мосланишларга (ҳашаротларни тутиб ҳазм қилувчи) эгадирлар. Уларнинг тукларидан фермент (суюқлик)лар ажralади ва бу суюқликлар ҳашаротларни парчалаб, ҳазм бўлишига имкон беради.

Ҳайвонларнинг ўсимликларга таъсири одатда қўйидаги ҳолларда намоён бўлади. Масалан, кўпгина ҳайвонлар ўсимликлар билан озиқланганда (тупроқ нематодлари, микрофитофаглар, макрофитофаглар) ўсимликларнинг спора, уруғ ва мева-ларининг тарқалишига таъсир кўрсатади. Баъзан заараркунадаларнинг ўсимликлар ҳаётига салбий таъсир кўрсатиши кўп-

чиликка маълум. Масалан, қарам капалаги, ғўза қурти, мева, сабзавот экинлари, ўрмон дараҳтлари, донли экинлар заарар кунандалари бунга яққол мисолдир.

Ҳайвонларнинг ҳайвонларга таъсирини йиরтқич ва ўлжа ўртасидаги муносабатда аниқ кўриш мумкин. Шу ўринда ўлжанинг душмандан ҳимояланишига интилишларини айтиш жоиздир. Бундай ҳимоя актив ёки пассив кўринишларда намоён бўлади.

Микроорганизмларнинг ўсимлик ва ҳайвонларга таъсири баъзи қасаллик туғдирувчи микробларнинг (патоген бактериялар, вируслар ва паразит замбуруғлар) ўсимлик ва ҳайвонларда турли қасалликларни келтириб чиқаришида кўринади. Ўсимлик, ҳайвон ва микроорганизмларнинг ўзаро таъсири аввало уларнинг тупроқда биргаликда яшашида сезилади. Натижада улар ўзаро мураккаб муносабатда бўлади. Бундай муносабат озуқа занжиридаги биотик муносабатларда яққол кўринади.

АНТРОПОГЕН ОМИЛЛАР

Антрапоген омиллар ҳозирги вақтда табиатдаги энг кучли омиллардан бири бўлиб ҳисобланади. Инсон тирик организмларга тўғридан-тўғри таъсири этиб ёки яшаш шароитини ўзгартириб, унинг тарқалишига ёки қирилиб йўқ бўлишига сабабчи бўлиши мумкин. Антрапоген омил деганда инсоннинг хўжалик фаолияти билан боғлиқ бўлган таъсиirlар тушунилади. Инсоннинг табиатга кўрсатадиган икки турдаги таъсирини бирбиридан яхши ажратиш лозим. Улардан бири тирик организмларга ёки уларнинг айрим вакилларига кўрсатиладиган тўғридан-тўғри таъсири, яъни антрапоп омиллар деб қаралса, иккинчиси эса инсоннинг атроф-муҳитни ўзгартириш каби салбий таъсирини антрапоген омиллар деб қараш керак.

Антрапоп омилларни ўз навбатида тўрт турга бўлиш мумкин:

1. Озуқа ва бошқа эҳтиёжларни қондириш учун (овлаш, баълиқчилик, ўрмонларни кесиш, ўтларни ўриш ва бошқалар) тирик организмлардан фойдаланиш ва қириш.

2. Ўсимликларни кўпайтириш (маданийлаштириш) ва ҳайвонларни қўлга ўргатиш.

3. Акклиматизация ва интродукция, яъни организмларнинг табиий ареалидан бошқа жойларга кўчириб олиб бориш ва мослаштириш.

4. Янги маданий ўсимлик навлари ва ҳайвон зотларини яратиш.

Инсон табиатга кўрсатадиган кучли таъсири орқали абиотик ва биотик шароитларни ўзгартиради. Буларга сув иншоотлари қурилишлари (сув омборлари, гидроэлектр станциялар) ерни мелиоратив ҳолатини яхшилаш (сувориш, қуритиш), минерал ўритлар, пестицидлар ва дефолянтлар ва бошқалардан фойдаланиш натижалари киради. Инсоннинг тирик организмларга

таъсири эмас, балки ташқи муҳитни ўзгартириши антропоген омил деб қарапади. Шундай қилиб, антропик ва антропоген омилларни аниқ ажратиб олиш керак. Инсон камидан 70 миллион йил давомида таркиб топган тирик дунё манзарасини бир неча ўн йилда ўзгартириб юборди. Унинг тирик организмларга салбий таъсири натижасида Ер юзида қўплаб ўсимлик ва ҳайвон турлари йўқолиб кетди. Овчилик билан шуғулланиш дастлаб озуқага талабни қондириш мақсадида олиб борилган бўлса, кейинчалик кийим-кечак ва ҳар хил қимматли материаллар олиш учун авж олиб кетди. Бу ўз навбатида кўпчилик ҳайвонларни йўқ қилиб юборди. Масалан, дengиз сигири 26 йил давомида бутунлай қирилиб кетди. Бундай мисолларни жуда қўплаб келтириш мумкин.

Аҳволнинг кескинлашганлигини ҳисобга олинган ҳолда ҳалқаро табиатни муҳофаза қилиш бирлашмаси томонидан «Қизил китоб» чоп этилди. Унга йўқолиш арафасидаги ёки ноёб ўсимлик ва ҳайвон турлари киритилган. Масалан, республикамизда ёввойи ҳайвонларнинг 99, паррандаларнинг 410, балиқларнинг 79 тури мавжуд бўлиб, улардан 32 ҳайвон, 31 парранда, 5 балиқ тури Ўзбекистон Республикаси «Қизил китоби»га киритилган. Унинг биринчи нашрида 163 тур ўсимлик ноёб ва йўқолиб бораётган турлар сифатида кўрсатилган бўлса, кейинги тайёрланаётган нашрига 400 тур ўсимлик киритилиши кўзда тутилган. «Қизил китоб»нинг мақсади хавф-хатар остида қолган кўпчилик ўсимлик ва ҳайвон турларини сақлаб қолишдан иборатdir. Кўриқхона ва миллий боғларда ўсимлик ва ҳайвонларни муҳофаза қилиш натижасида ҳам бир қанча турларнинг йўқолиши хавфи бартараф этилди.

Инсоннинг онгли ёки онгсиз равишда ўсимлик ва ҳайвон турларини Ер шарининг бир жойидан иккинчи жойига олиб бориши баъзан флора ва фауна таркибини бирмунча ўзгартириб юборди. Инсон таъсири натижасида уйда яшовчи ҳайвонлар, уй сичқонлари, каламушлар, пашшалар, сувараклар, ўсимликлардан қоқиўт, фумай, мачин, итузум, жағ-жағ, оқ шўра ва бошқалар жуда кенг тарқалган.

Инсон томонидан ўсимлик ва ҳайвонларнинг яшаш шароитлари ўзгартирилди. Натижада муайян жойда яшаётган ўсимлик ва ҳайвонлар жамоалари йўқ бўлиб ёки уларнинг шароити кескин ўзгариб кетди. Масалан, тоғ ўрмонларида дарахтларни кесиб ташлаш, шубҳасиз уларнинг остида яшаётган соясе-вар ўсимликларни яшаш имконидан маҳрум қилди. Бундан ташқари ҳаёти дарахтлар билан боғланган, (озиқланувчи, уя қурган) қушларнинг йўқолишига ҳам олиб келди. Худди шунингдек, яшаш шароитларининг кескин ўзгариши (ерни ҳайдаш, фойдали қазилмаларни ковлаб олиш, чиқиндиларни ташлаб қўйиш, ўтлоқзорларни ўриб ташлаш, у ерларда уй ҳайвонларни сурункасига боқиш кабилар) ушбу ҳудудлар органик дунёсининг таркибини ўзгартириб, баъзи турлар учун қулай шароит вужудга келтирса, иккинчи бир турлар учун яшаш им-

кониятидан маҳрум бўлишга олиб келди. Табиий ҳолдаги ландшафтлар ўа жамоалар эгаллаган майдонлар қисқариб кетмоқда ва уларнинг ўрнини инсон таъсиридаги ландшафтлар ва жамоалар эгалламоқда.

Кейинги даврда инсоннинг теварак-атроф муҳитга таъсири нинг салбий томонлари ортиб кетмоқда. Ноосфера босқичга ўтиш билан антропоген омиллар салбий таъсиrlари камайтирилиб, аксинча ижобий таъсиrlарга айлантириш вазифаси туради.

БИОЛОГИК МАРОМЛАР

Тирик табиатнинг муҳим хусусиятларидан бири унда содир бўлиб турувчи жараёнларнинг узлуксизлиги ёки изчиллигидир. Барча тирик организмлар ҳаёти (ҳўжайрадан тортиб биосферагача) маълум бир тартибда содир бўлиб туради. Барча ўсимлик ва ҳайвонларда ўзоқ табиий танланиш натижасида анатомо-морфологик, физиологик, биокимёвий хусусият ва белгилар вужудга келади ҳамда шулар орқали улар муайян шароитга мослашади. Ҳар бир тур йил ва йил фасллари давомида ўз ҳаётини бошқаради. Демак, биологик маром деб организмлар ҳаётининг йил давомида қатъий равишда бошқариб турилишига айтилади. Шунингдек, маълум вақт оралиғида қандайдир бир жараён ёки ҳодисанинг такрорланиши, бир ҳолатдан иккинчи ҳолатга ўтиши ҳамда қайта тикланиши тушунилади.

Маром материя ҳаракатининг умумий хусусиятларидан бири бўлиб, дунё унинг қонуниятлари асосида яшайди. Биологик маром эса бир-бирини инкор қиливчи икки ўзаро диалектик боғланишдаги ҳаёт жараённинг, яъни тикланиш ва емирилишлардан иборат ҳаётий жараёнларнинг бир маромда бориши ва ўз-ӯзидан қайта тикланишини таъминлашни ифодалайди. Маромлар одатда 2 хил: ички ва ташқи маромлардан иборат. Ташқи маромлар геофизик характерга эга ва улар организмдаги эндоген (ички) физиологик жараёнларда кузатиладиган маромлардир. Нафас олиш, юракнинг уриши, тана ҳаракати кабилар асосида бир неча маромий жараёнлар ётади. Организмдаги ҳар қандай функция маромий характерга эга бўлади. ДНК ва РНҚ нинг синтези, оқсил синтези, ҳужайра органоидларининг иш фаолияти, ҳужайранинг бўлиниши кабилар ва ҳоказо.

Ташқи маромлар, Ернинг қуёш атрофида айланиши ва Ер билан ой ўртасидаги боғланишлар натижасида сайёрадаги кўпчилик экологик омиллар қонуний равишда ўзгаради. Организмларнинг ҳаёт фаолиятидаги қатор ўзгаришлар ана шу ташқи геофизик даврий ўзгаришлар билан боғланган бўлиб, мосланиш характеридаги биологик маромлар деб аталади. Улар денгиз ва океанларда бир кеча-кундуз давомида суткалик сувнинг қўтарилиши ва пасайиши, шунингдек, бир ойлик ва бир йиллик маромлардир.

Одамлар ва юксак тузилишдаги ҳайвонларда фаоллик ва

тиним, тетиклик ва уйқу ҳолатлари асосий суткали маром ҳисобланади. Одамда 100 дан ортиқ суткали ўзгаришлар билан боғланган физиологик жараёнлар аниқланган. Ҳайвонларда кузатиладиган тетиклик ва уйқу (тиним) даврининг алманиши кундузи фаол ва тунги фаол турларнинг ажралишига олиб келади. Кундузи фаол ҳаёт көчирадиган ҳайвонлар бўлиб уй товуқлари, чумчуқсимонларнинг кўпчилик вакиллари, юмонқозиқлар, чумолилар, ниначилар ва бошқалар ҳисобланса, тунда эса қўршапалаклар, типратиканлар, бойўғли, ёввойи чўққалар, мушуксимонларнинг кўпчилик вакиллари, бақалар, сувараклар ва бошқалар фаол бўлади.

Суткали маромларнинг ҳар хил омилларга сезгирилиги ўзгариши мумкин. Куннинг биринчи ярмида одам организмининг совуқ ҳароратига сезгирилигининг ортиши, куннинг иккинчи ярмида эса юқори ҳароратга ортиши аниқланган. Чўлда яшовчи эшакқуртлар (мокрицалар) ёки қора доғли қўнғизларнинг фаоллиги тупроқ юзасида ҳарорат ва намликтининг ўзгаришига қараб сурилиши мумкин.

Суткали биомаромлар йирик ва очиқ рангли гулларда яхши ифодаланган. Уларнинг гуллари бир кеча-кундуз давомида даврий равишда очилиб-ёпилади. Бундай ўсимликларга қараб вақтни аниқлаш мумкин. Шунинг учун ҳам улар «биологик соатлар» деб аталади. Эрталаб қоқиўт, бўзтикан кабилар очилса, улардан кейин сачратқи, наъматакнинг гуллари очилади. Кечга томон хушбўй тамаки, номозшомгул кабилар очилиб, чанглатувчи ҳашаротларни ўзига жалб қиласди.

Денгиз ва океанларда сувнинг кўтарилиши ва пасайиши сутка давомида икки марта ҳамда ойнинг боши ва охирида кузатилади. Ушбу маромларга қирғоқларда яшовчи организмлар мослашган. Устрицалар (моллюскалар) сувнинг пасайиш вақтида паллаларини ёпиб олади. Атерина деб аталган балиқ ривожланиш даврида ой давомидаги сувнинг энг юқори кўтарилиб тушишидан фойдаланади. Сувнинг кўтарилиши кузатилган вақтда урғочиси қум остига увилидиригини қўйиб, орадан 15 кун ўтгандан сўнг улардан ёш балиқлар чиқади ва сувнинг иккинчи марта энг юқори кўтарилиб тушишида улар сувга тушиб кетади.

Бир ойга тенг бўлган даврийлик қуруқликда ва денгизда яшовчи бир неча организмларда кузатилади. Ёруғликка жавоб реакцияси, кучсиз магнит майдони таъсири ёки мўлжал олиш тезлиги кабиларнинг ҳайвонларда ойлик маром билан боғлиқлиги аниқланган.

Йиллик маромлар. Улар организмларнинг умумий хусусиятларидан бўлиб ҳисобланади. Маълумки, республикамиз вилоятларида йиллик температура маромига кўра организмларнинг ривожланиши учун қулай даврлар олти ой давом этади. Шудавр ичida тирик организмларда асосий фенологик ҳодисалар рўй беради. Ер юзасидан қорлар эриб, баҳор нафаси сезила бошлайди. Бодом, шафтоли, ўрик ва толлар барг ёзмасданоқ

гуллай бошлайди. Тупроқ юзаси яшил ўтлар, ўсимликлар билан қопланади, учиб кетган қушлар қайтиб келади, қишлоң қиққан ҳашаротлар ҳаёти фаоллашади. Ёз ўрталарида температура қулай бўлади, дараҳтлар ва бошқа кўпчилик ўсимликларнинг ўсиши секинлашади ёки бутунлай тўхтайди, қушларнинг кўпайиш даври тугайди.

Ёзниң иккинчи ярмидан бошлаб эрта кузда кўпчилик ўсимликларнинг мева ва уруғлари пишади, тўқималарида озуқа моддалар тўпландади. Шундай қилиб, қишига тайёргарлик бошланади. Дараҳтларнинг қишилайдиган куртаклари шаклланади ва новдалари қотиб ёғочлашади. Қушлар галалашиб узоқ тропик мамлакатларга учишга ҳозирлана бошлайди. Ўсимликларда хазонрезгилик кузатилиб, қушлар учиб кетади. Ҳашаротлар ва умуртқасиз ҳайвонлар учрамай қолади.

Совуқ бошланишдан аввал тана ҳароратини идора эта олмайдиган организмлар тиним ҳолатига ўтади. Умуртқали ҳайвонлар, қушлар ва сут эмизувчиларнинг қиши мавсумига мослашиши кузатилади. Улар кузда туллайди, қалин ва узун, ҳатто оқ рангдаги юнглар ва тивит ҳосил қиласди. Қушлар пат чиқаради. Қишида етарли озуқа топа олмайдиган ҳайвонлар, кўршапалаклар, кемирувчиларнинг кўпчилик вакиллари, бўрсиклар, айиқлар уйқуга кетади. Сувда сузадиган ҳашаротхўр паррандалар қишида озуқа топиб ея олмайдилар, шунинг учун улар мавсумии миграция қилишга мажбур. Буларнинг ҳаммаси муҳитнинг кунлик, ойлик ва йиллик маромларига организмларнинг берган жавоби ҳисобланади.

Ҳар бир турнинг йиллик мароми табний танланиш натижасида келиб чиқади. Жадал ўсиш ва ривожланиш даври кўпайиб, қишига тайёргарлик ва қишилаш даврларининг муайян тартиб ва муддати йиллик маромни ташкил этади. Йиллик маромлар кўпчилик турларда эндоген характеристерга эга ва улар циркан маромлар дейилади.

ЁРУҒЛИҚНИНГ ДАВРИЙЛИГИ

Организмларнинг кун узунилигининг мавсумий ўзгаришларига берган жавоби ёруғликнинг даврийлиги деб қаралади. У сутканинг ёруғ ва қоронғи даврларининг алмашиниши натижасида келиб чиқади.

Тирик организмларнинг ёруғликнинг даврийлик реакцияси ташқи муҳитга мослашишда катта аҳамиятга эга.

Турли ўсимликларнинг гуллаш фазасига ўтиши учун ҳар хил кун узунилиги талаб этилади. Шунинг учун ҳам ўсимликлар уч гуруҳга ажратилади: 1. Қисқа кунли ўсимликлар. 2. Узун кунли ўсимликлар. 3. Нейтрал кунли ўсимликлар.

Қисқа кунли ўсимликлар (каноп, тамаки, арпа ва бошқалар) гуллаш фазасига ўтиш учун 12 соат ёки ундан камроқ ёруғликнинг даврийлигини талаб этади.

Узун кунли ўсимликлар (картошка, буғдой, сули, жавдар, зиғир) гуллаши учун 12 соат ва ундан ортиқ вақт давомида

ёруғлик зарур. Помидор, қоқи үт каби ұсимликлар учун ёруғлик давомийлигининг аҳамияти йўқ. Булар нейтрал гуруҳга кириувчи турлар ҳисобланади. Ёруғликнинг даврийлиги ұсимликларнинг географик тарқалиши билан боғланган. Қуйи кенгликларда қисқа кунли ұсимликлар кенг тарқалса, юқори кенгликларда эса узун кунли ұсимликлар кўп учратилади.

Ёруғликнинг даврийлиги ҳодисаси ҳайвонларда ҳам учрайди. Үртача миңтақалардаги қушларда кун узунлиги ортиши билан жинсий ҳужайралар етилади. Тропик үлкаларда кун узунлигининг мавсуми ўзгариши суст ифодаланган бўлиб, бу ерда ёруғликнинг даврийлик аҳамияти унча катта эмас. Баъзи бир сут эмизувчиларнинг (кавш қайтарувчилар) кўпайиш даври куннинг қисқаришига тўғри келади. Бошқа турлар эса узун кунда кўпаяди. Уларга тулки, майда йиртқич ва ҳар хил кемирувчиларнинг вакилларини мисол қилиб олиш мумкин.

Кўпчилик ҳашаротларда кузатиладиган диапауза ҳодисаси ҳам ёруғликнинг даврийлиги билан боғлиқ бўлади. Диапауза ҳодисаси деганда организмларни ноқулай давр бошланиши билан тиним даврига ўтиши тушунилади. Мавсумий жараёнларнинг бошқарилиши экзоген ва эндоген омиллар билан боғлиқ. Маромни келтириб чиқарувчи экзоген омил сутканинг ёруғлик давридир. Ұсимликларда мембррананинг ўтказувчанлиги, турли гормонларнинг фаолияти, моддалар алмашинуви жадаллиги, бир фазадан иккинчи бир фазага ўтиш каби жараёнларни белгилаб берувчи ёруғликнинг даврийлигини фитохромлар деб аталган пигментлар тизими қабул қиласи.

ОРГАНИЗМЛАРНИНГ ҲАЁТ ШАҚЛЛАРИ

Ұсимлик ва ҳайвонларнинг ташқи муҳитнинг асосий омилларига нисбатан морфологик мосланишлари ва ҳаёт кечириш тарзи организмларнинг ҳаёт шакллари дейилади. Организмларнинг узоқ тарихий ривожланиш жараённада улар яшаб турган ташқи муҳитга мос равишида ҳар хил морфологик ва биологик мосланиш хусусиятлари келиб чиқсан. Бу ўз навбатида организмларда маълум ташқи қиёфани вужудга келтирган. Ұсимликларнинг ҳаёт шакли дейилганда маълум ташқи муҳит шароитида ұсимликлар гуруҳларининг ўсиш ва ривожланиш натижасида келиб чиқадиган умумий кўриниши (қиёфаси, габитуси) тушунилади. Ұсимликларнинг ҳаёт шаклига доир турли таснифлар ва схемалар мавжуд бўлиб, бундай таснифлаш Теофраст давридан бошланади. Теофраст барча ұсимликларни дарахт, бута, чала бута ва ўт ұсимликлар каби шаклларга ажратган.

Даниялик ботаник К. Раункиер томонидан таклиф қилинган таснифлаш ұсимликларнинг янгиланиб турадиган организмнинг, айниқса, куртакнинг жойлашишига ва уларнинг қишининг ноқулай шароитида қишлишига ёки қурғоқчиликдан ҳимояланишига асосланади. Ана шу белгига асосан Ер юзидағи

барча гулли ўсимликларнинг ҳаёт шакллари етти турга бўлиб ўрганилади.

1. *Фанерофитлар* (фанерос — яққол кўриниб турувчи) дарахт ва буталар ҳисобланиб, уларнинг қишилаб янгиланувчи куртаклари Ер юзидан анча баландда жойлашган ва қишида новдалари сақланиб қоладиган ўсимликлар.

2. *Хамефитлар* (хаме — паст, ер бағирловчи) майдада бутачалар, чала бутачалар ҳисобланиб, уларнинг янгилананиш куртаклари Ер юзасидан унча баланд эмас, аммо тангачалар билан қопланган, қишида қор билан қопланади, новдалари сақланиб қолади.

3. *Гемикриптофитлар* (геми — ярми, криптос — яширин) кўп йиллик ўсимликлар ҳисобланиб, уларнинг ер устки массаси қишида қуриб кетади, янгиланувчи куртаклари Ер сатҳи билан баробар жойлашган ҳамда қуриган новдалар билан ҳимояланган бўлади.

4. *Криптофитлар* кўп йиллик ўт ўсимликлар ҳисобланиб, уларнинг ер устки органлари қишида бутунлай қурийди, янгиланувчи куртаклари эса ер ости органларида тугунаклар, илдизпоялар ва пиёзбошларда сақланиб қолади.

5. *Терофитлар* бир йиллик ўсимликлар бўлиб, уларнинг ер устки ва ер ости органлари қишида қуриб қолади, фақат уруғларигина қишилаб чиқади.

6. *Гелофитлар* ботқоқлик ўсимликлари бўлиб, уларнинг куртаклари сув остида жойлашган, вегетатив органлари сувдан кўтарилиб туради.

7. *Гидрофитлар* гулли ўсимликлар бўлиб, куртаклари сув остида, вегетатив новдалари эса сувда жойлашган.

К. Раункиер таснифида ҳаёт шаклларининг иқлим билан ўзаро боғлиқлигини тушунтиришга ҳаракат қиласди ва Ер куррасининг турли зона ва районлари учун биологик спектр тузиди. Биологик спектр маълум бир ҳудуддаги ўрганилаётган ўсимликлар жамоаларидаги ҳаёт шаклларининг фоиз нисбатларидир (4- жадвал).

4- жадвал

Ер куррасининг турли зоналаридаги ўсимликлар
қопламишининг биологик спектрлари

Мамлакатлар ва вилоятлар	Текширилган турларнинг умумий сонига нисбатан % ҳисобида				
	фанерофитлар	хамефитлар	гемикриптофитлар	криптофитлар	терофитлар
Тропик зона: Сейшел ороллари Ливия чўллари Ўртача иқлимни зона:	61 12	6 21	12 20	5 5	16 42

Дания	7	3	50	22	18
Кострома виляти	7	4	51	20	18
Польша	8	4	54	15	19
Арктик зона:					
Шпицберген	1	22	60	15	2

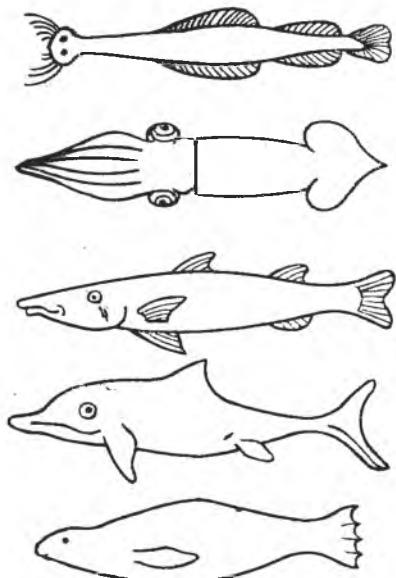
Ўсимликларнинг ҳаёт шаклларини таснифлашда Раункиер усулидан ташқари эколого-морфологик таснифлаш ҳам ҳозирги кунда кенг тарқалган. Эколого-морфологик таснифлаш мезонлари қўйидагилар ҳисобланади:

1. Дараҳтсимон ўсимликлар; улар дараҳтлар, буталар ва бутачаларга бўлинади.

2. Ўтсимон ўсимликлар; кўп йиллик, икки йиллик, бир йиллик ўтларга ажралади.

3. Чала дараҳтсимон ўсимликлар, яъни оралиқ гурухни ташкил этиб, бунга чала бута ва чала бутачалар киради.

Юқоридаги мезонларнинг кейинги бўлинини ўсимликларнинг ҳар хил белгиларига асосланган. Масалан, новданинг ўсиш характеристига ва ўйналишига кўра (тик ўсувчи, ёилиб ўсувчи, ўрмалаб ўсувчи, дараҳтлар, буталар ва ўт ўсимликлар: дараҳтсимон ва ўтсимон лианалар), озиқланиш усулига кўра (авто-троф, симбиотроф ва чала паразит, паразит, ҳашаротхўр ўсимликлар), ер остики органларига қараб (илдизпояли, тугунакли, ниёз бошли, каудексли, кўп йиллик ўт ўсимликлар, бутачалар кабилар).



3-расм. Сувда ҳаёт кечириувчи ҳайвонларнинг ҳаёт шакли.

Ҳайвонот дунёсида ҳаёт шаклларини таснифлашда ташки мұхитнинг умумий хусусиятларидан ташқари айни шу мұхитдаги ҳаракатланиш ймкониятлари ҳамда озуқанинг характеристи мұхим аҳамиятга эга (3-расм). Рус экологларидан Д. Н. Қашкаров таснифлашга кўра ҳайвонларнинг қўйидаги ҳаётий шаклларини ажратади:

1. Совуқ қонли (пойкилотерм) ҳайвонлар — йил бўйи фаол, қисман фаоллигини тұхтатадиган, ёзги уйқуга кетадиган ва қишиқи уйқуни ўтказадиган ҳайвонлар.

II. Иссиқ қонли (гомойотерм) ҳайвонлар—1) ўтроқ ҳаёт кецирувчилар: йил бүйи фаол, қисман фаоллиги тұхтайдиган, ёзғи уйқуга кетадиган, қишик уйқуга кетадиган; 2) мавсумий ҳаёт кекириувчилар: уя қурувчилар, қишлоғчилар, ёзгилар, күчбік юрувчилар.

Турли мұхитларда ҳаракатланиш хусусиятларига күра қуидеги ҳаёт шакллари ажратылади:

I. Сузувчи ҳайвонлар:

- Сувда яшовчилар: нектоңлар, планктонлар, бентослар;
- Сувда ва қуруқликда яшовчилар: шүнғиб юрувчилар, шүнғимайдиганлар, фақат сувдан озуқа топадиганлар.

II. Көвлөвчилар: бутунлай ер көвлөвчилар (ҳаёти тупроқ остида ўтадиганлар), нисбатан ер көвлөвчилар (ҳаётида тупроқ юзасига чиқадиганлар).

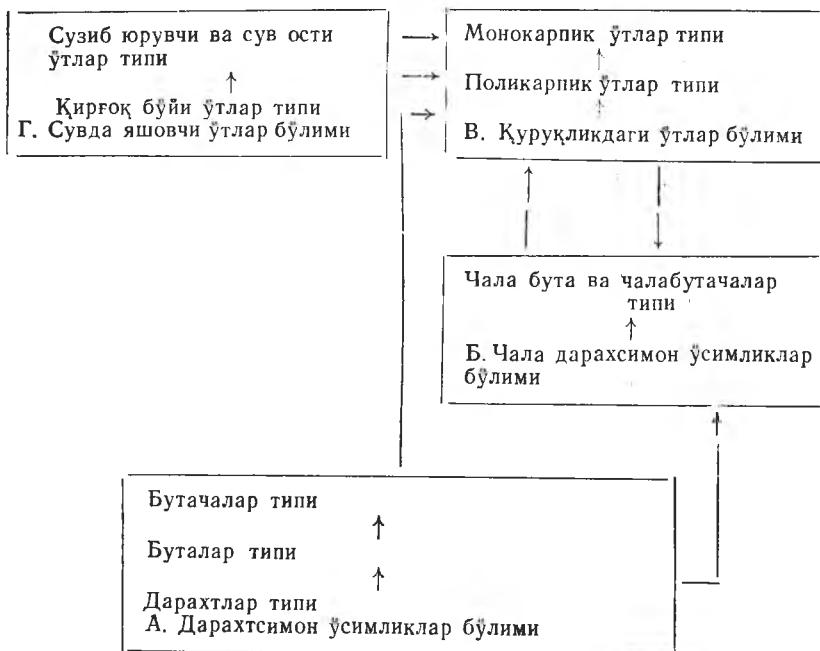
III. Қуруқликда яшовчи ҳайвонлар: 1) уя құрмайдиганлар: югурувчилар, сакровчилар, ўрмаловчилар (судралувчилар); 2) уя қурадиганлар: югурувчилар, сакровчилар; 3) ўрмаловчилар (судралувчилар); 4) қояларда ҳаёт кекириувчи ҳайвонлар.

IV. Даражта яшовчилар; даражтан тушмасдан ҳаёт кекириувчилар, даражта тирмашыб чиқувчилар.

V. Ҳаво мұхитидаги шакллар; ҳавода озуқа топувчилар, ҳавода кузатыб туриб озуқа топадиганлар.

Тупроқда яшовчи майды ҳайвонларнинг ҳаёт шаклларини

Гулли ўсимликларнинг Т. И. Серебряков бүйіча экологоморфология белгилар асосидаги ҳаёттік шакллари



ажратишида тупроқ қатламининг табиий-кимёвий хусусиятлари катта роль ўйнайди. Чигирткасимонлар орасида дарахт ва буталарда яшовчи *тамнобионтлар*, ўт ўсимликлар ярусида яшовчи *хортобионтлар*, тупроқдаги органик қолдиқлари яшовчи герпетобионтлар, тош-шағалли жойларда яшовчи *петробионтлар*, очиқ жойларда яшовчи *эремобионтлар*, құмларда яшовчи *псаммобионтлар* каби ҳаёт шакллари ажратилади.

Лаборатория ва амалий ишлар

1- топшириқ. Турли жойларда ўсуви ўсимликларнинг анатомик ва морфологик хусусиятларини таққослаш

Материал ва жиҳозлар. Турли экологик шароитларда ўсаётган ўсимликлар, яъни нилуфар, ряска, маккаждыкори, себарга, саксовул, янтоқ кабилар йиғиб келинади. Лупа, микроскоп, устара, буюм ва қоплагиң ойналар, игна, глицерин, ланцет, сувдон, томизгич, фильтр қофоз, миллиметрларга бўлинган чизғич, окуляр микрометр, хлорид кислотанинг концентранган эритмаси ва флороглюцин эритмаси.

Ишни бажариш тартиби. Ўсимлик барги морфологик тузилишига кўра оддий ва мураккаб баргларга ажратилади. Баргнинг морфологик хусусиятлари лупа ёрдамида ўрганилади. Баргнинг энг муҳим қисми япроғи ҳисобланиб, наштарсимон, овалсимон, тухумсимон, юраксимон, найзасимон ва бошқа шаклларда бўлади. Япроғининг қирқилиш даражасига кўра бўлакли, чуқур бўлакли ва қирқилган турлари ажратилади. Юқоридаги морфологик хусусиятлар кузатилгандан сўнг чизғич ёрдамида барг япроғининг бўйи, эни ва қалинлиги ўлчанади. Тукчалар эпидерманинг ташқи деворининг чўзилишидан ҳосил бўлади. Улар бир ҳужайрали, кўп ҳужайрали, ўлик, тирик, оддий, безли ва бошқа шаклларда учрайди. Одатда қалин туклар ўсимликни ортиқча сув буғлатишдан ва қизиб кетишдан ҳимоя қиласи. Қалин наматсимон туклар тоғли районларда ўсуви ўсимликларни кечаси ва кундузи кескин ўзгарувчан температурадан сақлади. Лупа ёрдамида ўрганилаётган ўсимлик барглари қандай даражада тукларга эга эканлиги, яъни туксиз, сийрак тукли, ёки қалин тукли эканлиги сўзлар билан ифодаланади. Ташқи муҳит таъсири натижасида ўсимликлар баргларининг шакли ўзгариб, бошқа органлар шаклига кириши мумкин. Бунда улар тикан (зирк, кактус), гажак (қовун) ва тангача шаклларда бўлади. Ўрганилаётган ўсимликларнинг қайси турларида метаморфоз ҳодисаси учрашини аниқлаш билан барг морфологиясига доир ишлар якунланади.

Ўсимлик органларининг анатомик тузилишини ўрганишда вақтингча ёки доимий препарат тайёрланади. Вақтингча препарат тайёрлаш учун устара ёки лезвиялардан фойдаланиш мумкин. Кесик тайёрлаш учун барг маржон дарахти ўзаги ёки картошкага бўлаги орасига олиниб, объект билан бир-

галикда юпқа, нозик кесиклар тайёрланади. Кесик тайёрлаб бўлингандан сўнг буюм ойнасининг ўртасига 2—3 томчи сув томизрич ёрдамида томизилиб, унинг устига кесик жойлаштирилади. Сўнгра қоплагич ойна эҳтиётлик билан ушланиб, ҳаво пуфаги ҳосил қилмайдиган ҳолда ёпилади. Микроскоп остида унинг қай даражада сифатли тайёрланганлиги синааб кўрилади. Шундан сўнг қоплагич ойна олиниб, объектга флороглюцин эритмаси томизилади. Орадан 1,5—2 дақиқа ўтгалидан сўнг фильтр қофоз ёрдамида реактив шимдириб олинади. Унинг ўрнига 1—2 томчи концентрланган хлорид кислотадан томизилади. Орадан бир оз вақт ўтгач, бу эритма ҳам фильтр қофозга шимдириб олинади. Ниҳоят, кесик устига 1—2 томчи глицерин томизиб, қоплагич ойна ёпилади ва микроскоп остида унинг анатомик хусусиятлари ўрганилади.

Барглар анатомиясини ўрганиш дастлаб эпидерма тўқимасидан бошланади. Бунинг учун барг япроғи қалинлигининг қанча қисми ушбу тўқимага тўғри келиши аниқланади. 1 м² юзага тўғри келувчи оғизчалар сони ҳисобга олинади. Барг эти, яъни мезофил палисад ва булутсимон ҳужайралар йиғиндисидан ташкил топган бўлиб, уларда алоҳида ҳужайраларнинг қавати, қалинлиги ва шакллари кузатилади. Баргда механик тўқималар колленхима ва скелеренхима кўринишларда учрайди. Колленхима эпидерма остида шаклланиб, ўтказувчи тўқима атрофида жойлашади. Скелеренхима эса ўтказувчи тўқималар ҳамда найларни ўраган ҳолда учрайди. Мезофилда баъзан механик тўқиманинг якка шохланган таянч ҳужайралари — скелеридлар учраши мумкин. Ўрганилаётган ўсимликларнинг барча анатомик-морфологик тузилишлари кўриб чиқилгач жадвал тўлғизилиб, ўсимликларнинг яаш шароити ва намлиқ омилига нисбатан қайси экологик гурӯҳга мансублигини 6-жадвал маълумотлари асосида хуносат килиш мумкин.

2- топшириқ. Ўсимлик ҳужайрасига юқори температуранинг таъсирини аниқлаш. Ҳужайранинг иссиқликка чидамлилиги

Материал ва жиҳозлар. Ўсимлик барглари, микроскоп, термостат ёки термос, шприц, KNO₃ нинг турли концентрациялардаги эритмалари, шиша идишлар, буюм ва қоплагич ойналар, томизгич, пинцет, лезвия, микроскоп, резина, таглик, нина, ип, секундомер.

Ҳужайра — кўп ҳужайрали организмларнинг асосий тузилиш ва функционал бирлиги бўлиб, у ҳар қандай мослашибиларнинг амалга ошишида иштирок этади. В. Я. Александров температура омилига ҳужайра қўйидаги икки хил кўринишида мослашибини кўрсатиб ўтади: тугма — ирсий мослашиб, яъни генотипик ва ташқи температуранинг ўзгаришига бевосита жавоб тариқасидаги фенотипик мослашиб.

В. Я. Александров ўсимлик түқималарининг иссиқликка чидамлилигини аниқлашда ҳужайра хусусиятларидан фойдаланиш кераклигини таъкидлайди. У бу борада цитоплазма ҳаракатининг тұхташи, ҳужайранинг плазмолиз хусусиятини йүқотиши, хлоропластларнинг флюоросценция хусусиятининг үзгариши, ҳужайрадан антоциан пигментининг ажралиб чиқиши каби бир неча усууларни тавсия этади. Бунинг учун ўсимлик баргларидаги эпидерма түқимаси эңг қулай обьектdir. Үшбу қопловчи түқима ҳужайралари тирик бўлиб, ундан тайёрланган бўлакчалар Келлер усулида ёритилган микроскоп ёрдамида кузатилади.

Ишни бажариш тартиби. Ҳовли ёки хонада ўсувчи бирор ўсимлик турининг баргларини олиб сувли стаканга солиб қўйилади, сўнгра барглар резина тагликка қўйиб үрта томирни левзия ёрдамида олиб ташлаб, улардан турли шаклларда бўлакчалар тайёрланади. Бўлакчалар (3 тадан) ипли ниналарнинг бирига ўтказилади. Бўлакчалар термостатлар ёки оддий термосларда 5 дақиқа давомида қиздирилади. Термосларга маълум даражада иситилган сув солинади. Термослар 0,1°C аниқликда ишлайдиган термометр ўтказилган пробка билан ёпилади. Бўлакчаларни қиздириш 0,5°C даражада ошириб борилади. Қиздирилган барг бўлакчалари шприц ёрдамида KNO₃ эритмаси (плазмолитик) билан инфильтрация* қилинади. Инфильтрация қилинган барг бўлакчалари 10—20 дақиқа давомида KNO₃ нинг иш эритмасида ушлаб турилади. Сўнгра, микроскоп остида барг бўлакчаларидаги ҳужайраларнинг плазмолиз хусусиятини йүқотиши кузатилади. Юқори ҳароратда чидамлилик чегарасининг мезони сифатида бўлакчалар 5 дақиқа қиздирилгандан сўнг камида 10 та ҳужайрада плазмолиз ҳодисаси содир бўлади.

2- топшириқа илова. 1. Ҳужайраларнинг осмотик босимини аниқлаш

Ҳужайранинг осмотик босими плазмолитик усул билан аниқланади. Маълумки, плазмолитик түқималарда плазмолиз бошланиши учун зарур бўлган концентрация ҳужайраларнинг ўртача осмотик босимига тўғри келади. Изотоник концентрация асосида ҳужайранинг осмотик босимини қўйидаги формула бўйича атмосфераларда ҳисоблаш мумкин:

$$P = \frac{RT}{V} i \quad \text{ёки} \quad P = RTiC. \quad \text{бунда}$$

P—аниқланishi керак бўлган осмотик босим;

R—газ константаси (0,0821);

T—абсолют температура (273+t°);

V—литр ҳисобидаги ҳажми (аниқланган изотоник эритма концентрациясига тенг миқдордаги модда эритмасининг миқдори);

* Инфильтрация — микроскоп остида ўсимлик ҳужайралари яхши күриниши учун түқимадан ҳавони сўриб чиқариб юбориш усули.

i — изотоник коэффициент;
C — моляр концентрация.

Хужайраларнинг осмотик босимини аниқлаш учун KNO_3 эритмасининг 0,3 м дан 2 м гача (бир-биридан 0,1 м га фарқ қиливчи) эритмалар тайёрланади. Ҳар бир эритмага инфильтрация қилинган барг бўлакчалари 10—20 дақиқа солиб қўйилиб, кейинчалик микроскоп остида кузатиб борилади. Ушбу жараён барг бўлакчаларида ҳужайраларда бурчакли плазмолиз бошлангунга қадар такрорланади. Плазмолизнинг барг бўлакчаларида бошланиши изотоник концентрацияни* белгилаш беради, яъни у осмотик босимга тенг бўлади. Плазмолизни бошлаб берувчи эритма концентрациясидан босимга ўтиш учун махсус жадваллардан фойдаланилади (5- жадвал).

5- жадвал

KNO_3 моляр эритмасининг 20°C даражадаги осмотик босими

1 л даги концентрация:	Осмотик босим (атм. ҳисобида)	1 л даги концентрация	Осмотик босим (атм. ҳисобида)
0,1	4,3	1,1	40,4
0,2	8,3	1,2	43,5
0,3	12,3	1,3	46,5
0,4	16,1	1,4	49,4
0,5	19,8	1,5	52,4
0,6	23,4	1,6	55,3
0,7	27,0	1,7	58,2
0,8	30,5	1,8	61,1
0,9	33,9	1,9	64,0
1,0	37,2	2,0	66,9

6- жадвал

Турли ўсимликлар баргларининг анатомик-морфологик хусусиятлари

Баргларнинг тавсифи	Нилуфар ёки ряска	Маккажӯхори ёки себарга	Саксовул ёки янтоқ
Морфологик хусусиятлари: шакли узунлиги, мм энни, мм қалинлиги, мкм япогининг қирқилиш даражаси туклар билан қопланиш характеристи метаморфози			

* Ҳужайранинг иссиқликка чидамлилигини плазмолиз усулида аниқлаш учун изотоник эритма маълум бўлгандан сўнг ундан бир оз ортиқроқ (0,3—0,5 м) концентрацияда ишчи эритмаси тайёрланади.

Анатомик хусусиятлари: эпидерманинг қалинлиги, мкм 1 мм ² юзадаги оғизчалар сони палисад түқима (бундаги қават- лар сони, үлчами ҳужайраларнинг шакли) булатсимон түқима (ривожланиш даражаси) механик түқиманинг ривожланиши ўсимликнинг яшаш шароити, экологик гурӯҳи			
---	--	--	--

3- топширик. Кўп йиллик ўт ўсимликларнинг ҳаёт шакллари таҳлили

Материал ва жиҳозлар. Себарга, зубтурум, гулсафсар, буг-
дойик, ажриқбош, картошка, пиёз ва ёввойи қулупнайлар гер-
барийси.

Ишни бажариш тартиби. Диққат билан юқорида кўрсатил-
ган ўсимликларнинг ташқи кўринишини кузатиб чиқинг. Бун-
да ер остики органларига алоҳида эътиибор беринг. Ўсимли-
кларнинг ташқи тузилиши асосида уларни Т. И. Серебряков
туркумлаши бўйича ҳаёт шаклларига ажратинг.

4- топширик. Сут эмизувчи ҳайвонлар ҳаёт шаклларининг таҳлили

Материал ва жиҳозлар. Бурундуқ, юмонқозиқ, дала сич-
қони, китсимонлар, түёқлилар, йиртқич ва бошқаларнинг жад-
валлари. Юқоридаги ҳайвонларнинг тулуми.

Ишни бажариш тартиби. Ҳайвонларнинг ҳаёт шаклларини
ўрганишда гурӯҳли суҳбат ўтказиш мақсадга мувофиқдир. Сут
эмизувчиларнинг тулуми ёки расмлари тасвиранг андан
жадваллардан фойдаланиб, ўхшаш ҳаёт тарзига эга бўлган сут эми-
зувчилар, яъни ер остида яшовчилар (крот, кўрсичон), ер
юзида югурувчилар (туёқлилар, йиртқичлар), сакровчилар
(юмонқозиқлар, кенгурулар), дараҳтларга тирмашувчилар
(ялқовлар, маймунлар), учувчилар (қўлқанотлилар), сувда
яшовчилар (китсимонлар, тюленлар) ўрганиб чиқилади.

5- топширик. Ёмғир чувалчанганинг тупроққа таъсири

Материал ва жиҳозлар. Катта қалин қоғоз ёки картонлар,
1, 5, 10, ва 15 мм кўзчали элаклар, бинокулярлар, пинцетлар
ва тарози.

Ишни бажариш тартиби. Йирик гул туваклари ёки ёғоч
яшикларга 2—3 кг тупроқ 1 мм ли кўзчага эга бўлган элакдан
ўтказиб солинади. Тупроқ намланиб, 1 кг тупроқ ҳисобига тах-
минан 5—7 дона чувалчанг тўғри келадиган қилиб аниқ сон-
даги чувалчанглар жойланади. Тажриба учун дала ёки томор-

қадаги ҳайдалма қатламлардан олинган бүз тупроқ тавсия этилади. Тупроқны вақт-вақти билан намлаб турган ҳолда чувалчанглар унда 1—1,5 ой давомида ушлаб турилади. Яшиклардан бири чувалчангиз қолдирилиб, у ҳам тажриба яшиклари каби суғориб турилади. Тажриба яшикларидан чувалчанглар ажратиб олиниб, 1 кг ли тупроқ тарозида тортиб олинади. Турли диаметрли элаклар орқали тупроқ эланиб, фракцияларга ажратилади. Ҳар бир фракция алоҳида тортиб олинади. Сўнгра намунани умумий массасига нисбатан унинг массаси неча фойзи ташкил этиши қайд этилади. Ушбу ишлар чувалчангиз яшикда ҳам амалга оширилади. Йирик тупроқ бўлаклари бинокуляр орқали кузатилиб, қўйидаги жадвал тўлғазилади (7- жадвал).

7- жадвал

Тупроқ заррачалари унинг ўлчами, мм	Турли ўлчамдаги заррачалар миқдори, %	
	тажриба	контроль
1 дан кичик		
1—15		
10—15		

6- топшириқ. Антропоген омиллар тури ва уларнинг ташқи муҳитга таъсири

Материал ва жиҳозлар. Сув ўтлари, умуртқасиз ҳайвонлар ва балиқларни аниқлагичлар, матраплар, сув ва лойқа солинган шиша идишлар, ўрганилаётган сув ҳавзасидаги сув ўсимликлари, микроскоп ва у билан ишлаш учун керак бўладиган асбоблар.

Йиши бажариш тартиби. Ифлосланган сув ҳавзасидан олинган намунадан 1—2 томчи олиниб, микроскоп остида кузатилади. Микроскоп остида содда ҳайвонлардан инфузориялар, амёбалар ва бошқаларни кузатилади. Сўнг сув ҳавзасининг турли жойларидан йигилган сув ўсимликлари кузатилади ҳамда адабиётлардан фойдаланиб, уларнинг қайси системадаги гурӯҳга мансублиги аниқланади. Сув тубида ва қирғоқ бўйидаги лойқа намуналарида учраган ҳайвонлар туркуми аниқланади. Шу билан бирга ушбу сув ҳавзасида учрайдиган йирик ҳайвонлар (балиқлар, қисқичбақалар) ҳақида маълумотлар тўпланади. Йиғилган маълумотлар асосида ушбу сув ҳавзасининг ифлосланиш даражаси аниқланади. Уни «ўртача» ёки «кучли» ифлосланган деган сўзлар билан ифодалаш мумкин. Ниҳоят, ушбу сув ҳавзасига қандай саноат чиқиндилари тушиб ифлослантириши, шунингдек ифлосланишга қарши қандай кураш олиб борилиши кераклиги ҳақида ўйлаб кўрилниши лозим.

ІІІ БҮЛИМ. ПОПУЛЯЦИЯЛАР ЭКОЛОГИЯСИ

Популяция (лотинча *populus* — сўзидан олинган бўлиб, халқ, аҳоли деган маъноларни билдиради) атамаси XVIII асрнинг охириларидан бошлаб, то 40—50-йилларга қадар биология, фанида ҳар қандай индивидлар йиғиндиси сифатида қўлланиб келинди. Экологик нуқтаи назардан эса популяция деб узоқ муддат давомида муайян бир жойда яшайдиган (ёки ўсадиган) ва бир турга мансуб бўлган индивидлар йиғиндисига айтилади.

Бир популяцияга мансуб индивидлар шу турнинг бошқа популяция индивидларига нисбатан бир-бiri билан эркин ва осон чатишади. Популяциянинг асосий хусусияти унинг генетик бирлигидир.

Популяциянинг муҳим хусусиятларидан яна бири ўзини сонжиҳатидан идора этишидир. Айни шароитда оптималь сонда индивидларнинг сақлаб турилиши популяция гомеостази дейилади. Юқоридаги таърифдан кўриниб турибдики, популяция гуруҳли бирлашма ҳисобланади. Гуруҳли ҳаёт тарзи популяция учун ўзига хос хусусиятларни келтириб чиқаради. Бундай хусусиятлар қўйидагилардан иборат: 1. Популяциянинг сони. 2. Зичлиги, 3. Туғилиш, 4. Ўлиш (нобуд бўлиш), 5. Популяциянинг ўсиши. 6. Ўсиш суръати.

Индивидларнинг маълум ҳудудда тарқалиши, жинс ва ёш нисбатлари, морфологик, физиологик, хулқий ва генетик хусусиятлар популяциянинг тузилмасини ифодалайди.

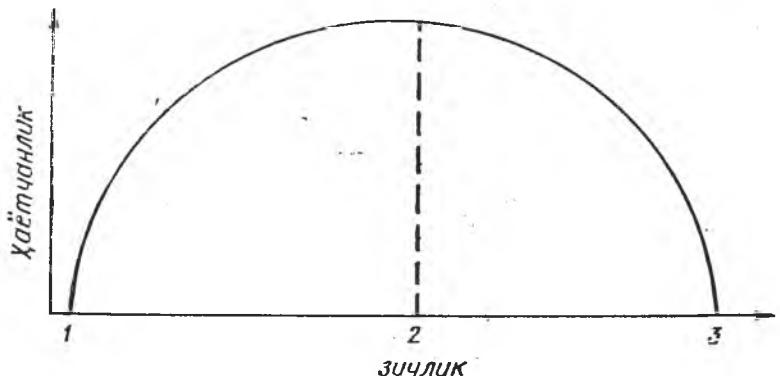
Популяциянинг индивидлари бир-биридан ёши, жинси, ҳаёт циклиниң турли фазаларига, бекарор гуруҳчаларга (пода, колония, оила ва ҳоказоларга) мансублиги билан фарқ қиласи. Популяциядаги индивидлар сони ҳар хил турлар орасидагина эмас, балки биртур ичида ҳам ҳар хил бўлади.

ПОПУЛЯЦИЯНИНГ СОНИ ВА ЗИЧЛИГИ

Ҳамжамоалардаги популяциялар индивидларнинг мўллиги сонларда, абсолют ва нисбий зичликларда ифодаланади.

Сон (миқдор) кўрсаткич популяциядаги индивидларнинг умумий сонидир. Популяция аниқ ифодаланган чегарага эга бўлган ҳолатда уни ушбу кўрсаткич билан баҳолаш биологик аҳамиятга эга. Бошқа ҳолатларда мўлликни ифодалашнинг аниқ услуги популяциянинг зичлигини аниқлашдир.

Популяциянинг зичлиги деганда маълум майдон бирлигига тўғри келувчи индивидлар сони тушунилади. Популяциянинг миқдори ва зичлиги бир-бiri билан чамбарчас боғланган, шунинг учун у ёки бу популяция ҳақида гап борганда унинг сони ва зичлиги баробар эътиборга олинади. Юқорида қайд этилганидек, абсолют ва нисбий зичликлар ажратилиб, абсолют зичлик маълум майдон бирлигига тўғри келувчи популяциянинг миқдори бўлса, нисбий зичлиги маълум майдон бирлигидаги индивидлар сонини билдиради. Популяциянинг нисбий зичлиги бир популяцияни иккинчи бир популяция билан тақ-



4- расм. Олли қондаси тасвири:

1 — зичликнинг қуий чегараси; 2 — ўртача зичлик;
3 — зичликнинг юқори чегараси

қослаш, шунингдек тақрор кузатишларда муайян бир популяциянинг вақт ўтиши билан кўпайиши ёки камайиши содир бўлаётганлигини аниқлаш имконини беради (4- расм).

Популяция зичлигини ўрганишга тадқиқотчилар турлича ёндашадилар. Зоологлар популяциядаги индивидлар сонини майдон бирлигига, микробиологлар тупроқдаги ёки гумусдаги масса бирлигига, сувдаги содда ҳайвонлар ва сув ўтлари, шунингдек тупроқ мезо — ва микрофауналари сув ва тупроқнинг ҳажм бирлигига ҳисобга оладилар. Ушбу ёндошиш тўғри ҳисобланиб, ҳақиқатдан ҳам биогеоценозга ҳайвонлар ва микроборганизмлар индивидлар сони билан, ўсимликлар эса биомасаси билан таъсир этади.

Популяциянинг ўлчами. Ҳар хил турларнинг популяцияси бир-биридан ўлчами билан фарқ қиласди. Масалан, бир гектар ўрмонда қушлардан ўнлаб индивидлар; сичқонсимон кемичувчилярдан ўнлаб ва юзлаб; ҳашаротлар ва ёмғир чувалчангларидан миллионлаб учратиш мумкин. Турлар популяцияси зичлигининг ўзгариб туриш сабабларидан бири индивидларнинг катта-кичилгидир. Индивидлар қанчалик йирик бўлса, популяция ареаллари катта; зичлиги эса паст бўлади.

Популяциянинг зичлиги вақт давомида ўзгариб туради. Аммо ҳар қандай ўзгаришнинг қуий ва юқори чегаралари, шунингдек ўртача ўлчамлари бўлади. Популяция зичлигининг юқори чегараси индивидлар сонининг ортиб кетиши ва ўз-ўзини чеклаши билан боғланган, қуий чегараси эса популяциянинг келажакда яшай олиши ёки ўлимга юз тутиши, яъни минимал ўлчамга тушиб қолиши билан белгиланади. Ҳар бир популяция маълум шароитда ўртача зичликка эга бўлади, бунда барча ҳаётий жараёнлар самарали бориб, унинг натижаси популяция-

нинг юқори маҳсулдорлиги, ҳаётчанлиги ва бошқаларда кўринади. Ушбу қонуният экологияда Олли қоидаси деб ном олган.

ТУРНИНГ ПОПУЛЯЦИОН ТУЗИЛМАСИ

Ҳар қандай тур популяциялар тизимидан таркиб топади. Унинг тузилмасини эса индивидларнинг ҳаракатланиши ёки маълум ҳудудга боғлиқлик даражаси, табиий тўсиқларни енгиг ўта олиши каби биологик хусусиятлари белгилаб беради. У доимий эмас. Организмнинг ўсиши, туғилиш, ўлиш ва бошқа кўпгина сабабларга кўра, яъни ташқи муҳитнинг ўзгариши, душманлар сонининг ўзгариши каби қатор омилларга боғлиқ ҳолда популяциялар ичida ўзгариш вужудга келади.

Популяциянинг жинс тузилмаси. Популяциянинг жинс тузилмаси турли ўшдаги гуруҳлардаги эркак ва урғочи индивидларнинг сон жиҳатдан нисбатидир. Популяциядаги жинслар нисбати, биринчидан, жинсий хромосомаларнинг қўшилиши билан, яъни генетик қонуниятларга боғлиқ бўлса, иккинчидан, маълум даражада ташқи муҳит ҳам таъсири этиши мумкин.

Экологик нуқтаи назардан популяциядаги жинслар нисбатининг бирор томонга силжиши ушбу популяциядаги мавқея билан боғлиқ. Масалан, паразит чувалчанглар ва жамоа бўлиб яшовчи ҳашаротларда эркак жинс фақат оталаниш жараённада иштирок этишдан иборат бўлгани учун жинслар нисбати урғочилар томон силжиган. Сут эмизувчилардан туёқлилар орасида ҳам ана шундай нисбат кузатилади. Моногам йиртқич сут эмизувчилар ва қушларда эркак жинс болаларга ва урғочи жинсга озуқа топишда иштирок этади. Шунинг учун жинслар нисбати тенг. Популяция эвалюцияси учун урғочи организмларнинг сони муҳим аҳамиятга эга. Масалан, одамлар популяциясининг потенциал ўсиши ўсмир ва қарияларга нисбатан 15 ўшдан 35 ўшгача бўлган аёллар ҳисобига тўғри келади. Популяциядаги индивидларнинг нобуд бўлиши, жинслар нисбати амалий аҳамиятга ҳам эга. Бу ҳол кўпроқ сут эмизувчи ҳайвонлар учун тегишилдири.

Популяциядаги жинслар нисбати генетик қонуниятларга боғлиқ бўлиб қолмасдан, балки маълум даражада ташқи муҳит таъсирига ҳам боғлиқ бўлади. Масалан, ўрмон чумолилари температура —20°C дан паст бўлганда фақат эркак чумолилар, юқори ҳароратда эса деярли урғочи чумолилар ривожланади.

Популяциянинг ёш тузилмаси. Популяциянинг ёш тузилмаси қайта тикланишнинг жадаллиги, нобуд бўлиш даражаси ва насллар галланишининг тезлиги каби муҳим жараёнларни ифодалайди. У аниқ шароитга қараб ҳар бир популяция учун турнинг генетик хусусиятига боғлиқ бўлади. Ёш тузилмаси ҳар хил усуllibарда ифодаланади.

Ўсимликлар популяциясининг ёш тузилмаси. Фитоценоздаги муайян турларнинг, ҳар хил ҳолатлардаги индивидларнинг йиғиндиси ценопопуляция деб аталади. Уни агар гулли ўсим-

ликлар мисолида кўрадиган бўлсак, унга тупроқда (ёки унинг юзасида) ўз ҳаётчанлигини йўқотмаган уруғлар, ниҳоллар ва ҳар хил ёшдаги индивидлар киради. Ценопопуляциянинг таркибига баъзан ўт ўсимликларнинг иккиласми тиним ҳолатдаги ер ости органлари — илдизпоя, пиёзбош, тугунак кабилар ҳам киради. Шундай қилиб, жамоанинг турлар таркиби — *ценопопуляциялар* йиғиндисидир. Турларнинг ўзи эса популяциялар тизимидан иборатдир. Жамоада ҳар бир турнинг ценопопуляцияси майдон бирлигига тўғри келадиган сони ва ёшларнинг нисбатлари билан фарқланиши мумкин. Т. А. Работнов ўсимликлар жамоасидаги ўсимликларнинг ҳаётини қуйидаги асосий ёш даврларига ажратади:

а) *Латент даври*. Бунда ўсимлик спора, уруғ ёки мевалар ҳолида тиним даврида учрайди. Тиним даври ҳар хил ўсимликларда турлича давом этади. Масалан, теракнинг уруғи ҳаётчанлигини 3—4 кундан то 3 ҳафтагача сақлай олади, баъзи бир begona ўт ўсимликлар эса уруғининг ҳаётчанлигини бир неча ўн йиллаб сақлай олади. Тупроқда турли ўсимликларнинг кўп сондаги уруғларини топиш мумкин. Улар қулай шароит вужудга келганда униб чиқиш хусусияти эга. Шу билан бирга ҳар йили янги уруғлар тупроқта тушиб туради.

б) *Виргил даври*. Бу давр ўсимликнинг ниҳоллик, ёш ўсимлик ва вояга етган ҳолатидир. Ниҳоллар ёш ўсимликлардан уруғпалла баргларининг бўлиши билан фарқланади.

в) *Генератив давр*. Ўсимлик ҳаётида споралар ёки уруғлар билан кўпайишнинг бошланиши билан тавсифланади.

г) *Сенил (қариллик)* даври. Ўсимликнинг ёши ортиши билан генератив кўпайиш хусусияти йўқолади, ана шунга сенил даври бошланади.

Популяция ўсимликнинг турли даврларида кечади. Т. А. Работнов мъълумотларига кўра инвазион, нормал ва регрессив турлардаги популяциялар ажратилади. *Инвазион типдаги популяция* дейилганда, ўсимликлар жамоасига эндигина кириб келаётган популяциялар тушунилиб, уни ниҳоллар, ёш ўсимлик ҳамда вояга етган ҳолда учратиш мумкин. Бундай популяциянинг уруғлари фитоценозга ташқаридан келиб қолиб, жамоада энг муҳим ўринни эгаллаши ёки мутлақо яшай олмаслиги ҳам мумкин.

Регрессив турдаги популяция генератив кўпайиш хусусиятини йўқотган популяциядир. У одатда гулламайди ёки гулласа ҳам унувчанлигини йўқотган бўлади. Ана шу ҳолат популяциянинг фитоценозда ўлиб, йўқолиб, чириб кетаётганлигидан далолат беради.

Нормал турдаги ўсимликлар популяцияси жамоада тараққиёт даврининг барча босқичларини тўлиқ ўtkazuvchi ўсимликлардир. Улар спора ёки уруғлардан тортиб то вояга етган ўсимликлар кўринишида учрайди. Ценотик нуқтai назардан улар ўсимликлар жамоасининг асосий популяцияси хисобланади.

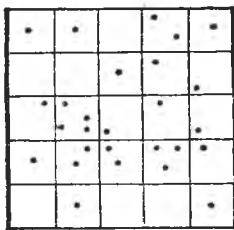
Популяциянинг ёш тузилмаси ўсимлик ва ҳайвонларда ҳам

бир неча омилларга боғлиқ. Биринчи навбатда балоғатга, вояга етиш вақты, умр күриш муддати, күпайиш даври муддати, автодлар давомийлиги, ота-онасидан бир вақтда туғиладиган индивидларнинг бунёдга келиш муддати, ҳар хил жинс ва ёшдаги индивидларнинг нобуд бўлиш характеристи, популяциянинг сон жиҳатдан ўзгариб турган динамикаси кабиларга боғлиқ. Иккинчидан, юқоридаги омилларнинг тур ичида ҳар хил популяцияларда турлича кўринишда намоён бўлишидир. Бунда популяциянинг ёш тузилмаси беқарорлиги билан тавсифланади. Ўсимлик ва ҳайвонлар популяциясининг ёш тузилмасига жуда кўп мисоллар келтириш мумкин. Аммо биз популяциянинг ёш тузилмасини яхшироқ тасаввур қилиш учун одамлардаги ёш даврларига оид маълумотлар билан чекланамиз.

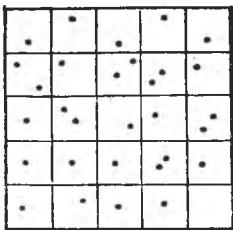
*Одамнинг туғилган кунидан бошлаб то
қаришигача бўлган даври:*

1. Янги туғилган бола	1—10 кунгacha
2. Эмизикли даврдаги бола	10 кундан икки йилгacha
3. Гўдаклик	1—3 ёш
4. Илк болалик	4—7 ёш
Болалик	8—12 ёш (ўғил болалар)
5. Ўсимлик (ўспиринлик)	8—11 ёш (қиз болалар)
6. Ёшлик	13—16 ёш (ўғил болалар)
7. Вояга етишининг биринчи даври	12—15 ёш (қиз болалар)
8. Вояга етишининг иккинчи даври	17—21 ёш (ўспиринлар), 16—20 ёш (қизлар)
9. Ёши қайтган (кексайган) давр	22—35 ёш (эркаклар), 21—35 ёш (аёллар)
10. Қарилик	36—60 ёш (эркаклар, 36—55 ёш (аёллар)
11. Узоқ умр кўриш (узоқ яшаш)	61—74 ёш (эркаклар), 56—74 ёш (аёллар) 75—90 ёш (эркаклар, аёллар)
	90 ёшдан юқориси

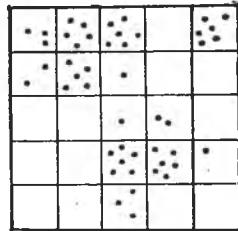
Фазовий тузилмаси. Популяциянинг фазовий тузилмаси популяция майдонидаги айрим индивидлар ва гурӯҳчаларнинг тарқалиш характеристини ифодалайди. Одатда тур ва айрим популяциялар ичida индивидлар бир текис тарқалмайди, чунки яшаш шароити, яъни озуқа ресурслари, бошпана кабилар нотекис тақсимлангандир. Бундан ташқари, популяцияни ташкил этувчи организмларнинг биологик хусусиятлари, ҳаракатчанлиги ва агрегирлик даражаси кабилар мухим роль ўйнайди. Ҳар қандай популяциядаги индивидларнинг маълум даражада бир жойдан иккинчи жойга кўчиб юриши кузатилади. Баъзи индивидлар туғилган жойида умрининг охиригача яшаб қолади, иккинчи бир популяциянинг индивидлари узоқ масофаларга кўчиб кетади.



а



б



в

5- расм. Индивидларнинг фазода тарқалишининг асосий турлари:
а — тасодифий; б — бир текис; в — тұда-тұда.

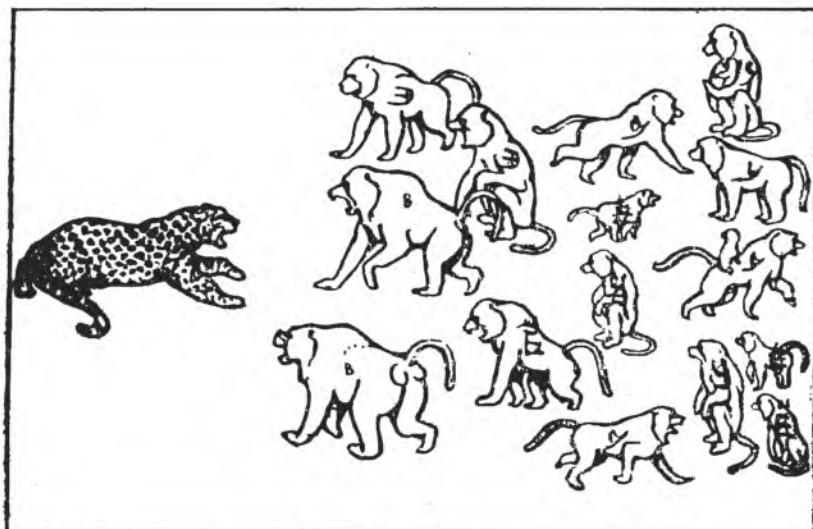
Индивидларнинг ҳаёт давомида күчиб юриш күрсаткичи сифатида индивидуал фаоллик радиусы, панимистик бирлик ёки құшнишилк даражаси кабилардан фойдаланылади. Экологлар томонидан табиатда ҳайвонларнинг тарқалишини күзатыш натижасыда фанга ўртача масофада тарқалиш түшунчаси киритилған. У нишонланған барча индивидларнинг ўртача учраш масофаларининг арифметик қиймати ҳисобланади. Индивидлар ва гурухлар топографик усулларда ифодаланиши мумкін. Индивидларнинг уч турдаги тарқалиши маълум: бир текис, тасодифий ва гурухлы (тұда-тұда). Индивидлар бир текис тарқалганда худди мевали даражаттар боғда ўтказилғандык, бир-бiriғa nisbatan бир хил масофада жойлашади. Табиатда ушбу тарқалиш тури жуда кам учрайди. Етилган ўрмонларда бағандар даражатларнинг жойлашиши бир текис жойлашишга яқин келади. Сув бүйида яшовчи йирик колонияли қушларнинг индивидлари ҳам ана шундай жойлашади.

Тасодифий тарқалишда индивидлар бир-биридан ҳар хил масофада жойлашади. Бундай жойлашиш популяциянинг зичлиги кам бўлган бир хил муҳитда учратилиди (5-расм).

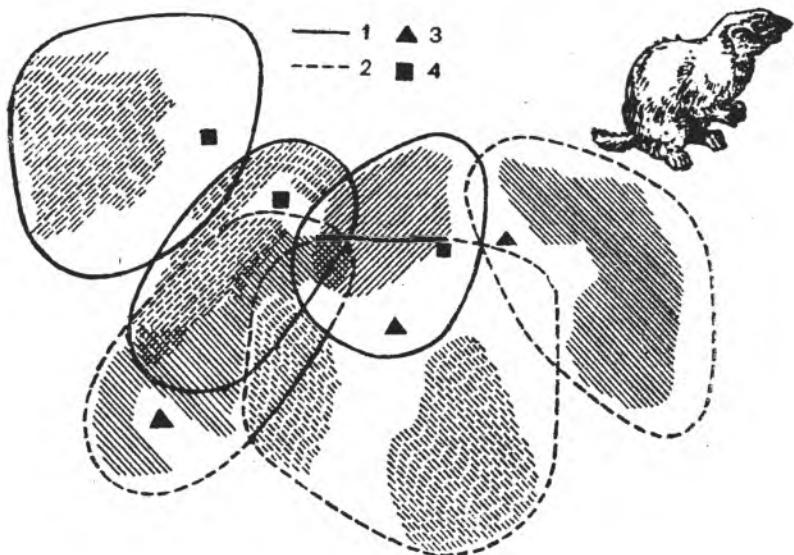
Табиатда гурухли тарқалиш тури кўп учрайди. Бунда индивидлар тұда ҳосил қилиб бир-биридан турлича масофада жойлашади. Индивидлар гурух ичидә бир текис ёки тасодифий жой эгаллайди. Гурухли тарқалиш нотекис муҳит таъсири натижасыда, яъни муҳитнинг айrim бўлимларида қулай шароит бўлиши, шунингдек, нокулай омиллар билан бирга учрайдиган жойлар учун характерлиdir.

ҲАЙВОНЛАРДАГИ ҲУДУДИЙ ХАТТИ-ҲАРАКАТЛАР

Популяция аъзолари фазода чегараланиши билан бирга ўзаро турли ахборотлар тизими орқали ёки ўз жойлари чегарасыда бевосита алоқада бўлади. Ҳайвонларнинг ҳудудий хатти-харакатлари икки йўналишда бўлиши мумкин: 1. Ўз ҳаётини таъминлаш. 2. Қўши индивидлар билан алоқа ўрнатиш. Ҳайвон ўзи яшаётган ерни қўриқлаш мақсадида begona ҳайвонларни ўз ерига киритмасликка ҳаракат қиласи. Уларни қўрқитади



6- расм. Қоплон ҳужуми вақтида.



7- расм. Олтита кичик юмронқозиқларнинг индивидуал участкалари:

1 — ургочи юмронқозиқларнинг индивидуал участкаларининг чегараси; 2 — эркак юмронқозиқларнинг индивидуал участкаларининг чегараси; 3 — эркак юмронқозиқларнинг уялаш жойи; 4 — ургочи юмронқозиқларнинг ташқарига чиқадиган уялари.
Штрихланган жойлар ҳар бир юмронқозиқларнинг севиб озиқланадиган майдончалари.

ёки уларга ташланади. Бегона ҳайвонга ташланиш учун турли қўрқитиш йўлларини ишга солади. Одатда жой эгаси бегона ҳайвонни ушбу ҳудуддан қувиб чиқаради (6, 7- расмлар).

Күпчилик ҳайвонлар тўқнашувга бормасдан, жойнинг банд эканлигидан огоҳ қиласди. Қушлар сайрашлар орқали, сут эмизувчилар махсус ҳидлар орқали, яъни сийдик, ахлат, махсус безлардан суюқликлар ажратиши орқали огоҳлантириши амалга оширади. Йирик ҳайвонлардан айиқ ва ёввойи мушуклар дарахтларда тирноқ изларини қолдиради.

ҲАЙВОНЛАР ПОПУЛЯЦИЯСИННИГ ЭТОЛОГИК (ХУЛҚИЙ) ХАТТИ-ҲАРАҚАТ ТУЗИЛМАСИ

Этология (грекча «ethos»— характер) ҳайвонлар хатти-ҳаракати (хулқи) нинг биологик асоси ҳақидаги фандир. У экология фани билан чамбарчас боғланган. Экология фанининг натижаларидан қишлоқ хўжалиги, ҳайвонот оламини муҳофаза қилиш вазифаларини ҳал этишда фойдаланиш мумкин. Ҳайвонларнинг хулқи уларнинг ҳаёт кечириш тарзи билан боғлиқ. Одатда ҳайвонлар ёлғиз ва биргаликда ҳаёт кечиради. Ҳайвонларнинг биргаликда яшашининг бир неча шакллари маълум. Табиатда ҳаёти давомида бутунлай ёлғиз ҳаёт кечирувчи организми учратиб бўлмайди. Ёлғиз ҳаёт кечириш нисбий маънода тушунилади.

Индивидларнинг жинсий мойиллиги ва ота-оналар билан янги авлод ўртасидаги боғланишлар, ҳудудий умумийлик, насл учун қайғуриш натижасида оила деб аталган ҳайвонларнинг биргаликда яаш шакли келиб чиқади. Ота-оналар жуфтити қисқа ёки узоқ вактгача, баъзи турларда эса умрининг охиригача бирга бўлиши мумкин. Ҳайвонларда ўз жуфтини топиш ўзига хос мураккаб кўринишларда ўтади. Бу нарса ўргимчаксимонларда эркакларнинг ҳар хил ҳаракатлар орқали урочишига яқинлашиши, қушлар ва сутэмизувчиларда «кўнгилни овлаш», ҳатто эркаклари ўртасидаги ўзаро кучли кураш йўллари орқали боради.

Ҳайвонларнинг анча йирик бирлашмалари подалар, галалар ва колониялар ҳисобланиб, уларнинг шакланишида популяциялардаги ҳулқий муносабатлар янада муракаблашади.

Колониялар ўтроқ ҳаёт кечирувчи ҳайвонларнинг биргаликдаги яшашидир. Улар узоқ вақт ёки кўпайиш олдидан бирга яشاши мумкин. Колонияни ташкил этувчи индивидлар ўртасидаги ўзаро муносабатлар ниҳоятда хилма-хилдир. Энг оддий кўринишлардан бири хемотаксис асосидаги тўпланиш, мураккаброқ шаклдагиси эса бир-бири билан келишиб (хабар бериб), бирор-бир ҳаётий функцияни бажаришdir. Бунга мисол қилиб душмандан сақланиш учун зарур бўлган огоҳлантирувчи сигналларни кўрсатиш мумкин. Сут эмизувчилар орасида колония бўлиб ҳаёт кечириш онлавий гуруҳларнинг кенгайиши ҳисобига келиб чиқади ва дастлабки оила билан боғланиш сақланиб қолади. Ҳашаротларда (термитлар, чумолилар, арилар) кузатиладиган колониялар ҳам мураккаб ҳисобланиб, уларнинг асосида ҳам онлаларнинг кенгайиб ажralиб чиқиши ётади. Бундай колониялар биргаликда кўпайиш, ҳимоя қилиш ёш авлод-



8-расм. Құшларнинг ұялары:

а — оқ ғозларнинг колониясы; б — альбатрослар үяси; в — гүнгәрғалар колониясы; г — жамоа бўлиб яшовчи Африка чумчукларини умумий үялаш жойи.

ни ва үзини боқиши, қурилиш ишларини бажариш каби функцияларни бажарадилар. Меҳнат тақсимоти айрим индивидлар орасида ёшлик хусусиятларини ҳисобга олган ҳолда берилган бўлади. Чумолиларнинг биргаликда яшашида турли хилдаги сигналлар тизимидан фойдаланиш катта роль ўйнайди (8-расм)..

Галалар бир турга киравчи баъзи гуруҳ ҳайвонларнинг бирон-бир биологик жиҳатдан фойдали ҳаракатни амалга ошириши учун вақтингачалик бирлашиши ҳисобланади. Галалар душмандан сақланиш, озуқа топиш, миграциялар каби функцияларни бажаришни енгиллаштиради. Гала бўлиб яшаш балиқлар, қуш-

ларда ва сут эмизувчилардан итсимонларда учрайди. Балиқлар галаси душмандан сақланишда, қушларни мавсумий миграция вақтида шаклланади. Ўтроқ ҳолда яшовчи қушлар ўртасида доимо товуш чиқариб туриш, кўриш билан боғлиқ сигналлар мавжуд.

Бўрилар галаси қишида биргаликда ов қилиш учун ташкил топади. *Подалар* галаларга нисбатан ҳайвонлардаги анча узок муддат давомида доимий бирлашиш шаклидир. Подалар одатда тур учун хос бўлган барча функцияларни, яъни озуқа топиш, йиртқичдан сақланиш, миграция, кўпайиш ва болаларни тарбиялаш кабиларни амалга оширади. Подалардаги ҳайвонларнинг гуруҳли хулқий хатти-ҳаракатлари «ҳукмдор» ва «итоаткор» асосидаги ўзаро муносабатлардан ташкил топади.

Подалар ташкил бўлишининг бир кўриниши вақтинчалик ёки доимий бирон-бир раҳбар ёки бошлиқ (лидер) нинг хатти-ҳаракатларига қараб бошқа индивидларнинг ўз фаолиятини амалга оширишда кўринади. Подадаги ҳар бир индивид раҳбарга итоат қилган ҳолда бир жон-бир тан бўлиб ҳаракат қиласади. Бунинг учун у анча тажрибали, тадбиркор, одил ва кучли бўлиши керак. Подада бир-бирларига бўйсунувчи, яъни етакчи индивидлар бўлса, уларда хулқий муносабатлар янада мураккаб бўлади. Етакчи индивидлар ўта тажрибали ва тадбиркор подага фаол бошчилик қилиши билан раҳбарлардан ажралиб туради. Масалан, отлар подасидаги етакчилар ҳаракатни бошқаради, йиртқичлардан ҳимоя қиласади, жанжалларни тинчтади, касал ёки ёш индивидларга ғамхўрлик қиласади.

ПОПУЛЯЦИЯЛАР ДИНАМИКАСИ

Популяция ўзгарувчан бўлгани учун олимларимизни фақат унинг сони ва зичлигининг маълум ўзгариши эмас, балки қандай омиллар таъсирида ўзгариши, яъни динамикаси ҳам қизиқтиради. Популяциянинг динамик тавсифи (ўсиш ва ўсиш тезлиги) ни туғилиш, маҳсулдорлик, нобуд бўлиш, ҳаётчанлик, эмиграция ва иммиграция кабилар белгилайди.

Туғилиш ва маҳсулдорлик. Туғилиш кўпайиш тезлигини миқдорий жиҳатдан тавсифловчи, яъни вегетатив ёки генератив йўллар билан кўпайишдан қатъи назар популяцияда янги ҳосил бўлган индивидлар сонини билдиради. Туғилишнинг физиологик ва экологик хиллари ажратилади. Физиологик туғилишда идеал шароитда назарий ҳисобланган янги индивидларнинг максимал ҳосил бўлиш сони тушунилиб, бунда чекловчи омиллар таъсир этмайди, кўпайиш фақат физиологик сабабларга кўра чекланиши мумкин.

Туғилиш қўйидаги формула ёрдамида аниқланади:

$$B = \frac{\Delta N_0}{\Delta t} \quad \text{Ушбу формула} \quad \Delta N_0 = N_{n_2} - N_{n_1}$$

аввалги ва кейинги ҳисобга кўра организмлар сонининг ортишини билдиради. Ушбу формула эса $\Delta t = t_2 - t_1$ иккита муддатдаги ҳисоб қилингандаги вақтнинг фарқи. Агарда популяция-

даги бир индивидга түғри келадиган янги индивидларни ҳисобга олсак, бундан нисбий туғилиш келиб чиқади: $\nu = \frac{\Delta N}{\Delta t}$.

Туғилиш ноль бўлиши мумкин ёки ижобий характерга эга бўлади, лекин салбий кўрсаткичга эга бўлмайди. Популяцияда индивидлар сонининг ортиши туғилиш ҳисобига ортмай балки, иммиграция туфайли, яъни бошқа популяциялардан индивидларнинг келиб қўшилиши ҳисобига ҳам ўзгаради. Иммигрантларнинг келиб қўшилиши, айниқса ўсимликлар мева ҳосил қилиган даврда, шунингдек, ҳайвонларнинг ёш индивидлари вояга етиб тарқалиши даврида кузатилади.

Туғилиш тушунчаси популяцияга нисбатан ишлатилади. Индивидларга нисбатан маҳсулдорлик тушунчасидан фойдаланилади. Маҳсулдорлик маълум вақт оралиғида пайдо бўлган янги туғилган индивидлар сонидир. Популяциянинг сони, маҳсулдорлиги статистик таҳлил қилинганда урғочи индивид ҳисобига чиқарилади. Қўпинча маълум синфдаги урғочи индивидларнинг маҳсулдорлиги қизиқтиради.

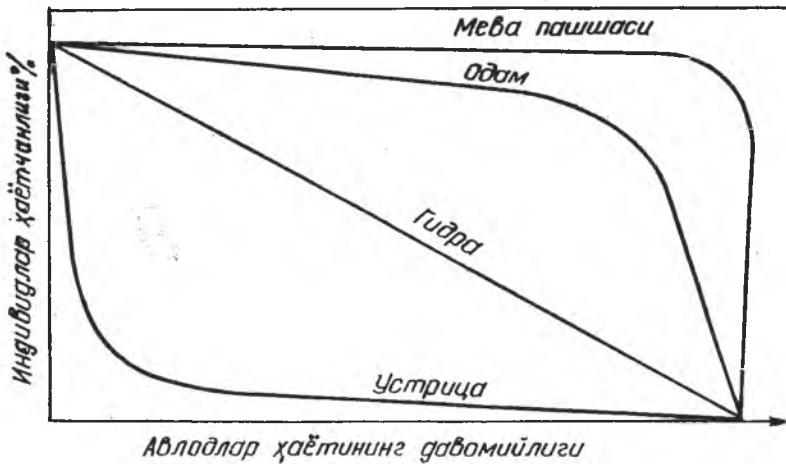
Нобуд бўлиши. Нобуд бўлиш популяцияда индивидларнинг ўлишини тавсифлайди. Экологик нобуд бўлиш деганда, маълум шароитда индивидларнинг нобуд бўлиши тушунилади. Бу кўрсаткич ташқи муҳит ва бошқалар таъсирида ўзгариб туради.

Экологик нобуд бўлиш билан бирга назарий жиҳатдан олинган минимал нобуд бўлиш ҳам маълум. Бунинг учун индивид яшайдиган шароит идеал бўлиши керак. Ушбу қулай шароитда индивидларнинг максимал ҳаёт кечириши физиологик нобуд бўлишига тенг.

Нобуд бўлишдан ташқари популяцияда индивидлар сонининг камайишига эмиграция таъсир этади. Эмиграция муайян бир популяциядаги индивидларнинг бошқа популяцияга чиқиб кетиб, жадал кўпайиши ва индивидларнинг юқори зичлиги натижасида келиб чиқади.

Ҳаётчанлик. Популяциядаги индивидларнинг туғилиши билан нобуд бўлиш ўртасидаги фарқ ҳаётчанлик деб қаралади. Қўпинча бир вақтда туғилган индивидларнинг ҳар бирини маълум ёшгача яшashi ҳисобга олинади. Ҳаётчанлик ва маҳсулдорлик асосида популяциялар учун ҳаётчанлик жадвали тузилади. Айрим ёш гуруҳлар учун ҳаётчанлик икки усул билан аниқланади:

1. Индивиднинг туғилган вақтини белгилаш ёки ҳисобга олиш.
2. Ўлганда, яъни ёши маълум бўлган индивидда аниқланади. Ҳаётчанлик жадвалини тузиш учун популяциядаги индивидларнинг ёшлари маълум бўлиши керак. Ўртacha иқлим зоналарида ўрмон дараҳтлари ёшини йиллик ҳалқалар, нина баргли ўсимликларда новда ҳалқалари, балиқлар ёшини тангачаларидағи йиллик ҳалқалар ёки эшитиш суюкларидан, қушларда калла суюгининг ҳаво бўликлари ҳажми даражасини аниқлаш билан, сут эмизувчиларда эса тишларнинг емирилиши, шунингдек, тиш ва суюқ қаватларининг тузилиши асосида аниқлаш мумкин.



9-расм. Ҳаётчанликнинг ҳар бир хил эрги чизиқлари.

Америкадаги миллий боғда Далла деб аталувчи қўйлар ҳаётчанлиги ўлган қўйлар калла суягидаги шохларнинг катта-кичклиги асосида аниқланган. Жадвал қўйидагича тузилган. Популяцияда дастлабки ёшлар оралиғи билан фарқланувчи 608 индивид бўлган. Бир йил давомида 121 ҳайвон нобуд бўлган ёки навбатдаги ёш оралиғида 487 қўй омон қолган. Бунда ҳаётчанлик бирга тенг бўлса, иккинчи навбатдаги ёш оралиғи бошлирида 0,8 га тушган. Ана шундай навбатдаги ёш оралиқларида ҳаётчанлик камайиб бораверган. 14—15 йилда унинг қиймати нолга тенг бўлиб қолган. Жадвал ўрнига график усулдан ҳам фойдаланиш мумкин. Бунда абсциссага индивиднинг ёши ёки ҳаёт вақти умумий ҳаёти давомига нисбатан фоиз ҳисобида олинниб, ординатага эга 1000 туғилган индивидларга нисбатан омон қолган индивидларнинг сони қўйилади. Натижада ҳаётчанлик эрги чизиги келиб чиқади. Ҳаётчанлик эрги чизиги тўрт турга ажратилади (9-расм).

1. Кучли қабариқ ҳаётчанлик эрги чизиги. Ушбу ҳаётчанлик эрги чизиги йирик сут эмизувчилар, шунингдек одам популяцияси учун хос.

2. Оралиқ ҳаётчанлик эрги чизиги, яъни диагонал бироз яқинлашган бўлиб, бундай турларнинг индивидлари учун бутун ҳаёти давомида бир текис нобуд бўлиш кузатилади. Гидра ва баъзи қушлар, сут эмизувчиларда ана шундай ҳолат учрайди.

3. Ботиқ ҳаётчанлик эрги чизиги ҳаётининг бошланғич даврида индивидларнинг нобуд бўлиши кучли ифодаланган организмлар учун характерлидир. Үсимликлар ва кўпчилик умурткасиз ҳайвонлар, балиқлар, амфибиялар ва қушларнинг турларида учрайди.

4. Погонали ҳаётчанлик эрги чизиги, ривожланаётган ҳа-

шаротларда тараққиёт цикли босқичлар бўйича кескин ўзгариб боради. Ҳаётчанлик эгри чизигининг шакли популяция зичлиги асосида ўзгариши мумкин. Зичлиги юқори бўлган популяцияларда ёшларнинг нобуд бўлиши ортиб кетади. Бунда ҳаётчанлик эгри чизиги унча қабариқ шаклда бўлмайди. Бир хил ёшдаги индивидлар ҳаётчанлигининг мавсум бўйича ўзгариши ҳам аниқланган. Масалан, баъзи бир қушларнинг эрта қўйган тухумидан чиқсан индивидлар ҳаётчанлиги кечроқ қўйилган тухумдан чиқсан индивидларга нисбатан юқори бўлади.

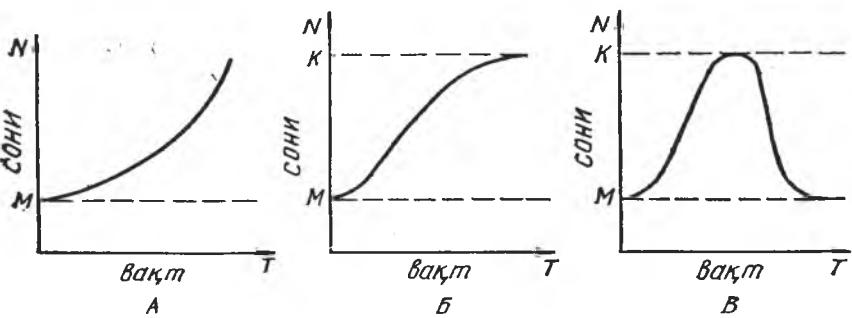
Кўпайишнинг соф тезлиги. Кўпайишнинг соф тезлиги деганда урғочи жинснинг бутун умри давомида қолдирган авлодларининг ўртача сони тушунилади. Кўпайишнинг соф тезлиги (R_0) ни ҳисоблаш учун ҳар бир ёш босқичлари бўйича ҳаётчанлик ва маҳсулдорлик асосида демографик жадвал тузилади.

Демографик жадвал ёрдамида урғочи жинснинг ҳар бир ёш босқичлари бўйича кутиладиган авлодлар сонининг йифидиси тенг бўлган кўпайиш соф тезлигини аниқлаш мумкин. R_0 қийматининг бирдан ортиқ бўлиш популяциянинг ўсишидан далолат беради. Бирга тенг бўлса барқарор, ундан пасайиши эса популяцияда индивидлар сонининг камайишини билдиради.

Ўсиш тезлиги ва популяциялар сонининг ортиши. N — популяция сони; N_0 — популяция сонининг дастлабки даврлари; N_1, N_2 — навбатдаги ҳисоблашдаги сони; N_t — қандайдир бир вақтдаги сонини ифодаласа, биз кузатган вақтда популяция сони қўйидагича ўзгариди, деб қарайлик: $N_0=50, N_1=100, N_2=200$ индивидлар. Популяциянинг ўсишини аниқлаш учун аввалини ва кейинги муддатлар оралиғи ҳисоблашлардан келиб чиқадиган фарқ ҳисобланади. Ушбу мисолда дастлабки ҳисобга нисбатан кейинги ҳисоблаш, яъни $N_2-N_0=200-50=150$ га тенг популяциянинг ўсиши маълум вақт оралиғида индивидлар неча марта ортганини (ёки камайганини) билдиради. Популяциянинг ўсиши туғилиш, нобуд бўлиш, эмиграция ва иммиграциялар нисбатига боғлиқ. Шунинг учун унинг қиймати ижобий ёки салбий бўлиши мумкин. Ўсиш тезлиги (R) маълум вақт оралиғида популяциялар сони неча марта ортишини ифодалайди.

Юқоридаги мисол учун $R = \frac{N_1}{N_0} = \frac{100}{50} = 2$ га, $N_1 = N_0 R = 50 \cdot 2 = 100$, $N_t = N_0 R t$, учинчи муддатдаги ҳисоблаш учун $N_3 = 50 \cdot 2^3 = 400$ га тенг. Бу ерда R ва N лар даражали боғланишда бўлгани учун чизиқли боғланиш эмас. R натурал логарифм даражасида ифодаланиши мумкин. $R = e^r$, яъни r — пропорционаллик коэффициенти ёки нисбий ўсиш тезлиги. Пропорционаллик коэффициенти популяциянинг сонига боғлиқ эмас, у доимий қийматга эга.

Популяция сонининг чекловчи омиллар таъсирисиз ўсиши экспоненциал ўсиш деб қаралади. Экспоненциал ўсиш қўйидаги тенглама билан ифодаланади: $N_t = N_0 e^{rt}$. Экспоненциал ўсиши организмлар сони ортишининг потенциал имкониятини тавсифлайди. Р. Н. Чепман уни биотик потенциал деб атаган. Матема-



10-расм. Популяциялар динамикасининг баъзи турлари:

А—ј-симон экспоненциал ўсиш эгри чизиги; Б—с-симон (логистик) эгри чизиги; В—экспоненциал ўсиш ҳамда сонининг камайиб кетиши (N). М ва К—сони ўзгаришининг қути ва юкори чегаралари.

тик таҳлилда бир зумдаги тезлик учун Δ — белгиси ўрнига d — белгисидан фойдаланилади. Айни бир вақтда популяциянинг ўсиш тезлиги $t \rightarrow 0$ интилган ҳолатда популяциялар сонига пропорционал бўлади:

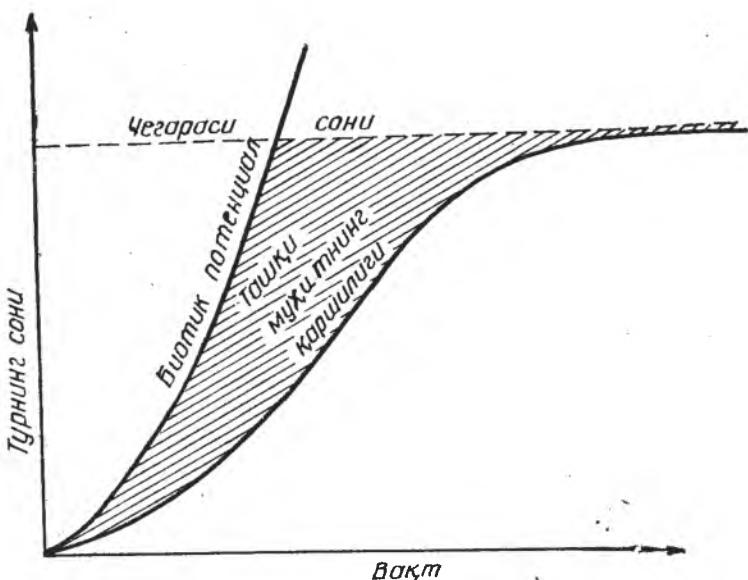
$$\frac{dN}{dt} = rN$$

График арифметик шаклда N_t — ј-симон эгри чизиқ билан ифодаланади. Логарифмик шаклга эга график тўғри чизиқ шаклида бўлиб, унинг эгилиши популяциянинг потенциал ўсиши билан боғлиқ бўлади. Табиий популяцияларда экспоненциал ўсиш жуда қисқа вақт давомида кузатилиши мумкин. Бунда популяция умуман жуда катта тезлик билан ўсади. Фитопланктоналарнинг ялпи кўпайиши натижасида юкоридаги ўсиш кузатилади. Чекловчи ташқи муҳит шароитида кўпчилик тирик организмлар учун популяциялар сонининг логистик ўсиши хосдир. 1845 йили Ферхюльст кўрсатиб ўтганидек, унинг график ифодаси ѡ-симон, яъни ѡ-симон эгри чизиқка нисбатан анча синиқ кўринишида бўлади (10-расм). Популяциянинг логистик ўсиши дастлаб секин бориб, кейинчалик тезлашиб кетади. Ташқи муҳит тазийиқи, яъни ноқулай таъсир этувчи омиллар туфайли туғилишга нисбатан нобуд бўлиши ортади. Натижада популяциянинг ўсиши пасаяди. Маълум вақтдан сўнг, барқарор мувозанат қарор топа бошлайди. Популяциянинг зичлиги билан ташқи муҳит ресурслари нисбати тўғри келганда мувозанат кузатиласди. Шундай қилиб, популяцияларнинг ўшишини икки омил бошқаради:

1. Организмнинг туғма қобилияти, яъни максимал тезлик билан кўпайиши (биотик потенциал);

2. Муҳитнинг тазийиқи, яъни у биотик потенциал билан амалдаги ўсиш тезлиги ўртасидаги фарқда кўринади (11-расм). Муҳитнинг тазийиқи ўз ичига тикланадиган (сув, ёруғлик, озуқа) ва тикланмайдиган (фазо, уя қуриш учун жой ва бошқалар) ресурсларни олади.

Популяция гомеостази. Популяциянинг сон жиҳатдан бир меъёрда сақланиб туриши гомеостаз (грекча «гомео»— ўхшаш,



11-расм. Популяциянинг назарий ўсиш эгри чизиги.

статис — ҳолат) дейилади. Популяция гомеостазининг механизмлари турнинг экологик хусусиятлари, унинг ҳаракатчанлиги, йиртқич ва паразитлар ҳамда омилларнинг таъсир этиш дарражасига боғлиқ бўлади.

Популяциянинг зичлигини бошқариш ўсимликларда ҳудудни ҳисобга олган ҳолда ўз-ўзини сийраклантириш, вегетатив қувватини оширишда намоён бўлса; ҳайвонларда эса озуқа захиралари чекланган ҳолатда рўй беради. Кўпчилик турлар популяциясининг ўсишини секинлаштирувчи механизмлардан бири индивидларнинг ўзаро кимёвий таъсир этишидир.

Итбалиқлар сувга маҳсус модда ажратиб чиқариб, бошқа ёш итбалиқларнинг ўсишини тұхтатиб қўяди. Итбалиқ қанчалик йирик бўлса, у ажратиб чиқарган модда майда итбалиқларга шунчалик кучли таъсир этади. Битта йирик итбалиқ 75 л сувда барча итбалиқларнинг ўсишини чеклаб қўйиши мумкин. Йирик итбалиқлар қуруқликка чиқиб кетганидан сўнг сувда улар ажратиб чиқарган модданинг кучи қолмайди, шундан сўнг яна ўсишда давом этади. Бунинг экологик моҳияти шундаки, сувдаги озуқа ресурсларидан тезлик билан фойдаланиб, метаморфозни тез тугаллайди. Унинг кетидан майда итбалиқлар популяцияси гўё резерв ҳисобланиб, қулай шароит яратилганда ҳаёт кечиради.

Ҳайвонлар орасида кучли кўринишдаги популяциялар сонини бошқаришга озуқа захраси, сув тугаб қолишида ёки бошқа ресурслар ҳам чекланганда кузатилади. Масалан, чучук сувда яшовчи окун балиғи бошқа турдаги балиқлар бўлмагандан ўзи-

нинг популяция зичлигини ёші балиқлар (болалари) ни еб ҳаёт кечиради. Ёш балиқлар сувдаги майда планктонлар билан озиқланади, катта балиқлар эса бунга мослашмаган. Уз боласини тутиб ейиш (каннибализм ҳодисаси) ҳолати узоқ вақт давомнанда очарчилик кузатилганда йиртқич сут әмизувчилар популяциясида ҳам кузатилади.

Популяцияни сон жиҳатдан чеклашининг иккинчи кўриниши зичлик ортиши билан физиологик ва хулқий ҳолатларнинг ўзгаришидир. Бу ўз навбатида ялпи кўчиб кетиш инстинктларини келтириб чиқаради. Натижада ўтроқ ҳаёт кечираётган популяциянинг кўпчилик қисми ушбу ҳудуддан чиқиб кетишга мажбур бўлади. Ҳайвонлардаги ҳудуд билан боғлиқ *хатти-ҳаракатлар* инстинктлар тизими сифатида келиб чиқсан бўлиб, у популяциянинг айни бир майдонда сон жиҳатидан ўсишини бошқаришнинг самарали механизмларидан ҳисобланади. Популяция зичлигининг ортиши индивиднинг туғилиш ва ўлиш миқдорининг пасайиши ёки ортиши каби физиологик ўзгаришлар билан кечади. Сутәмизувчи ҳайвонлардаги *стресс* (қўзғалиш) ҳолати ҳам дастлаб одамлар учун қўлланилиб, кейинчалик у ҳайвонлар учун тааллуқли эканлиги аниқланди. Стресс ташқи муҳигнинг ҳар қандай салбий таъсирига жавоб тариқасида ҳамда популяциянинг ўртача зичлигининг ўзгаришидан келиб чиқади.

ЛАБОРАТОРИЯ ВА АМАЛИЙ ИШЛАР

1- топшириқ. Үсимликлар популяциясининг ёш тузилмасини аниқлаш

Материал ва жиҳозлар. Янтоқнинг турли ёш ҳолатлари ҳисобига олиб йифилган гербарий намуналари. Шунингдек, бошқа үсимликларнинг ёш ҳолатларига оид гербарийлар. Үсимликларнинг ёш ҳолатини ифодаловчи жадвал ва ўқув қўлланмалари.

Янтоқ — кўп йиллик илдизпояли ўт үсимлик. У Ўрта Осиёнинг Қорақум, Қизилқум, Устюрт, Сирдарё ва Амударё бўйларида, Фарғона водийсида учрайди.

Янтоқ кулранг-қўнғир, кучсиз шўрланган қумли тупроқларда, кўпинча дарёларнинг қуриб қолган қирғоқларида, ташландиқ ерларда, текисликларда, лалми деҳқончилик ёрларида бегона ўт сифатида ўсади.

Янтоқнинг уруғи майда, силлиқ буйраксимон, тўқ қўнғир рангда, уруг паллалари овалсимон, туксиз, қисқа бандли. Бошланғич ҳақиқий барглар 9—13 кундан кейин ёзилади. Илдизи шу вақтларда 8—10 см чуқурга боради. 40—45 кун ичидаги новдаларининг ялписига шохланиши кузатилади. Шохланиш хусусиятларидан бири тиканларнинг шаклланишидир. Бир йиллик индивидларда дастлабки тиканлар 2—5 бўғинларда 22—27-кунлари ривожланади. Вегетатив даврининг охирида (5 ойлик) янтоқнинг тўлиқ шаклланганлиги ва кўп сонли баргларга эга бўлиши кузатилади. Иккинчи йили вегетация бошланиши билан йиллик новдаларда 2-турдаги барглар ҳосил бўлади: остки тангачасимон ва ҳақиқий фотосинтез қилувчи барглар.

Янтоқ маданий ҳолда ўстирилганда генератив даврга иккичи йили вегетация қилувчи индивидларнинг 60% и ўтади. Вояга етган виргил индивидлар жинсий вояга етган индивидлардан анча йирик барглари ва майда тиканлари билан ажralиб туради. Иккинчи йилги үсимлик илдизпоясидан шаклланган 2—3 таер устки новдалар ташқи кўриниши билан она үсимликтан фарқ қилмайди ва улар гуллаб мева беради.

Учинчи йил вегетациясидаги үсимлик 86% гача гуллаб мева ҳосил қиласиди.

Табиий янтоқзорларда кўпинча мева ҳосил қилмайдиган индивидлар учрайди. Ушбу индивидлар қариган босқиччада бўлиб, халқ орасида у қора янтоқ деб ном олган.

Ишини бажариш тартиби. Янтоқ үсимлигидан йифилган гербарий намуналарининг ташқи тузилишини кузатиш орқали ҳамда ўқув қўлланма, жадвалдан фойдаланиб, ҳар бир намуналининг ёш ҳолати аниқланади. Шунингдек, гербарийлар үсимликтин онтогенетик босқичлари асосида кетма-кет қўйиб чиқилади. Иш дафтарига айрим ёш ҳолатларини қисқача ёзиб олиш билан иш якунланади.

2- топшириқ. Ҳайвонлар популяциясининг ёш ва жинс тузилмаси

Материал ва жиҳозлар. Турли ҳашаротлардан тайёрланган коллекциялар, ўқув қўлланмалари ва жадваллар. «Тирик бурчак»дан олиб келинган урғочи ва эркак қуёнлар. Тарози, чизгичлар, тасмали метр ўлчагич.

Ҳашаротлар тўлиқсиз ва тўлиқ ўзгариш йўллари билан ривожланади. Ҳашаротлар тўлиқсиз ўзгариш билан ривожланганда кетма-кет уч фаза (тухум, личинка ва етук) ни ўтказади. Ушбу гуруҳга кирувчи ҳашаротларниң личинкалари ташқи кўриниши билан етук ҳашаротга ўхшайди, аммо улар кичиклиги ва қанотларининг тараққий этмаганлиги, бурт бўғимларининг миқдори камлиги ва яна бир қатор белгилари билан фарқланади. Личинка катта бўлган сари темир қанот пайдо бўлиб, танаси йириклишади, бурт бўғимларининг миқдори ортиб, умумий гавда кўриниши борган сари етук индивидга ўхшаб боради. Тўлиқсиз ўзгариш билан ривожланувчи ҳашаротларга чигирткалар, қандалалар ва ширалар мисол бўлади.

Ишни бажариш тартиби. Ҳашаротлардан йигилган коллекциялар асосида тўлиқсиз ва тўлиқ ривожланиш билан борадиган ҳашаротлар популяциясининг ёш тузилмасини аниқлаш. Бунинг учун чигирткалар коллекциясини ўрганиш мақсадга мувофиқ бўлади. Чигирткаларниң урғочиси ёзда тухум қўйиб, нобуд бўлади. Баҳорда тухумдан личинкалар чиқади. Личинкалар ривожланиш давомида 4—5 марта туллайди, яъни 4—5 ёш ўтади. Туллаш жараёнида личинкалар йириклишиб, етук ҳашаротга ўхшаб боради.

Личинкаларни диққат билан кузатиб, ҳар бир туллаш даврини ажратинг ва қуйидаги жадвални тўлдиринг (8- жадвал).

8- жадвал

Тўлиқсиз ўзгарувчан чигиртканинг ривожланиши

Морфологик ўзгаришлар	1- туллаш (личинка)	2- туллаш (личинка)	3- туллаш (личинка)	4- туллаш (личинка)	5- туллаш (личинка)	Етук (имаго) чигиртка
Танасининг ўлчами Қанотининг ривожланиш даражаси Бурт бўғимлари миқдори						

Популяциядаги жинслар ўртасидаги морфологик фарқни ўрганиш учун эркак ва урғочи қуёнларниң оғирлиги ўлчанади. Бунда уларниң танаси, думи ва қулоқларининг узунлиги, мия

қутиси, юз ва күз тузилишларидаги фарқлар аниқланиб, қуийдеги жадвалга қайд этилади (9- жадвал).

9- жадвал

Құёнлардаги морфологик күрсаткичлар

Күрсаткичлар	Урғочиси	Әркаги
Танасининг оғирлиги (кг) Танасининг узунлиги (см) Думининг узунлиги (см) Қулогининг узунлиги (см) Бош мия қутисининг ўлчами (см)		

3- топшириқ. Популяциялар сонининг ұзғариши

Материал ва жиҳозлар. Шиша идишлар, катта ёки кичик ун митаси, оқ қоғоз бўллаги, пичноқча, мўйқаламлар.

Мита ва митасимон қўнғизлар қишлоқ хўжалиги ва ҳайвон маҳсулотлари захираларини заарлантарида. Йирик ва кичик ун митаси маҳсулотни қўнғиз ва личинка даврида заарлайди. Қўнғизнинг катталиги 13—16 мм, боши кўкрак олди сегментига ботиқроқ бўлиб жойлашган, қанотлари яхши тарақкий этган. У қишини катталашган личинкалик даврида үтказади.

Личинка катталиги 25—30 мм, уч жуфт қисқарган оёқча, орқа учидаги иккита кичик тангачалари ва иккита кичкина бўртмалари бор. Личинка серҳаракат, баҳорда ғумбакланади. Ғумбаклар маҳсулотлар орасида, пол ва девор ёриқларида учрайди. Ғумбак оқиш ёки сарғиш бўлиб, катталиги 16—18 мм, қорин сегментлари ёнбошида, тароқ тиши кўринишида үсмиталари бор. Янги пайдо бўлган қўнғиз биринчи куни сарғиш, сўнгра қорамтири ёки қора ранга киради. Урғочиси 27—570 та тухум қўяди. Личинка катта бўлгунча 13—14 марта туллайди.

Ишни бажариш тартиби. 200 г дан ун солинган идишларга 10

10- жадвал

Турли ривожланиш давларидаги популяциялар сони

Турли муддатлар, ойлар	Қўнғизлар сони			Личинкалар сони		
	1- идиш	2- идиш	3- идиш	1- идиш	2- идиш	3- идиш
2						
3						
4						
5						
6						

жуфт кичик ун митасидан солинади. Тажрибани 3 марта такрорлаб туриш муддати мұлжаллаб қўйилади. Тажриба машғулот бошланишидан 6, 5, 4, 3 ва 2 ой олдин қўйилади. Идишлар тахминан 25°C даги илиқ хоналарда сақланади.

Турли муддатларга мұлжалланган тажрибалар навбат билан кузатилиб, улардаги қўнғизлар ва личинкалар ҳисоблаб чиқилади, натижалар жадвалга қайд этилади (10- жадвал).

4- топшириқ. Идеал ва реал туғилишларни таққослаш

Материал ва жиҳозлар. Популяциялар динамикасига оид жадваллар, графиклар, схемалар ва балиқларнинг қўпайиши ҳақида маълумотлар. Ҳар қандай популяция қулай шароитда чексиз ўсиш хусусиятига эга. Бунда популяциянинг ўсиш тезлиги ҳар бир тур учун хос бўлган биотик потенциалнинг қўрсаткичига боғлиқ бўлади. Биотик потенциал қўрсаткич маълум вақт бирлигига бир жуфт индивидлардан ҳосил бўладиган авлодларнинг назарий энг кўп миқдорини ифодалайди. Масалан, гекконлар ўртача 1—2 та тухум қўйса, тошбақа 100 та, асалари 50 мингта тухум қўяди, ойбалиқ эса 3 миллиард увилдириқ ташлайди. Маълумотлардан кўриниб турибдики, геккон ва еликларнинг биотик потенциали паст бўлиб, асалари ва ойбалиқларнинг қўрсаткичи юқоридир.

Ишни бажариш тартиби. Қуйида лосослар оиласига кирувчи, дарёда яшовчи балиқларнинг увилдириқ ташлашининг ўртача сони келтирилади. Кузда ҳар бир урғочи балиқ 3200 дона увилдириқ ташлайди. Келгуси йили баҳорда увилдириқлардан чиққан 640 та майдо балиқлар кўлга чиқиб кетади. Сақланиб қолган 64 та ўртача катталикдаги балиқ бир йил давомида кўлда яшаб, сўнг денгизга кўчиб ўтади. Орадан 2,5 йил ўтгач, иккита катта ёшдаги балиқ увилдириқ ташлаш учун яна дарёга боради. Увилдириқ ташлангандан сўнг улар нобуд бўлади. Қуйидаги даврлар учун умумий увилдириқлар сонига нисбатан фоиз ҳисобида нобуд бўлган балиқларни ҳисоблаб чиқинг:

- 1) олти ой давомида, яъни увилдириқ ташлашдан бошлаб майдо балиқларнинг кўлга ўтиб олишигача;
- 2) бир йил давомида кўлда яшаган даврида;
- 3) 30 ой давомида, яъни кўлдан чиқиб қайта увилдириқ ташлаш учун қайтиб келган даврда.

Сув ҳавзасида увилдириқларнинг яшаб қолиш имкониятлари қандай эканлигини графикда ифодаланг. Лосослар орасида қўнайишга ўтишга қадар нобуд бўлиш даражаси қандай эди?

5- топшириқ. Муҳофазага олинган турлар экологияси

Материал ва жиҳозлар. Ўзбекистонда муҳофазага олинган ноёб ва ўйқолиб борувчи турларга оид ўқув қўлланмалари, илмиy манбалар, ёзувсиз харита ва республика «Қизил китоб»и.

Республикамизда ўсимлик ва ҳайвонот дунёсини муҳофаза қилиш ва қайта тиклаш борасида ноёб ва ўйқолиб бораётган

турлар сонини күпайтириш мақсадида қўриқхона, заказник, пи-
томникларга катта эътибор берилмоқда. Афсуски, янги ерлар-
ни ўзлаштириш ва антропоген омиллар таъсирининг ортиши
билин ҳайвонлар ўз яшаш жойларидан сиқиб чиқарилмоқда.
Бунинг устига браконьерларнинг ишлари ҳам ҳисобга олинади-
ган бўлса, Ўзбекистонда XIX аср охири—XX аср бошларида
Турон йўлбарси, морал, қулон кабиларнинг йўқолиб кетиши ёки
йўқолиш арафасида турган бурама шохли эчки, қоплон, қор бар-
си, кобра каби ҳайвонларни пайқаб олиш қийин эмас. Шунинг
учун ҳам бугунги кунда ўсимлик ва ҳайвонлар генофондини
сақлаб қолиш, айниқса ноёб ва йўқолиб бораётган турларни
муҳофаза қилишнинг илмий асосларини ишлаб чиқиш долзарб
муаммо бўлиб қолмоқда. Шу мақсадда республикамиз олимла-
ри умуртқасиз ва умуртқали ҳайвонлар, судралиб юрувчилар,
қушлар, сут эмизувчилар экологиясини ўрганишга алоҳида
эътибор бермоқдалар.

Жайрон. Жайрон Ўзбекистоннинг жанубида, Сурхондарё вилояти ва Қашқадарёнинг шимоли-ғарбий қисмларида учрайди. Уларнинг одатдаги яшаш жойлари текисликлардир. Жайронлар ҳозирги вақтда баланд тепалик, жарлик, адир ва тоғли районларда сақланиб қолган. Тоғ олди текисликлари ҳамда чўл минтақасида жайронлар учун чалов, қўнғирбош, ялтирибош, буг-
дойик, илоқ, ранг, астрагал, қандим, янтоқ, шувоқлар, ўтлоқзор ва сернам тупроқларда эса қалами қамиш, ширинмия, шўрланган тупроқларда шўраклар ва бошқа ўсимликлар асосий озуқа ҳисобланади. Йилнинг совуқ даврларида жайронлар тоғнинг пастки қисми ва тепаликларида бўладилар. Қор эриши билан улар янги ўсаётган ўсимликларни қидириб тоғнинг юқори қисмларига кўтарилади. Апрель—май ойларида жайронларни чўпонлар итлар билан бирга овлайдилар, шунинг учун улар тоғ олди ва тоғ этакларида тарқалиб кетади. Кундузи улар одам бориши қийин бўлган жойларга бекинади. Жайронларнинг куз, қиш ва баҳор ойлари сувга бўлган талаби асосан атмосфера ёғинлари ҳисобига қондирилади. Ёз ойларида Боботоғда жайронларнинг сув билан таъминланиши бир оз қийинроқ. Булоқларнинг суви кучли минераллашган. Ичиш учун яроқли булоқлар 1—2 та дан ошмайди. Қўҳитангда эса иссиқ кунлари жайронлар сув излаб кечаси текисликларга тушади. Бу эса браконьерлар учун қулай вазият ҳисобланади. Ҳозир Боботоғда жайронлар сони камайиб бормоқда. 1970—1976 йиллари подаларда 1—20 индивид учраган эди. Ҳозирги вақтда ўрмончилик хўжаликлирида топилган излар бўйича иссиқ кунлари 2—6 индивид изи ҳисобга олинган бўлса, совуқ вақтларда эса 2—10 индивидга бориши мумкин. Жайронлар асосан ўрмон хўжаликларида тўпланади. Боботоғда уларнинг сони 30—40 тага етади. Майдана водийсида 10 тани ташкил этади. Қўҳитанг ва Боботоғдаги жайронларнинг умумий сони 80—100 тага тенг.

Лолалар. Лолаларнинг тури кейинги вақтда жуда тез камайиб кетмоқда. Республика «Қизил китоб»ига лолаларнинг 23

тури киритилган. Лолалар орасида ўзининг чироий билан Грэйга лоласи ажралиб туради. У одатда лола деб номланади. Грэйга лоласи Фарбий Тяньшаннинг ноёб эндемик ўсимлиги ҳисобланади. У кўп йиллик пиёзбошли ўсимлик бўлиб, бўйи 10—45 см келади. Йиёзбоши тухумсимон ёки думалоқ, тангачабарглар билан қопланган. Барглари 3—4 тадан доғларга эга. Гуллари якка, зарғалдоқ-қизиғиш, тўқ қизил, зарғалдоқ, сариқ, оч пушти рангларда ҳам учрайди. Апрель-май ойларида гуллаб, июнь-июль ойларида мева беради.

Ишни бажарishi тартиби. Ўқув қўлланмалари, илмий манбалардан фойдаланган ҳолда жайрон ва лолалар экологиясига доир маълумотларни тўпланг. Уларнинг статуси, популяциясининг камайиш сабабларини аниқланг. Ушбу турлар популяциясини тикилаш чора-тадбирларини ишлаб чиқинг. Ёзувсиз харитага жайрон ва лолаларнинг тарқалиш ареали схемасини чизинг. Ўз фикр ва мулоҳазаларингизни Ўзбекистон «Қизил китоб»и даги маълумотлар билан таққосланг.

IV БУЛИМ. БИОЦЕНОЗЛАР БИОГЕОЦЕНОЗЛАР ВА ЭКОТИЗИМЛАР

Сайёрадаги барча ўсимлик ва ҳайвонлар одатда жамоа ҳолида яшайди. **Жамоа** дейилганда ривожланишнинг турли поғонасида бўлган бир гўруҳ тирик организмларнинг муайян шароитда биргаликда яшами тушунилади. Бунда улар ўзаро муносабатда бўлади. Муайян ташқи муҳит шароитидаги ўсимликлар, ҳайвонлар, айрим замбуруғлар ва микроорганизмларнинг биргаликда яшашига биогеоценоз дейилади. Факат бир неча тур ўсимлик биргаликда қавм бўлиб яшаса **фитоценоз** (ўсимликлар жамоаси) дейилади. Худди шу сингари фақат бир неча тур ҳайвонларнинг биргаликда қавм бўлиб яшашига зооценоз (ҳайвонлар жамоаси) дейилади.

Тирик организмларнинг бир-бирларига ўзаро таъсири муҳитнинг биотик омиллари деб қаралса, уларнинг атрофини ўраб олган барча тирик организмлар биоценотик муҳитни ташкил этади. Ҳар бир тур нормал ҳаёт кечириши учун у якка ҳолда яшай олмайди, балки атрофидаги бошқа тирик организмлар билан биргаликда ҳаёт кечиради.

Шундай қилиб, биоценоз (лотинча «биос»— ҳаёт, «ценоз»— умумий) дейилганда бир хил муҳитга мослашиб олган ва бир жойнинг ўзида бирга яшайдиган барча организмлар тушунилади. Биоценознинг катта-кичичклиги ҳар хил бўлиши мумкин. Бунга оддий лишайник дўнглигидан тортиб то ўрмон, дашт, чўл ва шунга ўхшашиб йирик ландшафтларни мисол қилиб кўрсатиш мумкин. Кичик ўлчамдаги биоценозлар (дараҳт танаси ёки баргидаги, ботқоқликдаги моҳлардан иборат дўнгликлар, чумолилар уяси ва бошқалар) учун **микрожамоа биоценотик гуруҳлар** каби атамалар ишлатилади. Ер шарида турлича яшаш шароитлари мавжуд бўлиб, улар маълум даражада ажратиб

олинган ҳолда турлар ўртасидаги муносабатларни ўрганишда қўйл келади. Ана шундай яшаш шароитлари биотоп деб аталади.

БИОЦЕНОЗ ТУЗИЛМАСИ

Биоценоз ҳам хилма-хил тузилмага эга. Одатда у тур, фазови экологик тузилмаларга бўлиб ўрганилади. Биоценознинг туртузилмаси дейилганда биоценоздаги турларнинг хилма-хиллиги, миқдори, уларнинг фенологик ҳолати ва ҳоказолар эътиборга олинади.

Биоценознинг энг муҳим хусусиятларидан бирининг турлар таркибиdir. Айни бир биоценоз учун хос бўлган ўсимлик ва ҳайвон турларининг умумий сони деярли доимий бўлиб, ҳар хил турдаги биоценозларда у кескин ўзгариб туради. Нам тропик ўрмонлардаги биоценозлар турларга бой ҳисобланса, қурғоқчил ва совуқ вилоятлардаги биоценозларда турлар кам учрайди. Майдон бирлигига тўғри келадиган турлар сони биоценознинг турларга тўйинганлиги деб аталади. У ҳам турли биоценозларда турлар таркиби каби ўзгариб туради.

Ҳар қандай биоценоз маълум таркибдаги ҳукмронлик қилиувчи ҳаёт шаклларига эга бўлади. Масалан, ўрмон биоценозларида фанерофитлар ҳукмронлик қилса, ўт ўсимликлардан ташкил топган биоценозларда гемикириптофитлар, арид (қурғоқчил) вилоятларда эса хамефитлар ва терофитлар ҳукмронлик қилади. Биоценоз одатда фитоценоз, зооценоз, миоценоз ва микробиоценозлардан ташкил топади. Биоценоз ва у билан боғланган биотопнинг чегаралари биринчи навбатда ўсимлик қоплами ўзгариши билан аниқланади. Шунинг учун ҳам биз қуидиа биоценознинг муҳим таркибий қисми ҳисобланган фитоценоз ва унинг баъзи бир хусусиятлари ҳақида тўхталиб ўтамиз.

Фитоценоз ёки ўсимликлар жамоаси дейилганда Ер юзининг бир хилдаги муайян участкаларида қавм (гуруҳ) бўлиб яшаётган тубан ва юксак ўсимликлар йиғиндиси тушунилади. Улар ўзаро бир-бирлари билан ҳамда яшаш шароитлари билан алоқада бўлиб, натижада ўзига хос махсус муҳитни ҳосил қиласди. Ҳар қандай ўсимлик жамоаси (фитоценоз) ҳам турлар таркиби, турлар ўртасидаги ўзаро миқдор ва сифат муносабаглари, қаватлик (ярус) горизонтал тузилиш, ташқи қиёфаси, даврийлиги, ҳаёт шаклларининг хилма-хиллиги, яшаш жойининг характеристи ва шунга ўхшаш бир неча хусусиятлари билан тавсифланади ва бир-биридан фарқланади. Фитоценозни ҳосил қилишда ўсимликлар орасида сон жиҳатидан кўпчилликни ташкил этувчи ёки кўзга яққол ташланувчи тур ажратилади ва бутур одатда ҳукмрон (ёки доминант) тур дейилади. Демак, доминантлар ёки ҳукмрон бўлиб ҳисобланган турлар миқдор жиҳатдан кўп учрайди ва бошқа турлар орасида яққол кўриниб туради. Улар асосан органик масса тупловчи ҳамда фитоценознинг фонини ва характеристини белгилайди. Доминант турларга мисол қилиб қарағайзор ўрмонларидаги оддий қарағайнини, қорақарағайзорлардаги қорақарағайнини, Урта Осиё тоғлари-

нинг арчазорларида ўсуви арчанинг бир неча турларини, саксовулли чўлларда эса саксовул ва бошқаларни кўрсатиш мумкин. Жамоада ҳар қандай доминант турлар биоценозга таъсир этавермайди. Улар орасида эдификатор турлар ажратилиб, жамоанинг маҳсус мухитини ҳосил қиласди. Улар жамоанинг қурувчилари бўлиб, фитоценознинг хусусиятларини белгилаб беради. Масалан, Ўзбекистондаги қумли чўлларда дараҳт кўринишидаги эдификатор тур оқ саксовулдир.

Даштларда чим ҳосил қилувчи ҷалов ва бетагалар, ўрмонларда эса оддий қарағай, қорақарағай, эман каби дараҳтлар эдификаторлар ҳисобланади. Баъзи ҳолларда ҳайвон турлари ҳам эдификатор ҳисобланиши мумкин. Масалан, катта майдонда тарқалган, ер ковловчи хусусиятга эга бўлган суғурлар колонияси ўсимликларнинг ўсиш шароитига, микроклиматга ва асосан ландшафт характеристига катта таъсир кўрсатади. Доминант турларга нисбатан озроқ миқдорда учрайдиган, аммо фитоценозда маълум аҳамиятга эга бўлган турлар (*субдоминант* иккинчи ҳукмрон) турлар деб аталади. Доминант ва субдоминант турлардан ташқари жамоа таркибида камроқ сонда учрайдиган турлар ҳам мавжуд. Улар компонентлар дейилади. Кам сондаги ва ноёб турлар ҳам биоценознинг ҳаётидаги муҳим роль ўйнайди.

Биоценоздаги ҳар бир турнинг ролини аниқлашда уларниг мўллиги, учраши, ҳукмронлик дараражаси каби миқдор кўрсатичлар эътиборга олинади. Фитоценозларда мўллик, оғирлик, балл ва ўсимликлар сони билан ифодаланади. Масалан, Тошкент атрофидаги эфемерли чўлларда 1 м² майдонда 5000 нусхадан ортиқ ўсимлик рўйхатга олинган бўлиб, 47 турдан иборат эканлиги аниқланган. Табиий пичанзорлар ва яйловларнинг ҳосилдорлигини аниқлашда оғирлик усулидан фойдаланилади. Тарқалиш дараражаси биоценозда турларнинг текис ёки нотекис тарқалганигини ифодалайди. У умумий намуна майдончалар сонини тур учраган майдончалар сонига нисбатан ҳисоблаш йўли билан аниқланади. Доминантлик дараражаси айни бир тур индивидлар сонининг ушбу гуруҳдаги умумий сонига бўлган нисбатини билдиради. Масалан, маълум майдонда 200 та қуш рўйхатга олинган бўлса, шулардан 80 таси сайроқи қушларни ташкил этади. Демак, сайроқи қушларнинг доминантлик дараражаси 40% га tengdir. Биоценозларда бактериялар ва бошқа микроорганизмлар ҳам учрайди. Шундай қилиб, биоценоздаги турларни миқдор ва сифат жиҳатдан характерлаш натижасида унинг турлар таркиби ҳақида маълум бир холосага келиш мумкин. Биоценознинг юқорида кўрсатиб ўтилган тузилиш бирликларидан ташқари унинг функционал тузилиш бирлиги, яъни консорциялар характеристидир.

КОНСОРЦИЯЛАР

Консорция тушунчаси фанга В. Н. Беклемишев ва Л. Г. Раменскийлар томонидан киритилган. В. Н. Беклемишев консорция деганда айrim тур бирор биоценоз таркибига кирад экан, у

маълум бир эдификатор ёки доминант тур билан биргаликда бошқа индивидлар билан яшаётган (танаси ичида ёки юзасида) бир нечта бошқа индивидлардан иборат эндобионтлар ва эндебионтлардан ташкил топишини тушунади. Ёнғоқ ўсимлиги тупроқдаги ҳамкорликда яшайдиган замбуруғлар билан бирга тана ва шохларидаги эпифит ҳолда яшаётган мохлар ва лишайнеклар, түқималаридағи паразит замбуруғлар ҳамда жуда күп бүғим оёқлilar билан мураккаб консорцияни ҳосил қилади. Ҳар бир ёнғоқ тури ана шундай консорциялардан иборат. Дала сичқони эктопаразитлари, ички органларидаги бактериялари, содда ҳайвонлари, паразит чувалчанглари билан бирга бу ҳам консорциялардир. Консорциялардаги ички алоқа боғланишларни ўрганиш биогеоценозлардаги катта бир муаммолардан бири ҳисобланади.

Л. Г. Раменский моддалар алмашинуви нуқтаи назардан ўсимликлар ҳамжамоасидаги ҳаёти ва тақдири бир-бiri билан чамбарчас боғланган ҳамда умумий бўлган ҳар хил организмларнинг мажмууни консорциялар деб қарайди. Масалан, дарахтлар орасида (ёнғоқ, олма, дўлана, тоголча) улар учун ҳос бўлган паразитлар, сапрофитлар, эпифитлар (мохлар лишайнеклар), симбионтлар (микоризалар, микроблар, ризосфералар ва бошқалар) зараркунандалари, чанглантирувчилар, мева ва уруғларни тарқатувчи ва ҳоказолар.

11- жадвал

Ёнғоқ ўсимлиги консорциясига кирадиган тахминий организмлар

Энергия манбайи ёки бирикниш жойи	Консорциялар		
	I концентр	II концентр	III концентр
Мевалари	Қарғалар, туркестон каламуши, ёввойи чўчқа	Тулки, бўри, йиртқич қушлар	
Танаси ва шохлари	Қушлар (қизилиштон, ҳинд майнаси, жаннат қуши), эпифитлар, кўршапалаклар уяси, пўйак замбуруғи		
Барглари	Ҳашаротлар	Йиртқич ҳашаротлар, қушлар	
Илдизи	Микориза ҳосил қилувчи замбуруғлар		
Тупроқдаги шохновда барг қолдиқлари ва мевалари	Ёмғир чувалчанглари, ҳашаротлар, замбуруғлар, бактериялар	Типратикан, чўчқа	Йиртқичлар

Ҳозирги вақтда *консорция* деб биоценоздаги бирор-бир автотроф, (гетеротроф) организм ёки популяция мажмуда атрофидаги гетеротроф организмларнинг популяциясига айтилади. Бунда ҳар бир аъзо иккинчи бир аъзо билан трофик ва топик боғланишларда бўлади.

Ҳар бир консорция марказий ядро (консорциянинг детерминанти) ва у билан боғланган трофик ва топик боғланишлардан ташкил топади.

Консорциялар ўз навбатида бир-бири билан бир неча концентрларни ҳосил қиласди. Уларнинг биринчиси детерминант билан бевосита боғланса, иккинчиси эса бевосита боғланади ва ҳоказо. Биринчи концентр консортлари модда ва энергия манбаи сифатида детерминант организм консорцияларидан фойдаланади. Иккинчи концентр консортлари эса биринчи концентрни ташкил этган организмлар ҳисобига озиқланади ва ҳоказо. Тирик ўсимлик ва ҳайвон органлари, улардан ажралиб чиқадиган моддалар, шунингдек ўлик органик қолдиқлар озуқа манбаи ҳисобланади.

Консорция детерминантлари ўсимлик (фитоконсорциялар), ҳайвонлар (зооконсорциялар) индивиди популяциялари бўлиши мумкин. Организмларнинг ҳосил қилган консорциялари, ўзаро, тўғридан-тўғри ёки бевосита таъсиrlарда бўлиб, детерминантлар ва консортлар сонига ижобий ёки салбий таъсиr этади (11- жадвал).

ТУРНИНГ ЭКОЛОГИК ЎРНИ

Турнинг экологик ўрни тушунчасини фанга Д. Гринелл киритган бўлиб, у маълум бир турнинг барча абиотик ва биотик омиллар мажмуига бўлган муносабати, яъни ҳамжамоада тутган ўрнини кўрсатади. Ч. Элтон эса ушбу тушунчанинг функционал томонига алоҳида эътибор берган. Экотизимдаги турнинг фаолияти асосан озиқланишдан иборат бўлгани учун экологик ўрнини озуқа ўрни дейиш ҳам мумкин. Табиатда популяцияларга хилма-хил абиотик ва биотик омиллар таъсиr этади. Шунинг учун умумий экологик ўрин ичida иқлим, трофик, эдафик ва бошқа хусусий экологик ўринлар ажратилади.

Ҳайвонлар орасида ўсимликларга нисбатан экологик ўрин яхши ифодаланган. Аммо биогеоценозларда ўсимликлар ҳам экологик ўринга эга. Ўсимликларда экологик ўринларга ажратиш белгилари қуидагилар ҳисобланади: турнинг ҳар хил баландликда бўлиши, илдизларнинг тупроқнинг турли қатламларига кириб бориши, турли вақтларда гуллаши, чанглатувчиларнинг хилма-хиллиги, намлик ва бошқаларга муносабатининг ўзгача бўлиши кабилардир. Даشتдаги биоценозларда йирик ва майдада сут эмизувлар ўт ўсимликлар билан озиқланади. Булар туёқлилар (отлар, қўйлар, антилопалар, сайгаклар) ва кемирувчилар (суурлар, юронқозиқлар, сичқонсимонларнинг кўпчилик вакиллари). Уларнинг ҳаммаси биоценозда битта функционал гуруҳ, яъни ўтхўр ҳайвонларни ташкил этади. Кү-

затишлар натижасида маълум бўлишича ўсимлик массасини истеъмол қилишда уларнинг роли бир хил эмас экан, балки улар озиқланиш учун ўсимлик қопламининг турли таркибий қисмларидан фойдаланади. Иирик туёқлилар тўйимли, нисбатан баланд бўйли ўсимликларни юлиб олади. Шу ерда яшовчи суғурлар туёқлиларниң кетидан улар емаган сийрак ва эзилган ўтларни истеъмол қиласди. Нисбатан майда ҳайвонлар ҳисобланган юмронқозиқлар эса туёқлилар, суғурлардан қолган ўсимликларни йигадилар. Шундай қилиб, ҳамжамоа ҳосил қилувчи ушбу уч гуруҳдаги ўтхўр ҳайвонлар ўртасида ўсимликлар қоплами биомассасидан фойдаланишда функцияларнинг бўлиб олиниши кузатилади. Ушбу ҳайвонлар ўртасида рақобат кўринишидаги муносабатлар кузатилмайди. Чунки улар ўсимликлар қопламининг турлича таркибидан фойдаланади.

В. Н. Беклемишев таснифотига кўра экологик ўрин (экониша) тўрт тоифага бўлинади: трофик, топик, форик ва фабрик.

Трофик алоқа бир турнинг иккинчи тур билан озиқланишида намоён бўлади.

Топик алоқа бир тур томонидан иккинчи турнинг яшаш шароити ўзгартирилишида намоён бўлади. Дараҳтлар танасида лишайникларнинг яшаси, ўрмондаги дараҳтлар томонидан шу ерларда ўсуви ҳәтига кўрсатиладиган таъсиirlарда бу яққол намоён бўлади.

Форик алоқа бир турнинг тарқалишига иккинчи турнинг таъсиир этишида кўринади. Кўпгина ҳайвонлар томонидан ўсимлик уруғ ва меваларининг тарқалиши бунга мисолдир. Шундай тарқалиш актив ёки пассив тарзда ўтиши мумкин.

Бир турнинг ўзига ин қуриши учун бошқа турнинг қолдиқларидан фойдаланишида фабрик алоқа намоён бўлади. Масалан, қушлар ин қуриш учун дараҳт барглари, шохчаларини ташиб келади, ҳайвонларнинг жун ва патларидан фойдаланиб ин қуради.

БИОЦЕНОЗЛАРДАГИ ОРГАНИЗМЛАР ЎРТАСИДАГИ МУНОСАБАТЛАР

Тирик организмлар биргаликда яшар экан уларнинг ўзаро турлича биотик алоқаларда бўлиши ҳам табиийдир. Бундай алоқалар натижасига кўра у ёки бу организм учун уларнинг фойдали ёки заарарли эканлиги ҳақида хулоса чиқариш мумкин. Агарда алоқалар икки организмдан бирига фойдали бўлса қўшув белгиси билан, аксинча, заарарли бўлса айирув белгиси билан, ҳар икки организм учун бефарқ бўлса ноль билан белгиланиб биотик алоқаларни қўйидагича туркумлаш мумкин (12-жадвал).

Жадвалдан кўриниб турибдики, организмлар ўртасидаги алоқалар ҳар икки организм учун фойда келтиrsa мутуалистик муносабатлар келиб чиқади. Ҳар икки организм учун фойдали ҳисобланган бундай ўзаро муносабатлар симбиотик муносабатлар деб қаралади. Бундай алоқа турларига лишайниклар танасидаги сув ўтлар билан замбуруғларни, дуккакли ўсимликлар

Биотик алоқаларнинг турлари

Биотик алоқалар- нинг турлари	А организмга таъсир натижаси	Б организмга таъсир натижаси
Мутуализм	+	+
Комменсализм	+	0
Йиртқиличк	+	—
Паразитизм	+	—
Нейтрализм	0	0
Антибиоз	0	—
Рақобат	—	—

илдизида яшовчи тутунак бактерияларни, гулли ўсимликлар билан замбуруғ гифаларининг биргаликдаги ҳаёти кабиларни мисол қилиб кўрсатиш мумкин.

Ҳайвонот оламида эса моллюска чифаноғи ичига кириб яшовчи қисқичбақа билан актинийни, чумолилар инига кириб яшовчи баъзи қўнғизларни, чумолилар билан ўсимлик битларини, тимсоҳ билан трохилус деб аталган қуш кабилар ўртасидаги алоқаларни мисол сифатида келтириб ўтиш мумкин. Ҳайвонлар билан ўсимликлар ўртасида мутуалистик алоқага ҳайвонларнинг ўсимликларни чанглатишда иштирок этиши ва мева ҳамда уруғларни тарқатиши кабилар киради.

Организмлардан бири қандайдир фойда кўриб бу ҳол иккинчи организм учун унча зарар келтирмаса комменсализм туридағи алоқа келиб чиқади. Ўсимликларнинг эпифит ҳаёт кечириши, йирик сут эмизувчи ҳайвонлар томонидан маҳсус илашувчи ўсимталарга эга бўлган мева ва уруғларнинг тарқалиши, акулалар терисига ёпишиб олиб ундан қолган озуқа қолдиқлари билан озиқланиб ҳаёт кечиравчи прилипала балиғи, худди шунингдек балиқлар терисига ёпишиб яшовчи гидроид полиплар ва кўпчилик ҳайвон турлари ўртасидаги муносабатлар комменсализмнинг кўринишларидир.

Организмлар ўртасида кенг тарқалган биотик муносабатларнинг муҳим тури йиртқиличк ҳисобланади. Бунда бир тур иккинчи бир турни йўқ қиласи, яъни еб қўяди. Йиртқиличк фаяқат ҳайвонлар ўртасида кузатилиб қолмай, балки ўсимликларда ҳам содир бўлади. Бу ҳашаротхўр ўсимликлардан непентес, алдронанда, росянка ва бошқаларнинг ҳашаротларга бўлган муносабатида яққол кўринади. Шунингдек, айрим замбуруғларнинг содда ҳайвонлар ва нематодларга бўлган муносабатларида намоён бўлади.

Бир тур (*паразит*) иккинчи организмдаги (хўжайн) озуқа моддалар ёки унинг тўқималари ҳисобига ҳаёт кечиради. Паразитнинг ташқи муҳит билан бўлган алоқаси асосан хўжайн орқали амалга ошади. Паразит тур хўжайн организмнинг маҳсус муҳитида яшайди. Шунинг учун ҳам у, бир томондан, эко-

логик фойдали бўлса, иккинчи томондан, тараққиёт даврини ўтказишида қийинчилик туғдиради.

Паразитлар учун қулайлик унинг доимо мўл озуқа билан таъминланганлигидадир. Бу ўз навбатида тез ўсишга ва кўпайишга сабаб бўлади. Бундан ташқари паразит тур ташқи муҳитнинг ҳар қандай ноқулай таъсирларидан ҳимояланади. Ташқарига чиқиш тараққиётнинг маълум бир босқичига тўғри келади. Унда ҳам махсус мосланишларга эга бўлади. Паразит учун экологик ноқулайлик сифатида яшаш жойининг чекланганлиги, кислород билан таъминланишининг мураккаблиги, бир хўжайниндан иккинчисига тарқалишнинг қийинлиги ҳамда хўжайнин организмнинг паразитдан ҳимояланувчи жавоб реакцияларини бериши кабиларни санаб ўтиш мумкин.

Паразитлар облигат ва факультатив гуруҳларга, хўжайнин турнинг танасида жойлашишига кўра ички ва ташқи паразитларга ажратилади. Ички паразитлар ўз навбатида терида, тұқималарда ва бўшлиқларда яшashi мумкин.

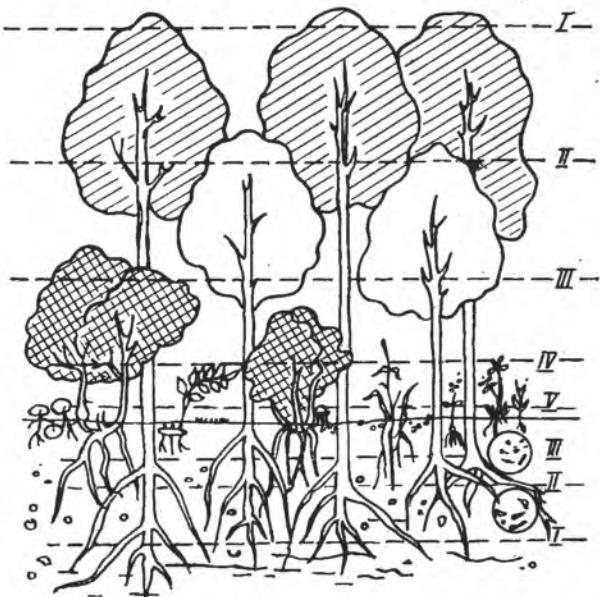
Ўсимликлар орасида тўлиқ ва чала паразитлар ажратилади. Чирмовуқ ва шумфиялар тўлиқ паразитлар ҳисоблансан; омела, погремок, очанкалар чала паразит, яъни ўзи мустақил ҳолда фотосинтез қила олади, аммо сув ва минерал моддаларни хўжайнин ўсимликтан олади.

Паразитлар ўзига хос ва ўзига хос бўлмаган гуруҳларга ҳам ажратилади. Биринчиси битта хўжайнинга эга бўлади. Иккинчи эса кўпгина турларни заарлаши мумкин. Одам аскаридаси ва шохкуя замбуруғлари ўзига хос паразитларга мисол бўлса, иқсодий канаси ва ун шудринг замбуруғи ўзига хос бўлмаган паразитлар ҳисобланади. Паразитлар бир, икки ва кўп хўжайнинли бўлади. Масалан, занг замбуруғи, безгакни қўзғатувчи плазмодийлар икки хўжайнинли паразитлардир.

Антибиоз ҳодисаси дейилганда бир организм ажратган заҳарли модданинг иккинчи организмга таъсир этиши тушунилади. Бунга мисол қилиб бактериялар, замбуруғлар ва актиномицетларнинг турли хил антибиотикларни, гулли ўсимликларнинг эса газсимон ва суюқ ҳолдаги (колин) антибиотик моддаларни ажратишини кўрсатиш мумкин. Бу моддалар таъсирида ўсиш тўхтайди. Бактерияларни қирадиган бундай моддалар фитонцидлар деб аталади. Антибиотик моддалар ўргимчак иларида, балиқ икрасининг қобиқларида кўп бўлади.

Нейтрал икки организмнинг биргаликда яшашидан уларнинг ҳар бири на фойда ёки на зарар кўради. Масалан, ўрмонда яшовчи қуёнлар билан лосларнинг бир-бирларига ҳеч қандай фойдали ёки заарли томонлари йўқ. Рақобат озуқа, яшаш жойи яқин бўлган турлар ўртасидаги муносабатdir. Бундай муносабатлар ҳар икки турнинг зарар кўришига олиб келади. Рақобат турлар ичida ва турлараро бўлиши мумкин. Тур ичидаги кураш кучли бўлиб, унинг асосида табиий танлаш ва тур ҳосил бўлиш каби жараёнлар ётади.

Биоценознинг фазовий тузилмаси. Ҳар қандай жамоа унинг



12- расм. Урмон фитоценозининг вертикал тузилиши.

Ер устки қаватликлар: I — биринчи даражали даражтлар; II — иккинчи даражали даражтлар; III — буталар; IV — ўт бутачалар; V — мох лишайниклар. Ер ости қаватликлар: I — даражтлар; II — буталар; III — ўтлар.

таркибий қисми ҳисобланган ўсимлик билан боғланган. Жамоанинг шаклланиш даврида турлар ҳар хил ҳолатларда жой олади. Баъзи бир турлар тупроқда, иккинчилари унинг юзасида, сувли жойда ва ҳатто тропосферанинг анча юқори қисмларида тарқалиши мумкин. Баъзи бир турлар дараҳт таналарида (эпифит) ва баргларида (эпифил) ёпишган ҳолда яшайди. Натижада фитоценознинг тузилишида қаватлилик келиб чиқади. Қаватлилик дейилганда жамоадаги турларнинг тупроқ юзасига нисбатан ҳар хил баландликларда қаватма-қават жойлашганлиги ва унинг қатламида ҳар хил жойлашиши тушунилади. Гидрофит жамоаларда қаватлилик сув юзаси, сув қатлами ва грунтдаги сувзамин каби кўринишларга ажратилади (12-расм).

Қаватлилик, айниқса ўртача иқлимли ўрмон фитоценозларида яққол кўзга ташланади. Урмонларда одатда 3—5 қаватлилик кузатилади. 1—2 қаватлар биринчи, иккинчи ва учинчи дараҷалардаги дараҳтлар, 3- қават буталар, 4- қават ўт ва бутачалар, 5- қават мох ва лишайниклар қавати. Ўт ўсимликлардан ташкил топган фитоценозларда ҳам 2—3 ва 4- қаватлар ажратилади.

Жамоадаги ҳар бир қават ўзининг микроиклимига эга бўлиб, ўзига хос ёруғлик, ҳарорат, намлик ва ҳаво таркиби ҳамда ҳаракатига эга бўлади. Юқори қаватдаги ўсимликлар соясида

пастки қаватда ўсувчи ўсимликлар учун қулай ҳаёт шароити вужудга келади. Құпчилик қуруқликда ва сувда яшовчи ҳайвонлар бирор-бир махсус қаватлиликтен билан боғланған бұлмасада, умуртқасиз ҳайвонлар күпинча тупроқнинг ўсимликтен билан боғлиқ қаватларда яшаши мүмкін.

Қуруқликда яшовчи ҳайвонлар ўз ҳолатларини йил давомида жамоанинг у ёки бу қаватларыда турли мұддатларда яшаши билан бошқарыб туради. Шунга қарамасдан баъзи систематик гурухлардаги ҳайвонлар учун қаватлиликтен ажратилади: ҳашаротлар орасыда тупроқда яшовчилар — геобий, тупроқ юзасыда яшовчилар — герпетобий, мохлар қаватидагилар — бриобий, ўт ўсимликлар қаватидагилар — филлобий ва анча юқори ҳаво қаватларидагилар — аэробийлар. Құшлар орасыда тупроқ юзасыга, буталарга, дарахтларга уя қурувчилар, дарахттанаси ва шохларидан тұғон ёки бошпананың фойдаланышы, құшларнинг уя қуришлари ва бошқа күп мисоллар көлтириш мүмкін.

БИОЦЕНОЗНИНГ ЭКОЛОГИК ТУЗИЛМАСИ

Түрли биоценозлар тирик организмларнинг маълум экологик гурухлари нисбати билан тавсифланиб, бу унинг экологик тузилмасини ифодалайди.

Ухшаш экологик тузилмага эга бўлган биоценозлар ҳар хил турлар таркибига эга бўлиши мүмкін. Чунки у ёки бу экологик ўрни экологияси ўхшаш турлар томонидан әгалланған бўлиб, турлари қариндошликтен нуқтаи назардан яқин эмас, балки улар биоценозларда бир хил функцияларни бажарувчи *викар* турлар дейилади. Табиятда экологик викарлик кенг тарқалган.

Биоценознинг экологик тузилмаси маълум иқлим ва ландшафт шароитларыда қонуний равишда шаклланади. Масалан, түрли зоналардаги биоценозларда фитофаглар билан сапрофаглар нисбати қонуний равишда ўзгаради. Биоценознинг экологик тузилмаси ҳамжамоалардаги ўсимликтен ҳайвонларнинг бирор-бир абиотик омилга қараб экологик гурухлар нисбатини ҳам билдиради. Қуйидаги жадвалда кўл ва чўл биоценозларидаги намликтен бўйича ўсимликларнинг экологик гурухлари нисбати көлтирилган (13- жадвал).

13- жадвал

Кўл биоценози	Чўл биоценози
Гидрофитлар Гидатофитлар Гигрофитлар	Склерофитлар Ксерофитлар Суккулентлар

Шундай қилиб, бирон-бир экологик гурухлар вакилларининг иштироки ва кўп бўлиши ушбу биотопнинг маълум даражада физик-кимёвий хусусиятларини тавсифлаб беради.

БИОЦЕНОЗЛАРДА ПОПУЛЯЦИЯЛАР СОНИНИГ ИДОРА ЭТИЛИШИ

Популяциялар сонининг ўзгариши аввало ўз-ўзини идора этиш жараёни ҳисобланиб, у икки хил, яъни модификацион ва регуляцион бошқарувчиларга ажратилади. Ҳар қандай популяция маълум шароитда ўртача даражадаги индивидлар сонига эга бўлади. Популяциялар сонининг модификацион ўзгариши тасодифий ҳодиса бўлиб, популяциянинг зичлиги билан боғлиқ бўлмаган турли омиллар таъсирида содир бўлади.

Популяциялар сонини модификацияловчи омилларга барча абиотик омиллар, организмларнинг ўзаро таъсири, озуқанинг миқдори ва сифати, душманларнинг фаоллиги ва бошқалар киради. Регуляцион ўзгаришлар популяциянинг дастлабки ҳолатига қайтиши ҳисобланиб, регуляцияловчи омиллар фақат популяция сонини ўзгартириб қолмай, унинг тебранишларини ҳам камайтиради. Регуляцияловчи кучлар сифатида организмлар ўртасидаги, турлар ичидаги ва турлараро муносабатлар катта рол ўйнайди. Табиий шароитда популяциялар сонининг ўзгариши ўз-ўзидан идора этиладиган жараёндир. Инсон томонидан қулай равиша ҳосил қилинган жамоаларда бошқарувчи боғланишлар кучсиз бўлганлиги учун биоценозда айрим турларнинг ҳаддан ташқари кўпайиб кетиш хавфи кузатилади.

Организмлар сонининг ўзгаришини аниқлашда ўзгартувчи ва бошқарувчи омиллар катта амалий аҳамиятга эга. Популяциялар сони ўзгаришининг уч асосий тури маълум. Уларнинг биринчиси *барқарор тур* ҳисобланиб, популяциялар сони биоценозда унча ўзгартмайди, яъни популяциянинг гомеостаз ҳолати юз беради: бунга юқори яшовчанлик кўрсаткичи ва бошқа хусусиятлар сабаб бўлади. Иккинчиси *флуктуацион тур* деб аталади ва бунда маълум оралиқларда популяциялар сони ўзгаришга учрайди. Флуктуацион турда бир неча давр ва фазалар ажратилади. Учинчи тур *портловчи тур* дейилади. Бунда популяция тўсатдан сон жиҳатидан кўпайиб кетади, унинг барқарор ҳолатга келиши ҳам секин боради ва бир неча босқичларни ўтайди. Популяцияларнинг ўзгариш механизми ўрмон жамоаларидаги ҳашаротларда яхши ўрганилган. Ҳашаротлар деярли дараҳтларнинг барча қисмлари билан озиқланади, лекин ўсимликларга хавф туғдирмайди.

Популяция сони ўзгаришининг иккинчи тур кўринишда бориши кўпчилик ксилофаг (пўстлоқҳўр ва ёғочхўрлар) учун характерлидир. Мўйловдор кўнғизлар ва пўстлоқхўрларнинг дараҳтларга биргаликда тушиши ва яшами характерлидир. Бу эса ўз навбатида улар ўртасидаги рақобатни кучайтиради, натижада популяцияларни сон жиҳатдан ўз-ўзидан бошқарилишга олиб келади. Портлаш йўли билан ялпи кўпайиш ўрмондаги айрим ҳашарот турлари учун хосдир. Заараркунандаларнинг сон жиҳатдан ўзгаришига таъсири этувчи омилларни аниқлаш уларга нисбатан у ёки бу кураш чораларини қўллаш муддати ва кураш меъёрини аниқлаш каби имкониятларни беради. Ҳар қан-

дай ҳолатда ҳам популяциянинг ўзгариш механизмини аниқлашда ҳар бир турнинг экологик хусусиятлари, тур атрофидаги биотик шароитлар ва ўзгартувчи (модификацияловчи) омилларнинг таъсир этиш характеристи ҳақида тұлиқ маълумотга эга бўлиш керак.

БИОГЕОЦЕНОЗЛАР ВА ЭКОТИЗИМЛАР

Яшаш шароити ўхшаш ва ўзаро муносабати натижасида бир-бирига таъсир кўрсатувчи ҳар хил турга мансуб бўлган биргаликда яшовчи организмлар йиғиндишига экологик тизим дейилади. Үрмон, чўл, ўтлоқ, сув ҳавзаси ва бошқалар экотизимга мисол бўла олади. Маълумки, ҳар хил турдаги организмлар бир-бирларига ва теварак-атрофдаги жонсиз табиатга ҳар томонлама мослашган; бундай узвий боғланишлар биоценозларни ташкил этади. Биоценоз—биогеоценознинг бир қисмидир. Экотизим тушунчаси фанга 1935 йили инглиз экологи А. Тенсли томонидан киритилган. Биогеоценоз («биос»—ҳаёт, «гео»—Ер, «ценоз»—умумий ёки жамоа) тушунчасини эса рус ботаник олими, акад. В. Н. Сукачев таклиф этган. Моддалар айланишига эга бўлган ҳар қандай тирик организмлар йиғиндиши ва абиотик муҳит экотизим дейилади. А. Тенсли ушбу таърифда анерганик ва органик омилларнинг ўзаро тенг компонентлар эканлигини ва ҳеч қачон тирик организмларни яшаб турган ташки муҳитдан ажратиб бўлмаслигини таъкидлайди.

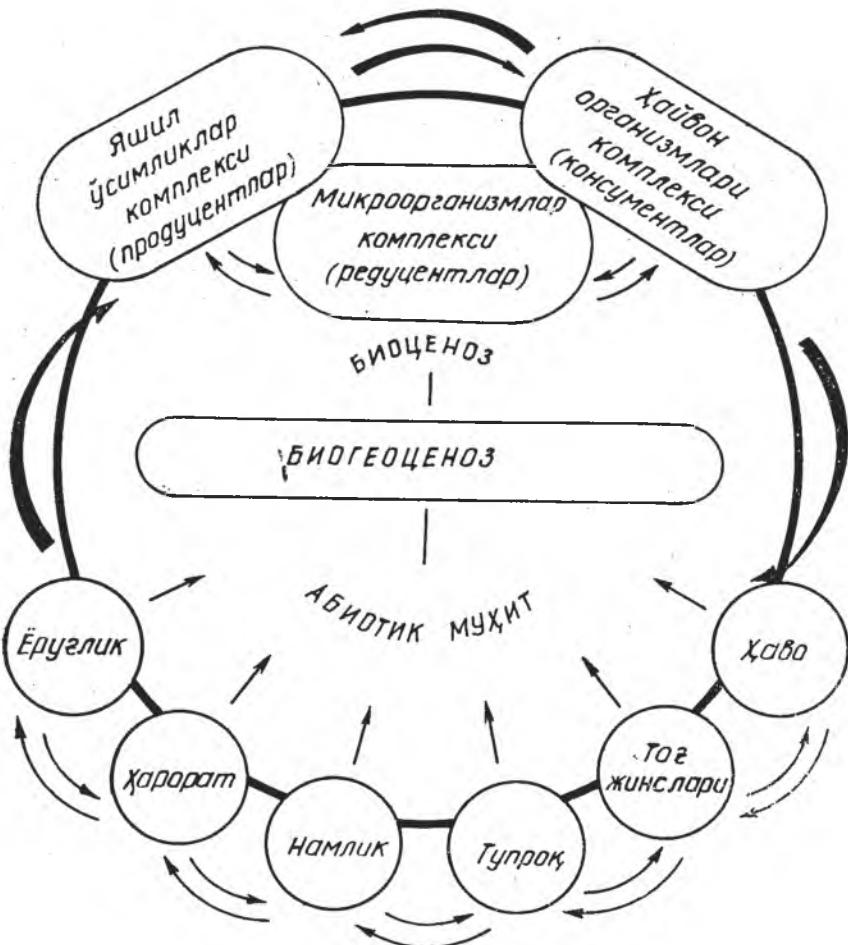
В. Н. Сукачев биогеоценозга Ер юзасининг маълум қисмидаги бир хил табиий элементлар (компонентлар) нинг йиғиндиши деб қарайди. Ҳозирги вақтда биогеоценоз деганда эволюцион жараёнда шаклланадиган фазовий чегарага эга бўлган функционал жиҳатдан тирик организмлар ва абиотик муҳит ўзаро бир-бирлари билан муносабатдаги маълум энергетик ҳолати ҳамда моддалар алмашинуви, ахборот тезлиги билан тавсифланувчи табиий тизим тушунилади.

Кўпинча экотизим ва биогеоценоз тушунчалари бир-бирининг синоними сифатида қўлланилади ва деярли бир хил маънени билдиради (14- жадвал).

14- жадвал

Биогеоценоз ва экотизимларнинг баъзи бир фарқлари

Биогеоценоз	Экотизим
1. Табиий ҳодиса ҳисобланади	Табиий ёки бутунлай сунъий ҳодиса бўлиши мумкин
2. Маълум табиий чегарага эга бўлган фазовий бирлик; у қўшни биогеоценозлардан фитоценози билан ажralиб туради	Функционал бирлик бўлгани учун қўшни экотизимлардан ажralиб туриши шарт эмас
3. Биогеоценоз таркибига одам кирмайди	Инрик экотизимлар одатда одам таъсирида бўлади



13- расм. Биогеоценознинг тузилмаси.

Биогеоценознинг асосий компонентлари атмосфера, төг жинслари, сув, ўсимлик ва ҳайвонот дунёси ҳисобланади. Унинг органик дунёси (ўсимликлар, ҳайвонлар, замбуруғлар, микроорганизмлар) биоценоз деб аталиб, мұхит эса экотоп дейилади. Экотоп ўз навбатида климатоп (атмосфера) ва әдафотоп (тупроқ) деган таркибий қисмлардан иборат (13- расм).

Биогеоценозлар ҳар хил ўлчамда, яъни кичик ва катта майдонда бўлиши мумкин. Боткоқликдаги дүнглик, ўрмондаги тўнка бирор ҳайвон уяси (ин) атрофи, аквариум кабилар кичик биогеоценозларга мисол бўлса, ўрмон, дашт, чўл, ўтлоқзор ва бошқа майдонлар йирик биогеоценозлардир. А. Тенсли таъ-

рифига кўра, экотизим ички ва ташқи доираларда моддалар ва энергия алмашинувига эга бўлган тирик ва жонсиз компонентларнинг чексиз барқарор тизимиdir. Шундай қилиб, экотизим микроорганизмларга эга бўлган бир томчи сув, ўрмон, тувақдаги ўсимлик, космик кема ва бошқалардир. Экотизимлар биогеоценозга нисбатан кенроқ тушунча ҳисобланади. Ҳар қандай биогеоценоз ўз навбатида экотизим бўла олади, аммо ҳар қандай экотизимни биогеоценоз деб бўлмайди.

Экотизимда моддалар айланишини таъминлаш учун маълум миқдорда керак бўладиган анорганик моддалар заҳираси ва бажараётган иши жиҳатидан уч хил экологик гуруҳни ташкил этувчи организмлар бўлиши зарур. Биринчи гуруҳга яшил ўсимликлар киради. Улар қуруқликдаги ҳар қандай биоценознинг асосий таркиби ва энергия манбаи сифатида хизмат қиласди. Бундай автотроф организмлар *продуцентлар* деб аталади. Продуцентлар — ассимиляция жараёнида тўпланган энергиясини бошқа организмларга берувчилардир.

Фотосинтез қилувчи организмлар қўёш энергияси иштирокида органик моддаларни синтез қилиб, ёруғлик энергиясини боғланган кимёвий энергия сифатида ғамлайди.

Сув ҳавзаларида экотизимларда, яъни денгиз ва океанлар ва кўллар юқори қатламларидан яшовчи фитопланктонлар (майда бир ҳужайрали организмлар ва сув ўтлари) продуцентлар сифатида фаоллик кўрсатади.

Қуруқликда катта ўрмонлар ва яйловларни ташкил этувчи юксак ўсимликлар очиқ уруғилар ва гулли ўсимликлар дастлабки органик модда тўплашда катта ўрин эгаллайди.

Иккинчи гуруҳга ҳайвонлар киради. Улар ўсимликлар томонидан тўпланган органик моддани истеъмол қилувчилар ҳисобланади ва *консументлар* деб аталади.

I тартибдаги *консументларга* продуцентлар билан озиқланувчи ўтхўр ҳайвонлар киради. Қуруқликдаги кенг тарқалган I тартибдаги консументлар ҳашаротларнинг кўпчилик вакиллари, судралиб юрувчилар, қушлар ва сут эмизувчилардир. Энг муҳим I тартибдаги консументлар сут эмизувчиларнинг ўтхўр гуруҳлари, кемирувчилар ва туёқлилар ҳисобланади. Туёқлилар яйлов ҳайвонлари деб аталиши мумкин. Уларга от, туя, қўй, эчки ва қорамоллар киради.

Сув ҳавзалари экотизимларида ўтхўр ҳайвонлар одатда моллюскалар ва майда қисқичбақасимонлар ҳисобланади. Уларнинг вакиллари сувдаги майда сув ўтларини фильтрлаш усули билан озиқланади. I тартибдаги консументларга ўсимликларда паразит ҳолда ҳаёт кечиравчи организмлар ҳам киради.

II ва III тартибдаги *консументлар*. II тартибдаги консументлар ўтхўр ҳайвонлар билан озиқланади. Булар III тартибдаги ҳайвонлар билан бирга этхўр ҳайвонлар деб қаралади. II ва III тартибдаги консументлар йиртқичлар бўлиши мумкин ва ўз ўлжасини овлаш, ушлаб олиш ва бошқа йўллари билан қўлга олади. Шунингдек, ўлакса билан озиқланиши ёки паразит ҳай-

вон бўлиши мумкин. Паразит ҳолда озиқланган тақдирда ҳайвон танаси ўз хўжайинидан бир неча марта кичик ўлчамга эга бўлади. Паразитлар иштирок этган озуқа занжирлар ўзига хослиги билан ажралиб туради.

Замбуруғлар биоценозда турлича рол ўйнайди. Улар орасида ўсимлик ва ҳайвонларда текинхўр ҳолда яшовчи ва кўпчилиги органик моддаларни минерал моддаларга парчаловчилар бўлиб, улар *редуцентлар* дейилади. Аммо шу билан бирга кўпчилик замбуруғларнинг мева таналари жамоадаги ҳайвонлар учун севимли озуқа бўлиши ҳам мумкин. Бунда улар *консументлар* ҳисобланади.

Бактериялар биринчи навбатда редуцентлар ҳисобланаб, улар органик моддаларни минерал моддаларга парчалаб беради. Демак, юқорида санаб ўтилган организмлар гуруҳи ўртасида кескин чегара қўйиб бўлмайди, чунки консументлар (ҳайвонлар, замбуруғлар, текинхўр ўсимликлар) айни вақтда редуцентлар вазифасини ҳам бажариши мумкин. Эпифитлар, асосан продуцентлар ҳисобланса ҳам озиқланиш вақтида дарахт танаси пўстлоғидаги парчаланган ўсимлик қолдиқларидан фойдаланади, яъни бир вақтда редуцентлар вазифасини ҳам бажаради.

Редуцентлар. Ўсимлик қолдиғи ва ҳайвон жасади ўзида энергия сақлайди. Нобуд бўлган ўсимлик ва ҳайвонлардаги органик модда микроорганизмлар, яъни сапрофит ҳолда яшовчи бактериялар ва замбуруғлар таъсирида парчаланади. Бундай организмлар *редуцентлар* деб аталади.

Сапрофитлар ўзидан маҳсус ферментлар ажратиб чиқаради. Органик қолдиқлар секин-аста бактериялар ва замбуруғлар ҳаёт фаолиятида парчаланиб, ҳазм бўлади. Парчаланиш тезлиги турлича бўлиши мумкин. Ҳайвон жасади, сийдик ва ахлатлари бир неча ҳафталар талаб этса, қулаб тушган дарахт танаси ва шоҳлари бир неча йилда чириши мумкин. Табиатда сапрофитлар билан бирга чириётган моддада кўпгина майда ҳайвонлар ҳам учратилиб, улар ҳам ҳақиқий редуцентлар каби иштирок этади. Шунингдек, чириндихўрлар сифатида йирик ҳайвонлар ҳам қатнашади. Бунда озуқа занжирлари чиринди (детрит) дан бошланади.

БИОГЕЦЕНОЗЛАР МАҲСУЛДОРЛИГИ

Маҳсулдорлик деганда маҳсулот ишлаб чиқариш қобилияти тушунилади. Биоценозда бирламчи ва иккиламчи маҳсулотлар ажратилади. Бирламчи маҳсулдорлик (БМ) продуцентлар томонидан анорганик моддалардан ҳосил бўлган маҳсулот ҳисобланса, консументлар ва редуцентлар маҳсали иккиламчи (ИМ) ҳисобланади. Шунингдек, ялпи бирламчи маҳсулот ва соғ бирламчи маҳсулотларга ажратилади. Ялпи бирламчи маҳсулот (ЯБМ) маълум вақт оралиғида ўсимликлар томонидан ҳосил қилинган ҳамда нафас олишда сарф бўлган ва гетеротрофлар томонидан ўзлаштирилган маҳсулотлардан иборат.

Агарда ялпи маҳсулдорликдан нафас олишга сарф бўлгани чиқариб ташланса, бирламчи маҳсулдорлик қолади. Соғ бирламчи маҳсулдорлик (СБМ) эса нафас олишга сарф бўлгандан сўнг гетеротроф организмлар ҳаётини ўтказиш учун қолган маҳсулотдир. Иккиламчи маҳсулдорлик тайёр органик моддалар консументлар томонидан тўплланган маҳсулотга айтилади. Уни ҳам ялпи иккиламчи (ЯИМ) маҳсулот ва соғ иккиламчи (СИМ) маҳсулотларга ажратиш мумкин.

ЭНЕРГИЯ ОҚИМИ

Экотизимлардаги организмларнинг ҳаёт фаолияти ва моддаларнинг айланиши учун энергия талаб этилади. Яшил ўсимликлар ҳаёт учун зарур бўлган кимёвий моддаларни олиб, фотосинтез жараёнида органик бирикмалар тўплайди ва Қўёш энергияси кимёвий энергияга айланади. Улар ҳайвонларга озуқа берадиган тирик модданинг асосий қисмини ташкил этади. Ҳаво таркибидаги кислород ва карбонат ангидрид газларининг миқдорини тиклайди ва сувнинг айланиш жараёнида қатнашади. Ўсимлик чириндилини тупроқда фосфор, калий, кальций, марганец каби элементларнинг бир меъёрда тарқалишига ёрдам беради. Бундай организмлар *автотрофлар* деб аталади. Ўсимликлар ва бошқа жониворлар билан озиқланиб яшовчи *гетеротрофлар* эса озиқланиш жараёнида органик моддаларни карбонат ангидрид, сув ва минерал тузларга айлантиради. Улар органик моддаларни ўсимлик такрор фойдаланиши учун яроқли бўлган даражагача парчалайди. Шундай қилиб, *биоген моддалар* табиатда узлуксиз айланиб туради.

Моддаларнинг бундай даврий айланиши ҳаёт учун зарур шароит бўлиб, бу узоқ эволюция жараёнида вужудга келгандир. Гетеротрофлар, яъни ҳайвонлар, замбурууглар ва бактериялар икки гуруҳга бўлинади. Булардан биринчиси истеъмол қилувчилар, яъни консументлар озуқа сифатида тирик организмлардан фойдаланиб, органик моддаларни ўзгартирувчи, қисман парчаловчи гетеротрофлардир. Аммо бу организмларнинг бирон тури ҳам ўсимликлардаги органик моддаларни охиригача парчалай олмайди. Ҳар бир тур органик моддани муайян даражада парчалай олади, холос. Бундай турлардан қолган чиқиндилар эса бошқа гетеротроф организмларга ем бўлади.

Гетеротрофларнинг иккинчи гуруҳи емирувчилар ёки редуцент (редуцентлар, замбурууглар, бактерия)лар бўлиб, улар ўлган организмлардаги мураккаб органик моддаларни парчалаб оддий минерал бирикмаларга айлантира олади. Шундай қилиб, узоқ эволюция жараёнида вужудга келган бир-бирига боғлиқ турлардан барқарор занжирлар пайдо бўладики, булар бошланғич озиқ моддалардан энергия ва моддаларни бирин-кетин олиб турли йўллар билан табиатда моддаларнинг даврий ҳаракатини таъминлайди. Организмлар Қўёш энергиясини кимёвий, механик ва иссиқлик энергияларига айлантиради. Бунда борадиган ҳамма ўзгаришлар энергияни йўқотиш билан боғлиқ бўлиб, у охир-

ги иссиқликка айланиб тарқалиб кетади. Жамоалардаги озуқа занжирлари жуда мураккаб бўлиб, улар аслида яшил ўсимликлар томонидан ҳосил қилинган энергияни 4—6 бўғин орқали ўтказади. Бундай қаторлар бошланғич энергиянинг сарфланиш йўли ҳисобланаб, озуқа занжири деб аталади.

Озуқа занжири ва тўри, трофик даражалар. Продуцентлар томонидан тўпландиган маҳсулот ва ундаги энергия биоценоз таркибидаги бошқа организмлар ўртасида озуқа занжири орқали тақсимланади. Озуқа занжири деб ҳар бир организм ўзидан кейинда турган организм учун озуқа бўлиб хизмат қилишини тушунилади. Ушбу занжирдаги организмлар айрим бўғинлар (звено) ҳисобланади. Икки хил озуқа занжири ажратилади: 1. Емирилиш ёки сарфланиш; 2. Парчаланиш ёки детрит.

Емирилиш озуқа занжирда бошланғич бўғин яшил ўсимлик ҳисобланса, парчаланиш занжирда эса организмларнинг ўлик қолдиқларидан бошланади. Биоценозда бир неча озуқа занжирлари шаклланади. Озуқа занжирларидаги организмлар одатда бир-бирлари билан, шунингдек, озуқа етишмай қолганда вақтингчалик ёки доимо бошқа озуқа занжирдаги организмлар билан озиқланади. Узаро бир-бирлари билан боғланиб кетган ана шундай озуқа занжирлари озуқа тўри ёки озуқа циклари ни ҳосил қиласиди (14- расм).

Биоценозда озуқа занжирлари ва тўридан ташқари трофик даражалар ҳам ажратилади. Трофик даражада бир хил озиқланиш характеристига эга бўлган организмларни бирлаштиради. Одатда биоценознинг ер устки қисмида қўйидаги трофик даражалар ажратилади: I— ўсимлик; II— ўтхўр ҳайвон; III— майда йиртқичлар; IV— йирик йиртқичлар.

Трофик даражалар ўртасида энергия оқими. (Энергиянинг трофик даражаларнинг биридан иккинчисига ўтиши). Маълум бир трофик даражадаги модда ва ундаги энергия қандай ўзгаришини кўриб чиқайлик. Организм қабул қилган озуқани ҳазм қилиб ўзлаштиради. Лекин озуқанинг қандайдир қисми (целлюлоза, хитин, мугуз қобиқлар, патлар) организм ахлати орқали ташқарига чиқариб юборилади. Энергиянинг асосий қисми организмнинг ўсиши ва ривожланиши учун сарф бўлади, қолган қисми нафас олиш, ажратиш ёки барглар тўқилиши кабиларда чиқиб кетади. Ушбу моддалар чиринди таркибига қўшилади. Бундан кейин организмдан барча энергиянинг сарфланишини «нафас олиш» деб қабул қиласиз. Барча сарфлар учун кетган энергия чиқариб ташланганидан сўнг организмда қолган энергия қўйидаги трофик даражада иштирок этади. I трофик даражадан II трофик даражага ўтишда маҳсулот миқдорининг ўзгариши қўйидаги тенглама билан ифодаланиши мумкин:

I трофик даражада

ЯБМ₁—H₁—БМ₁; БМ₁—X₁—СБМ₁

II трофик даражада



14- расм. Чүл экотизимидағы ҳайвонларнинг озуқа боғланишлари:

1 — бургут; 2 — чүл қарғасы; 3 — чүл бүриси; 4 — жайрон; 5 — Толай қуёни; 6 — құшоўек; 7 — юмранқозик; 8 — әчкимар; 9 — чүл бұғма илони; 10 — ўқилюн; 11 — юмалок-бөш калтакесак; 12 — сольпуга; 13 — чаён; 14 — чумолилар; 15 — термитлар; 16 — құнғиз; 17 — эшакқұртлар; 18 — бактериялар; 19 — содда ҳайвонлар; 20 — чүл тошбақаси; 21 — ўтхұр ҳашаротлар; 22 — скотоцерка.

$$ЯИМ_2 — H_2 — ИМ_2; ИМ_2 — X_2 — СИМ_2$$

III трофик даражада

$$ЯИМ_3 — H_3 — ИМ_3; ИМ_3 — X_3 — СИМ_3$$

IV трофик даражада

$$ЯИМ_4 — H_4 — ИМ_4$$

Бу ерда X_1, X_2, X_3 — I трофик даражадан II трофик даражада ўтаётган бирламчи ва иккиламчи маҳсулотлар. Юқорида келтирилген тенгламадан күрениб турибидики, барча турдаги маҳ-

сулотлар I даражадан II даражага ўтаётганда камайиб борар экан.

ЯБМ₁>ЯИМ₂>ЯИМ₃>ЯИМ₄;
БМ₁>ИМ₂>ИМ₃>ИМ₄
СБМ₁>СИМ₂>СИМ₃.

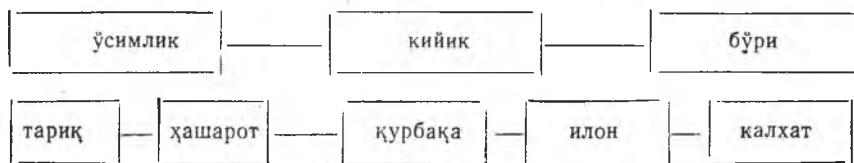
Шундай қилиб, ҳар бир даражанинг маҳсулдорлиги ўзидан аввалги даражага маҳсулдорлиги билан чекланади. Худди шунингдек, маҳсулот миқдорининг камайиши бир трофик даражадан иккинчисига ўтишда пасаяди ҳамда ўзидан кейинда турган даражадан маҳсулот миқдори камаяди.

$$X_1 > X_2 > X_3$$

Ушбу трофик даражанинг соғ маҳсулоти ўзидан кейинги даражага ҳеч қачон тўлиқ ўтмайди. Агарда шундай ҳодиса кузатилса, биоценозда энергиянинг портлаши ва озуқа занжирларининг бузилиши кузатилади.

Трофик даражада қолган маҳсулот заҳира ҳисобланади. Биоценозда барча даражалардаги заҳира маҳсулот миқдори йиғиндиси, ўлик органик қолдиқлар билан биргаликда биоценознинг умумий маҳсулотлар заҳирасини ташкил этади.

Озуқа занжиридаги ҳар бир бўғиннинг ўрни трофик даражани ташкил этади. Озуқа занжирларига доир мисоллар табиатда жуда кенг тарқалган. Утхўр ҳайвонларнинг ўсимликларни истеъмол қилиши, гўнгхўр ва ўлаксахўр ҳашаротлар ҳамда чиритувчи микроорганизмларнинг ҳайвон чиқиндилари ва ўлаксалари билан кун кўришлари ҳаммага маълум. Лекин табиий шароитда озуқа занжирлари мураккаб ва кўп бўғинли бўлади. Организмлар орасида ҳам гўштхўр, утхўр ва ҳар хил озуқани истеъмол қиласидиган турлар оз эмас. Озуқа занжирининг бошланиши сифатида яшил ўсимлик бўлган қуидаги мисолларни кўрсатиш мумкин:



Трофик занжирлар фотосинтез қилувчи организмдан бошланса, *сарфланни занжери* деб аталади. Биогеоценозлардаги энергетик жараёйларни ўлчаш учун биомасса калорияга айлантирилади. Консументлар, продуцентлар билан озиқланиши натижасида ўзгарган органик моддалар энергияси ўз танасида органик модда ҳосил қилишга, бир қисми нафас олишга ҳамда озуқа топиш учун ҳаракатларга, душманлардан яширинишларга ва бошқаларга сарф бўлади. Тахминий ҳисобларга кўра тро-

фик занжирларда энергиянинг бир организмдан иккинчисига ўтишида 30% и йўқолиб кетади. Агарда ўсимлик организмининг энергияси 1000 Ж калорияга тенг бўлса, ўтхўр ҳайвон томонидан ўзластирилгандан сўнг 100 Ж қолади.

Улик органик моддалар дегрит озуқа занжирига қўшилади. Ушбу озуқа занжирида ҳам ўзига хос трофик даражалари мавжуд:

I трофик даража — ўсимлик ва ҳайвон қолдиқларидан иборат органик моддалар қолдиги ёки микроорганизмлар қолдиги;

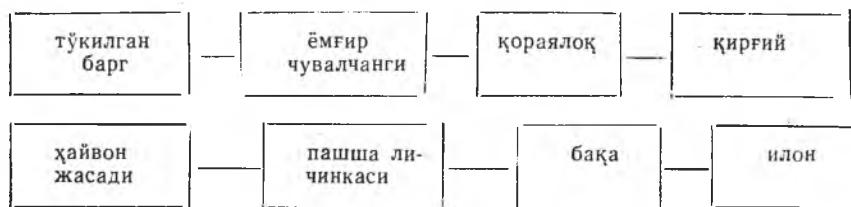
II трофик даража — мезо- ва микрофауналар, флораларнинг сапрофаглари ва сапрофитлари;

III трофик даража — иккинчи трофик даражада ҳисобига ҳаёт кечириувчи йиртқичлар ва паразитлар;

IV трофик даражада — III трофик даражада ҳисобига ҳаёт кечириувчи йиртқичлар ва паразитлар.

Дегрит озуқа занжирида энергия оқими сарфланиш озуқа занжиридек боради.

Шундай қилиб, экотизимларда доимо трофик даражалардаги бир бўғиндан иккинчисига тўхтовсиз энергия оқими ўтиб туради. Агарда озуқа занжирни ўсимлик қолдиқлари, ҳайвон жасади ёки чиқиндилардан бошланса, дегрит (*парчаланиш*) занжирни деб аталади. Масалан:



Турли экотизимларда энергия оқимининг сарфланиш занжирни орқали ўтиш қуввати ва тарқалиши турлича бўлади.

ЭКОТИЗИМЛАРНИНГ БИОЛОГИК МАҲСУЛДОРЛИГИ

Жамоанинг ҳаёт фаолияти натижасида органик моддалар тўпланади ва сарф бўлиб туради. Демак, ҳар бир экотизим маълум даражада маҳсулдорликка эга.

Экотизимнинг *асосий ёки бирламчи маҳсулдорлиги* яшил ўсимликлар томонидан фотосинтез жараёни натижасида вақт бирлигига тўпланган маҳсулот ҳисобланади. Масалан, фотосинтез натижасида ўрмондаги ўсимликлар 1 га майдонда 5 т органик модда ҳосил қиласа, бу умумий ёки ялпи бирламчи маҳсулдорлик деб қаралади. Аммо ўсимликнинг ҳаёти учун ҳам ҳосил бўлган моддалар сарф бўлади. Шунинг учун вақт ва май-

**II. Дювинъо ва Танго маълумотлари асосида қуруқликдаги
экотизимларнинг йиллик бирламчи маҳсулдорлиги**

Экотизимларнинг номи	Майдони		Органик моддалар (йилига) т/га	Куруқликдаги умумий миқдори	Энергия запаси кЖ 10 ¹⁶
	млн.	км ²			
Урмонлар	40,6	28	7	28,4	36,8
Ишлов бериладиган ерлар	14,5	10	6	8,7	14,6
Даштлар, утлоқлар	26	17	4	10,4	17,4
Чўуллар	54,2	36	1	5,4	9,2
Қутб зоналар	12,7	9	0	0	—
	148	100	—	52,9	78,0

Ер куррасидаги ўрмонларнинг маҳсулдорлиги

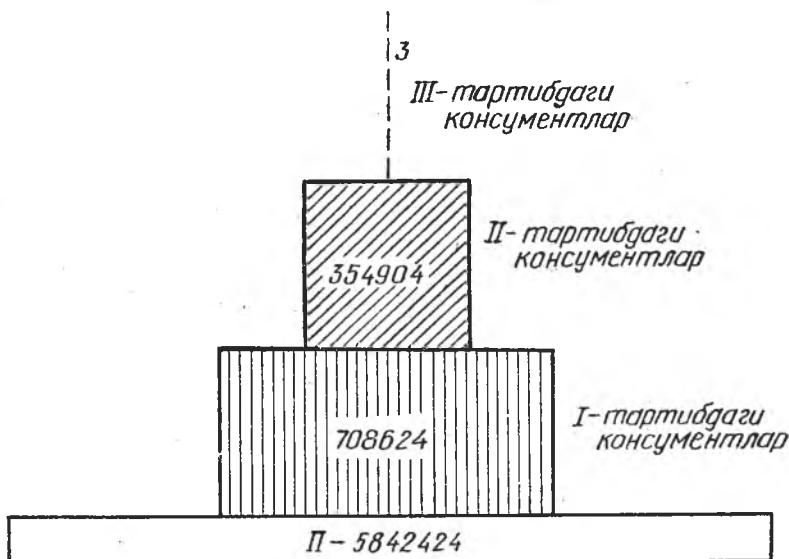
Ўрмонлар	Майдони млн. км ²	Углероднинг йиллик маҳсулдорлиги кг/га	Углероднинг умумий йиллик маҳсулдорлиги т.
Нина баргли	10,0	2500	2,5
Баргли	4,9	2500	1,2
Тропик	14,7	7000	10,3

дон бирлигига тўғри келувчи биомасса¹ бир оз кам бўлади (15, 16- жадваллар).

Экотизимда тўпланган барча маҳсулот (нафас олишга сарф бўлгандан ташқари) жамоанинг ҳақиқий бирламчи маҳсулдорлигини ташкил этади. Ҳақиқий бирламчи маҳсулдорликни ҳосил қилувчи органик моддалар гетеротроф организмлар учун ўзлаштирилиши мумкин. Консументлар ҳам ҳақиқий бирламчи маҳсулот ҳисобига органик модда тўплайди. Ўлар ҳосил қилган маҳсулдорлик иккиласми чисбланиди. Ҳисоблашларнинг кўрсатишича, 1 га ўрмон жамоаси йилига ўртacha Қуёш нурининг $2.1 \cdot 10^9$ кЖ энергиясини ўзлаштиради. Агарда шу ердаги ўсимликлар ёкиб юборилса, атиги $1,1 \cdot 10^6$ кЖ ёки тўпланган энергиянинг 0,5% ни ташкил этади. Демак, процентлар томонидан тўпланадиган бирламчи маҳсулдорлик жуда кам экан. Иккиласми эса бундан ҳам кам миқдорда бўлади.

Озуқа занжирининг бир бўғинидан иккинчисига ўтиши, вақтида 80—90% энергия сарф бўлади. 1 м² майдондаги ўсимлик-

¹ Биомасса дейилганда жамоадаги барча тирик организмлар умумий оғирлигининг йигиндиси тушунилади.

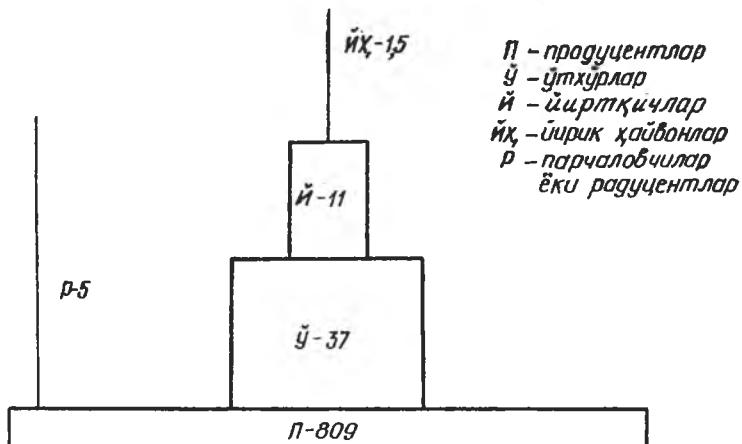


15- расм. 400 м² майдондаги ұтлоқзор биогеоценозидаги сонлар пирамидаси.

лар бир кечакундузда ҳосил қылған моддалар эквиваленти таҳминан 84 кЖ ташкил этса, бирламчи консументлар ҳосил қылғани 8,4 кЖ, иккиламчи консументларни 0,8 кЖ дан ошмайди. 1 кг мол гүшти ҳосил бўлиши учун 90 кг кўк ұт массаси зарур бўлади.

Эманзор (дубзор) ұрмонларда йиллик тўпланган органик моддаларда 9 миллиард ккал потенциал энергия йигилади. Тўпланган органик моддаларнинг деярли ярми ўсимликларнинг нафас олиши учун кетади. Ўсимликларнинг ер устки қисмларидаги органик моддалар йилига гектарига 5—6 т (қуруқ вазнда), ер остики қисмларида эса 3—4 т кўпаяди, жами тўпланган йиллик бирламчи биомасса 10 тоннани ташкил этади. Бу массасининг 4 тоннаси барглар, гул, мева ва шунга ўхшашларга тўғри келади. Ұрмонда ўсимликларни истеъмол қиласиган ҳайвон турлари уларга озуқа бўладиган ўсимлик турларига нисбатан анча кўп бўлади, ҳайвонлар биомассасининг йийиндиси ниҳоятда кам. Масалан, туёқлилар (буғу, кийик, ёввойи чўчқа) биомассаси гектарига 2 кг, кемирувчилар ва сут эмизувлар ҳамда майда ҳайвонларни 5 кг, қушлар биомассаси эса 1—3 кг.

Озуқа занжирларининг кейинги ҳалқаларида масса тобора камайиб боради. Масалан, 1 т ўсимликтан ўрта ҳисобда 10 кг ўтхўр ҳайвон гавда массаси ҳосил бўлиши мумкин. Озуқа занжирининг асоси ҳисобланган ўсимлик массаси ўтхўр ҳайвонларнинг умумий массасидан ҳамиша бир неча баробар кўп бўла-



16- расм. Баъзи бир биогеоценозлардаги биомасса пирамидаси.

ди. Шундай қилиб, табиятда экологик пирамида ҳосил бўлади (15, 16- расмлар).

Дастлаб экологик пирамида Ч. Этлон томонидан тузилиб, у сонлар пирамидаси деб аталган. Пирамидалар ҳар бир озуқа занжиридаги биомасса ва унинг эквиваленти ҳисобланган энергия нисбатларини яхши ифодалайди ва амалий мақсадларда ундан фойдаланилади. Куруқликдаги экотизимларда биомасса пирамидалар қоидаси қўлланилади.

Барча экотизимлар учун эса бирламчи ва иккиласмчи маҳсулдорликнинг нисбатлари, яъни маҳсулотлар пирамидаси қоидаси характерлидир. Сонлар, биомассалар ва маҳсулотлар пирамидалари график тарзида яхши ифодаланиши мумкин. Унда ҳар бир трофик даражадаги вақт бирлигига тўпланган биомасса кейингисидан кўп бўлади.

Турли экотизимларнинг маҳсулдорлиги бир хил эмас. Маҳсулдорлик бир неча омилларга боғлик бўлиб, биринчи навбатда иқлим омилларига боғлиқдир. Энг маҳсулдор экотизимлар қирғоқлар бўйи, саёз лиманлар, сув босиб турувчи ўтлоқзорлар ҳисобланади.

ЭКОТИЗИМЛАРНИНГ ЎЗГАРИШИ

Бирор-бир биогеоценозни бир неча йил давомида кузатиш орқали унинг ўзгаришининг гувоҳи бўлиш мумкин. Бунда яшаш шароити, организмлар гуруҳи, жамоанинг тузилиш таркиби ва организмларнинг ўзаро муносабат хусусиятлари ўзгаради. Натижада биогеоценозда аввалгидек сифат жиҳатдан фарқланиш сезилиб қолади. Экотизимларнинг маълум вақт ўтиши билан бирининг иккинчиси билан алмашиниш ҳодисаси *сукцессия* («сукцедо»— кимнинг ёки ниманинг изидан бориш демакдир) деган ном олган.

Жамоадаги ўзгаришларнинг икки асосий тури ажратилади: циклик ва аста-секин борадиган ўзгаришлар. Циклик ўзгаришлилар ташқи мұхиттің кечә-кундузғи мавсумий ва күп йиллик даврий ўзгаришларда ҳамда организмлардаги әндоген маромларыда намоён бўлади. Жамоанинг кечә-кундузги ўзгариши ўсимликлар ва, айниқса, ҳайвонлар учун тааллуқлидир. Нафас олиш, фотосинтез, моддалар алмашинишининг ўзгариши, гулларнинг очилиши ва юмилиши кабилар, ҳайвонларда эса турли систематик гуруҳдаги таркибининг кечә-кундузғи фаолликнинг алмашиниб туриши, гулли ўсимликларнинг чанглатувчи ҳашаротларда қўниш жадаллиги, йиртқич ҳайвонларнинг кечә-кундузнинг ҳар хил вақтларida овга чиқиши ва ҳоказолар бунга мисол бўлади.

Жамоа учун мавсумий ўзгариш ҳам характерли бўлиб, у жамоанинг ташқи қиёфаси ёки баъзи жиҳатларининг алмашиниши билан ифодаланади. Ташқи қиёфанинг ўзгариши жамоадаги ҳайвонлар таркибининг ёки ўсимликлар мавсумий ҳолатларининг ўзгариши билан боғлиқдир. Күп йиллик ўзгаришлар обҳавонинг бир неча йиллар давомида ўзгариши — флюктуация билан боғланган бўлиб, бунга мисол қилиб кенг баргли ўрмонларда турли йиллардаги меваларнинг ҳосилини олиш мумкин. Одатда, яхши ҳосил 2—4 йилда бир марта олинади. Мевалар ҳосили кам бўлган йиллари сичқонсимон кемирувчиларнинг сони ҳам камайиб кетади.

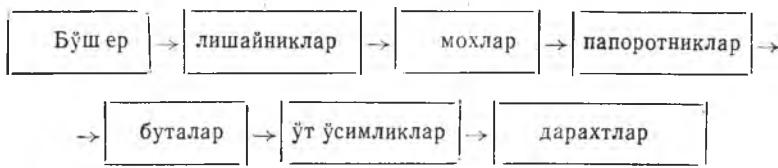
Истеъмолчиларнинг сони камайган йили одатда юқори ҳосил олинади. Натижада уруғлар ялписига униб чиқади, ўртача ўшдаги дараҳтлар ҳам яхши ривожланади, чунки уруғлар билан озиқланувчи ҳайвонлар сони камайиб кетади. Мўл ҳосил ўз навбатида ҳайвонлар ва қушларнинг жадал кўпайишига сабаб бўлади. Шундай қилиб, юқори ҳосилдан бир йил кейин кемирувчилар ва қушлар сони ортиб кетади. Иккинчи йили эса кемирувчилар қонини сўрувчи каналарнинг сони ортади. Ҳайвонлар сони кўпайган йили ёки келгуси йили ҳосилдорлик тушиб кетади. Шунинг учун ҳайвонларнинг сон жиҳатдан ўсиштўхтайди. Шу даврда дараҳтлар мўл ҳосил беради, бу ўз навбатида ҳайвонлар сонининг ортишига олиб келади.

Жамоанинг аста-секин ўзгаришлари натижасида бир жамоа иккинчиси билан алмашинади. Бундай ўзгаришларнинг сабаби жамоанинг узоқ вақт давомида ташқаридан маълум бир йўналишдаги омилнинг таъсири натижасидир. Биоценозлардаги бундай алмашиниш экзогенетик алмашиниши деб аталади. Агар жамоанинг тузилиши соддалашиб, турлар таркиби камайиб, ҳосилдорлик ҳам пасайиб кетса, дегрессион алмашиниши келиб чиқади. Эндогенетик алмашиналар жамоанинг ичидаги ўзгаришлар натижасида пайдо бўлади. Агарда жамоа ҳаёт йўқ жойда ривожлана бошласа, бирламчи сукцессия деб аталади. Бир жамоанинг иккинчиси билан алмашиниши эса иккиласчы сукцессия ҳисобланиб, бу яшаш шароитининг кескин ўзгариши ёки

жамоа таркибида сезиларли ўзгаришлар содир бўлиши натижасида келиб чиқади.

Жамоанинг ҳаёт йўқ жойда, яъни куриб қолган кўл ва денгизлар, қумли ётқизиқлар, ялангоч қоялар, тош-шағалли жойларда ривожланиши уч босқичда боради. Ҳаёт бўлмаган жойларга тирик организмларнинг келиб қолиши тасодифий ёки субстратнинг хусусиятлари билан боғлиқ бўлади. Тасодифий келиб қолган маълум ўсимлик уруғларининг ушбу майдонда униб, ривожланиши қандайdir ҳайвон турларининг ҳам келишига олиб келади. Бу ерга келиб қолган организмларнинг ҳаммаси ҳам яшаб кетавермайди. Даствлабки организмлар ўсимликлар ҳисобланиб, консументлар ўсимликларсиз яшай олмайди. Жамоанинг ривожланишидаги бу босқич даствлабки босқич дейилади. Бу босқич турлар таркибининг турғун эмаслиги, айrim ўсимликларнинг тарқоқ ҳолда ўсиши ҳамда бир-бирларига етарли таъсир кўрсата олмаслиги билан тавсифланади. Аммо ташқи муҳит билан бўлган алоқа ва унга таъсир этиш кабилар маълум даражада амалга ошади. Даствлабки босқичдаги жамоанинг ўзгариши ўсимликларнинг вегетатив ёки уруғ ёрдамида кўпайиши, янгиланиши билан бошланади. Ана шу вақтда ҳайвонлар ҳам кўпая бошлайди. Ёш индивидлар эгаллаган майдон кенгаяди, ўсимликлар қопламида маълум турлардан иборат ҳудудлар ҳосил бўлади. Жамоанинг таркибини шу даврда ҳам барқарор деб бўлмайди. Янги турларнинг келиб қўшилиши давом этади. Жамоанинг тузилмаси анча содда, аммо жамоада турлар ўртасидаги рақобат маълум даражада роль ўйнайди. Жамоанинг ушбу босқичи гуруҳланиши деб аталади. Ниҳоят организмларнинг биргаликда ҳаёт кечириши экологик дифференциянинг шаклланишига олиб келади. Еруғсевар ўсимликлар тагида соясевар ўсимликлар ўса бошлайди, ҳар хил тартибдаги консументлар келиши натижасида анча мураккаб озуқа занжирлари ва консорциялар вужудга келади, турлар таркиби барқарорлашади. Ўсимлик ва ҳайвонларнинг жамоада бундай ривожланиш босқичи шаклланган жамоа деб аталади. Кейинчалик жамоанинг ривожланиши янада ҳам ташқи муҳит билан боғланган муносабатлар уйғунилиги давом этади. Жамоанинг ташқи муҳит билан уйғунилиги чет эл адабиётларида климакс деб аталади.

Қуруқлика учрайдиган бирламчи сукцессия Ҳамжамоа сериялари



климакс ҳамжамоа

Иккиламчи сукцессиялар жамоанинг аста-секин ташқи мұхитга таъсир этиб, уни ўзғартириши ёки түғридан-түғри ташқи таассуротлар натижасыда келиб чиқиши мумкин. Ташқи таассуротлар натижасыда алмашиниш ўз-ўзидан ёки түсатдан бўлиши мумкин. У иқлим, тупроқ, тирик организмлар ва ёнғин ҳамда инсон таъсири кабилар билан боғланиши мумкин. Аста-секин ўзгарувчи иккиламчи сукцессияларга мисол қилиб сув ҳавзасининг ўт босиши, дашт жамоасининг ўрмон билан алмашиниши кабиларни кўрсатиш мумкин. Жамоанинг түсатдан алмашиниши ҳар хил характердаги ҳалокатли таъсиirlар натижасыда содир бўлади. Булар сув босиш, сурилиш, ёнғин, ерни ҳайдаб юбориш, ўрмонларни кесиш ва ҳоказолардир. Түсатдан жамоанинг алмашиниши турларнинг ҳалок бўлиши ва унинг кейинчалик аста-секин тикланишида кузатилади.

Тўқайзор фитоценозидаги иккиламчи сукцессиялар

шўрхок ер

яントқ, туятовон, ажрик, сведа (шўрланыш босқичи),
чингил, жийда (ўт ўсимликлар йўқолиш босқичи)

дарёning тол, юлғун, туронғилар босқичи
фаолияти

дарё фао-
лияти ва
инсон таъ-
сири

Иккиламчи антропоген регрессив сукцессия (яйлов дегрес-
сияси):

I босқич. Чалов — бетага, чалов йўқолади. Бетага қолади.

II босқич. Бетага йўқолади. Шувоқ ва ҳар хил ўтлар, эфемерлар ва қўнғирбошлар кучли ривожланади. Охирида эфемер ва эфемероидлар қолади.

III босқич. Шувоқ йўқолади. Эфемерлардан қўнғирбош қолади. Кейинчалик у ҳам йўқолиб, яланг очиқ ер қолади.

Иккиламчи антропоген прогрессив сукцессия (демутация кесилган ўрмонни тикланиши).

I босқич. Дараҳтлар кесилгандан сўнг нинабаргли қарағай ва қорақарағай ниҳоллари кучли ёруғлик таъсирида яхши ўсмайди. Баланд бўйли кўп йиллик ўтлар қоплами ҳосил бўлади.

II босқич. Шамол майда баргли ёруғсевар дараҳтларнинг уруғларини олиб келади (тоғтерак, оққайин). Уларни уруғи тез ўсиб, ўт қопламини нинабаргли ўрмон ўрнида оқ қайин ва тоғтеракзорлар келиб чиқади.

III босқич. Ҳосил бўлган ўрмон нинабаргли ўсимликлар учун қулаёт шароит яратади. Қўшни ўрмонлардан келган уруғлар униб чиқади. Улар тезда ўсиб майда баргли дараҳтларни босиб кетади. Шундай қилиб, қарағай, қорақарағайли ўрмон қайта тикланади.

АГРОЭКОТИЗИМЛАР

Агроэкотизимлар қишлоқ хұжалигіда фойдаланиладынан әкин майдонлари, ем-хашак олинадын яйловлар ҳамда туёқли үй ҳайвонларини үз ичига олувчи ҳудудлар мажмудидир. Агроэкотизимлар таркибига инсон ҳам киради, чунки у ҳар доим экологик занжирни бошқарып иложи борича күп энергияга эга бўлган маҳсулот олишга ҳаракат қиласи ва энергетик пирамиданинг чўққисида туради. Агрофитоценоз агроэкотизимларнинг энг муҳим бир қисми ҳисобланыб, у маълум майдондаги маданий ва бегона ўтлар мажмудидан иборат. Агрофитоценознинг маданий, бегона ўтлар ҳамда тупроқдаги сувўтлари ва микроорганизмлари агроэкотизимнинг мустақил қисми ҳисобланади. Агрофитоценознинг ҳаёти учун зарур бўлган ва уларсиз яшай олмайдиган ҳайвонлар унинг таркибига кирмайди. Агрофитоценозлар сунъий фитоценоз деб қаралади ва унинг табиий фитоценозларга ўхшаш томонлари ва фарқлари бор. Ўхшашик томонлари қўйидагилар: 1. Ҳар икки жамоада ҳам қуёш энергияси автотроф организмлар томонидан ўзлаштирилади. 2. Табиий ва сунъий жамоаларнинг турлар ўртасида ўзаро алоқа муносабатлари мавжуд. 3. Бегона ўтларнинг турлар таркиби, табиий жамоаларнинг турлар таркиби ҳам ташқи муҳит шароитлари билан белгиланади ва улар барқарор алмашлаб экиннинг баъзи босқичларида ўзгарса ҳам гуруҳ сифатида иштирок этади. 4. Экинлар орасида ўсадиган турлар ва табиий ценозлардаги турлар учун ҳам қонуний равишда алмашнадиган фенологик фазалар ҳарактерлидир.

Фарқлари эса қўйидагилардан иборат: 1. Миқдорий кўрсаткичи билан. 2. Доминантлар агрофитоценозларда инсон томонидан киритилади ва бошқарилади. 3. Табиий жамоаларда турларни турли стратегик типларга ажратиш мумкин. 4. Агрофитоценозлардаги бегона ўтлар кенг экологик амплитудадаги ва космополит организмлардир. 5. Агрофитоценоздаги маданий ўсимлик популяцияси маълум бир навга тегишли бўлгани учун яхши дифференциаллашмаган.

Маданий ўсимликлар жамоаси агрофитоценозлар экологик нуқтаи назардан энг юқори фойдали маҳсулот бериши ва ташқи муҳитни энг паст даражада ифлослантириши лозим, шунингдек табиий ресурслар сақлаб қолиниши керак. Масалан, пахта даласи биоценози ўзини автоматик бошқариш хусусиятига эга, бу ерда бу турлар иккинчи тур билан алмашнади ва қайта тикланиш юз беради. Натижада ҳамма организмлар сони ўз-ўзидан идора қилинади. Баҳор ва ёз ойлари бошларидан пахтада гўза шираси кўпаяди. Айни вақтда хонқизи, йиртқич пашшалар ва учиб юрувчи афидлар ҳам кўпая боради. Бир турдаги заараркунандалар тамом бўлиши биланоқ, уларнинг кушандалари бошқа заараркунандаларга ўтали ва ёки бошқа тур кушандаларга жой бўшатиб беради. Шундай қилиб, далаларда йиртқич бургалар, канахўрлар, стеторуслар каби ўргимчак каналар би-

лан озиқланувчилар пайдо бўлади. Албатта, заараркунандалар билан курашишга қаратилган табиий конвейерлар узилиб қолиши мумкин. Энтомофаглар ҳам заараркунандаларнинг кўпайишини тўхтатиб турга олмаслиги мумкин. Бундай пайтда инсон аралашиши зарурдир. Далаларни кезиб қайси участкаларда қанчадан заараркунанда борлигини аниқлаш, энтомофаглар етарли участкаларда кимёвий воситалардан фойдаланишга шошилмаслик, кимёвий ишловни эса фақат хавфли ўчоклардагина елкага осиладиган ёки тракторларга тиркалган асбоблар ёрдамидагина ўтказиш керак. Бу ҳолда заараркунандалар кўп бўлган жойдагина кимёвий ишлов берилади. Қўшни участкаларда эса уларнинг табиий кушандалари тирик қолади. Экинзорларга кимёвий ишлов беришни. биологик усууллар билан чамбарчас боғлаш янада мақсадга мувофиқ бўлади. Кейинги вақтларда заараркунандаларга қарши курашда микробиологик препаратлар ва биофабрикалар ташкил қилинмоқда.

Экологик қонуниятлар асосида ўсимликлар ҳамжамоасидан ташкил топган экин майдонларини экологик қулай тизимга келтириш мумкин. Бу борада баъзи ишлар амалга оширилмоқда:

1. Айрим агроценопопуляциялар даражасида;
2. Агрофитоценозлар даражасида;
3. Бир бутун агроландшафтлар даражасида.

Айрим агроценопопуляциялар даражасида экологик қулайликка эришиш ҳар хил навларни аралаш ҳолда экиш йўли билан олиб борилиши мумкин. Масалан, маккажўхори баланд ва паст бўйли навларини аралаштириб экилганда ўртасча ҳосилдорлик 472 ц га борган.

Агрофитоценозлар даражасида ҳар хил турларни биргаликда экиш мумкин. Бу айниқса ем-хашак этиштиришда катта аҳамиятга эга. Ҳамжамоода маданий ўсимлик турлари ўртасида экологик ўринлар шаклланиб ресурслардан тўлиқ фойдаланиш имкониятига эга бўлади.

Агроландшафтлар даражасида олиб бориладиган ишлар мурракаб, аммо жуда самарали ҳисобланади. Бунда тупроқ, иқлим ва рельеф хусусиятлари ҳисобга олиниб, иқлимни идора этувчи ўрмон минтақалари гидрологик режимни бошқариш учун табиий ўрмон майдонлари сақлаб колинади. Ҳар хил маҳсулотлар этиштириш (ёғоч, резавор мевалар, замбуруглар) учун ҳамда эстетик мақсадларда фойдаланилади.

Агрофитоценозларни экологик қулай ҳолатга келтириш учун кузги шудгор усулини такомиллаштириш, алмашлаб экишда дуккакли ўсимликларнинг ролини ошириш, экиш муддатини тўғри танлаш ва бошқалар билан амалга оширилиши керак.

Юқори ҳосил берадиган, табиат билан уйғунлашган агрофитоценозлар деҳқончиликнинг келажаги ҳисобланади.

ЛАБОРАТОРИЯ ВА АМАЛИЙ ИШЛАР

1- топшириқ. Үсимликлар жамоаси (фитоценоз)нинг рельеф ва тупроқ хусусиятлари боғлиқлиги

Материал ва жиҳозлар. Ўзбекистон үсимликлар қоплами ва тупроғининг харитаси, тоғли туманларда үсимликлар жамоаси нинг тикка тақсимланишига оид жадваллар, тарҳлар ва бошқалар, «Ўзбекистон үсимликлари» номли ўқув қўлланмана.*

Ҳар қандай үсимликлар жамоаси ўзининг яшаш жойининг характеристери билан ажралиб туради. Яшаш жойи характеристени ифодалашда биринчи навбатда рельефнинг характеристи ҳисобга олиниши лозим. Агар тоғли туман бўлса, унда жойнинг денгиз сатҳидан мутлақ баландлиги (анероид ёрдамида) аниқланади. Бундан ташқари, жой рельефининг умумий хусусиятлари, яъни тепалик, тоғ, қоя, текислик ва ҳоказолар аниқланади. Тоғ ёнбағирларида эса ёнбағирларнинг экспозицияси компас орқали аниқланади. Қиялик даражаси ёки бурчаги қўз билан чамалаб ёки шовунли транспортёр ёрдамида ўлчанади. Бунинг учун транспортёр ёнбағирга ёндош қўйилади ва шовунни бурчак ҳосил қилиш ҳолати қайд этилади.

Кейинчалик тупроқнинг характеристи ўрганилади. Маълумки, ҳар бир үсимлик жамоасига хос тупроқ турлари ажратилади. Масалан, чўллар учун кулранг ва қўнғир тупроқлар, адирлар ёки чала чўллар учун оч каштан ва қўнғир тупроқлар, ўрмонларда подзол тупроқлар, яйловлардаги ўтлоқзорларда тоғ ўтлоқ тупроқларининг турлари учрайди. Юқоридаги барча тупроқ турлари бири иккинчисидан бир неча белгилари билан фарқланади.

Үсимликлар жамоаси яшаш жойининг характеристини ўрганишда тупроқнинг ранги, тузилиши, айрим қатламларининг хусусиятлари, тупроқнинг скелети, механик таркиби, органик қолдиклари ва бошқа хусусиятлари ўрганилади.

Рельеф ва тупроқнинг хусусиятлари билан боғлиқ ишларни амалга ошириш кўп вақтни олиши ва тегишли жиҳозлар талаб этгани учун мактаб шароитида үсимликлар жамоасига ушбу экологик омилларнинг таъсирини хариталар ва ўқув қўлланмаларидан фойдаланган ҳолда бажариш энг қулай ва кўп вақт талаб этмайди.

Академик К. Э. Зокиров Зарафшон водийсидаги үсимликларни узоқ йиллар давомида ўрганиш натижасида Ўрта Осиё ҳудудини 4 та: чўл, адир, тоғ ва яйлов минтақаларига бўлиш мумкинлигини кўрсатади. Одатда, бундай бўлиниш маълум бир хусусиятларга эга. Шу ернинг үсимликлар қоплами, рельефи ва тупроғи бир-биридан фарқ қиласи (17- жадвал).

Ишни бажарши тартиби. «Ўзбекистон үсимликлари» (1992 й.) ўқув қўлланмасида ёввойи ва маданий үсимликлар чўл, адир,

* Қ. Ҳ. Ҳайдаров, Қ. Ҳожиматов. Ўзбекистон үсимликлари. «Ўқитувчи», Тошкент. 1992.

**Ўсимликлар жамоасининг рельеф ва тупроқ
хусусиятларига боғлиқлиги**

Минтақалар	Рельефи (денигиз сат- ҳидан баландлиги)	Тупрофи- нинг хусу- сиятлари	Ўсимликлар жамоасининг тури (фитоценотипи)
Чўл Адир Тоғ Яйлов			

тоғ ва яйлов минтақалари бўйича баён этилган. Қўлланма билан танишиб чиқиб, ҳар бир минтақанинг муҳим хусусиятига боғлиқ материалларни юқоридаги жадвалга қайд этинг.

**2- топшириқ. Адир ўсимликлар жамоасининг турлар
таркиби, тузилиши. Адир ўсимликларидан
хўжаликда фойдаланиш**

Материал ва жиҳозлар. Аниқлагичлар, чизгич, рулетка, ўқув қўлланмалари, қозиқ.

Адир минтақаси Ўзбекистон тоғларининг пастки қисмини ишғол этган табиий-тарихий зонадир. У денигиз сатҳидан 500 (700) м, баъзи жойларда, ҳатто 900—1200 (1600) м гача бўлган баландликларни ўз ичига олади. Адирнинг қурғоқчил тепаликлирида бошоқли ўсимликлар ҳукмронлик қилиб, яшил фон ҳосил қиласди, пастроқ жойларда эса дуккакдошлар ва ясноткадошларнинг вакиллари иштирок этади. Натижада ранг-баранг кўринишлар пайдо бўлади. Баъзи жойларда кампирчопондошлар ва астрадошлар оиласарининг вакилларидан иборат кулранг оқиши фондаги манзаралар кўзга ташланади. Шундай қилиб, адир минтақасида бир неча турдаги ўсимликлар жамоасини кузатиш мумкин.

Адир ўсимликлар жамоасини ўрганиш учун 1 м² майдонча ажратиб олинниб, унинг турлар таркиби, тузилиши ва бошқа хусусиятлари таҳлил қилинади. Ўт ўсимликлар, аввало хўжалик гуруҳларига, яъни бошоқли, дуккакли, ҳар хил ўтлар ва ҳилолларга ажратилади. Уларнинг мўлллиги 4 балли тизимда аниқланади. Ўсимлик фон ҳосил қилганда —4 балл, ўсимлик кўпроқ учраганда —3 балл, камроқ учраса —2 балл, жуда кам учраганда —1 балл берилади. Шунингдек, фенологик ҳолатлари, вегетация, фунчалаш, гуллаш, мева ҳосил қилиш ва қуриб, қовжираб қолишлар қайд этилади. Барча нотаниш ўсимликлар тартиб рақами бўйича гербариј учун йигилади.

Адир ўсимликлар жамоаси кўпинча 3 та қаватликка ажратилади. Қаватлик дейилганда турларининг фазода ҳар хил ҳолатларда жой олиши тушунилади. Одатда дараҳт ва бутали жамоаларда 3—5 қаватлик: 1 қаватлик —I даражали дараҳтлар,

2 қаватлик — II—III даражали даражалар, 3 қаватлик — буталар, 4 қаватлик — ўт ва бугачалар ва 5 қаватлик — мох ва лишайниклар. Ўт ўсимликлардан ташкил топган жамоаларда 2—3, баъзан 4 қаватлик ажратилади.

Адир жамоасининг 1-қаватини баланд бўйли бошоқлилар ташкил этади. 2-қаватда ҳам бошоқлилар, дуккақдошлар ва ҳар хил ўтлар иштирок этади. 3-қаватда мохлар ва улар билан биргаликда паст бўйли ёввойи бедалар қатнашади. Ҳар бир қаватдаги ўсимлик турларининг таркиби аниқланади ва бўйлари ўлчаниб см ҳисобида қайд қилинади (18-жадвал).

Адир ўсимликлари ўсадиган миңтақалар энг яхши баҳори яйловлар ҳисобланиб, ундан ҳамма турдаги чорва молларини боқишида фойдаланиш мумкин.

Ишни бажариш тартиби. Адир ўсимликлари мисолида биз аниқ бир ўсимликлар жамоасини қисқача ўргандик. Иложи бўлса, ушбу намунага асосланиб, ҳар қандай ўт ўсимликлар жамоасининг турлар таркиби, тузилиши ҳамда хўжалик аҳамияти ҳақида фикр юритишингиз мумкин. Кузатиш натижалари 18-жадвални тўлдириш билан якунланади.

3- топшириқ. Трофик даражалар ва озуқа занжирлари

Материал ва жиҳозлар. Ўрмон жамоаси тасвиранган жадваллар, озуқа занжирларининг турлари, схемаси, ўқув қўлланмалар.

Биоценозлардаги трофик тўрлар жуда мураккаб бўлиб, таш-

18- жадвал

Ўт ўсимликлар жамоасини тасвиrlаш

Тасвиrlаш тартиби №

Куни

Намуна майдончасининг ўлчами _____ м²

Географик жойланиши (вилоят, туман, хўжалик)

Рельефи _____

Тупроги (тури, намлик даражаси) _____

№ сони	Гурухлар бўйича ўсимликлар номи	Қаватлик	Баландлиги, см	Мўллиги (4 балл ҳисобида)	Фено-фазаси	Ўсимликнинг хўжалик тасвифномаси
1	Бошоқлилар					
2.	Дуккақдошлар					
3.	Ҳар хил ўтлар					
4.	Ҳилоллар					
5.	Мох ва лишайниклар					

қаридан қабул қилинган энергия бир организмдан иккинчисига ўтиб туради. Яшил ўсимликлар тўплаган энергия 5—6 бўғин орқали ўтади. Бошланғич энергиянинг ана шундай бўғинлар орқали ўтиш қаторлари озуқа занжира деб аталади. Озуқа занжиридаги ҳар бир бўғиннинг ўрни трофик даражаси деб қаралади. Биринчи трофик даражаси ҳар доим продуцентлардир. Ўтхўр консументлар II трофик даражага мансуб; ўлаксаҳўрлар, яъни ўтхўр ҳайвонлар ҳисобига яшовчи организмлар III трофик даражани ташкил этса, ўлаксалар билан озиқланувчи турлар IV трофик даражани ташкил этади ва ҳоказо. Трофик занжирлар фотосинтез қилувчи организмдан бошланган сарфланиш занжира деб аталади. Агарда озуқа занжира ўсимлик қолдиқлари, ҳайвон жасадлари ва чириндилардан бошланса детрит (парчаланиш) занжира деб аталади. Шундай қилиб, экомизимларда доимо трофик даражалардаги бир бўғиндан иккинчисига тўхтосиз энергия оқими ўтиб туради.

Ишини бажариш тартиби. Қўйида ўрмон биогеоценози мисолида берилган маълумотлардан фойдаланиб, оддий, яъни З бўғинли ва мураккаброқ, яъни 5—6 бўғинли сарфланиш туридаги озуқа занжирларининг схемасини чизинг. Шунингдек, детрит озуқа занжира турини ўсимлик қолдиқларидан бошлаб 4—5 бўғинга етказинг. Тузилган озуқа занжира I, II, III тартибдаги консументларни аниқланг.

Ўрмонда дараҳтлар, буталар ва ўт ўсимликлар, яъни органик моддага бой бўлган ўсимликларнинг кўплигидан у ерда қушлар ва сут эмизувчилардан тортиб ҳашаротларгача бўлган турли-туман турлар яшайди. Улар ўсимликхўр йиртқич ҳашаротларга, ўргимчаксимонларга ва бўғимоёқли бошқа ҳайвонларга озуқа бўлади. Сут эмизувчилар ўртасида ўтхўр сичқонсимон кемирувчилар, товушқонлар, туёқлилар йиртқич ҳайвонларга ем бўлади ва озуқа занжира бошқа бир шоҳобчани ҳосил қиласди.

Умуртқалиларнинг ҳамма турлари ташки тикинхўрлар (асосан ҳашаротлар, каналар) ва ички тикинхўрлар (чувалчанглар, бактериялар) учун яшаш муҳити ва озуқа манбаи бўлиб хизмат қиласди.

Навбатдаги вазифа чўл жамоасидаги турларнинг қўйида келтирилган рўйхатидан фойдаланиб, барча турлар озуқа занжирлари боғланиб кетган табиий занжир схемасини тузинг. Схема ҳар бир турнинг рўйхатдаги тартиб сони, доира ёки тўғри тўртбурчак ичига олиниб стрелкаларнинг йўналиши ўлжадан йиртқичга, яъни озуқадан уни истеъмол қилувчи томонга йўналтирилсин.

- | | |
|-----------------|---------------------------|
| 1. Тувалоқ | 2. Қалтакесаклар, илонлар |
| 3. Кўрсичқон | 4. Чўл геккони |
| 5. Ҳашарот | 6. Чўл ўсимликлари |
| 7. Лолалар | 8. Кўшоёқлар |
| 9. Бойўғли | 10. Конек |
| 11. Чўл мойқути | 12. Тўрғайлар |

- | | |
|--------------------|----------------------|
| 13. Қуёнлар | 14. Бўри |
| 15. Үкки | 16. Типратикан |
| 17. Ҳашаротлар | 18. Воҳа ўсимликлари |
| 19. Сув | 20. Бўктарги |
| 21. Сайроқи қушча | 22. Мойқутлар |
| 23. Балиқчи қушлар | 24. Фозлар |
| 25. Чўпон бола | 26. Итбалиқлар |

4- топшириқ. Сукцессион қаторлар

Материал ва жиҳозлар. Сукцессияга оид ўқув қўлланмалари, жадвал ва схемалар.

Муайян ҳудуддаги (биотопдаги) биоценозларнинг бири иккинчиси билан алмашиниши *сукцессия* дейилади. Сукцессиялар ташки муҳит омиллари ёки биоценознинг ички қарама-қаршиликлари асосида, айниқса кейинги вақтларда антропоген омиллар таъсирида келиб чиқмоқда.

Жамоаларнинг бошлангич ҳолатдан (дастлабки босқичдан) мувозанатлашган (климакс) босқичгача ўзгаришларини кузатиши жуда узоқ вақтни талаб қиласди. Шунинг учун қуйида тўқай фитоценозида табиий шароитда кузатиладиган сукцессион ўзгаришларни баён этамиз. Ушбу маълумотлардан фойдаланиб, жамоадаги сукцессияларнинг бирламчи ёки иккиламчи эканлигини, жамоаларнинг ўзгаришдаги ташки ва ички омилларининг таъсири қандай эканлигини, ўсимлик жамоаси тупроқнинг хусусиятига қандай таъсир қилишини, шунингдек инсон таъсири қайдаражада ушбу ўзгаришларга таъсир этишини аниқланг. Ниҳоят, климакс босқичга борувчи жамоалар серияларини ёки қаторларини тузиш билан ишни яқунланг.

Тўқайзор дейилганда дарё бўйлари ва унинг ён атрофларида ўсуви чарахт, бута ва ўтлардан ташкил топган ўсимликлар жамоаси тушунилади. Тўқайлар илгари турандигил, чаканда, тол, қисман жийда каби турлардан иборат дарахтзорлар ва чакалакзорлардан иборат эди. Ҳозирги вақтда у ерларда бутасимон толлар, юлғунлар ва наъматаклар ҳам учрайди. Ут ўсимликлардан доминант турлар сифатида лилия, қиёқ, қалами ва эркакқамиш ҳамда бир йиллик эфемер бошоқли ўтлар ўсади. Тўқайларнинг турлар таркиби ўзгариб туради ва бир гуруҳ ўсимликлар иккичи гуруҳ билан алмашади. Дастлаб тўқайлар дарё бўйларида сув сатҳининг пасайиши натижасида тол, юлғун ва турандигил каби турлар ўса бошлиши билан вужудга келади. Эрта баҳорда дарё суви суюқ лойқа масса ҳосил қилиб оққандада шамол ёрдамида учиб келган уруғ ва меваларнинг униши кузатилади. Одатда, биринчи навбатда, сохта қамиш, қамиш, қўға, кендир, илон-чирмовуқ, турандигил, тол ва юлғун кабилар ўса бошлияди. Кейинчалик ўт ўсимликларининг қўшилиб ўсиши натижасида чангальзорлар вужудга келади. Сув ва бошқа юмиллар орқали жийда ва чинғил каби тиканли ўсимликлар жамоага келиб қўшилади. Орадан 20—30 йил ўтгач ўт ўсимликлар йўқолиб ке-

тади. 30—40 йиллардан кейин эса дараҳтлар қурий бошлайди. Тупроқнинг ҳарорат ва сув режими ўзгаради. Ер остики сувлари юқорида тез кўтарилиб, унинг шўрланишини вужудга келтиради. Очик жойларда энди янтоқ, тутавон, ажриқ, эркакқамиш, келин супурги, қорабаргўт, қиёқ ва бошқа янги турлар ўса бошлайди. Дараҳтлар қуриб қолса, юлғун ва чинғил каби ўсимликлар яхши ўсади. Тупроқ шўрланишининг ортиб бориши билан чинғил ва юлғунлар ҳам йўқола бошлайди. Шу вақтга келиб ўт ўсимликларнинг турлари ҳам йўқолиб, яланғоч шўрҳок ерлар пайдо бўлади. Ушбу жараёнлар сув босиши ёки қайтиши ҳамда инсон фаолияти таъсирида ўзгариши мумкин.

5- топшириқ. Пичан ивитмасидаги содда ҳайвонлар сукцессиялари

Материал ва жиҳозлар. Микроскоплар, буюм ва қоплагич ойналар, томизгич, кимёвий стакан, турли муддатларда тайёрланган пичан солинган стаканлар, стаканларни артиш учун юмшоқ мато.

Пичан ивитмасида содда ҳайвонлар сукцессияларини кузатиш жуда қулай. Бунинг учун қуруқ ўтлардан (дуккакли ва ҳар хил ўтлар) сувли стаканга солиниб, у 10—15 дақиқа қайнатилади. Сўнгра суюқлик кимёвий стаканларга солиниб, 2—3 кун суюқлик юзасида юпқа бактерияли парда ҳосил бўлгунча сақлаб кўйилади. Суюқликка содда ҳайвонлар кўпайиши учун тўхтаб қолган қўлмак сувдан ёки аквариумдан 1—2 мл қуйилади. Машғулот учун пичан ивитмаси 2, 3, 5, 7, 14, 30 ва 60 кунлик муддатларда тайёрланади. Намуналар ёруғлик етарли тушадиган жойда, хона ҳароратида сақланади. Стаканнинг турли қисмларида, яъни парда остида, стакан деворларида, марказида ва тубида содда ҳайвонларнинг ҳар хил турлари жойлашади. Шунинг учун суюқлик томчиларидан олинаётганда бунга алоҳида эътибор бериш керак. Шуни таъкидлаб ўтиш лозимки, тажрибада сукцессиянинг барча кўринишлари яхши натижага бермаслиги ҳам мумкин.

Ишни бажариш тартиби. Стакандаги суюқликдан 1—2 томчини буюм ойнасига томизиб, қоплагич ойна билан ёпиб турли муддатлардаги пичан экинини тартиб билан микроскопнинг кичик объективида кузатинг. Турли стаканларда содда ҳайвонларнинг тарқалиш хусусиятларини аниқланг. Микроскопнинг катта объективида кузатишни давом эттиринг ҳамда жадваллар ёрдамида содда ҳайвонлар турларини аниқланг. Уларнинг ҳар бирини ва майда кўп ҳужайраги ҳайвонларнинг мўллигини баҳоланг. Стаканнинг ҳар хил қисмларидан олинган сонларини таққослаб, балл ҳисобида ифодаланг. Бунинг учун қўйидагича иш юритилади: жуда кўп бўлса — 5 балл, кўп бўлса — 4, ўртача бўлса — 3, кам бўлса — 2, жуда камига 1 балл берилади. Олинган натижалар жадвалга қайд этилади (19- жадвал).

Ишни доминантлик қилувчи содда ҳайвонлар турининг алма-

**Пичандаги турли гуруҳларга киравчи содда
ҳайвонларнинг мўллиги**

Гуруҳлар	Турли муддатлардаги намуналар, баллар						
	1	3	5	7	14	30	60

шиниш графигини чизиш ва уни Г. Ф. Гаузе графиги кўра тақ-қослаш билан якунланг.

6- топшириқ. Ўзбекистондаги қўриқхоналар

Материал ва жиҳозлар. Ўзбекистондаги қўриқхоналар харитаси, жадваллар, ўқув қўлланмалари.

Қўриқхоналар тури ва сони камёб бўлиб кетаётган ҳайвонларни муҳофаза қилиш ва қайта тиклашда жуда катта роль ўйнайди. Чунки қўриқхоналарда маълум табиий майдонларда табиат компонентларини, асосан ҳайвонларни табиий ҳолиша сақлаб қолишида ёки инсоннинг таъсири натижасида тури ва сони камайиб кетган ҳамда кетаётган ҳайвонлар (тұвалоқ, сувсар, қундуз, хонгул, буғу, сайғоқ, оқ қўтон, чипор буғу, марал ва бошқалар) кўпайтирилиб, сўнгра бошқа жойларга тарқатилади. Бундан ташқари, қўриқхоналарда ноёб ҳайвонлар селекциясини яхшилаш мақсадида уларнинг яшаш шароитлари ва биологияси ўрганилади, биотехник тадбирлар амалга оширилиб, уларга қўшимча равишда қишики озуқа тайёрланади, ин ва уя қуришлари учун жойлар ажратилади, ов қилиши тақиқланади ва оқибатда ҳайвонлар тез кўпайиб, қайта тикланади. Ўзбекистонда умумий майдони 460 мингга ни ташкил қилган 14 та қўриқхона мавжуд. 1992 йилдаги экологик харитада республикадаги қўриқхоналар сони 10 та кўрсатилган. Шуни таъкидлаш

Ўзбекистон қўриқхоналари

№	Номи	Ташкил қилинган йили	Кайсан вилоят ҳудудида жойлашиши	Қўриқхона майдони (га ҳисобида)	Муҳофаза қилинадиган ва ўрганиладиган асосий ўсимлик ва ҳайвон турлари

лозимки, кейинги йилларда республикадаги мұхофазага олиниши зарур бўлган ҳудудлар майдони ва сони ўзгариб турибди.

Ишни бажариш тартиби. Харитадан фойдаланиб, қўриқхоналарнинг қайси вилоят ҳудудида жойлашганлиги, ўқув қўлланмалар асосида қўриқхоналарнинг номи, ташкил қилинган йили, улардаги мұхофаза қилинадиган ва ўрганиладиган асосий ўсимлик ҳамда ҳайвон турларини аниқланг. Олинган маълумотларни қўйидаги жадвалга қайд этинг (20- жадвал).

7- топшириқ. Агроценоз турларнинг таркиби

Материал ва жиҳозлар. Гербарий папкаси, қоғозлар, рулетка, чизгич, теша ёки пичноқ, бегона ўт ўсимликлар аниқлагичлари.

Қишлоқ хўжалигида экинлар ўстиришда маълум ўсимликлар жамоаси вужудга келади. Улар ёввойи фитоценозлардан фарқлаш учун агрофитоценозлар ёки агроценозлар деб аталади. Агроценозлар оддий ва мураккаб турларга ажратилади. Масалан, гўза ёки беда ўстириш оддий агроценоз деб қаралса, уларни биргаликда экиш ёки бир неча турларини биргаликда экиш мураккаб агроценозни ташкил этади. Ҳар қандай маданий экин орасида бегона ўтлар ҳам учратилади. Шунинг учун ҳам улар маълум ўсимликларнинг сунъий жамоасини ҳосил қиласди.

Одатда агроценозларда маданий ўсимликлар ҳукмрон бўлиб, улар 1- қаватни эгаллайди. Қолган бегона ўтлар турлари ҳар хил қаватлардан жой олади.

Ишни бажариш тартиби. Одатда агрофитоценознинг бегона ўтлар босиш даражаси аниқланади. Бунинг учун кўз билан чамалаб, санаб чиқиш ва тортиш усулларидан фойдаланиш мумкин. Кўз билан чамалаш усулида бегона ўтлар 4 балли тизимда баҳоланади, яъни 1 балл — бегона ўтлар якка ҳолда учраса; 2 балл — унча кўп бўлмаган ҳолда учраса; 3 балл — кўп учраса; 4 балл — бегона ўт маданий ўсимликтан кўп ва уни босиб кетган бўлса берилади.

Агрофитоценозга қисқача тавсифнома бериб, бунда хўжаликнинг номи, жойлашиши, эгаллаган майдони (га ҳисобида), релье-

21- жадвал

Маданий экиннинг бегона ўт босиш даражасини кўз билан чамалаб ҳисоблаш

Сони	Тур	Биологик гурӯҳи	Фенологик фазаси	Баландлиги (см, ҳисобида)	Мўллиги (балл ҳисобида)

фи кабиларга эътибор берилади. Сўнгра кўз билан чамалаш усулда бегона ўтлар турини аниқлаш учун текширилаётган экин майдонида бир неча йўналишда юриб, бегона ўтлар турлари гербарий учун йифилади. Маданий экинни кўз билан чамалаб бегона ўт босиш даражасини баҳолашни 21- жадвалга қайд этнлади.

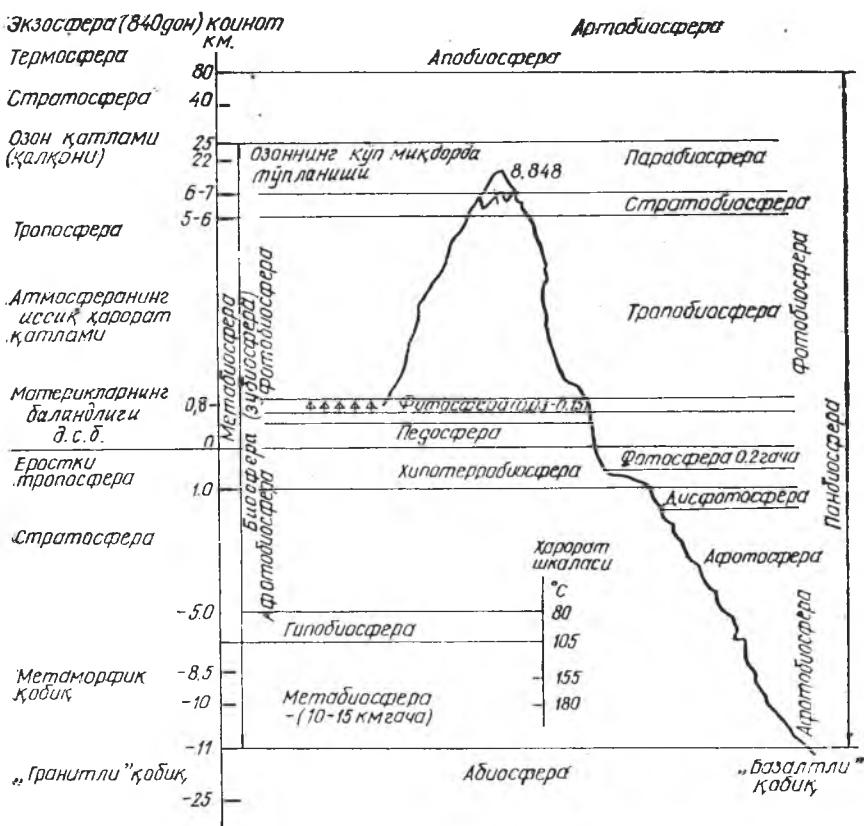
V БУЛИМ. БИОСФЕРА

Ерда ҳаёт пайдо бўлгандан бошлаб узоқ тарихий даврлар давомида у ривожланиб келмоқда. Ернинг тирик организмлар ва биоген чўкинди тоғ жинслари тарқалган қисмини рус олими академик В. И. Вернадский *биосфера* (юонча «биос»— ҳаёт, «сфера» — шар) деб номлаган. Биосфера сайёрамиздаги «ҳаёт қобиғи» ҳисобланиб, тирик организмларнинг ўзаро чамбарчас алоқа, муносабатларидан иборат мураккаб экосистемалар мажмунини ташкил этади. В. И. Вернадский тушунчасига кўра, биосферага ҳозирги вақтда фақатгина ернинг қобиғида тарқалган тирик организмлар кириб қолмай, балки унинг таркибиغا қадими даврларда организмлар иштирокида ҳосил бўлган литосфера-нинг қисми ҳам киради. Шунинг учун ҳам биосферанинг *необиосфера* ва *палеобиосфера* каби таркибий қисмлари ажратилади.

Биосфера атмосферанинг қуий қисми (аэробиосфера), гидросфера (гидробиосфера), қуруқлик юзаси (террабиосфера) ва литосфера (литобиосфера) нинг юқори қатламларини ўз ичига олган ҳозирги даврда яшаётган ва фаоллик кўрсатаётган тирик организмлар тарқалган қобиқдир. Биосфера Ернинг фаол қобиғи бўлиб, ундаги тирик организмлар фаолияти асосий геокимёвий омил сифатида ҳамда муҳит ҳосил қиувчи омил сифатида хизмат қилади. Биосфера таркибига тирик организмлар ва уларнинг яшаш жойлари киради. Бунда организмлар ўртасида мураккаб ўзаро алоқа боғланишлар мавжуд бўлиб, бир бутун органик ҳаракатдаги тизимни ташкил этади.

Биосфера мураккаб ҳаракатдаги тизим экан, унда моддалар алмашинуви натижасида энергияни қабул қилиш, тўплаш ва ўтказилиши каби жараёнлар боради. Биосфера функционал нуқтаи назардан бир неча қатламлардан ташкил топган. Булар ҳақиқий биосфера (эубиосфера), тирик организмлар тасодифий учрайдиган пара- ва метабиосфера, тирик организмлар деярли учрамайдиган апо- ва абиосфераларни ажратиш мумкин. Эубиосферанинг умумий қалинлиги охирги маълумотларга кўра 12—17 км ни ташкил этади. Литосферанинг 5—6 км гача, дунё океанларининг тубигача ва Ер юзасидан 6—7 км гача бўлган жойлар ҳисобга олинади (17- расм).

Биосфера Ер шаридаги энг йирик экотизим деб қаралиб, у қуий даражалардаги кенжা тизимларга бўлиниб кетади. Булар қуруқлик ва сув ҳавзалари, океанлар, литосферанинг юқори қатлами, атмосферанинг қуий қатламлари кабилар бўлса, бундан ташқари қуруқликда эволюцион-тарихий тизимлар сифатида



17- расм. Биосферанинг умумий түзилмаси.

биогеографик областлар, табиий пояслар, биомлар, ландшафт зоналар, айрим ландшафтлар ва ҳоказоларга ажратиб юборилади.

Биосфера катта доиралдаги биотик моддалар айланиши характерлидир. Биосферанинг умумий вазни $3 \cdot 10^{24}$ г, шунда тирик модда $1.8-2.5 \cdot 10^{18}$ г (қуруқ вазни) га тенг бўлади.

Биосфера тушунчаси фанга австралиялик зоолог Э. Зюсс томонидан 1875 йилда киритилган. Биосфера ҳақидағы таълимот эса акад. В. И. Вернадский томонидан яратилган. Сайёрамиздаги барча тирик организмлар йигиндисини В. И. Вернадский тирик модда деб атади. Тирик модданинг энг муҳим хусусиятлари унинг умумий вазни, кимёвий таркиби ва энергияси ҳисобланади. Биосферанинг иккинчи таркибий қисми ўлик модда ҳисобланаб, В. И. Вернадский бўйича унинг ҳосил бўлишида тирик организмлар қатишадиган биосферадаги моддалар йигиндиси киради. Биосфера оралиқ моддалар ҳам ажратилиб, улар ўлик ва тирик моддаларнинг биргаликдаги фаолиятидан ҳосил бўлади.

Тирик организмлар оралиқ моддалар ҳосил бўлишида етакчи ўринни эгаллади. *Оралиқ моддалар* — Ёрдаги тирик модданинг фаолияти билан боғлиқ бўлган тупроқ, емирилган тоб жинслари ва барча табиий сувлардир. Булардан ташқари, *биоген моддалар* ҳам ажратилади. Улар тирик организмларнинг ҳаёти давомида ҳосил бўлади ва ўзгаришларга учрайди. Улар ниҳоятда катта потенциал энергияга эга бўлган тошкўмир, битум, нефт, оҳактош ва бошқалар. Шундай қилиб, биосфера тирик модда таъсиридаги Ернинг қобиги ҳисобланади. Ҳозирги вақтда биосферани сайёрамиздаги энг йирик экотизим деб қаралиб, унда катта доирада моддалар айланиши амалга ошади (22, 23- жадваллар).

22- жадвал

Биосферанинг тирик моддаси

Объект	Биомасса, кг			
	Хўл		Куруқ	
	Куруқлик	Океан	Куруқлик	Океан
I. Продуцентлар: Ер юзидағи ўсимликлар массаси	$6,5 \cdot 10^{15}$	—	$2,6 \cdot 10^{15}$	—
Фитопланктон	—	$0,9 \cdot 10^{12}$	—	$0,18 \cdot 10^{12}$
II. Консументлар: Ер юзидағи ҳайвонлар массаси	$6 \cdot 10^{12}$	—	$2 \cdot 10^{12}$	—
Зоопланктон	—	$21,2 \cdot 10^{12}$	—	$4,2 \cdot 10^{12}$
Зообентос	—	$6,6 \cdot 10^{12}$	—	$2,4 \cdot 10^{12}$
Нектон	—	$1,0 \cdot 10^{12}$	—	$0,23 \cdot 10^{12}$
Тирик модданинг умумий оғирлигиги	$6,5 \cdot 10^{15}$	$29,9 \cdot 10^{12}$	$2,6 \cdot 10^{15}$	$7,05 \cdot 10^{12}$

23- жадвал

Биосферадаги тирик модданинг функциялари

Функциялари	Жараёнлар
Энергетик	Фотосинтез, энергияга бой бўлган моддаларнинг парчаланиши, озуқа занжирлари орқали энергияни ўтказиши
Тўпловчи (ғамловчи)	Организмнинг тана тузилиши учун зарур моддаларнинг ҳаёт фаолияти иттиҳасида тўпланиши
Парчаловчи (деструктив)	Органик моддаларнинг парчаланиши
Мухит ҳосил қилувчи	Ташқи мухитнинг физик-кимёвий хусусиятларини ўзгартирishi
Транспорт	Моддаларнинг Ернинг тортиш кучига қарши горизонтал йўналишида ташиши ёки ўтказиши

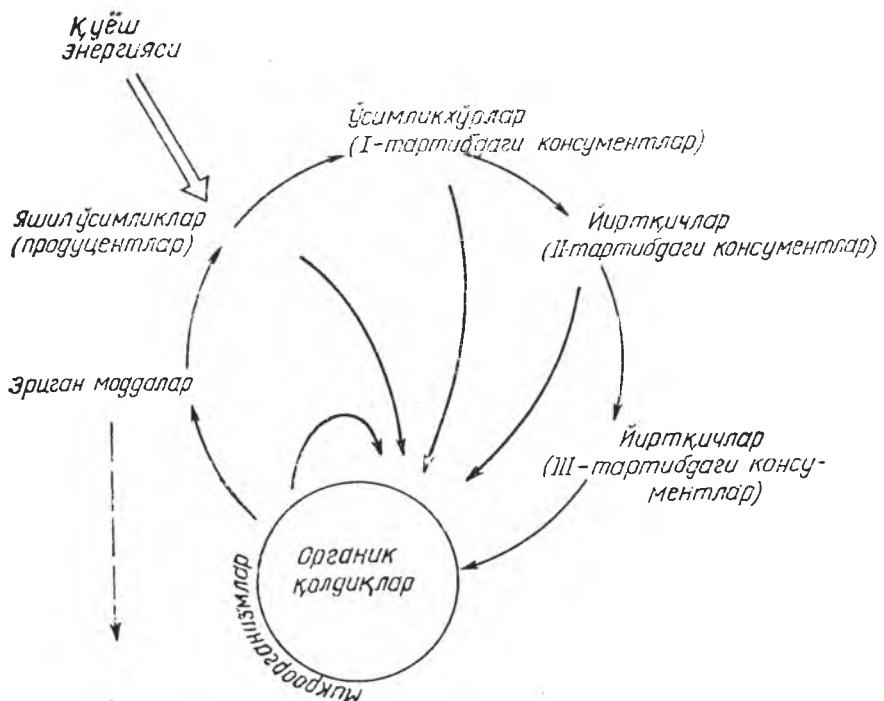
Маълумки, табиатда моддаларнинг айланиши учун уч гуруҳдаги организмлар қатнашиши шарт. Продуентларсиз ҳаётни тасаввур қилиб бўлмайди. Улар бирламчи маҳсулдорликни келтириб чиқаради. Консументларнинг турли даражадаги тартиблари бирламчи ва иккиласми маҳсулотни истеъмол қилган ҳолда органик моддаларни бир ҳолатдан иккинчи ҳолатга ўтказади. Улар ўз билан Ерда ҳаётнинг хилма-хиллигини келтириб чиқаради. Бу ўз навбатида турларнинг эволюциясига олиб келади. Редуентлар эса органик моддаларни минерал моддаларга парчалаб, сайёрада ўлик қолдиқлардан иборат бўлган катта «мозор»нинг келиб чиқишига имкон бермайди.

Ерда борадиган ҳар қандай жараёнларнинг манбаи ва бошланиши Қуёш нури энергияси ҳисобланади. Ёруғлик таъсирида борадиган яшил ўсимликлардаги фотосинтез жараёни натижасида органик модда тўпланади. Фотосинтезнинг фойдали иш коэффициенти ниҳоятда паст. Ер юзига тушадиган Қуёш нурининг атиги 1% дан фойдаланилади. Фойдали қазијамаларда (тошкўмир, нефт, торф ва бошқалар) Қуёш энергияси консерваланган ҳолда узоқ вақтлар сақланиб келмоқда. Баъзи бир организмлар органик модда ҳосил қилиши учун моддаларнинг оксидланиши натижасида ажралиб чиқадиган энергиядан фойдаланилади. Бу жараён *хемосинтез* деб аталади.

Энергиянинг айланиши моддаларнинг айланиши билан чамбарчас боғлиқ. Моддалар кичик доирада (биологик) ва катта (геологик) доирада айланишларига ажратилади. Биологик доирада айланиш организмлар ўртасида, қуруқликда тупроқ билан организм ўртасида, гидросферада эса организм билан сув ўртасида содир бўлади. Моддаларнинг катта доирада айланиши қуруқлик билан Дунё океанлари ўртасида борадиган жараёндир.

Кичик доирада модда айланиши қуруқликдаги ўсимликлар газсимон моддалар ва сувда эриган минерал тузларнинг ютилишидан иборат. Бунда, биринчи навбатда, карбонат ангиридан органик моддаларнинг ҳосил бўлиши тушунилади. Нафас олиш натижасида эса карбонат ангиридинг бир қисми тропосферага қайтариб чиқарилади. Органик моддаларнинг кўпчилик қисми ҳар хил даражадаги консументлар ва редуентлар танасидан ўтиб, қайта ишланиб парчаланади ва минераллашади. Улар қайта тупроқ, сув ёки ҳавога қўшилади. Гидросферанинг ўзида ҳам моддаларнинг кичик доирада айланиши кузатилади. Бунда сувда эриган тузлар ва газлар қатнашади. Сув муҳитидаги моддаларнинг айланишида автотроф ҳисобланган сув ўтлари муҳим роль ўйнайди. Океандаги биологик моддалар айланишида ўсимлик ва ҳайвонлар қолдиқлари (парчаланган ва минераллашган қисми) сувда эриган ҳолда захира моддалар сифатида қатнашади, уларнинг бир қисми океан тубида ётқизилар ҳосил қиласиди.

Ер шарининг ҳар қандай нуқталарида кичик доирада моддалар айланиши бири иккинчиси билан алмашиниб туради. Ки-



18- расм. Биосферада моддаларнинг айланиши.

Стрелкалар -- моддалар айланиш фазалари; узуқ чизик -- айланишдан чиқып кетаётгак модда.

Чик доирадаги айланишлар бир-бирлари билан чамбарчас боғлиқ ва катта доиранинг таъсирида бўлади. Катта доирадаги моддаларнинг айланиши қуруқликдан моддаларнинг дарё ва ҳаво оқимлари билан океанга келиб тушишидан иборат бўлиб, денгиз ётқизиқларининг қуруқликка қайта чиқиши эса океан тубининг кўтарилиши ва унинг натижасида қуруқлик айрим жойларининг чўкиши билан содир бўлади. Ерда моддалар айланиши айрим кимёвий моддаларнинг айланишидан ташкил топади (18-расм).

СУВНИНГ ТАБИАТДА АЙЛANIШИ

Сув биосферанинг барча таркибий қисмларида учрайди. У сув ҳавзаларидан ташқари тупроқда, ҳавода ва барча тирик организмларнинг 80—90% биомассасини ташкил этади. Сувнинг табиятда айланиши қўйидагича боради. Сув Ер юзасига атмосфера ёғинлари тарзида тушиб, атмосферага асосан үсімликнинг сув буғлатиши ва денгизлар юзасининг буғланиши ҳисобига бугъолатда қайтади. Унинг бир қисми яна бевосита ёки билвосита ўйлар билан үсімлик ва ҳайвонлар таъсирида буғланади, қол-

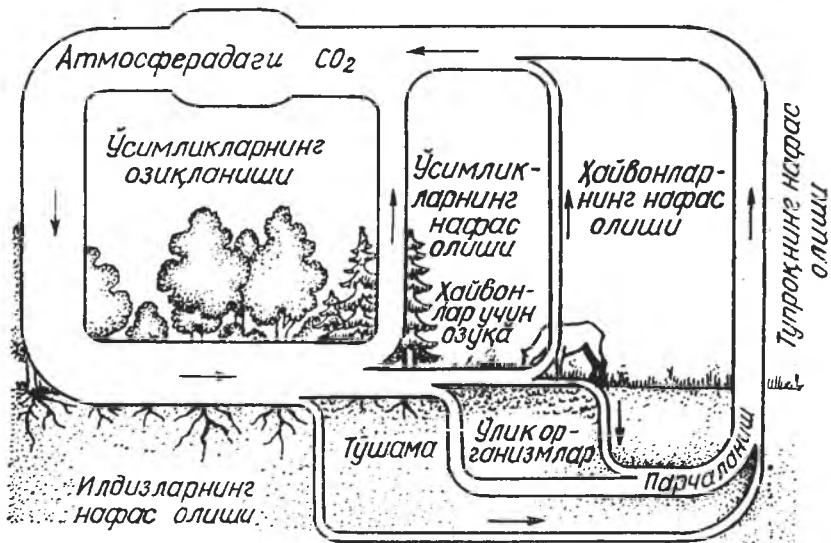
ган бир қисми ер ости сувларига құшилиб кетади. Нихоят яна бир қисми дарё оқими билан бирга денгизларга қуилади ва у ердан бүгланиб кетади.

Табиий сув захиралариnihоятда чекланған. Шунинг учун ундан оқилона фойдаланиш ва қандай қилиб күпайтириш ҳақида үйлаш зарур. Булар ҳақида мутахассислар катта иш олиб бормоқдалар. Яңги технологияни құллаш билан саноат ва қышлоқ хұжалигининг сувга бұлған талаби қондирилмоқда, шұр сувларни чучук сувларға айлантириш услугубандар такомиллаштирилмоқда, шунингдек оқова сувларни тозаловчи қурилмалар яратылмоқда, келажакда тозаланған сувдан қайта фойдаланиш имкониятлари изланмоқда.

УГЛЕРОД ЭЛЕМЕНТИНИНГ ТАБИАТДА АЙЛАНИШИ

Биосферанинг эң мұхим жараёнлари углерод элементининг айланиши билан бөліккіздір. Биосфера дағы мұраккаб бирикмалар таркибидаги углерод етакчи роль йұнаб, унинг бирикмалари доимо синтезланиб, үзгариб, парчаланиб туради.

Органик моддаларнинг аиноганик моддалардан синтезланиши ва унда қатнашадынан организмлар **фитоавтотрофлар** деб аталади. Органик моддаларнинг тұпланишида қисман улардаги кимёвий реакциялар вәқтида ажралған энергиядан фойдаланувчи хемотрофлар ҳам қисобға олинади. Тирик организмлар тұқымаларыда борадынан оксидланиш жараёны натижасыда карбонат ангидрид ажралып чиқади ва бу ҳодиса **нафас олиш** деб атала-



19- расм. Биосфера да углероднинг айланиши:

1 — хайвонлар учун озуқа; 2 — үлкі органиzmлар; 3 — үсымлик ва ҳайвонларнинг нафас олиши; 4 — парчаланиси.

ди. Үсимлик ва ҳайвон қолдиқларидаги органик моддаларнинг парчаланиши ҳам карбонат ангидриднинг манбаи ҳисобланади. Ҳар хил тартиблардаги консументларнинг фаолияти туфайли озуқа таркибиغا кирган органик моддалар қайта ўзгаришида ва пировардида нафас олиш жараёнида карбонат ангидрид ҳолида ажралиб чиқади. Органик моддаларнинг парчаланиши натижасида ҳайвон экскрементлари ва сийдигида ҳам карбонат ангидрид ажралиб чиқади.

Углерод элементи океанларда ўзига хос тарзда айланади. Фитопланктонлар томонидан тўпланган органик моддалар океандаги зоопланктонлар, зообентослар ва нектонлар томонидан ўзлаштирилади. Уларнинг нафас олиши ва қолдиқларининг парчаланиши натижасида карбонат ангидрид ажралиб чиқади ва сувда эриб кетади. Углероднинг бир қисми чўкинди жинслар таркибига кириб, айланишдан чиқиб кетади. Океан билан атмосфера ўртасида шамол ва ҳавонинг ҳаракати туфайли карбонат ангидриднинг алмашиниши кузатилади. Инсон фаолияти углероднинг биосферада айланишида катта роль ўйнайди. Ҳар йили одамлар томонидан нафас чиқарилганда $1,08 \cdot 10^9$ т карбонат ангидрид ажралиб чиқади. Саноат корхоналарида эса йилига $1,254 \cdot 10^9$ т карбонат ангидрид ажралиб чиқади. Инсон ҳар йили қазилма ҳолдаги углероднинг $5,6 \cdot 10^9$ т сидан ҳар хил мақсадларда фойдаланади (19-расм).

АЗОТ ЭЛЕМЕНТИНИНГ ТАБИАТДА АЙЛANIШI

Азот элементининг табиатда айланиши анча мураккабdir. Атмосферадаги эркин ҳолдаги азотнинг миқдори 70% дан ортиқ бўлса ҳам ундан фойдаланиш учун бирикма ҳолга ўтказиш керак. Бирикма ҳолга ўтишнинг турли йўллари мавжуд бўлиб, улардан табиатда кузатиладиган момақалдироқ вақтида чақмоқ чақиши ва ионланиш жараёnlари, метеоритларнинг куйиб кетиши кабиларни кўрсатиш мумкин. Аммо эркин азотни бирикма ҳолга ўтказиша тирик организмларнинг роли каттадир. Бактериялар фаолияти натижасида 1 га майдонда 2—3 кг дан 5—6 кг гача азот бирикма ҳолга ўтказилади. Дуккакли ўсимликларнинг илдизида яшовчи тугунак бактериялар эса йилига 350 кг/га азот бирикмасини тўплайди. Азотни бирикма ҳолга ўтказиш учун маълум энергия талаб этилади. Тупроқ солинган аммонийли ўғитлар нитрификацияловчи бактериялар томонидан нитрит ва нитратларгача оксидланади ҳамда денитрификацияловчи бактериялар томонидан эса улар газ ҳолидаги азот ва ёки азот оксиди тарзида қайтарилади. Аммоний ионларининг нитрит ва нитратларгача оксидланishi энергия ажралиши билан боради. Денитрификацияловчи бактериялар нитрит ва нитратлардан нафас олиш учун кислород манбаи сифатида фойдаланади. Аммоний бирикмалари, нитрит ва нитратлар эритмалар тарзида организм томонидан ўзлаштирилади. Кейинчалик улардан органик моддалар, биринчи навбатда, аминокислоталар ва сўнгра мураккаб оқсиllар синтезланади. Ҳосил бўлган оқсиllар ўсимликни ис-

теъмол қиласиган консументларда қайта ишланади. Модда алманишининг маҳсулотлари, ўсимлик ва ҳайвонларнинг қолдиқлари сифатида тупроққа ўтган органик моддалар минерал моддаларга парчаланади. Бунда аммонификацияловчи бактериялар гурухи органик моддалардаги азотни аммоний тузларига айлантиради. Азот бирикмаларининг бир қисми дарёларга бориб тушади ва ундан денгизларга қўйилади. Океан ва денгизларда азот аммоний тузлари шаклида учрайди.

Азотнинг табиатда айланишига инсон жуда катта таъсир кўрсатади. Табиатдаги азот саноат миқёсида фиксация қилинади. Бунинг устига дуккакдошлар оиласининг вакиллари томонидан ҳам унинг бирикма ҳолга ўтиши ҳисобига юқоридаги кўрсаткич бир оз оптиқроқ бўлади. Океанларга ҳар йили 10 млн. т азот нитратлар шаклида ва 20 млн. т эса органик моддалар билан оқиб келади. Табиатда азотнинг айланишини мувозанатда сақлаб туриш учун сунъий равишда денитрификация жараёнини тезлаштириш керак. Қишлоқ хўжалиги ўсимликларининг ҳосилдорлигини, ҳайвонларнинг маҳсулдорлигини оширишга қаратилган инсоннинг фаолияти сунъий равишда атмосферага эркин азотни қайтариш масаласига йўналтирилган бўлиши керак.

Биосферада сувнинг айланиши энг муҳим механизмлардан бири ҳисобланади. Қуёш энергияси ҳам ҳаво массасининг бир жойдан иккинчи жойга кўчиб юриши вақтида сайёрани турли даражада қиздиради. Атмосферада муҳим даврий жараёнлар вужудга келиб, улар мавсумий маром характеристига эга. Ер юзидағи барча жараёнлар бир-бирлари билан чамбарчас боғланиб кетган бўлиб, кенг доирадаги моддалар айланишини вужудга келтиради.

Биологик доирада моддаларнинг айланиши ҳажм ва тезлик каби кўрсаткичлар билан тавсифланади. Биологик доирадаги айланишнинг ҳажми экотизимдаги тирик моддалар таркибида учраётган кимёвий элементларнинг миқдорини ифодалайди. Унинг тезлиги эса тирик модданинг вақт бирлигига ҳосил бўлаётган ва парчаланаётган миқдорларидир. Ҳар қандай ландшафтлар учун биологик доирадаги айланиш тезлигини биомассанинг йиллик мутлақ ва нисбий ўсишлари ҳамда ўсимликларнинг мутлақ қолдиқларини ҳисобга олиш усули билан аниқлаш мумкин. Қуруқлика биологик доирада айланиш тезлиги бир неча йил ва ўн йилларга teng бўлса, сувдаги экотизимлар учун бир неча кун ва ҳафталарга teng.

НООСФЕРА*

Инсоният жамияти ўзининг барча хусусиятлари билан бирга Ер юзидағи ҳаёт ривожланиши (биогенез)нинг навбатдаги босқичидир. У энг кучли табиий омил сифатида нафақат сайёрамиз, балки космик фазони ҳам ўзgartириб юбормоқда. Келажакда инсон ва биосферанинг ривожланиши қандай кетади, деган савол

* Ноосфера — ақл-идрок таъсиридаги макон (ред.)

туғилади. Қандай қилиб биосфераны парчаланиб кетишининг олдени олиш мүмкін?

Шуны таъкидлаш лозимки, жамиятнинг ривожланиш жараёнини тұхтатиб бұлмайды. Аммо инсоннинг биосферага таъсирини бошқариш орқали уларнинг ҳар иккисини ҳам ривожланишига зиён етказмаслик мүмкін. Биогенез босқичидан бошлаб ҳозирги даврдаги ҳаёт эволюцияси ақл ёки тафаккурнинг ривожланиш босқичи, яғни неогенез деб қаралади. Қейинги йилларда биосферанинг аста-секин ноосфераға айланиши кузатылмоқда. Ноосферанинг луғавий маңында «фикрловчи қобиқ» демакдир. В. И. Вернадский фикрича ноосфера биосферанинг қонуний ривожланиши натижасыда келиб чиқадиган босқич бўлиб, инсон билан табиат ўртасидаги ўзаро онгли алоқа муносабатларини ўз ичига олади.

БИОСФЕРА ВА ИНСОН ФАОЛИЯТИ

Инсон дастлаб биосферанинг тузилмасыга деярли таъсир этмай, ибтидои ҳаёт кечирган. Овчилик қуроллари ва оловдан фойдаланиш кабиларнинг кашф этилиши билан инсоннинг атроф-муҳитга бўлган таъсири бироз кенгайди. Ёввойи ҳайвонларни қўлга ўргатиш, ўсимликларни маданийлаштириш кабилар озиқ-овқат маҳсулотларининг кўпайишига ва аҳоли сонининг ортишига сабаб бўлиб, бу эса ўз навбатида инсоннинг биосферага бўлган таъсирини кучайтирди.

Деҳқончилик ривожланиши давомида ўрмонлар кесилиб, унумдор ерларга айлантирилди, чорвачиликнинг ривожланиши ўсимликлар қопламишининг камайишига, пайхон қилинишига сабаб бўлди. Натижада миллион йиллар давомида шаклланган барқарор ҳамжамоалар сунъий беқарор экотизимга айланди. Инсоннинг биосферага таъсирини шартли равишда қуйидаги йўналишларга ажратиш мүмкін:

1. Ўрмонларни кесиш ва янги ерларни ўзлаштириш биринчи навбатда сув режимига салбий таъсир кўрсатади. Натижада дарёлар саёzlаниб қолиши, ботқоқланиш, ўт босиши, балиқлар сонининг камайиши кузатилади. Ер остики сувлар заҳираси камаяди, қор ва ёмғир сувлари тупроққа сингимай унинг юза қисмини ювиб кетади. Сув эрозияси шамол эрозияси билан қўшилиб тупроққа янада кучли таъсир этади.

2. Инсоннинг биосферага таъсирида муҳим роль ўйнайдиган омиллардан яна бири суғоришdir. Инсон қадим замонлардан бери суғориладиган деҳқончилик билан шуғулланиб келади. Суғоришилари унумсиз ерларни унумдор ерларга айланишига имкон бериши билан бирга гидрологик шароитни ҳам ўзгартириб юборади. Чунончи, бунда ер остики сувлар сатхининг кўтарилиши, тупроқнинг шўрланиши, баъзи жбайларнинг ботқоқланиши ва сув босиши мүмкін. Бундан ташқари, суғориладиган ерларнинг кенгайиши, дарёлар сув режимининг ўзгаришига, баъзан дарёларнинг қуриб қолишига олиб келади.

3. Инсоннинг биосферага таъсиридан яна бири кимёвий ўғитлардан фойдаланиш ҳисобланади. Суғориладиган деҳқончиликда кимёвий ўғитлардан фойдаланиш ҳосилдорликни бир неча марта ортиради. Шу билан бирга ўғитлардан фойдаланиш ичимлик сувлари сифатининг ёмонлашишига, автрофикация жараёнининг сусайишига, нитрат ва нитратларнинг сувда тўпланиши натижасида хавфли канцероген модда — нитрозаминалар ҳосил бўлишига сабабчи бўлмоқда, булар одам саломатлигига салбий таъсир этади Иккинчи томондан, чучук сувларда нитрат ва фосфатлар миқдорининг ортиши фито- ва зоопланктонлар ҳаёт фаолиятига таъсир этади. Одатда фосфатларнинг етишмаслиги чучук сув ўсимликлари ва ҳайвонлари кўпайишини чеклайди. Сув ҳавзаларида фосфорли ўғитларнинг бўлиши азот ва калий миқдорини чеклайди, шу билан бирга фитопланктонларнинг кўпайиб кетишига сабабчи бўлади. Табиий тизимларнинг таркибий қисмларидан бири ҳисобланган қўк-яшил сувўтларининг ҳаводаги азотни ўзлаштириш хусусияти бўлгани учун тез кўпайиб сувда эриган кислородни ўзлаштириб қўяди. Сув юзасида «гулаш» ҳодисаси кузатилиб балиқларни ялпи қирилишига, шунингдек, аста-секин кўлнинг ботқоқликка айланишига олиб келади. Ушбу жараёнга фақат фосфорли ўғитлардан фойдаланиш эмас, балки таркибида фосфор бўлган синтетик юувучи воситалар ҳам таъсир этади.

4. Ниҳоят инсоннинг биосферага кўрсатадиган кучли таъсириларидан бири ўсимликлар касалликлари, зааркунанда ҳашаротлар ва бегона ўтларга қарши курашда фойдаланиладиган кимёвий кураш воситаларидир.

Шубҳасиз, қишлоқ ҳўжалигида инсектицилар, дефолянтлар, гербицидлар ва бошқалардан фойдаланиш натижасида озиқ-овқат маҳсулотлари ишлаб чиқариш ортади. Аммо ДДТ (дихлордифенилтрихлорэтан) ва бошқа инсектицилар, гербицидлар, хлор ва фосфорорганик бирикмалар кўпчилик ҳайвонлар ва ҳатто инсон учун хавфлидир. ДДТ заҳарли барқарор ва таъсирчан модда ҳисобланиб, у биогеоценозларда узоқ вақт сақланиб қолади ҳамда тўпланади. Уни турли ҳайвонларнинг жигарида ва бошқа органларида тўпланганлиги аниқланган.

Инсоният бугунги кунда қишлоқ ҳўжалиги соҳасида заҳарли ва заарлӣ кимёвий моддалардан фойдаланишдан (улар қанчалик биосферага ва тирик организмларга, жумладан, одамнинг соғлиғига заарли бўлишига қарамасдан) ҳали воз кечада олмайди. Келажакда ўсимликларни ҳимоя қилишда биологик назорат ва методларни қўллаш яхши самара бериши кутилмоқда.

Зааркундаларга қарши биологик методлардан фойдаланиш эндиғина амалда қўлланила бошланди.

Шундай қилиб, инсоннинг тўрт йўналишдаги биосферанинг тузилмасига таъсири умумий қонуният ҳисобланади.

Хозирги вақтда экин майдонлари 1,2 млрд. га эканлигини ҳисобга олсак, шундан чўллар, қутб атрофи ва тоғларнинг юқори қисмларини чиқариб ташласак, янги экин майдонлари

заҳираси катта эмас. Ҳатто генетика ва селекция ютуқларига таянган ҳолда сермаҳсул янги ўсимлик навлари ва қишлоқ хўжалик ҳайвонлари зотларини яратишни эътиборга олганда ҳам инсон биосферага бўлган муносабатини ўзгартирмаса сайёрамизда ортиб бораётган аҳолини озуқа маҳсулотларига бўлган эҳтиёжини яқин ўн йилларда қондириб бўлмайди.

Биз юқорида фақат инсоннинг озуқа билан таъминлаш билан боғлиқ равишда биосферага кўрсатаётган таъсири ҳақида тўхтадлик. Аммо биосферадан инсон тобора эҳтиёж кўлами ортиб бораётган сари «иккинчи табиат», яъни инсониятнинг сунъий яшаш муҳити яратилмоқда. Инсоннинг энергетик материаллардан фойдаланиши оқибатида биосферага таъсири, биосфера, атмосфера, гидросфералар углероднинг асосий манбаи сифатида унинг динамик мувозанати бузилганлигини кўриш мумкин. Уларнинг энг муҳимлари углерод оксидлари, олтингугурт, углеводородлар, нефт ва азот оксидлари. Атом энергияси ва саноатининг ривожланиши билан бирга радиоактив чиқиндиларнинг тўпланиши жиддий муаммолардан бири бўлиб қолди. Радиоактив моддалар ҳавони, ичимлик сувларни, тупроқни заарлаши билан бирга табиий радиоактив фон таъсирини ҳам ошириб юборади.

Инсон ўз эҳтиёжларини қондириш учун кенг кўламда ишлаб чиқараётган пластмассалар, синтетик толалар, бетонлар, резиналар ва бошқалардан тайёрланган хилма-хил ва кўп сондаги маҳсулотлар биотик моддалар айланишига бутунлай қўшилмайди. Булар ҳам ўз навбатида тупроқни сув, дарё ва денгизлар тубини қаттиқ чиқиндилар билан ифлосланишига олиб келмоқда.

Ниҳоят йирик шаҳарларнинг пайдо бўлиши, урбанизация жараёнини кучайиши, турар жойлар қурилишлари, саноат корхоналарининг катта майдонларни эгаллаши табиий биогеоценозларнинг қисқаришига сабабчи бўлмоқда.

Агар инсоннинг биосфера фаолиятига таъсирини умумлаштирасак, у биосфера ресурсларидан максимал фойдаланиш учун ҳаракат қилмоқда. Шуни унутмаслик керакки, табиат қонунларини оёқости қилиб бўлмайди. Инсон ўзини табиатдан ташқарида қарашга ҳаққи ҳам йўқ.

Ҳадисда таъкидланганидек, «Енглар, ичинглар, кийинглар, садақа қилинглар, аммо исроф қилманглар, мағрурланманглар».

ИНСОН ЭКОЛОГИЯСИ

Инсон экологияси — одамларни ташқи муҳит билан ўзаро муносабат қонуниятлари, аҳоли сонининг ортиб бориши, соғлиқни сақлаш ва яхшилаш, инсоннинг физик ва психик имкониятларини кенгайтириш каби масалалар билан шуғулланади.

Инсон экологиясининг муҳим вазифаси аҳоли соғлиғини

сақлаш ва яхшилашнинг табиий қонуниятларини ўрганишдан иборат.

Инсон экологияси олдида учта вазифа туради: 1. ИТП билан биргаликда табиий муҳитни бир бутун ҳолда сақлаб қолиш; 2. Аҳоли саломатлиги; 3. Кишиларнинг узоқ яшаси ва фаол ҳаётини таъминлаш. Илмий техник инқилюб инсон билан биосфера ўртасидаги ўзаро муносабат масаласини ниҳоятда дозларб мұаммога айлантириди.

Биосферанинг таркибий қисми ҳисобланган ҳар бир тирик организм морфологик, физиологик ва хулқий томонлари билан ташқи муҳит билан ҳайратда қоларли даражада уйғунлашган. Ўшбу уйғунлик организмни яшаш муҳитига мослашиши натижасидир. Мослашиш қандай намоён бўлади? Мослашиш организмнинг ташқи муҳитда яшаб қолиши ёки нобуд бўлиши жараёнларини мұаммо қилиб қўяди. Бошқача қилиб айтганда, ташқи дунё тирик организм олдига маълум мұаммоларни қўяди. Тирик организм нормал яшаси, яъни ўсиши ва ривожланиши учун, соғлом авлод қолдириши учун ушбу мұаммоларни ҳал этиш керак бўлади. Мослашиш жараёни чексиз ва тўхтовсизdir. Аммо тирик организм табиий функциялари ва органларини такомиллаштириш имкониятлари чекланган эканлигини ҳисобга олиш зарур. Ўсиш, вазн, тананинг умумий юзаси, шунингдек, ҳаёт фаолияти жадаллиги каби антропологик кўрсаткичлар, нафақат биологик қонуниятлар асосида чекланиб қолмай, балки гравитацион, энергетик, термик ва бошқа иқлим географик, геофизик омиллар билан ҳам чекланади. Кузатишлар шуни кўрсатадики, иссиқ қонли ҳайвонлар танасининг ўлчами иқлим билан боғлиқ бўлиши мумкин. (Брегман қоидаси) Антропологларнинг фикрича, одам эволюцияси тўхтаган, генотипик нуқтаи назардан ўзгармайди, аммо табиий ва ижтимоий омиллар уларнинг морфофункционал ўзгаришларига олиб келиши мумкин.

Инсон ривожланишига биологик ва ижтимоий омиллар таъсир этади. Унинг саломатлигини маълум табиий, иқлим ва ишлаб чиқариш шароитларисиз тасаввур қилиб бўлмайди.

Инсон экологиясини умумлаштиrsак у табиат билан ижтимоий муҳит орасидаги алоқа боғланишларни ҳал этишдан иборат. Ўшбу боғланишлар аҳолининг саломатлиги даражаси ва ижтимоий меҳнат потенциалини белгилаб беради.

Ҳозирги вақтда инсонни ўраб олган ташқи муҳитни муҳофаза қилишнинг янги усуслари ишлаб чиқилмоқда. Буларнинг барчаси аҳоли саломатлигини мустаҳкамлашга қаратилган. Соғлиқ бу бойлиkdir. Шунинг учун ҳам бир шахс жамият яратган қулайликлардан фойдаланиши, соғлигини сақлаши ва тўлақонлик меҳнатга лаёқатли киши сифатида жа-вобгарликни ҳис этиши керак,

Соф ҳолдаги табиий ёки ижтимоий мұаммолар йўқ, улар бир-бири билан чамбарчас боғланиб кетган. Инсон ва жамият тизимида маълумот ва маданият, аҳолининг ўсиши, ривож-

ланиши ва мослашишлари унинг келажаги ҳақидаги муаммолардир.

Одам Ер юзидағи барча нарсага ақл-заковат, мақсад билан бўйсунадиган жонзотдир. Хўжалик ва ишлаб чиқариш фаолияти туфайли унинг яшаш чегаралари кенгайиб бормоқда. У янги хом ашё, энергетик ресурсларни қидириш борасида дengiz ва океанларни, Шимол ва Антарктидаларни, баланд тоғ чўққилари, сувсиз чўлларни, стратосфера ва космик фазони забт этаяпти. Шу билан бирга янги табиий ва ишлаб чиқариш жараённида, у ташқи муҳитнинг ноқулай таъсиirlарига дуч келмоқда.

Одам популяциясининг саломатлик ҳолати фақат тиббий биологик нуқтаи назардан эмас, балки иқтисодий категория ҳам ҳисобланади. Аҳолининг кўчиб юришининг ортиши Сибирь, Чекка Шимол, Узоқ Шарқ, баланд тоғ каби ҳудудларни тез эгалламоқда. Натижада одам организмининг бошқарув тизимлари доимо зўриқкан ҳолда ишламоқда.

Янги шароитда одам билан табиат ўртасидаги мувозанатни уйғунлаштиришда тиббий биологик фанлар олдида улкан вазифалар турибди. Касалликларни олдини олишдан ташқари, ҳозирги авлодни соғлигини сақлаш ва мустаҳкамлаш ҳамда келажак авлодни соғлиғига кафолат бериш керак бўлади. Шу билан биргаликда табиий муҳитнинг этик-эстетик томонларини ҳам ҳисобга олиш керак. Ҳар бир киши учун ўрмонлар, гуллаб турган ўсимлик, инсон қўли тегмаган ландшафтлар илҳом бахш этади. Ҳозирги шароитда шаҳарлар ва унинг аҳолиси жадал ўсмоқда, қишлоқ хўжалиги учун янги ерлар ўзлаштирилмоқда. Инсоннинг рекрацион мақсадларда фойдаланадиган майдонлари кенгаймоқда, аммо табиий биоценозлар ҳудуди қисқариб бормоқда.

Инсоният келажакда сайёрамиз узоқ яшаб қолиши учун ҳар куни биосфера ҳолатини яхшилаш ҳақида қайгуриш лозим.

VI БУЛИМ. МАХСУС ЭКОЛОГИЯ

Табиат ва инсон ўртасидаги муносабатлар маълум қонуниятлар асосида бориб, унинг бузилиши эртами-кечми экологик ҳалокатга олиб келади.

Табиий ресурслардан пала-партиш фойдаланиш иқлим ўзгаришига, тупроқ бузилишига олиб боради.

Ўзбекистон республикаси бозор иқтисодига ўтиш даврида динамик ривожланиш билан тавсифланади. Республикамизда табиатни муҳофаза қилишининг минтақавий хусусиятлари қуийдагилардан иборат:

— Қишлоқ хўжалиги ва саноат ишлаб чиқариш билан боғлиқ ҳолдаги нисбатан кичик ҳудудда аҳоли зичлиги. Шунинг учун инсоннинг кимёлаштириш, хўжалик ва майний фаолияти натижасида атроф-муҳитга салбий таъсири сезилади.

— Сув ресурсларининг таңқислиги улардан суфориш, саноат, майший турмуш соҳаларида кенг фойдаланиш ва унинг ифлосланиши.

— Республика ҳудудининг бир қисми тоғ оралиқларида бўлгани учун табиат-иқлим хусусиятлари билан хавфли зона (атмосерада заарли моддаларнинг тўпланиши бўйича) ҳисобланади.

Марказий Осиёда суфориладиган деҳқончиликда сув ресурсларидан асоссиз ва ноўрин фойдаланиш натижасида Орол ва Орол бўйи муаммоси вужудга келди. Ерларнинг қайта шўрланиши ва сувнинг яроқсизлиги кучайиб бормоқда. Ўсимликлар хомашёсидан фойдаланиш, чорвани бетартиб ўтлашиш, табиий манзараага рекрацион тазиёнк Республикадаги экотизимларнинг маҳсулдорлигини камайишига олиб келмоқда.

Орол денгизи ва Орол бўйи экологияси. Орол денгизи илгари вақтда дунёдаги энг катта ички денгизлардан бири ҳисобланиб, ундан балиқчилик, овчилик, транспорт ва рекрацион мақсадларда фойдаланилар эди. Денгиз сув режимини унга қўйиладиган Амударё, Сирдарё, ер остки сувлари ҳамда атмосфера ёғинлари тушиши ва юзадан сувнинг буғланиши ташкил этади. Қадимги тарихий даврларда денгиз сатҳининг 1,5—2 м ўзгариши табиий иқлим хусусиятлари билан боғлиқ бўлиб, сувнинг ҳажми 100—150 куб км, сув сатҳи майдони 4000 қв км ни ташкил этган (24- жадвал).

24- жадвал

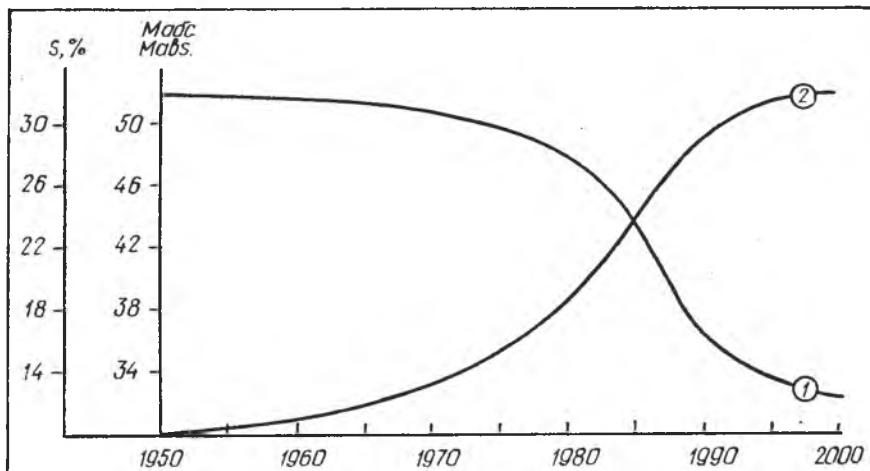
Орол денгизининг сув мувозанати ($\text{km}^3/\text{йил}$)

Йиллар	Қабул қилиниши дарёларнинг қўйилиши	(кирими)		Сарфи буғланиши	Мувозанати (баланси)
		атмосфе- ра ёғин- лари			
1971—1980	16,7	6,3	55,2		—32,2
1981—1990	3,9	6,2	43,7		—33,6
1991—1994	21,0	4,6	33,6		—8,0

Суфориладиган деҳқончиликнинг ривожланиши натижасида суворишга фойдаланиладиган қайтмас сувлар ва қурвоқчилик йиллари Амударё ва Сирдарёнинг дельтасига қўйиладиган сув миқдори камайди.

Шундай қилиб, ҳозирги вақтда денгизнинг сатҳи 1961 йилга нисбатан 16,8 м га пасайди (1994 йили 36,6 м). Бунда денгизнинг ҳажми уч марта, юзаси эса икки марта, шўрланиш дарражаси 9—10 г/л дан 34—37 г/л га ортди (20- расм).

Ҳозирги кунда денгиз сатҳининг пасайиши йилига 80—110



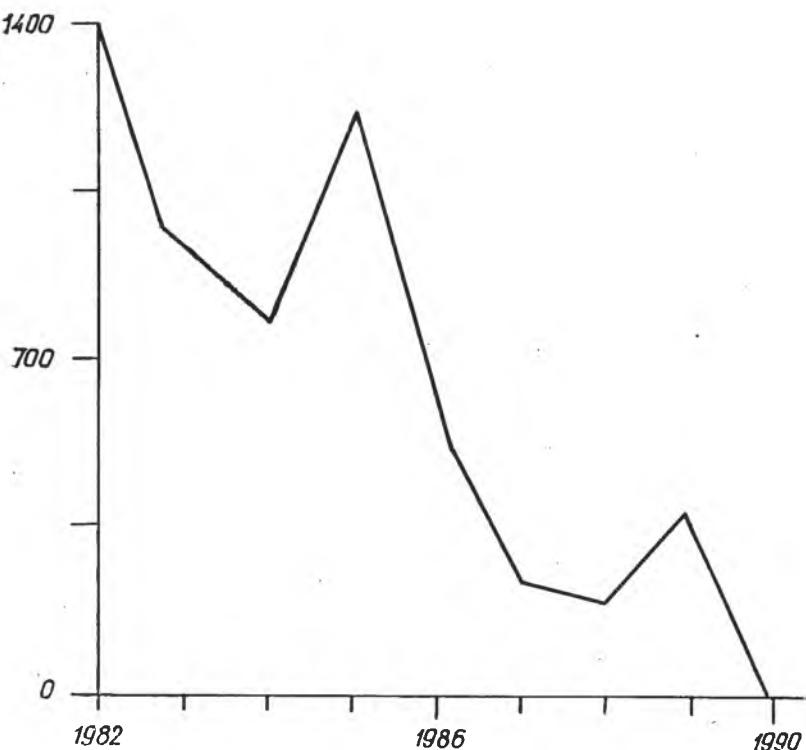
20- расм. Орол дengизининг кўп йиллик дengиз сатхининг пасайиши (1) ва шурланиш даражасининг ортиши (2).

см ни ташкил этмоқда. Қирғоқ чизиги 60—80 км пасайиб, очилиб қолган ерлар 23 минг кв кмни ташкил этади. Амударё ва Сирдарёning қўйи оқимларида сувнинг сифати ёмонлашди ҳамда ичиш учун яроқсиз бўлиб қолди. Экологик тизимлар, ўсимлик ва ҳайвонлар чуқур инқирозга учраяпти.

Энг ёмон аҳвол Жанубий Оролдадир. Ушбу минтақа ўз ичига шимолий ғарбий Қизилқум, Заунгауз Қорақуми, жанубий Устюрт ва Амударё дельтаси каби ландшафт комплексларини олади. Орол бўйининг умумий майдони 473 минг кв км бўлса, унинг жанубий қисми 245 минг кв км ни ташкил этади. Бунга Қорақалпоғистон ҳудуди, Ўзбекистоннинг Хоразм вилояти, Туркманистаннинг Тошовуз вилоятлари киради.

Орол ва Орол бўйида содир бўлаётган жадал равишдаги чўлланиш ҳодисаси дунё тажрибасида учратилмаган. Шунинг учун ҳам уни миқдор ва сифат жиҳатдан баҳолашда анча қийинчиликларга дуч келинмоқда.

Дengиз тубининг очилиши ва дарё дельталарининг қуриши ҳисобига чўл майдонлари кенгаймоқда. Очилиб қолган 4 млн. га майдон юзаси майда туз заррачалари билан қопланиб янги шаклдаги қум қопламларини ҳосил қилди. Шундай қилиб, Марказий Осиё ҳудудида қум-туз аэрозолларини шамол ёрдамида кўчириб юрувчи кучли янги манба вужудга келди. Дастребаки маълумотларга кўра йилига атмосферага 15—75 миллион тоннагача чанг-тўзон кўтарилиши мумкин. Dengиз тубидан кўтарилган чанг-туз тўзони атмосфера ифлосланишини 5% дан ҳам ортириб юбормоқда. Чанг-туз тўзонларининг атмосферага кўтарилишини биринчи марта 1975 йили космос-



21-расм. Мўйноқ атрофига тушган қуруқ чанг-туз тўзонининг миқдори (кг/га ҳисобида).

дан кузатилган. Бундай тўзонлар йилнинг уч ойи давомида кузатилади. Чанг-туз тўзонларнинг узунлиги 400 км, эса эса 40 км бўлиб, радиуси 300 км ни ташкил этади. Тузларнинг ер юзасига ёғилиши натижасида пахтанинг ҳосилдорлиги 5—15%, шолиники эса 3—6% пасайиб кетди. Орол бўйига ёғилётган чанг-туз заррачаларининг умумий миқдори ўртача 520 кг/га ташкил этиб, тупроқ ҳолати ёмонлашувининг асосий сабабчиларидан бири бўлиб қолди. Қорақалпоғистон республикасининг сурориладиган майдонлари чанг-туз фракциялари 250 кг/га дан Чимбой туманида 500 тоннагача боради. Шўрланган қум тўзонлари йилига Орол бўйидаги 15 минг га яйловларни эгаллаб бормоқда. Ғўза учун ажратилган майдонлар касаллик қўзғатувчи зааркунандалар билан заарланган. Қишлоқ хўжалик маҳсулотларининг ҳосили пасайиб кетмоқда (21-расм).

Амударёнинг юқори оқимидағи ҳудудларда мелиоратив ҳолати ёмонлашиши (Сурхондарё, Қашқадарё, Бухоро, Самарқанд) II категориядаги ерларнинг кўпайишига олиб келмоқда. Амударёнинг ўрта оқимида жойлашган Туркманистоннинг

сув хўжалик туманларида мураккаб мелиоратив ҳолат келиб чиқмоқда. Амударё ва Сирдарёнинг қуий оқимларида кўпчилик майдонлар қониқарсиз мелиоратив аҳволи билан III ва IV категорияга мансуб ерлар ҳисобланади, шўрланган, кучли шўрланган майдонлар 35—70% ташкил этади. Тупроқларининг шўрланиши ҳисобига қишлоқ хўжалик маҳсулотлари ҳосили Узбекистонда 30%, Туркманистанда 40%, Қозогистонда 30—33%, Тожикистанда 19%, Қирғизистонда 20% га пасайиб кетди.

Марказий Осиёда кейинги йилларда ялпи пахта ҳосилининг кўтарилиши сезилмаяпти. Ўсимликлар қопламининг ўзгариши билан умумий ем-хашак захираси 1200 дан 500 минг т гача камайди. Бошоқли ҳар хил ўтлоқзорлар уч марта қисқарди. Доривор ўсимликлар заҳираси камайиб, сийраклашиб бормоқда. Яйловларнинг қисқариши ва ҳосилдорликнинг пасайиши чорва молларига ўз таъсирини кўрсатмоқда. Чўлланган ерлар майдони кундан-кунга ортиб бормоқда.

Орол денгизининг қуриши иқлим ўзгаришига ҳам сабабчи бўлди. Қурғоқчилик туфайли иқлимнинг кескин континенталлиги ортиб кетди. Денгиз ва қуруқлик ўртасидаги ҳароратнинг ўзгариши, шамол тезлигининг ортиши, сувнинг тўлқинланиш ҳодисасини кучайишига олиб келди. Авваллари қумлар ортиқча намликни ютиши ҳисобига намликни доимо ушлаб туриши, чўл ўсимликларини ривожланишига ёрдам берар эди. Кучли шўрланган ер остики сувларининг юза жойлашиши чўлланиш жараёнини кучайтиromoқда. Амударё ва Сирдарё қирғоқларининг пасайиши натижасида дарёларнинг қуий қисмида сув тошқинларини камайтириб юборди. Бу ўз навбатида тўқай ўсимликлари майдонларини қисқаришига, илгари гумусга бой бўлган ўтлоқи-ботқоқли тупроқлар унумсиз ўтлоқ тақир, чўл қумли тупроқларга айланишига олиб келади.

Сут эмизувчи ҳайвонлар ва қушлар камайиб кетди. Қуриган майдонлар аҳоли учун хавфли касалликларни тарқатувчи кемиравчилар билан тўлиб бормоқда.

Орол бўйининг санитар-эпидемиологик аҳволи ниҳоятда оғир. Аҳолини марказлаштирилган сув билан таъминлаш 29—67% ни ташкил этади. Аҳолининг ярми ифлосланган очиқ сув ҳавзаларидан фойдаланади.

Орол денгизини сақлаб қолиш мумкинми? Орол муаммонинг асосини уни дengiz сифатида сақлаб қолиш ташкил этади. Шуни таъкидлаш лозимки, Орол ўз тарихи давомида илмий маълумотларга қараганда, кўп марта ўз шаклини ўзгартиргани ва қуриб қолгани маълум. Орол дengизини дастлабки абсолют баландлигини тиклаш учун 1000 куб км дан ортиқ сув керак бўлади. Оролни сақлаб қолиш ҳақида ҳозирги вақтда бир неча фикрлар мавжуд: 1. Оролни қандай бўлмасин қутқариш ва уни аввалги ҳолатига қайтариш зарур; 2. Орол дengизи сатҳини барқарор бир сатҳда сақлаб бўл-

майди, шунинг учун уни тўлиқ қуриши муқаррар; З. Орол сатҳини маълум бир сатҳда сақлаб қолиш мумкин ва уни амалга ошириш зарур.

Биринчи фикр 1986—1987 йилларда Ўзбекистон ёзувчилар ўюшмаси аъзолари томонидан ва бошқа қардош республика ёзувчилари томонидан қўллаб-қувватланган. Иккинчи фикрни баъзи мелиоратор ва иригаторлар қўллаб-қувватламоқда, улар барча сувни янги ерларни ўзлаштириш ва суғоришига сарфлаш керак, денгизни қутқариб бўлмайди, унинг қуриши муқаррар демоқда. Учинчи фикр Орол муаммоси билан махсус шуғулланган олимлар ва мутахассислар томонидан кўтарилиган. Улар ўз фикрларини ушбу муаммо устида олиб борган кўп йиллик илмий изланишлари асосида тушунириб, дengizning барча экологик ва ижтимоий-иқтисодий аҳамиятини тўғри таҳлил қилган ҳолда унинг сатҳини маълум мутлоқ баландликда сақлаб қолиш мумкинлигини исботлаб бердилар. Орол денгизини дастлабки мутлоқ баландликка (53 м) кўтаришнинг иложи йўқ.

Орол сатҳини маълум бир мутлоқ баландликда сақлаб қолиш учун ҳозирги кунда бир неча фикрлар ўртага ташланмоқда:

баъзилар Қаспий денгизи сувини канал орқали Оролга ўтказиши;

кўпчилик Оролни Сибирь дарёлари суви ҳисобига тўлдириши;

баъзилар Амударё ва Сирдарёнинг бошланиши қисмидаги музликларни эритиб юбориши; кўпчилик кишилар Марказий Осиёдаги барча сув омборлари сувини дарёларга очиб юбориши ўртага ташлаган. Булардан ташқари баъзи мутахассислар Орол денгизи остида тахминан 1—1,5 минг м чуқурликда Оролнинг 1961 йилга қадар бўлган сув ҳажмига нисбатан тўрт баробар ва ундан ҳам кўпроқ миқдордаги ер остики сувлари мавжуд, ушбу сувларни бурғилаш йўли билан бир неча скваҳиналар орқали дengизга кўтариб чиқиш мумкинлигини кўрсатадилар.

Орол сатҳини маълум бир мутлоқ баландликда сақлаб қолишининг бирдан-бир йўли ушбу ҳавзанинг ўзида мавжуд бўлган сув резервларини сақлаб қолишидадир. Шуни ҳисобга олган ҳолда дengизга юбориладиган қўшимча сув ресурсларини излаш керак. Ҳисоб-китобларга қараганда Орол денгизи сатҳи 33 м мутлоқ баландликка қадар пасайса у икки қисмга бўлинниб, «дengиз» сифатида ўзининг географик номини йўқотади. Шунинг учун дengиз сатҳини ҳеч бўлмаганда 33,5 м баландликда сақлаб қолишга ҳаракат қилиш керак. Бунинг учун Оролга ҳар йили камида 20 куб км сув қўйилиб туриши керак. Хўш ана шу 20 куб км сувни қаердан топиш мумкин? Маълумки сувориши учун 90% сув сарф бўлади. Унинг фойдали иш коэффициенти 0,63 га тенг. Агарда ушбу кўрсаткични 0,80 га етказилса анча сув жамғарилади. Демак, асосий эъти-

борни сув йўқотиши иложи борича камайтиришга қаратиш керак. Дастребки маълумотларга кўра, агар эски суфориладиган ерлардаги барча каналларни янги лойиҳа асосида қайта қурилса камиде 10 куб км сувни тежаб қолиш мумкин.

Шундай қилиб, Орол муаммосининг ҳал қилиниши туб мөхияти сув ресурсларидан оқилона фойдаланиши амалга оширишга боғлиқ. Оролни сақлаш аҳолини ичимли суви, озиқовқат, нормал санитария шароитини таъминлаш учун Орол бўйида Марказий Осиё республикалари билан биргаликда қисқа вақт ичиде йилига 20—21 куб км сув Оролга қўйиладиган миқдорда ягона сув хўжалик сиёсатини ишлаб чиқиш, бунда Орол бўйидаги барча табиий кўлларни сақлаб қолиш эътиборга олиниши лозим.

ҚУМЛИ ЧҮЛЛАР ЭКОЛОГИЯСИ

Қизилқум қоракўл қўйлари боқиладиган йирик яйлов бўлибгина қолмай, эндиликда ноёб хазиналар макони, кенг миқёсда олиб борилаётган геологик-қидириув ишлари майдони, катта шаҳарлар, қурилаётган йирик гидротехник иншоотлар бунёд этилаётган улкан қурилиш майдони сифатида танилмоқда. Қизилқумда қисқа вақтда йирик аҳоли пунктлари ва шаҳарларни бирлаштирган замонавий магистрал йўл, Учкудуқ — Зарафшон — Навоий темир йўли қуриб ишга туширилди. Ушбу қурилиш ишлари ҳозирда ҳам кенг кўламда давом эттирилмоқда. Амударё ўзанига яқин жойда унга параллел равишда Термиз — Орол денгизи магистрал коллектор — Шўрдарё бунёд этишга киришилди.

Қумли чўлда унинг табиий бойликларидан комплекс фойдаланиш, ишлаб чиқариш кучларини тез фурсатларда ривожлантириш, яйлов чорвачилигининг беқиёс даражада ўстирилиши кейинги чорак аср мобайнида унинг қиёфасини кучли равишда ўзгаририб юборди. Гап шундаки, саноат тармоқлари, агросаноат комплекслари, турли маъданларни қазиб олиш кенг миқёсда ўсиши билан бирга табиий бойликлардан оқилона фойдаланмаслик оқибатида турли нохуш ҳодисаларнинг келиб чиқиши кучайиб бормоқда.

Қизилқумда минглаб қудуқлар қазиб, фойдаланишга топширилиши, сув билан таъминланган яйловлар майдони кенгайишига ижобий таъсир қилмоқда. Эндиликда қоракўл қўйлари чўл бағридаги деярли барча яйлов массивларида боқилмоқда. Бу, албатта, яйловдан оқилона фойдаланишга ёрдам берса-да, лекин қўй боқилиши натижасида юз берадиган салбий экологик оқибатлар кўлами камайтирилмаяпти. Чунки қўйлар сонининг кўпайиши айниқса, яйловлардан оқилона фойдаланиш принципларига риоя қилинмаслиқ, яъни уларда гиёҳларнинг табиий усулда қайта тикланиш қобилиятларига нисбатан кўп миқдорда қўй боқиш, яйловларга дам бериш, маҳсулдорлиги камайиб кетган яйловларни фитомелиорация

усулида ва агрофитоценозлар ташкил қилиш йўли билан боитиши каби ишларни амалга оширмаслик мавжуд потенциал маҳсулдорликни борган сари камайтириб юбормоқда. Шунинг учун ҳам ҳозирда ҳаракатдаги қум барханларнинг майдони кенгаймоқда. Шу билан бирга кўпгина қудуқларнинг қуриб қолиши ёки сув сатҳининг жуда пасайиб кетиши баъзи яйлов массивларидан фойдаланиши чегаралаб қўймоқда.

Бурғилаш ишларига қудуқлар сувини кўп миқдорда ишлатиш қудуқларда сув сатҳининг пасайиши билан боғлиқ. Ероғи термал (иссиқ) ва шўртов сувларни бурғилаш натижасида ер устига бекор оқиб чиқиб, рельефнинг настқам жойларида кўл сифатида тўпланиши, қудуқ сувлари сатҳининг пасайиб кетишига маълум даражада таъсир кўрсатмоқда.

Тўғри, фойдаланишдан чиқиб қолган яйлов массивларидаги қўй боқилишининг чегараланиши, ушбу жойларда ўсимликларнинг қайта тикланиш хусусиятини яхшилайди, яйловлар дам олади, маҳсулдорлик ошади, ўсимлик билан қопланади. Хуллас, аввалги табиий шароит қайта тикланади. Бироқ шу яйловларда боқилиши мумкин бўлган қўйлар қўшни яйловларга ўтказилиши улардан интенсив фойдаланиши кучайтиради. Натижада 1 бош қўйга мўлжалланган ўртача ҳажмдаги майдон 2 марта қисқаради. Бу ҳол яйловларни тез фурсатларда ишдан чиқишига ва қашшоқланишига олиб келади.

Яйловлар минглаб скважиналар таъсирида кўп зарар кўрмоқда. Ҳар бир бурғиланаётган қудуқ Қизилқумда 1 гектардан ҳам кўпроқ майдонни топтайди ва қуритади, кейинчалик уларнинг қайта тикланиши учун камида 10 йил керак бўлади. Ушбу майдонларда бурғилаш тамом бўлгандан сўнг яланг барханлар ва дўнг қумлар вужудга келади. Бундай майдонлар Газли, Оёқғитма, Томди, Учқудук, Мингбулоқ ва бошқа аҳоли пунктлари атрофида мавжуд. Ҳаракатчан қумнинг вужудга келиши экологик мувозанатнинг бутунлай бузилганлигидан дарак беради. Чунки қумни мустаҳкамловчи ўсимлик қопламининг йўқолиши, бир томондан, қум остида вужудга келган чўл қум тупроқнинг бутунлай емирилиши, иккинчи томондан, қум заррачаларининг шамол таъсирида бир жойдан иккинчи жойга кўчиб юришига шароит туғдиради. Бинобарин, экологик компонентлар орасида ўзаро боғлиқлик бузилади, табиий жараёнларнинг (масалан, шамол ҳаракатининг) устунилиги туфайли янги рельеф шакллари ҳосил бўлади.

Экологик вазият гидротехник иншоотлар қурилиши натижасида ҳам бузилади. Қумли тупроқ тарқалган жойларда ўзандан қазиб олинган қум икки томонга тўкилганда шамол уларни турли томонга тўзитади. Кучли экскаваторлар, бульдозерлар ва юк автомашиналарининг ҳаракати натижасида ўсимлик қоплами бутунлай эзилиб йўқолади. Қирққиз, Қорақум, Аму-Бухоро, Аму-Қоракўл, Қарши магистрал каналлари қурилиши жараённада рельеф шакллари тубдан ўзгариб, ўсимлик қопламининг 80—90 фоизи, баъзи жойларда ҳам-

маси жиддий зарар күрган. Кейинчалик каналларда сувнинг ўзандан икки томонга ва тубдан сизилиб ўтиши, қумларни ўсимлик дунёси билан қопланишига олиб келади. Бироқ бу жараён энди қуруқсевар ўсимликлар ҳисобига эмас, балки намсевар ўсимликлар ҳисобига ўзгаради. Демак, янги экологик шароит вақт ўтиши билан янги мувозанат таркиб топнишига олиб келади. Қумли чўлларда яйловлар маҳсулдорлигини ошириш мақсадида кейинги 10 йил мобайнида 120 минг гектар ҳаракатдаги қум ўзлаштирилди. 30 минг гектар ерда механик тўсиқлар ўрнатилиди ва ушбу яйловларда қандим, черкез каби қумни мустаҳкамловчи ўсимликлар экилди.

АДИР ВА ТОҒ МИНТАҚАЛАРИ ЭКОЛОГИЯСИ

Адирлар ва паст тоғлар (600—1200 м) минтақаси асли лалми деҳқончилик зонасидир. Республикаимизда ушбу минтақанинг 1,5 млн гектарга яқин майдонини баҳорикор ерлар сифатида, қолган жойларидан яйлов сифатида фойдаланилади. Лалми деҳқончилик ва мол боқишининг кўп йиллар давомида ривожланиб кетаётганилиги оқибатида ушбу минтақада сел ва эрозия ҳодисалари кенг ривожланган. Шунинг учун ҳам адирларда тупроқ қатлами унчалик қалин бўлмай, бальзан бутунлай ювилиб кетган, паст тоғларда эса чағир тоғларнинг очилиб ётиши лёссимон ётқизиқларнинг аллақачон эрозияга берилганилигидан далолат беради.

Ўйдим-чуқурлик, сойлар ва жарларнинг кенг тарқалганилиги, зонада содир бўлиб турган катта-кичик селлар паст тоғлар ва адирларда дарахтзорларнинг сийраклиги билан боғлиқ. Фарғона водийси, Чирчиқ ва Оҳангарон дарёларининг ҳавзаларида, Самарқанд шаҳрининг атрофларида иҳота ўрмонзорлари ва селхоналар вужудга келтирилди.

Адир ва паст тоғлар минтақасида экологик мувозанат фақат ўрмонлар бунёд этишга боғлиқ эмас, балки турли ҳажмда амалий-ташкилий ишлар, агротехник ва агромелиоратив ҳамда гидротехник ишларни лойиҳалаб, амалга оширишга ҳам кўп жиҳатдан боғлиқдир. Адирларда агрофитоцинозлар ташкил қилиш фақат сел эмас, сув эрозиясининг ҳам олдини олади. Бунга тупроқ-ўсимлик-сув компонентларининг ўзаро боғлиқлиги тўғри ҳисобига олинганда самарага эришилади.

Тоғ этаклари ва тоғларнинг экологик муаммолари. Тоғ ёнбағирлари ва унинг этаклари, водийлар қадимдан аҳолининг тирикчилик макони, табиий яйлов, лалми ва суфориладиган деҳқончиликни вужудга келиш ўчоқлари, ноёб гидротехник иншоотлар маскан топган, нодир қазилма бойликлар қазиб олинидиган ўлка сифатида маълум.

Эндиликда халқ хўжалиги тармоқларининг тезкорлик билан ривожланиши тоғ ресурсларидан янада кенроқ фойдаланишга олиб келмоқда. Бу ҳол тоғларда экологик вазиятни жиҳдийлашишинга, ноқулай ҳодисаларнинг кенроқ тарқали-

шига йўл очмоқда. Асосий сабаб тоғ ёнбағирларининг ўрмон билан қопланиш даражасининг ниҳоятда камлиги билан борлиқ. Расмий маълумотларга қараганда Ўзбекистонда тоғлардаги ўрмонлар майдони 268 минг гектарни ташкил қилди. Бу рақам ўрмонларнинг сийрак ва баъзан умуман йўқлигидан далолат беради.

Чотқол, Қурама, Туркестон, Зарафшон, Ҳисор, Бойсун тизма тоғларининг сув айирғич қисмлари гляциаль (доимий қорлик ва музликлар) зонасидан иборат. Табиий шароитларнинг ниҳоятда мураккаблиги, денгиз сатҳидан 4 минг метрдан юқорилиги, ёзда иқлимнинг беқарорлиги (тезкор қор ёки дўл аралаш ёмғир ёғиши) туфайли экологик муҳитнинг ўзгаришига инсон уччалик катта таъсир қилмаган.

Тоғларнинг ўртача баландликдаги (1200—1500—3000—3500 м) ёнбағирлари асосан ўрмонлар — арчазорлар, қуйироқ қисмида ёнғоқзор, бодомзор, олмазор, дўланазор, пистазорлар ва турли хил бута ва баланд ўт ўсимликлари билан банд. Ўзбекистон тоғларининг аксарий қисми ушбу баландлиқда ўрмонларнинг сийраклиги, гоҳо эса уларнинг аллақачон йўқолиб кетганлиги билан характерлидир. Шунинг учун ҳам ёнбағирлар жуда ўйдим-чуқур, уларда тик жарликлар вужудга келган, тупроқлар кўп жойларда ювилиб кетган ва нураш ҳодисаси натижасида тоғ жинсларининг парчалари очилиб қолган.

Тоғ ёнбағирларида дарахтзорлар ва сунъий ўрмонзорлар вужудга келтириш йўли билан сел ва сурилма ҳодисаларининг олдини олиш борасида республикада қатор ишлар амалга оширилмоқда. Кейинги йилларда 6,8 минг гектар майдонда тоғ ёнбағирлари терассаларига бўлиниб, турли хил дарахтлар ўтқазиш йўли билан ўрмонзорлар, 11,7 минг гектар майдонда ёнғоқзор ва келажакда яна 16 минг гектар майдонда мевали боғлар яратиш мўлжалланмоқда. Шунингдек, қучли селларнинг олдини олиш мақсадида, сел келиши мумкин бўлган сойлар ва дарёларнинг маълум қисмларида селхоналар яратилди ва янгидан вужудга келтирилмоқда. Баҳор ва ёзнинг биринчи ярмида селларнинг вужудга келиши ҳали ҳам Фаргона, Қашқадарё, Сурхондарё, Зарафшон водийларида тез-тез содир бўлиб, халқ хўжалиги учун жиддий зарар келтирмоқда.

Тоғ ёнбағирларнинг ўртача баландликларида экологик мувозанат қалтис ҳолда, чунки эрозия, сурилма, сел каби фалокатли ҳодисаларнинг тез-тез бўлиб турганлиги барқарорликни бузяпти. Тоғ жинсларининг тупроқ-ўсимлик-сув компонентлари орасидаги ўзаро экологик боғлиқлик бузилган, бу боғланишни қайта тиклаш учун ёнбағирларни терассалаш йўли билан планли равишда турли мевали ва мевасиз дарахтзорлар ташкил қилиш, турли тоғ-мелиоратив тадбирларини амалга ошириш керак. Бу соҳада маълум даражада амалий ишлар қилинди, лекин уларнинг масштаби кичик ва барча

жойларда бир маромда олиб борилмаяпти. Бунинг учун катта майдонларни қамраб олган ҳолда мелиорация ишлари амалга оширилса күзланган натижаларга эришилади.

СУФОРИЛАДИГАН ЕРЛАР ЭКОЛОГИЯСИ

Суфориладиган ерларда экологик мувозанат доимо мураккаб вазиятда бўлади, чунки ер тупроқ мелиоратив шароитнинг оғирлиги, ҳосилдорликнинг пасайиб бораётганлиги, турли нохуш жараёнларнинг борган сари кўпроқ майдонларни қамраб олаётганлиги экологик вазиятни қалтис ҳолатда бўлишилигига олиб келмоқда,

Мувозанатнинг бекарорлиги асосан жойнинг литологик-геоморфологик-гидрогеологик-тупроқ омилларининг ўзаро табиий боғлиқлиги бузилиши билан боғлиқдир. У ердан фойдаланиш жараёнида тупроқнинг агрономик, физик ва кимёвий хусусиятларига эътибор бермаслик, сувдан эҳтиёжга нисбатан кўпроқ фойдаланиш ва ернинг маҳсулдорлик қобилиятини доимо тикланиб боришига аҳамият бермаслик асосида содир бўлади. Кўп ҳолларда уни сунъий равишда тиклаш учун зовур тармоқлари қурилади, грунт сувлар сатҳини пасайтиришга ҳаракат қилинади. Лекин бу ҳол зовур тармоқлари ниҳоятда пухта, самарали ишлашига ва улар устидан олиб бориладиган назоратнинг сифатига боғлиқдир.

Ўзбекистонда суфориладиган ерлар экологик мувозанати, тупроқ-мелиоратив шароитнинг бекарорлиги туфайли мустаҳкам эмас. Бунинг устига пахта якка ҳокимлигининг кўп йиллардан бери тўхтовсиз давом этиб келиши, тупроқда мураккаб биологик шароитларни нормал ҳолатда ривожланишига салбий таъсир қилиб келмоқда. Минерал ўғит, заҳарли химикатлардан ҳаддан ташқари кўп фойдаланиш, тупроқ маҳсулдорлигининг йил сайин қайта тикланиш жараёнини бўғиб қўймоқда, биорганик ва биокимёвий жараёнларнинг нормал ҳолда ривожланишига монелик қилмоқда. Авваллари тупроқлардачувалчанглар кўп учарди, лекин ҳозирда 1 м² пахта етишириладиган майдонда биронта ҳамчувалчанг деярли учрамайди. Тупроқда мувозанатнинг бузилиши вазиятни кескинлаштиromoқда.

Экологик мувозанатнинг бекарорлигига тупроқларда туз тўпланиши, шамол эрозияси ва суфориш жараёнида ирригация эрозияси каби бир қатор ҳодисалар таъсир этмоқда. Шамол таъсирида тупроқнинг механик таркиби енгиллашса, фойдалали элеменлар ва чириндининг учуб кетиши каби ҳолатларнинг содир бўлиши тупроқнинг қашшоқланишига олиб келмоқда. Масалан, Марказий Фарғонада, Қарши ва Шеробод чўлларида тупроқ шамолдан жиддий зарар кўрган. Ҳозир республикамиздаги суфориладиган ерларнинг атиги 1,2 млн гектари шамол эрозиясидан ҳимоя қилинган. Барча ерларни эрозиядан сақлаш учун иҳотазорлар ташкил қилиниши керак.

Ирригация эрозиясининг ривожланганлиги тоғолди ерларда яққол кўзга ташланади. Ёнбағирларнинг юқори қисмларидан ювилган чиринди, микроэлементлар, ўғитлар этакларда тўпланиб боради. Демак, рельефнинг нотекислиги туфайли бир жойда элементларнинг ортиқча миқдорда тўпланиб бориши кузатилса, иккинчи бир жойда уларнинг тўхтовсиз ювилиб бориши кузатилади. Бу билан икки жой ўртасидаги мувозанат бузилиб, вазият кескинлашади. Бу борада Сирдарё, Амударё, Зарафшон, Чирчик, Оҳангарон, Сурхондарё, Қашқадарё водийларининг III ва IV лёссли трассаларида ирригация эрозияси катта майдонларга тарқалганлиги, ҳатто уларнинг бир неча ўн йиллардан бери юз бериши туфайли чуқур жарликлар ҳосил бўлганлиги ачинарли ҳолдир. Фақатгина Тошкент вилоятида ҳозиргacha 15 минг гектар майдонда жарликлар вужудга келиши туфайли ерлар яроқсиз ҳолга келган. Марказий Осиёда дарёлар сув омборлари ва гидроузеллар билан жиловлангунга қадар сувда оқиб келган барча фойдали элементларнинг бир қисми суғориш жараённида экинзорларда тўпланган ва қолган қисми Оролга қўйилиб келган эди. Оқизиқлар таркибида ўсимликлар ўсиши учун жуда ҳам фойдали элементлар мавжуд бўлиб, ҳар йили тупроқни бойитиб борар эди. Шу сабабли бўлса керак, воҳаларда калийли ўғитдан камдан-кам фойдаланилган, чунки тупроқ таркибида у етарли миқдорда бўлган. Ҳозир эса дарёлар тўлиқ жиловланганлиги туфайли ушбу фойдали микроэлементлар сув остига чўкиб, сув эса обдан тозалангандан сўнг суғоришда фойдаланилмоқда. Бу эса тупроқни қашшоқлантироқда. Эндиликда суғориладиган ерларга улар ўрнини тўлдириш учун қўшимча фосфор, азот, калий ўғитлари берилмоқда. Лекин табиий усуlda ушбу бирикмаларнинг тупроққа келиб тушиши сунъий ўғитларга қараганда фойдалари оқ эди.

Обикор ерларда экологик мувозанатни тиклаш учун, аввало, ерларнинг тупроқ-мелиоратив ҳолатини тубдан яхшилаш, суғориш тармоқларининг фойдали иш коэффициентини барча жойларда 0,8—0,85 га қадар кўтариш, ирригация ва мелиорация системаларини қайта қуриш, заминда сувнинг сизилиб ўтишини барча жойларда минимал миқдоргача камайтиришга эришиш зарур.

Рельеф шароитлари мураккаб бўлган далаларда суғоришни тўғри ташкил қилиш, сувдан тежамли фойдаланишга имконият берса, иккинчи томондан тупроқ ювилишининг олди олинади. Барча жойларда шамол эрозиясига қарши курашиш учун иҳотазорлар ташкил қилиш, айрим жойларда ҳатто маҳсус физик ва кимёвий усулларни қўллаш мақсадга мувофиқдир.

Тупроқ маҳсулдорлигини ошириш борасида минерал ўғитлардан фойдаланиш билан бирга кўпроқ маҳаллий ўғитга асосланиш, бунинг учун алмашлаб экишни белгиланган нисбатда тўла татбиқ қилиш, ўсимликларни айниқса пахта, шо-

ли, маккажүхори ва бошқа экинларни турли ҳашаротлардан химоя қилишда кўпроқ биологик методга асосланиш керак. Тупроқ маҳсулдорлигини ошириш мақсадида баъзи экинларнинг жойлашиш структурасини қайта кўриб чиқиш ҳаёт тақозосига айланиб бормоқда. Гап пахта экиладиган ерларнинг майдонини маълум миқдоргача камайтириб озиқ-овқат, ем-хашак экинлари экиш майдонини кенгайтириш устида бормоқда, чунки тупроққа дам бериш ва унинг аввалги маҳсулдорлиги даражасига қадар кўтариш мақсадга мувофиқ бўлиб бормоқда. Бу билан аҳолини гўшт, сут, тухум, картошка, полиз, узум, дон, мева маҳсулотларига бўлган талабини қондиришга эришилади.

ЭКОЛОГИК ТАЪЛИМ ВА ТАРБИЯ – БИОСФЕРАНИ САҚЛАВ КОЛИШНИНГ МУҲИМ ОМИЛИ

Экологик таълим ва тарбия тўғрисидаги дастлабки оддий тушунчалар ўрта мактабда бошланади. Мактабда ўтиладиган назарий экология биология фанлари асоспда ўқитилиб, ўқувчиларни меҳнат фаолиятига тайёрлаш, ташқи муҳитни эҳтиёткорлик билан муҳофаза қилувчилар этиб тарбиялаш ишига ёрдам бериши керак. Олий мактабларда экология таълими табиат муҳофазаси масалаларининг илмий асосларини чуқур ва ҳар томонлама ўрганишга, инсон фаолияти натижасида биосферада рўй берәётган ҳодисаларнинг сабаб ва қонуниятларини таҳлил этиш мақсадларига қаратилган. Шу билан бир қаторда, у талабаларни мактабларда экология асослари ва табиат муҳофазаси таълимини ўқитишга тайёрлашни ҳам назарда тутади.

Экологик таълим ва тарбия қўйидаги асосли бўйимларни ўз ичига олади:

1. Талаба ва ўқувчиларни табиат гўзалликларини севиш, улардан эстетик завқ олиш руҳида тарбиялаш.

2. Жонли ва жонсиз табиатнинг ривожланиш қонуниятлари, табиат билан жамият ўртасидаги мураккаб ўзаро муносабатлар, шунингдек, инсон хўжалик фаолиятининг табиатга таъсири оқибатлари ҳақида билим бериш.

3. Талаба ва ўқувчиларда экологик маданиятни тарбиялаш. Табиатни севиш, ундан тўғри ва онгли равища фойдалана билишни тарбиялаш экологик тарбия ва маданиятнинг асоси бўлиб, кишиларда табиат олдида масъулиятни англаш малакасини ҳосил қиласди. Ватанни севиш, ватанпарварлик табиатни севишдан бошланади. Бинобарин, ўқувчиларда табиатга нисбатан ҳақиқий муҳаббат туйғусини ҳосил қилмай туриб, уларни ватанпарварлик руҳида тарбиялаш мумкин эмас. Инсоннинг табиат қучогида бўлиши уни руҳан тетикилаштириб, унинг меҳнат қобилиятини ва ижорий фаолиятини оширади. Экологик тарбия қўйидаги масалаларни ўз ичига олади:

- а) кишиларга махсус экологик билим ва тарбия берил, уларда бу соҳада муайян малака ҳосил қилиш;
- б) экологик ўзгаришларни олдиндан кўра билишни тарбиялаш;
- в) экологик маданиятни сингдириш ва тарбиялаш;
- г) кишиларни табиат «инъомлари»дан тўғри фойдаланиш руҳида тарбиялаш.

Табиатнинг нормал ҳолати учун фуқаролик масъулнитини тўла англар — экологик таълим ва тарбиянинг ифодасидир. Табиатни муҳофаза қилиш ва экологик тарбия масаласи педагогика ва психология масалаларининг энг муҳим таркибий қисмидир. Кишиларда табиат қонунларига тўла риоя этиш тўғрисида ва бу соҳада Ватан, халқ, давлат за келажак авлод олдидаги бурч туйғуси ва масъулият ҳисси ҳосил этилмаса, уларда тўла экологик онг ва тафаккур ҳосил бўлмайди. Экологик онг ва тафаккурга эга бўлган ҳар бир киши ўз меҳнат фаолиятида табиатга таъсир этиш қандай оқибатларга олиб келиши мумкинлигини олдиндан кўриб, онгли равишда иш тутади. Табиатнинг ривожланиш қонуниятларини билмаслик, экология билимларидан бехабарлик гўё табиатда «ўз-ўзидан борадиган» экологик мувозанатнинг мавжудлиги, қандайдир «ёпиқ экологик тизим»нинг борлиги, табиатнинг қайтадан тикланишига аралашмаслик тўғрисидаги тамоман зарарли фикрларнинг туғилишига сабаб бўлади.

Экологик тарбия — ахлоқий тарбиянинг ажралмас қисмидир. Кишиларда экологик онг ва тафаккурни, экологик дунёқарашни ҳосил қилиш табиатни диалектик тушунишга ёрдам беради. Ҳамма босқичларда экологик таълим ва тарбияни талаб этилган даражада амалга ошириш учун бу вазифанинг муҳимлигини ва масъулиятыни яхши билган ёшларни тайёрлаш зарур.

ЭКОЛОГИЯ ВА ҲАДИСЛАР

Халқимиз қадимдан баданинг қуввати — овқат, ақлнинг қуввати — ҳикматли сўздир, деб уқтириб келган. Ҳадислар ана шундай ҳикматли сўзлар, донишмандлик дурдоналари ҳисобланади. Ҳадис илми билан шуғулланган машҳур алломалар Абу Абдуллоҳ Муҳаммад ибн Исмоил Бухорий, Абу Исо Муҳаммад ибн Исо ат-Термизий, Абу Муҳаммад Абдуллоҳ ибн Абу ар-Раҳмон ад Дарамий ас-Самарқандийлар ўрта осиёлик бўлиб, ҳадис илмининг асрдан-асрга сақланиб боришига муносиб ҳисса қўшган буюк тарихий шахслардир.

Ҳадис бандлари экологик таълим ва тарбияни сингдиришга катта ёрдам беради. Уларда айрим ўсимлик ва ҳайвонларнинг хосиятлари, озука занжирида тутган ўрни, шунингдек, инсон хўжалик фаолиятидаги аҳамияти каби томонлари баён этилгандир. Ҳадисларнинг айрим бандлари инсонни табиат бойликларини тежаб-тергаш ва уни муҳофаза қилишга ўргатади. Чунончи, ҳадисларда қўй боқ, зеро айни баракадур де-

йилади. Бу ерда фойдалы ҳайвонларнинг популяциясини кўпайтириш ва ундан турли мақсадларда фойдаланиш мумкинлиги эътиборга олинган.

Шунингдек, бошқа ҳадисларда ҳам қўй, тuya ва отларнинг инсонларга тегадиган нафи ва уларни боқиб кўпайтириш кишилар учун фақат яхшилик келтириши ҳақида, шунингдек озуқа занжирида II ва III тартибларни эгаллаган ўлаксахўр ҳайвонлар гўшти ҳаром эканлиги, овчилар учун кўз олдида отилган ҳайвонни ейиш мумкинлиги, аксинча ўлган ҳолдагисини ейиш инсон саломатлигига салбий таъсири этиши мумкинлиги ҳақида фикр юритилади.

Ҳадисда ҳайвоннинг ёш боласини қурбонлик қилмаслик, яъни популяциянинг ёш тузилмасини сақлаб қолиш, вояга етгандан кейин ундан фойдаланиш, шунингдек, баҳор ойлари кўпчилик ҳайвонлар кўпайши даври бўлгани учун шу вақтда қурбонлик қилинмаслигига тўхталиб ўтилган. Ҳадисларда ўсимликлар экиб, уларни кўпайтириш, дехқончилик билан шугулланиш зарурлиги, яъни ўсимликларнинг табиатда ва инсон ҳаётида муҳим аҳамиятга эга эканлиги, уларнинг ташқи муҳитга таъсири ва инсонларнинг улардан фойдаланиши каби экологик тушунчалар тўпланди.

Экологияга оид ҳадислардан намуналар:

Қўй боқ, зеро у айни баракадур.

Бу тилсиз ҳайвонлар тўғрисида Аллоҳдан қўрқинглар. Уларни яроқли ҳолда мининглар ва (сўйишга) яроқли қилиб (семиртириб) сўйиб енглар,

Дехқончилик билан шугулланинглар. Дехқончилик муборак касбдир. Унга қўриқчиларни кўпайтиринглар.

Экмоқ ниягида қулингизда кўчат турган пайтда, бехосдан қиёмат-қойим бўлиши аниқ бўлганида ҳам улгурсангиз уни экиб қўяверинг.

Бешта ёмон ҳайвон бор. Улар ҳажда ҳам, ташқарида ҳам ўлдираверилади: 1. Илон. 2. Олақарға. 3. Сичқон. 4. Қутурған ит. 5. Қалхат.

Ииртқичларнинг гўштлари ҳаромдир.

Қўй баракадур, тuya аҳлига иззатdir (эгасига азиздир).

Отнинг пешонасига қиёматгача яхшилик ёзилгандир. Уни боққан яхшилик олади.

Қишиларга соя берувчи дарахтни кесган киши боши билан дўзахга ташланади.

Кўз олдингда отиб туширганингни егин, қочириб юборганингни (ўлган ҳолда, кейин топиб олсанг) қўй, ема! (Овчига айтилган гап.)

Тежаб сарфлаган камбағал бўлмайди.

Тирик ҳайвоидан кесиб олинган эт ўлимтик (ҳаром) ҳисобидандир.

Қайси бир мусулмон экин экса ёки бирор дарахт ўтқазса,

сўнг унинг мевасидан қуш ёки ҳайвон еса, унинг экканидан ейилган нарсанинг ҳар биридан унга садақа савоби ёзилади.

Ким сув тошқинини тўхтатса ёки ёнғинни ўчирса, унга шахидлик ажри берилади.

Олов душмандир, ундан эҳтиёт бўлинглар.

Шамолни сўкманглар, чунки у Аллоҳнинг раҳматидандир. У раҳматни ҳам, азобни ҳам олиб келади, лекин сизлар Аллоҳдан унинг яхшилигини сўранглар, ёмонлигидан паноҳ тиланглар.

Исломда ҳайвоннинг бош боласини қурбонлик қилиш билан ирим қилиш йўқдир ҳамда ражаб ойинини бошида қурбонлик қилиш ҳам йўқдир.

Сув муқаддас унсурлардан биридир. «Сувга тупурма, макруҳ бўлади» деган нақл оталаримиздан мерос бўлиб ўтиб келади. Исломда ичимлик суви билан экин сугориш ман этилганини яқин-яқинларгача кўпчилигимиз билмас эдик.

Табиат ва унинг маҳсуллари инсон учун экан, улардан оқилона ва одилона фойдаланиш керак. Ерга, сувга, ҳайвонлар ва набототга бўлган муносабатимизни тиклашимиз орқалигина Она табиатимизни асрраб қолишимиз мумкин.

ХОТИМА

Китобхон ушбу қўлланмани ўқиб чиққанидан сўнг унда шубҳасиз табиий равишда она табиатни муҳофаза қилиш ва унинг ресурсларидан оқилона фойдаланиш, сақлаш ҳамда қайғуриш ҳислари уйғонади. Ҳар бир киши биосферанинг мурракаб тизим эканлигини ва унинг ҳолатига шахсан жавобгар эканлигини сезиши керак. Қишлоқ хўжалиги билан шуғулланаётган деҳқонлар, ижарачилар яхши ҳосил оламан деб инсектицид, гербицид ва шунга ўхшаш заҳарли моддалардан ҳозирги кунда рухсат этилганидан 2—3 ва ундан ортиқ дараҷада фойдаланмоқдалар. Шаҳарларимиз кўчаларида ва катта йўлларда қанчадан-қанча енгил автомашина эгалари созланмаган карбюраторлар билан ҳавони заҳарлаб ёки сув бўйларида автомашинани ювиб турадилар. Бундай қараганда улар унча катта ифлосланишига йўл қўймаса-да, аммо ишлаб чиқариш корхоналари, қишлоқ хўжалиги чиқиндилари билан биргаликда сезиларли дараҷада атроф-муҳитга таъсири этади.

Экология—кишилар ҳаётини мушоҳада қилувчи янги фандир. Ҳар бир киши бирор ерга ахлат ёки чиқиндиларни ташлашдан олдин ўз хатти-ҳаракати оқибатларини ўйлаши, ташқи муҳитнинг яхши сақланишига жавобгар эканлигини унутмаслиги керак. Қисқаси, ҳар бир фуқаро келажакка умид билан қарashi лозим. Ҳозирги вақтда ўқитувчилар ва жамоатчилик томонидан олиб борилаётган ишлар мактаб ўқувчилирига экологик тарбияни кечиктирмай сингдиришга қаратилиши лозим. Экологик тарбия самарадорлигини ошириш экологик таълимга боғлиқdir. Экологик таълимни кенг кўламда (боғча, мактаб, муассаса, кўча-кўй, жамоат ташкилотлари, олий ва ўрта маҳсус ўқув юртларида) амалга ошириш зарурити туғилди. Бу иш ҳозирги куннинг муҳим муаммоларидан бири бўлиб, келажак соғлом авлод учун кафолат беради.

**АСОСИЙ ЭКОЛОГИК АТАМАЛАРНИНГ ҚИСҚАЧА ИЗОХЛИ
ЛУГАТИ**

<i>Абиотик мұхит</i> —	биоценотик мұхиттінг асоси ҳисобланыб, унға «жонсиз» табиат, Қүёш ёруғлиги, қарорат, тупроқ, намлык ва бошқалар киради.
<i>Абиссал</i> —	денгиз ва океанларнинг тубсиз чуқурлиги.
<i>Автотроф</i> —	организмларнинг фотосинтез ёки хемосинтез йўли билан ҳаво ва тупроқдаги анирганик моддалардан фойдаланиб озиқланиши.
<i>Агрофитоценоз</i> —	инсон томонидан сунъий равишда ҳосил қилинган ва бошқариладиган беқарор жамоа яшайдиган экин майдони.
<i>Агрозекотизим</i> —	агрофитоценозлардаги ўсимлик турлари билан ташқи мұхит ўртасидаги мураккаб алоқалар тизими.
<i>Анемохория</i> —	шамол ёрдамида ўсимлик бўлаклари (заррачалари) нинг тарқалиши.
<i>Антибиоз</i> —	бирор турдаги организмнинг ташқи мұхитга чиқарған заҳарли моддаси ҳисобиға бошқа турнинг яшай олмаслиги.
<i>Антрапоген таъсир</i> —	инсон хўжалик фаолияти натижасида табиат ва унинг ресурсларига кўрсатиласидиган таъсир.
<i>Аутэкология</i> —	экологиянинг айрим турларнинг ташқи мұхит шароитларига мосланишини ўрганидиган бўлими.
<i>Ацедофил</i> —	тупроқнинг кислотали мұхитида нормал ўсуви ўсимлик турлари.
<i>Аэропланктон</i> —	ҳаво қатламида тарқалган тирик организмлар.
<i>Базофил</i> —	тупроқнинг ишқорий шароитида нормал ўсуви ўсимлик турлари.
<i>Батиал</i> —	денгизнинг сублиторал ва абиссал зоналари орасидаги 2000—3000 м гача чуқурликни ўз ичига олувчи қатлам.
<i>Бентал</i> —	сув ҳавзаларининг бентос организмлар тарқалган зонаси; бунга сув ҳавзасининг туби киради.

<i>Бентос</i> —	ҳаётининг бутунлай ёки кўп қисмини океан ва сув ҳавзалари тубида ўтказишига мослашган барча тирик организмлар йиғиндиси.
<i>Биогеоценоз</i> —	муайян тупроқ шароитида ўсимликлар, ҳайвонлар ва замбуруғлар ҳамда айрим содда ҳайвонлардан ташкил топган микроорганизмларнинг биргаликда яшashi.
<i>Биологик спектр</i> —	муайян ҳудудда яшовчи ўсимликлар ҳаёт шаклларининг фоиз ҳисобидаги таркиби.
<i>Биолюминесценция</i> —	организмларнинг ҳаёт фаолияти натижасида нур ажратиб чиқариш ҳодисаси.
<i>Биомасса</i> —	тирик организмнинг маълум майдон бирлигига тўғри келувчи оғирлик ёки энергия бирликларидағи ифодаланган умумий вазни.
<i>Биомаром</i> —	тирик организмларнинг ташқи муҳигнинг ўзгаришларига мосланиш имконини берадиган биологик жараёнлар ва ҳодисаларнинг кун, мавсум ва йил давомида ўзгариб туриши.
<i>Биосфера</i> —	ҳозирги даврда яшаб, фаоллик кўрсатиб турган организмлар тарқалган қобиқ.
<i>Биотик алоқалар</i> —	биоценоздаги организмларнинг турли шакллардаги ўзаро муносабатлари.
<i>Биоценоз</i> —	қўруқликдаги ёки сув ҳавзаларидағи муайян майдонларда тарқалган ўсимлик, ҳайвон, замбуруғ ва микроорганизмларнинг ўзаро биргаликдаги йиғиндиси.
<i>Галофитлар</i> —	шўрланган тупроқларда ўсуви ўсимлик турлари.
<i>Гелиофитлар</i> —	Куёш ёруғлиги яхши тушиб турадиган жойларда ўсуви ўсимлик.
<i>Гетеротерм</i> —	тана ҳарорати ўзгарувчан гомойотерм, яъни фаол ҳолатда доимий уйқуга кетганда эса ўзгарувчан ҳамда маълум шапоитта ташқи муҳит ҳароратига нисбатан бир оз юқори доимий температурани ушлаб турадиган пойкилотерм ҳайвонлар.
<i>Гетеротроф</i> —	тайёр органик моддалар ҳисобига ҳаёт кечириувчи организмлар. Уларга барча ҳайвонлар, текинхўр ўсимлик турлари, замбуруғлар ҳамда кўпчилик микроорганизмлар киради.
<i>Гигрофит</i> —	ортиқча намлиқ шароитида яшашга мослашган ўсимликлар.
<i>Гидатофит</i> —	кўпчилик қисми ёки бутунлай сув қатламида яшовчи сув ўсимликлари.

<i>Гидробиология</i> —	биологиянинг океан ва чучук сув ҳавзаларидағи ҳаётни ўрганадиган бўлими. фақат остиқ қисми сувда бўлган сув ўсимликлари.
<i>Гидрофитлар</i> —	ташқи муҳит температурага боғлиқ бўлмаган ҳолда тана ҳарорати доимий бўлган (иссиқ қонли) ҳайвонлар.
<i>Гомойотерм</i> —	мураккаб мосланиш реакциялари ёрдамида табиий тизимларнинг динамик ҳаракатдаги мувозанатини тузилиши: модда ва энергия таркиби, ички хусусиятлари ҳамда барча бўғинларни ўзидан бошқариш, доимо янгиланиб туриш хусусияти.
<i>Доминант</i> —	жамоадаги миқдор жиҳатдан кўп бўлган ҳукмрон тур.
<i>Зооценоз</i> —	маълум биоценоздаги ўзаро бир-бирларига боғлиқ бўлган ҳайвонлар йиғиндиси.
<i>Индикатор тур</i> —	экотизимдаги ташқи муҳит хусусиятларини билдирувчи тур.
<i>Йиртқишилик</i> —	тирик ҳолдаги ҳайвонлар билан озиқланишга мослашган ҳайвон, йиртқич ҳайвон.
<i>Кальцефоб</i> —	карбонатли ёки оҳакли тупроқларни ёқтирмайдиган ўсимликлар.
<i>Кальцефил</i> —	карбонатли тупроқларда яшашни ёқтирувчи ўсимлик.
<i>Комменсализм</i> —	организмларнинг вақтингалик ёки доимо биргаликда яшаш шакли. Бунда бир тур организм иккинчисига зарар келтирмаган ҳолда ундан фойдаланади.
<i>Консорция</i> —	биоценознинг марказий аъзосидан ташкил топган тузилиш бирлиги. Консорция гуруҳлари функционал жиҳатдан бирбirlари билан боғланган.
<i>Консументлар</i> —	фотосинтез ёки хемосинтез йўли билан тўпланган тайёр органик моддаларни истеъмол қилувчи организмлар йиғиндиси.
<i>Литорал</i> —	қуруқлик билан денгиз ўртасидаги чегара майдон. Ушбу майдонда доимо сув босиш ва қайтиш ҳодисалари бўлиб туради.
<i>Литосфера</i> —	Ер қобиғининг юқори қатламлари.
<i>Мезофит</i> —	ўртача тупроқ намлиги шароитида ўсуви ўсимлик. Мезофитлар ксерофитлар билан гигрофитлар ўртасидаги экологик гуруҳ.

<i>Миграция</i> —	сувда яшовчи ҳайвонларнинг кўпайиши ёки қуруқликдаги ҳайвонларнинг мавсумий кўчигб юриши.
<i>Миркобиоценоз</i> —	унча катта бўлмаган биоценоз.
<i>Мутуализм</i> —	симбиоз ҳаёт кечиришинг бир кўриниши. Бунда ҳар икки организм ҳам бирбиридан фойда кўради.
<i>Нейстон</i> —	сув юзасида ҳаёт кечириувчи организмлар.
<i>Нектон</i> —	сув қатламида фаол сузиб ҳаракатланувчи ва узоқ масофаларга бора оладиган организмлар йигиндиси.
<i>Нейтрализм</i> —	тирик организмларнинг биотик алоқа муносабат шакли.
<i>Необиосфера</i> —	ҳозирги замон биосфераси.
<i>Одам экологияси</i>	экологиянинг инсон атрофини ўраб олган табиий ва ижтимоий омиллар таъсирини ўрганувчи бўлими.
<i>Озуқа занжири</i> —	бири иккинчисига озуқа бўладиган организмларнинг кетма-кет келадиган бўғини.
<i>Палеобиосфера</i> —	қадимги геологик даврдаги биосфера.
<i>Палеоэкология</i> —	экологиянинг геологик даврларда яшаган қазилма ҳолидаги организмларнинг ҳаёт шароитларини ўрганадиган бўлими. популяциялар орасида эркин чатишадиган турли жинсдаги организмлар.
<i>Панимистик</i> —	турлараро муносабатларнинг бир кўриниши. Бунда бир организм хўжайин, иккинчиси эса текинхўр ҳисобланади.
<i>Текинхўрлик</i> —	дунё океанларининг сув қатлами. У эпипелагиал, батипелагиал ва абиссалепелагиал деб аталган тикка зоналарга бўлиниади.
<i>Пелагиал</i> —	дунё океанларининг сув қатлами. У эпипелагиал, батипелагиал ва абиссалепелагиал деб аталган тикка зоналарга бўлиниади.
<i>Пестицидлар</i> —	ўсимликлар, қишлоқ хўжалик маҳсулотлари, ёғочдан, жундан, пахтадан ва теридан тайёрланган материалларни ҳимоя қилиш ҳамда хавфли касалликларни қўзғатувчи ташки текинхўрларга қарши курашда фойдаланиладиган заҳарли ва зарарли кимёвий моддалар.
<i>Петробионтлар</i> —	тош-шағалли жойларда ва қояларда яшовчи организмлар.
<i>Планктон</i> —	сув оқимига фаол қаршилик кўрсата олмайдиган сув қатламида яшовчи организмлар.
<i>Продуцентлар</i> —	анорганик моддалардан органик моддалар тўпловчи автотроф организмлар.

<i>Пойкилотерм</i> —	тана ҳароратини идора қила олмайдиган организмлар. Уларнинг тана ҳарорати ташқи муҳитга боғлиқ бўлади.
<i>Псаммофитлар</i> —	кўчиб юрувчи қумларда яшашга мослашган ўсимлик.
<i>Плейстон</i> —	сувнинг юзасида ёки ярим ботган ҳолда сузиб юрувчи ўсимлик ва ҳайвонлар йиғиндиси.
<i>Популяция</i> —	бир турга мансуб бўлган индивидлар йиғиндиси ҳисобланиб, умумий генофондга муайян шароитда ва майдонда тарқалган бўлади.
<i>Психрофил</i> —	нисбатан паст ҳароратларда яхши ўсиб, ривожланувчи совуқсевар организмлар.
<i>Рақобат</i> —	жамоада турлар ўртасидаги ҳар қандай қарама-қарши муносабатлар. Турлар ўртасида озуқа, бошпана, ёруғлик ва бошқалар учун рақобат бўлади. Яшаш учун кураш ҳам рақобатнинг бир кўриниши дир.
<i>Редуцентлар</i> —	ҳаёт фаолияти давомида (бактериялар ва замбуруғлар) органик қолдиқларни анорганик моддаларга парчаловчи организмлар.
<i>Симбиоз</i> —	организмларнинг алоқа шаклларидан бири. Бунда ҳар икки организм биргаликда яшаб, ўзаро фойда кўради.
<i>Синэкология</i> —	экологиянинг жамоалар тузилиши, энергетикаси, динамикаси, шаклланиши, ташқи муҳит билан ўзаро алоқаси кабиларни ўрганадиган бўлими.
<i>Склерофитлар</i> —	қаттиқ, дағал баргли ҳамда сув буғлатишни пасайтирувчи қалин кутикула қаватига эга бўлган қурғоқчил шароитда ўсувчи ўсимликлар.
<i>Стратосфера</i> —	тропосферадан юқори, 8—16 км дан 45—55 км баландликкача бўлган атмосфера қатлами.
<i>Стенобионт</i> —	тор доирада ташқи муҳитга мослашган организм.
<i>Субдоминант</i> —	иккинчи даражадаги қаватларда ҳукмронлик қилувчи ўсимлик ёки ҳайвон тури.
<i>Сублиторал</i> —	литорал остидаги зона.
<i>Суккулент</i> —	серсув ва этдор барг ёки пояларга эга бўлган ўсимлик.
<i>Сукцессия</i> —	Ер шарининг муайян майдонларидағи экотизимларнинг кетма-кет алмашиниши.

<i>Супралиторал</i> —	қуруқлик билан денгизни чегараловчи майдон.
<i>Сциофит</i> —	соясевар ўсимликлар; ўрмондаги дарахтлар тағида ўсувчи ўсимликлар.
<i>Табиий ресурслар</i> —	жамиятнинг моддий, илмий ва маънавий эҳтиёжларини қондириш учун ишлаб чиқаришда фойдаланилаётган ёки фойдаланиш мумкин бўлган табиий обьектлар, жараёнлар.
<i>Терморегуляция</i> —	иссиқ қонли ҳайвонларнинг тана ҳарорати доимийлигини таъминловчи физиологик-биокимёвий жараёнлар йифиндиси. юқори температурада яхши ҳаёт кечирувчи организмлар.
<i>Термофил</i> —	бир организм ҳаёт фаолияти натижасида иккинчи организм физик-кимёвий шароитларининг ўзгариши.
<i>Топик алоқа</i> —	атмосферанинг энг қуий қатлами; унинг баландлиги 8—18 км.
<i>Трофик алоқа</i> —	бир тур иккинчи тур билан озиқланади ёки унинг қолдиқларидан фойдаланади. денгиз тубидаги абиссал зонада кейинги, яъни 6000 м дан чуқур бўлган зона.
<i>Ультраабиссал</i> —	бир тур бошпана учун иккинчи турдан унинг чиқарган маҳсулотлари ёки қолдиқларидан фойдаланади.
<i>Фабрик алоқа</i> —	Ер юзининг бир хил майдонида яшаётган ўсимликларнинг ҳар қандай йифиндиси бўлиб, улар ўзаро ҳамда ташқи муҳит билан алоқада бўлади; натижада маҳсус фитомуҳитни ҳосил қиласди.
<i>Фитоценоз</i> —	бир турнинг тарқалишида иккинчи турнинг қатнашиши.
<i>Форик алоқа</i> —	кун ва туннинг алманиниши, организмлар ҳаёт жараёнлари жадаллигининг ўзгаришлари.
<i>Фотопериодизм</i> —	эндоген йиллик биомаромлар.
<i>Циркан</i> —	жамоадаги айрим тур индивидларнинг йифиндиси.
<i>Ценопопуляция</i> —	ташқи муҳитнинг кенг доирадаги ўзгаришларига мослашган организм.
<i>Эврибионт</i> —	тирик организмлар ҳаётига тупроқ ва грунт шароитларининг таъсири.
<i>Эдафик омил</i> —	экотизимларнинг тузилиши ва фаоллик кўрсатишида муҳим роль ўйновчи ўсимлик ёки ҳайвон тури.
<i>Эдификатор</i> —	организмларнинг ташқи муҳит омиллари таъсирига бардош бериш чегараси.
<i>Экологик валентлик</i> —	биоценозда организмнинг тутган ўрни;
<i>Экониша</i> —	

Экологик пирамида —	унинг бошқа турлар билан алоқаси ва биотопга бўлган талаби.
Экологик омил —	экотизимдаги продуцентлар, консументлар ва редуцентларнинг масса, сон ёки энергия бирликларида график тарзда ифодаланган ўзаро нисбатлари.
Экотизим —	тирик организм мосланиш характеристига жавоб берадиган ташқи муҳитнинг ҳар қандай элементи. Унинг абиотик, биотик ва антропоген турлари ажратилади.
Этология —	организмлар ва уларнинг яшаш муҳитидан иборат табиий ёки сунъий антропоген мажмуи; ундаги тирик ва ўлик экологик таркибий қисмлар бир-бирлари билан чамбарчас боғланган.
	зоологиянинг ҳайвонларнинг табиий шароитдаги хулқий (хатти-харакатлари) томонларини ўрганадиган бўлими.

II ИЛОВА

«ҚИЗИЛ КИТОБ»

Ватанимизда ер ва унинг бойликлари сув, ўрмонлар, ўсимлик ва ҳайвонот дунёсини муҳофаза қилиш ҳақида жуда кўп муҳим давлат қарорлари қабул қилинган. Ана шундай муҳим ҳужжатлардан бири Ўзбекистон «Қизил китоби» ҳисобланади.

«Қизил китоб» айrim вилоятлар, мамлакатлар ёки бутун дунё бўйича келажакда хавф остида турган ўсимлик ва ҳайвонлар ҳақида маълумотларга эга бўлган расмий ҳужжатdir. 1948 йили БМТ нинг ЮНЕСКО ташабуси билан Табиатни ва табиий ресурсларни муҳофаза қилиш халқаро иттифоқи тузildi. Ушбу ташкилот маҳсус комиссия тузиб ер юзида йўқолиб бораётган ва ноёб ўсимлик ва ҳайвон турларини аниқлаш ҳамда уларни сақлаш, тиклаш дастурини ишлаб чиқиш топширилди. 1948—1954 йиллари комиссия йўқолиш хавфи остидаги ҳайвонлар рўйхатини тузиб чиқди. Бунинг учун маҳсус критериялар ишлаб чиқилди. У ёки бу турни рўйхатга олиш учун ушбу критериялар асос бўлган. Қабул қилинган критериялар. Табиатни ва табиий ресурсларни муҳофаза қилиш халқаро иттифоқи томонидан маъқулланиб, муҳофазага олиш учун ўсимлик ва ҳайвон турларини айrim категорияларга ажратган ҳолда «Қизил китоб» яратишга асос бўлди.

1966 йили стол устида фойдаланиладиган календарь сифатида турли рангларга эга бўлган ва рақлардан иборат биринчи халқаро «Қизил китоб» нашр қилинди.

1978—1979 йиллар Ўзбекистонда давлат қарорлари ва Фанлар Академиясининг илмий кенгаши Ўзбекистон «Қизил китоб

би»ни таъсис этди. 1983 йили нашр қилинган «Қизил китоб»-нинг биринчи томида 22 турдаги сут эмизувчилар, 33 тур қушлар, 5 тур судралиб юрувчилар, 5 тур балиқлар бор. «Қизил китоб»да ҳайвонлар сони ва унинг ўзгариш сабаблари, айrim турларнинг аҳволи ва уларнинг кўпайишига, муҳофаза қилиш бўйича белгиланган ҳамда мўлжалланган тадбирларга алоҳида эътибор берилган. Шунингдек, биотехник тадбирлар қўриқла-надиган зоналар ва қўриқхоналар барпо этиш, браконьерларга қарши кураш, кишиларнинг экологик билимини ошириш таклиф этилган. Республикаимиз «Қизил китоби»ни ҳар 5 йилда янги-лаб туриш кўзда тутилган. «Қизил китоб»нинг ҳайвонот дунё-сини Ўзбекистон Фанлар Академиясининг «Зоология ва парази-тология» институти зиммасига юклатилган. Ҳозирги кунда Ўз-бекистон «Қизил китоби»га киритилган айrim турдаги сут эми-зувчилар, қушлар, судралиб юрувчилар ва балиқлар алоҳида назорат остидадир. Ўзбекистон ҳайвонот дунёсини чуқурроқ ўрганиш натижасида «Қизил китоб»нинг иккинчи нашрига қо-шиқбурун ва қорабош қулоғични киритишни олимлар тавсия этишмоқда. Ўзбекистон «Қизил китоби»да фақат умуртқали ҳай-вонлар ҳақида маълумотлар келтирилган. Қайта чоп этилади-ган «Қизил китоб»да умуртқасиз жониворлар вакиллари ҳам киритилиши мақсадга мувофиқ бўлса керак.

Ўзбекистон «Қизил китоби»нинг иккинчи томи давлат муҳофазасига олинган ёввойи ҳолдаги 163 тур ўсимлик киритилган. Ушбу «Қизил китоб»даги ўсимлик турлари Табиатни муҳофаза қилиш халқаро уюшмаси томонидан ишлаб чиқилган классифи-кацияга биноан 4 категорияга ажратилди. Улар қуйидагилар-дан иборат:

1. — йўқолиб ёки йўқолиш арафасидаги турлар;
2. — ноёб турлар (маълум кичик майдонларда ўзига хос шароитларда сақланиб қолган ва тез йўқолиб кетиши мумкин бўлган ва жиддий назоратни талаб этувчи турлар);
3. — йўқолиб бораётган турлар;
4. — камайиб бораётган турлар.

«Қизил китоб»нинг янги нашрида муҳофазага олинган ўсим-лик турлари сони 300 га боради. «Қизил китоб»да ўсимликнинг ҳар бир турининг номи, қайси оиласа мансублиги ва қисқача таърифи, тарқалиши ҳақида маълумотлар келтирилган. Схема-тик картада ўсиш жойи ифодаланган. Илмий маълумотлар асо-сида табиатдаги миқдори ва ушбу тур ареалининг ўзгариш са-баблари келтирилган. Табиий шароитда кўпайиш йўллари ва ниҳоят муҳофаза қилиш чора-тадбирлари ҳақида маълумотлар баён этилган. Шундай қилиб, «Қизил китоб»нинг моҳияти шундаки, улар наботот ва ҳайвонот оламининг ноёб, йўқолиб кетиши хавфи остидаги турлар ҳақида маълумот берувчи ҳуж-жатдир. Унинг вазифаси жамоатчилик ва давлат ижроия муас-сасаларини табиатни муҳофазаси муаммосига жалб этишда ва турлар генофондини сақлаб қолишига кўмаклашишдан иборат.

«Қизил китоб»лар Ватанимизда ўсимлик ва ҳайвонот дунёсини мұхофаза қилиш борасидаги әңг муҳим хайлардан бири бўлиб ҳисобланади.

**ЎЗБЕКИСТОН «ҚИЗИЛ КИТОБИ»ГА ҚИРИТИЛГАН НОЕБ
(ИУҚОЛИШ ХАВФИ БУЛГАН) УСИМЛИҚ ВА ҲАЙВОН
ТУРЛАРИНИНГ РУИХАТИ**

У с и м л и к л а р

Аболин астрагали
Ажойиб илонбош
АЗИМ ширач
Айёр ширач
Альберт ширачи
Арчасимон коврак
Афлотун пиёзи
Бех, етмак
Бобров астрагали
Бутков лоласи
Бойсун ширачи
Бузе лоласи
Бухоро астрагали
Бухоро спиростегияси
Бухоро тутавони
Введенский адрахнеси
Виллис астрагали
Гулхайригулли қорақат
Грейга лоласи
Гули салим
Долон астрагали
Ёввойи ток
Илонбарг пиёз
Ингичкабаргли ширач
Исири, Эдуард петилиуми
Ииртилган астрагал
Қилсимон лола
Кноринг исфараги
Корольков мармараги
Косачасиз суғурӯт
Корольков ширачи
Кудряшов сутламаси
Кумушсимон астрагал
Майдонтол остролодочниги
Мартирус қиличӯти
Мингдевона
Нурота ширачи
Оддий жилонжийда
Олижаноб островская

Олой пузирницаси
Олтой троллиуси
Омонқора, Виктор омонқораси
Оқ лола, Туркистон лоласи
Пўғанак, Бойсун ва Бухоро
пўғанаги
Жавғаза, Фарғона лоласи
Жиззах карраги (кузинияси)
Жовқосин, Леман лоласи
Зарафшон соҳтақлаусияси
Заъфар, Олатоғ заъфари
Сертуқ чангчили лола
Сирттан, қорамевали сирттан
Соҳта қуюқ сутлама
Сумбул, мушук, коврак
Сўғд лоласи
Суғур ўт, тилларанг суғур ўт
Тилла ранг астрагал
Тукли лола
Тукли ширач
Тўрсимон мойқараган
Тошёрап неуроломаси
Тяньшань марвараги
Туркистон эулофияси
Улуғбек скабиозаси
Федченко лепидолофаси
Федченко остролодочниги
Попов аулокоспермуми
Оқ гулли ширач
Пуфаксимон ширач
Сертуқ скүтеллария
Северцов моголтавияси
Ҳисор бодоми
Ҳисор дионияси
Чимён лоласи
Чинор, Шарқ чинори
Чиннигул, Ўзбекистон чинни-
гули
Шоҳимардон астрагали

Шакаптар ламиропапуси
Эчисон ширачи
Ўзбекистон чиннигули
Қалин тукли эремостахис
Қардош лола

Қаттиқ бокалсимон сутлама
Қизил-яшил астрагал
Қорайган ширач
Қубба бошли кузиния
Қурама неуроломаси

Ҳ а й в о н л а р

Сүтэмизувчилар

Гепард, қоплон
Ирбис
Кўк суғур
Катта шомшапалак
Устюорт, қўйи, аркал
Хонгул
Шалпангқулоқ қўршапалак
Қизилқум ёввойи қўйи
Ўрта Осиё қундузи
Малин
Мапхўр
Митти қўшоёқ
Олакўзан
Силовсин
Сиртлон
Тожик ёки Бухоро қўйи
Тяньшань қўйи, архар
Қушлар
Болтаютар
Бургут
Жингиладор, бирқозон
Илон бургут
Итолғи
Йўрға тувалоқ
Кичик бургут
Кичик оққуш
Лайлак
Лочин
Маллабош лочин
Оқ турна
Оққуш-оққул
Сув қийғир
Торғоқ
Тувалоқ

Узун думли сув бургути
Қоплон
Қорақўйруқ, жайрон
Қорақулоқ
Қўнғир айиқ
Ҳиндасалхўр
Қушлар
Бизғалдоқ
Бирқозон
Чўл бургути
Қизил ғоз
Қиронқора
Қирғий, бургут
Қулон-баур
Қум чумчуғи
Кумой

Судралиб юрувчилар

Капчабош илон
Хентог қурбақаси
Штраух қурбақаси
Чипор
Эчкемар

Балиқлар
Баҳри балиқ
Кичик куракбурун балиғи
Мармар ўрдак
Осиё лойхўраги
Оқбош ўрдак
Оқ думли сув бургути
Оқ лайлак
Мўйлов балиқ, сўғён, қозик
шим
Сирдарё куракбурун балиғи
Қилқўйруқ, катта куракбурун
балиқ

ЎЗБЕКИСТОНДАГИ МАХСУС МУҲОФАЗАГА ОЛИНГАН ҲУДУДЛАР

Ўзбекистон ҳудудида 17 махсус муҳофазага олинган табиий ҳудудлар фаоллик кўрсатиб келмоқда. Улар 9 қўриқхона, ноёб хайвон турларини кўпайтириш билан шуғулланувчи экомарказ, 2 миллий ёки ҳалқ боғлари, табиат ёдгорликлари ва 6 буюртма-хоналардир. Республика бўйича махсус муҳофазага олинган ҳудудларнинг умумий майдони 2 млн. га. Табиатнинг ноёб, яъни табиий комплекслари, барча бойликлари билан бирга, шунингдек, хилма-хил ўсимлик ва ҳайвонот дунёси бирга муҳофазага олинган. Жумладан, бетакрор арчазор ўрмонлари, тўқайзорлар ҳамда ҳалқаро «Қизил китоб»га киритилган кўпчилик ўсимлик (700 тур) ва 350 дан ортиқ ҳайвон турлари муҳофазага олинган.

«ЖАЙРОН» ЭКОМАРКАЗИ

Республикадаги ҳайвонот дунёсини муҳофаза қилиш борасида катта ҳисса қўшайётган марказлардан бири ҳисобланиб, бу ерда 1977 йилда 40 бош жайрондан сунъий йўл билан жайрон популациясининг сони 1000 бошга етказилди. Шунингдек жайронларнинг табиий тарқалиш жойларида ҳам уларни кўпайтириш бўйича ишлар олиб борилмоқда. Бундан ташқари ҳалқаро дастур — «Прежевальский оти» асосида қоплон ва тувалоқларнинг ҳаёти ўрганилмоқда.

Республикада муқобил режалар асосида кейинчалик ҳам махсус муҳофазага олинган ҳудудларни кенгайтириш кўзда тутилган. Ҳозирги вақтда сув бўйи ва ботқоқликларда яшовчи қушларни муҳофаза қилиш мақсадида, шунингдек Қизилқумда қумли-чўл экотизимини, Устюртдаги кўйлар ва сайғоқларни сақлаб қолиш учун қўриқхона ташкил этиш ишлари бошлаб юборилган. Республикада бир неча буюртмахоналар ҳам ташкил этиш режалаштирилмоқда. Бундай буюртмахоналардан бири тувалоқни муҳофаза қилиш учун хизмат қиласи. Қелгусида республика бўйича махсус муҳофазага олинган ҳудудларнинг майдони 1 млн. га дан ортиб кетади.

ЗОМИН ҲАЛҚ БОҒИ

Республикадаги Туркистон тоғ тизмасининг шимолий ёнбайрларида жойлашган. 1977 йилда ташкил этилган. Унинг майдони 47,7 минг гектар бўлиб, дengиз сатҳидан 1000—4030 м ба-ландликда жойлашган. Ушбу ҳалқ боғида меҳнаткашларнинг дам олиш, спорт ўйинлари ва туризм билан шуғулланиш билан бирга тоғ ландшафти у ердаги арчазорлар, ўтлоқлар, ҳайвонлар ва табиатнинг ажойиб намуналари муҳофазага олинган.

УГОМ-ЧОТҚОЛ МИЛЛИЙ БОҒИ

Республикадаги иккинчи миллий боғ ҳисобланиб у Тяншаннинг ғарбий қисми тизимидағи Уғом ва Чотқол тоғлари ёнба-

ғирларини эгаллаб ётади. Унинг майдони 35,3 минг га атрофиди. Денгиз сатқидан 1000—3200 м баландликда жойлашган. Угом-Чотқол миллий бори республикада ва халқаро спорт мусобақаларини үтказишда, айниқса, Тошкент шаҳар аҳолисининг дам олиш маскани ҳисобланади. Бундан ташқари, Миллий бор ҳудудида ёнғоқзорлар, арчазорлар, алъп үтлоқлари каби ландшафт миңтақалари мавжуд. Миллий бор фаунаси таркибида қора барс, оқ тириоқли айқ, жайра, ёввойи чўчқа, Мензбир суғури ва бошқалар учрайди.

Давлат қўриқхоналари

№	Қўриқхона номи	Ихтисосланиши	Майдони (га)
1.	Бадай—Тўқай	Тўқай қўриқхонаси	6481
2.	Кизилқум	Тўқай қўриқхонаси	3895
3.	Нурота	Тоғ ўрмон қўриқхонаси	22537
4.	Зарафшон	Тўқай қўриқхонаси	2066
5.	Орол—Пайғамбар	Тўқай қўриқхонаси	3094
6.	Зомин	Тоғ ўрмон қўриқхонаси	15600
7.	Угом-Чотқол табиий миллий бори	Тоғ ўрмон қўриқхонаси	35256
8.	Китоб	Геологик қўриқхонаси	5378
9.	Хисор	Тоғ ўрмон қўриқхонаси	76889
10.	Қўҳитангтор	Тоғ қўриқхонаси	43500

Давлат буюртмахоналари

№	Буюртмахонанинг номи	Ихтисосланиши	Майдони (га)
1.	Нурун—тепа	Тўқай буюртмахонаси	29000
2.	Оқбулоқ	Тоғ буюртмахонаси	111000
3.	Хоразм	Қўл буюртмахонаси	7800
4.	Тўдакўл	Қўл буюртмахонаси	30000
5.	Денгизкўл	Қўл буюртмахонаси	86000
6.	Чадиқ	Қўл буюртмахонаси	18600

Эслатма: Давлат қўриқхоналари ва буюртмахоналари Ўзбекистоннинг 1992 йилда нашр қилинган экологик харитаси бўйича олинди.

ТАБИАТ ЁДГОРЛИКЛАРИ (РЕСПУБЛИКА БҮЙИЧА 400 ДАН ОРТИК)

I. Геологик ёдгорликлари ва унга мисоллар:

- Амир Темур гори, Килси гори, Қорлуғ гори, Фунжак гори, Ҳазрати довут гори.
- Зарафшон тизмасидаги карст.
- Нурота атрофидаги булоқлар.

- II. Палеонтологик ёдгорликлари ва унга мисоллар:
1. Тошга айланган, ўсимлик ва ҳайвон қолдиқлари учрайдиган жойлар.
- III. Ландшафт ёдгорликлари ва унга мисоллар:
1. Илонүти дараси
 2. Арслонбобдаги катта шаршара
 3. Сурхондарёдаги Клиф-Шеробод марзаси
 4. Катта ва кичик Чимён сойлиги
 5. Оқтош сойлиги
 6. Сангзор дараси
 7. Қизилқия яқинидаги Обишир танглиги ҳамда шовваси.
- IV. Ботаник ёдгорликлари ва унга мисоллар:
1. Сайробдаги ёши 1000 йилга яқин чинор.
 2. Бойсундаги Чорчинор.
 3. Ургутдаги ёши 1000 йилдан ортиқ Хўжа Чор Чинор.
 4. Эски Хўжакентдаги чинор.
 5. Шоффрикон атрофидаги саксовулзорлар.
- V. Археологик ёдгорликлари ва унга мисоллар:
- Варданзи, Вдаражаша (Бухоро вилоятида) шаҳар харобалари.
- Кўҳна Урганчдаги миноралар
 Кўҳитанг ғарбида Зараўткамир ёдгорлиги
 Нурота ва бошқа жойлардаги коризлар
 Ҷўллардаги сардобалар
 Оқчоп сойлигидаги Абдуллабанди (сув омбори) қолдиқлари.

IV ИЛОВА

ТАБИЙ МУҲИТ ҲОЛАТИНИ НАЗОРАТ ҚИЛИШ – МОНИТОРИНГ

1. Антропоген тазийқ кучли бўлган зоналар назорати. Бунда ҳавонинг ифлосланиши эътиборга олинадиган бўлса, шаҳарлар, саноат районлари киради. Юза сувларнинг ифлосланиши ҳисобга олинадиган бўлса дарёларнинг қуйилиш жойлари ва эстаурлар дарёларнинг чегаралари, саноат шаҳарларидағи қўллар, сув омборлари киради. Чорвачилик фермалари ва коммунал оқова сувлари чиқариладиган жойлар алоҳида ўрин тутади. Тупроқ муҳофазаси ёки назорати эътиборга олинган тақдирда йирик шаҳарларнинг районлари, автомагистраллар, йирик йўллар, заҳарли кимёвий моддалар қўлланиладиган қишлоқ ҳўжалиги тармоқлари назорат қилинади.

2. Фон даражасидаги назорат тизими. Бунга ҳар қандай локал манбадан узоқлашган ифлосланиши назорат қилиш киради. Мисол сифатида биосферадаги қўриқхоналарни комплекс тадқиқ қилиш ва кузатишни олиш мумкин. Худди шунингдек ўз чиқиндиларини узоқ масофаларга тарқатувчи мониторинг ва табиий муҳит, қўриқхона ва табиий объектларни ифлосланиши даражасини назорат қилишлар киради.

3. Экологик мониторинг ҳақида тушунча. Инсонни нормал яшаши учун ташқи муҳит оптимал бўлиши керак. Унинг ўзгариши инсон учун зарарли таъсир кўрсатади. Шунинг учун муҳитнинг сифати деган тушунча фанга киритилган. Муҳит сифати инсоннинг экологик ва жамиятни илмий техник тараққиёти нуқтаи назаридан қониқтирувчи кўрсаткичлар йиғиндисидир.

Табиий муҳитни назорат қилиш давлатларо тизим асосида амалга оширилади. Ҳозирги вақтда республикада 94 очиқ сув ҳавзаларининг ифлосланиши устидан назорат олиб борилади. Бунинг учун 134 пункт, 169 дарвоза ва 187 намуна олиш жойлари мавжуд. Кузатиш орқали ушбу обьектлардаги сувларнинг минерал таркиби, биоген моддалари, нефт маҳсулотлари, феноллар, хлор ва фосфорорганик пестициidlар, СПАВ, оғир металлар, фтор, муаллақ моддалар ва бошқалар аниқланади. Гидробиологик кузатишлар 50 дан ортиқ сув ҳавзаларида олиб борилиб унинг 77 пункт ва 100 дарвозаси бор. Шунингдек атмосфера ёғинларининг кимёвий таркиби, қуруқ атмосфера ёғинлари (туз-чанг тўзонлари ва бошқалар) назорат қилиш бўйича ишлар олиб борилиб, намуналарда сульфатлар, хлоридлар, гидрокарбонатлар, нитратлар кальций, магний, натрий, калий фторидлар ва бошқалар аниқланади.

Саноати ривожланган шаҳарларда 26 таркибий қисми (инградиенти) бўйича қор қопламининг ифлосланиши назорат қилинмоқда. 25 шаҳарда атмосфера ҳавоси ифлосланиш ҳолатини кузатиш бўйича 65 махсус кузатув жойлари мавжуд. Бошгидромет таркибига: Ўзбекистон республикаси атроф-муҳитни ифлосланишини кузатиб борувчи марказ, Фарғона ва Навоий шаҳарларидаги лаборатория, атмосфера ҳавосини ифлосланишини кузатувчи 6 та лаборатория (Олмалиқ, Ангрен, Андижон, Бекобод, Самарқанд, Чирчик) атмосфера ҳавосини ифлосланишини кузатувчи 4 гурӯҳ (Бухоро, Гулистон, Нукус, Наманган), атроф-муҳитни ифлосланишини назорат қилувчи Сариосиё лабораторияси ва 2 та станция (Фон мониторинг учун Чотқол қўриқхонаси, «Абрамов музлиги» станцияси).

Қарши, Термиз, Когон, Исиргали, Дўстлик шаҳарларида атмосфера ҳавосини ифлосланишини лабораторияда кузатиш ишлари олиб борилмоқда.

Махсус дастурлар асосида республика бўйича экспедицион текширув ва кузатувлар амалга ошириб турилади. Республикадаги тупроқларни ифлосланиши ва ўсимликларнинг заарланиши одатда вилоят марказларида назорат қилиб борилади.

V ИЛОВА

ЭКОЛОГИК ЭКСПЕРТИЗА

Жамият манбаатларини кўзлаб атроф-муҳитни муҳофаза қилиш талабларига мувофиқ хўжалик ва бошқа обьектларнинг фаолиятини бошқаришнинг муҳим томони ҳам ягона экологик

сиёсатни юргизиш йўли Давлат экологик экспертизаси ҳисобланади. Экологик экспертиза жамият ташкилотлари ва давлат муассасалари янги қурилма обьектлари, ишлаб турган хўжалик ва бошқа обьектларни қайта қуриш ва кенгайтириш лойиҳаларини қай даражада экологик нуқтаи назардан баҳолаш учун фаолият кўрсатади. Давлат экологик экспертизаси республикадаги маълум бўлган эксперт органларнинг тизимида алоҳида ўрин әгаллади. У обьектларни комплекс тарзда баҳолайди, яъни экологик, ижтимоий-иқтисодий томонларидан баҳолаш билан бирга унинг фаолиятини ўзгариш оқибатлари нималарга олиб келиши, шунингдек давлат экологик экспертизаси «табиатжамият» тизимидағи барча ўзаро боғланишлар ва зиддиятларни ҳар томонлама таҳлил қиласди.

Давлат экологик экспертизасининг энг муҳим вазифаси ўзгарган хўжалик фаолиятининг ва бошқа фаолиятларнинг ижтимоий-иқтисодий оқибатлари экологик хавфлилик даражасини баҳолаш, ҳамда атроф-муҳит ва аҳоли саломатлигига салбий таъсир этувчи таъсирларнинг сусайтирувчи аниқ тавсия этилган чора-тадбирларнинг тўлиқлиги ва самарадорлигини баҳолашдан иборат. Экспертиза давомида биринчи навбатда у ёки бу обьект хўжалик фаолияти барча экологик қоидаларга риоя қилган ҳолда мақсадга мувофиқ ва ишга туширилиши имкониятга эга эканлигини аниқлайди. Шунингдек, фаоллик кўрсататётгани обьектлар ёки комплексларнинг қанчалик даражада атроф-муҳитга кўрсатилаётган оқибатлари эҳтимоллигини аниқлайди. Республика экологик экспертизаси ҳар йили 1,5 мингга яқин лойиҳа ҳужжатларини, яъни бош режалар: саноат тармоқларини туман бўйича режалаштириш схемасини иссиқлик билан таъминлаш, сув билан таъминлаш, канализация, мелиоратив қурилиши лойиҳалари, ирригациялаштириш, гидротехник қурилмалар, халқ хўжалиги обьектларнинг қурилиши ва қайта ўзгартиришнинг техник-иқтисодий томондан асослаш, янги қурилиш учун майдончалар танлаш кабиларни кўриб чиқади.

VI ИЛОВА

«БИОЭКОСАН»

«БИОЭКОСАН» Узбекистон халқ таълими вазирлигининг 178-сон буйруғига асосан 28.VIII.1995 йилда экология ва табиатшунослик марказининг қошида ташкил этилган. Унинг мақсади республика миқёсида экологик таълим ва тарбия бўйича дастурлар, методик қўлланмалар, тавсиялар яратишдан иборат, шунингдек илфор ўқитувчиларнинг иш тажрибаларини ўрганиб уни оммалаштиришдан иборат. Ўқувчи ёшлар ва катталар учун турли хил мавзуларда анжуманларни ташкил этиш ва ўтказиш ишлари олиб борилади.

Кейинги йиллардаги иш фаолиятида ЎзХТВ, олий таълим,

республика табиатни муҳафаза қилиш давлат қўмитасини бирлашган кенгашида тасдиқланган узлуксиз экологик таълим концепцияси ишлаб чиқилди.

Экологиядан давлат таълими стандарти яратилди. Экологиядан дастурлар тўплами, бир қанча методик қўлланмалар тайёрланди, шунингдек, экологиядан тест саволлари ишлаб чиқилди.

1993 йил ва 1997 йиллари республикада узлуксиз экологик таълим муаммолари ва уларни ечимиға бағищланган анжуманлар ўтказилди.

1993 йилдан бошлаб «Табиат кеча, бугун ва эртага» деган шиор остида ўқувчиларнинг анжумани ўтказиб келинмоқда.

VII ИЛОВА

«ЭКОСАН»

ЭКОЛОГИЯ ВА САЛОМАТЛИК ЖАМҒАРМАСИ

Ўзбекистоннинг мустақилликни қўлга киритиши, янги жамиятнинг қурилиши аҳолининг кенг қатламини фаоллигини ортишига ва шу билан бирга бир неча муаммоларни ҳал этилишини тақозо этди. Бу ҳол Узбекистонда янги ижтимоий ҳаракатларни шаклланишига, жумладан экология ва саломатлик халқаро жамғарма «ЭКОСАН»ни ташкил этилишига сабабчи бўлди.

Инсониятни учинчи минг йилликда нималар кутмоқда? Инсоният экологик танглик хавфи, инсон саломатлигини сақлаш ва мустаҳкамлаш каби муаммоларни ҳал эта оладими?

Юқоридаги муаммолар, шунингдек бошқа умумбашарий ва минтақавий характердаги муаммолар 1992 йили етакчи вазирликлар, тармоқлар, фанлар академияси, йирик ишлаб чиқариш бирлашмалари, банклар ва илмий муассасалардан иборат таъсисчиларнинг анжуманида ташкил этилган «ЭКОСАН» жамғармасининг диққат марказида турибди.

Жамғарманинг асосий фаолияти қўйидагилар:

— экология ва санология сиёsat, фан, маданият, тиббиёт ва ишлаб чиқариш фаолиятида асосий мезондир;

— Марказий Осиёда биосферанинг бир бутунлилиги тамоилига асосланган экологик-иқтисодий тизимини шакллантириш;

— экология ва санология инсон фаолиятининг барча жабҳаларида ҳалқаро ҳамкорликнинг асосий омилидир.

Бугунги кунда жамғарма чет элларда бир неча ваколатхоналар ва бўлимларга эга. У БМТ, ОБСЕ, ЮНИСЕФ, ВОЗ, ЮНЕСКО ва бошқа етакчи ҳалқаро ташкилотлар билан фаол ҳамкорликда иш олиб бормоқда.

Жамғарма таркибида машҳур Рим клуби қошидаги «ЭКОСАН»нинг Тошкент клуби фаолият кўрсатиб келмоқда. «ЭКОСАН»нинг таклифлари асосида Ўзбекистон республикаси

Вазирлар маҳкамаси томонидан атроф-муҳитни муҳофаза қилиш ва аҳоли саломатлигини сақлаш бўйича қўйидаги ҳужжатлар қабул қилинди:

— Вазирлар маҳкамасининг 1993 йил 27 январь қарорига биноан «ЭКОСАН» саломатлик поездини ташкил этиш;

— Вазирлар маҳкамасининг 1993 йил 20 июль қарорига биноан «ЭКОСАН» дорихона дўконлари ва «Экосан» табиат инъомлари дўконларини ташкил этиш ҳақида;

— Вазирлар маҳкамасининг 1993 йил 30 сентябрь қарорига биноан «Экология ва саломатлик» икки йиллигини (1994—1995 йиллар) ўтказиш ҳақида;

— Вазирлар маҳкамасининг 1994 йил 17 ноябрь қарорига биноан «Экосан» экология ва саломатлик халқаро жамғармасини давлат томонидан қўллаб-қувватлаш ҳақида;

— Вазирлар маҳкамасининг 1995 йил 31 июль қарорига биноан Юнесиф-Экосан «АСПЕРА» дастурини амалга ошириш чора-тадбирлари ҳақида;

— Вазирлар маҳкамасининг 1997 йил 18 март қарорига биноан республикада экология ва саломатлик кунларини ўтказиш ҳақида.

«Экосан» жамғармаси томонидан иқтисодий-экологик масалаларни ҳал этишда қўшимча маблағ сарфлаш мақсадида республика президентининг бевосита қўллаб-қувватлаши натижасида 1995 йилнинг охирида ўзбек-голланд қўшма ташкилоти, яъни «Эколот» таъсис этилди. Унинг фаолияти лотерея ўйинларини ташкил этишдан иборат бўлиб, лотерея ўйинидан тушган фойда аҳоли саломатлигини сақлаш, физкультура ва спортни ривожлантириш, шунингдек бошқа хайрли ишлар учун ишлатилади.

«ЭКОСАН»нинг бўлимларида жамоатчилик асосида «ЭкоХабар» ахборот — маркази экологик маълумотларни тарқатиб турибди. Уни бошчилигида республика газета ва журналларида экологик хабарлар, телевиденияда эса ҳар ойда «Табиат ва экология» ва «Саломатлик ва экология» каби кўрсатувлар олиб борилмоқда.

«ЭКОСАН» жамғармаси XXI асрга қадам қўймоқда. Янги асрда у халқаро ҳаётнинг ажралмас қисми ҳисобланган Марказий Осиё минтақасини барқарор ривожланишини таъминловчи ижтимоий-экологик муаммоларни ечишда фаол қатнашиб, атроф-муҳитни муҳофаза қилиш, аҳоли саломатлигини сақлаш ишларида масъул эканлигини ҳис этган ҳолда ўз вазифаларини ҳаётга тўлиқ тадбиқ этишга ҳаракат қиласади.

КУРСНИНГ АИРИМ БУЛИМЛАРИ БУЙИЧА ТЕСТЛАР

Экология фани ва унинг қисқача тарихи

1. Ҳозирги даврда экологик тангликтининг келиб чиқишининг асосий сабаби?
 - А. Ер юзида аҳоли сонининг ортиб бориши.
 - Б. Атроф-муҳиттинг ифлосланиши.
 - В. Фан ва техниканинг ривожланиши.
 - Г. Йирик шаҳарларнинг кўпайиб бориши.
 - Д. Инсон билан табиат ўртасидаги мувозанатнинг бузилиши.
2. Экология қандай фан?
 - А. Биологик фанлардан бири.
 - Б. Ижтимоий фанлар жумласига киради.
 - В. Тирик организмлар билан ташқи муҳит ўртасидаги алоқани ўрганади.
 - Г. Табиат, жамият ва техникани ўз ичига олган фан.
 - Д. Юқоридагиларни барчаси тўғри.
3. Экологик муаммоларнинг хиллари:
 - А. Маҳаллий.
 - Б. Минтақавий.
 - В. Умумбашарий.
 - Г. Глобал.
 - Д. Барча жавоблар тўғри.
4. Экология фанида энг кўп фойдаланиладиган услублар:
 - А. Тасвирлаш.
 - В. Таққослаш.
 - В. Экспериментал.
 - Г. Моделлаштириш.
 - Д. Кузатиш.
5. Ўзбекистондаги энг муҳим экологик муаммо:
 - А. Орол ва Орол бўйи муаммоси.
 - Б. Чучук сув муаммоси.
 - В. Чўлланиш жараёнининг ортиб бориши.
 - Г. Озон қатламининг сийраклашиши.
 - Ю. Ҳавода карбонат ангидрид газининг миқдорини ортиб бориши.
6. Экология фанига ҳисса қўшган Ўрта Осиё алломалари:
 - А. Ал-Хоразмий, Жайҳоний.
 - Б. Беруний, Бобур, Ибн Сино.
 - В. Самарқандий, Навоий, Форобий.
 - Г. Султон Балҳий, Маҳмуд Ибн-Вали.
 - Д. Форобий, Ал-Хоразмий, Фарғоний.

7. Ўзбекистондаги экология фанининг асосчилари:

- А.** Баранов, Райкова, Аболин.
- Б.** Гранитов, Зокиров, Северцов.
- В.** Коровин, Қашкаров, Зоҳидов.
- Г.** Культиасов, Попов, Қоротков.
- Д.** Аболин, Культиасов, Меклембурцев.

Аутэкология

1. Экологияда муҳит тушунчаси қандай тушунилади?

- А.** Жонсиз табиат.
- Б.** Жонли табиат.
- В.** Одамнинг теварак атрофи.
- Г.** Тирик организмларни ўраб олган жонсиз табиат.
- Д.** Юқоридагиларни барчаси тўғри.

2. Тирик организмлар тарқалган асосий ҳаёт муҳитлари:

- А.** Сув, тупроқ, ҳаво, тирик организм.
- Б.** Ер юзаси, қуёш системаси.
- В.** Тирик организмлар, сув.
- Г.** Ҳаво, тупроқ, коинот.
- Д.** Ёр, қуёш, ой, тупроқ.

3. Ҳаётни белгилаб берувчи омиллар мажмуи:

- А.** Минерал тузлар, рельеф.
- Б.** Ҳарорат, сув, ёруғлик.
- В.** Инсон таъсири.
- Г.** Рельеф, тупроқ, сув.
- Д.** Ҳарорат, минерал тузлар, сув.

4. Экологик омил деганда нимани тушунасиз?

- А.** Муҳитнинг тирик организм ҳаётига таъсир этувчи элементи.
- Б.** Сув ва унинг барча физик ва кимёвий хусусиятлари.
- В.** Ҳаво ва унинг кимёвий таркиби.
- Г.** Тупроқ ва унинг физик-кимёвий хусусиятлари.
- Ю.** Тирик организмлар: ўсимлик, ҳайвон ва бактериялар.

5. Абиотик омиллар мажмуи:

- А.** Эдафик, фитоген биотик.
- Б.** Рельеф, зооген, микробиоген.
- В.** Тарихий, кимёвий, ёнгин.
- Г.** Иқлим, тупроқ, кимёвий.
- Д.** Микоген, фитоген, тупроқ.

6. Биотик омиллар мажмуи:

- А.** Фитоген, зооген, микробиоген, микоген.
- Б.** Орографик, фитоген, зооген, микробиоген.
- В.** Микробиоген, кимёвий, эдафик.
- Г.** Тарихий, микоген, ёнгин, зооген.
- Д.** Эдафик, орографик, иқлим, фитоген.

- 7. Антропоген омил деганда нимани тушунасиз?**
- А. Үсимликларнинг табиатга таъсири.**
 - Б. Инсоннинг табиатга таъсири.**
 - В. Ҳайвонларнинг табиатга таъсири.**
 - Г. Замбуруғларнинг табиатга таъсири.**
 - Д. Бактерияларнинг табиатга таъсири.**
- 8. Турнинг экологик спектри:**
- А. Турли омилларга талаби.**
 - Б. Ҳар хил муҳитларни эгаллаши.**
 - В. Оптимум, минимум, пессимум таъсирлар.**
 - Г. Экологик валентликлар йигиндиси.**
 - Д. Омилларнинг биргаликдаги таъсири.**
- 9. Мослашишнинг асосий турлари:**
- А. Кенг ва тор доирадаги мослашиш.**
 - Б. Кимёвий, физикавий мослашиш.**
 - В. Анатомик, морфологик, физиологик, ҳулқий (хатти-харакатлари) мослашиш.**
 - Г. Ҳулқий, биокимёвий, морфологик мослашиш.**
 - Ю. Юқоридаги жавобларни барчаси түғри.**
- 10. Мослашишнинг даражалари:**
- А. Орган, тұқима, ҳужайра.**
 - Б. Молекулавий, ҳужайравий, организм, ценотик.**
 - В. Организм, ҳужайравий, орган, тұқима.**
 - Г. Тұқима, молекулавий, ҳужайравий.**
 - Д. Биосферавий, экотизимли жамоа.**
- 11. Сув ҳавзаларининг асосий экологик зоналари:**
- А. Пелагиал, бентал.**
 - Б. Литорал, пелагиал.**
 - В. Бентал, абиссал.**
 - Г. Супралиторал, сублиторал.**
 - Д. Абиссал, пелагиал.**
- 12. Гидробионтларнинг баъзи бир мослашишлари:**
- А. Фильтрлаш, товуш чиқариш, акс садо, электр токидан фойдаланиши.**
 - Б. Газли камералар, статоцистлар, фильтрлаш, акс садо.**
 - В. Электр токи ишлаб чиқариш, фильтрлаш, сузиш.**
 - Г. Сузиш, акс садо, электр токи ишлаб чиқариш.**
 - Д. Электр токи ишлаб чиқариш, газли камералар, фильтрлаш.**
- 13. Үсимликларнинг намлиқ омилига кўра экологик гуруҳи:**
- А. Гидрофитлар, галофитлар, мезофитлар, ксерофитлар.**
 - Б. Гидратофитлар, гидрофитлар, гигрофитлар, мезофитлар, ксерофитлар.**
 - В. Суккулентлар, кальцефитлар, гидрофитлар, гигрофитлар.**
 - Г. Гидатофитлар, галофитлар, псаммофитлар, мезофитлар.**

Д. Гелиофитлар, суккулентлар, ксерофитлар, гигрофитлар.

14. Янтоқ үсимлигининг қурғоқчил иссиқ шароитга мослашиши:

- A. Ҳужайравий, биокимёвий, морфологик.**
- Б. Организм, ценотик, физиологик.**
- В. Анатомик, морфологик, физиологик.**
- Г. Физиологик, морфологик, жамоа.**
- Д. Анатомик, молекулавий, биокимёвий.**

15. Ҳайвонларда сув балансини идора этиш усуллари:

- А. Ичиш, югуриш, сув манбани топиш.**
- Б. Сув манбани топиш, ичиш, терлаш.**
- В. Терлаш, морфологик, хулқий (хатти-ҳаракатлари).**
- Г. Морфологик, физиологик, хулқий (хатти-ҳаракатлари).**
- Д. Хулқий (хатти-ҳаракатлари), терлаш, югуриш.**

16. Галофитларнинг мослашилари:

- А. Шўрланган тупроқларда яшами.**
- Б. Ишқорий муҳитда яшами.**
- В. Сув кўп талаб этиши.**
- Г. Ҳужайра осмотик босими паст.**
- Д. Ҳужайра осмотик босими юқори бўлиши, сувни кучли шимиши.**

17. Тирик организмларни ҳаво муҳитига мослашиши:

- А. Кичик тана, үсимталар, юзани ортиши, қанотларнинг бўлиши.**
- Б. Йирик, тана юзаси кичик, тез учадиган.**
- В. Қанотларга эга эмас, танаси суйри шаклда.**
- Г. Териси шиллиқ, танаси бўлак-бўлаклардан иборат.**
- Д. Тана юзаси ўртacha сатҳга эга, үсимталарга эга эмас**

18. Ҳайвонлар ҳаётида ёруғликнинг роли:

- А. Фазода мўлжал олиш учун.**
- Б. Ҳаракатланиш.**
- В. Озиқланиш учун.**
- Г. Тана ҳароратини бошқариш учун.**
- Д. Қўшиб юриш, кўпайиш учун.**

19. Үсимликларнинг ҳаётий шакллари:

- А. Бир, икки ва кўп йиллик ўтлар.**
- Б. Дараҳт, бута, чала бута, бутача, ўт.**
- В. Дараҳт, бута, чала бута, бутача.**
- Г. Чала бута, дараҳт, бута, ўт.**
- Д. Бута, бир ва икки йиллик ўтлар.**

20. Ҳайвонларнинг ҳаётий шакллари:

- А. Сувда ва қуруқда яшовчилар.**
- Б. Сакровчи, югурувчи, ўрмаловчи хусусиятга эга бўлганлар.**

В. Сузувчи, ковловчи, қуруқликда, ҳавода, дараҳтда:
яшовчилар.

Г. Тупроқда, сувда яшовчилар, ковловчи, югурувчи хусусиятга эга бўлганлар.

Д. Ўтлар, буталар орасида яшовчилар.

21. Марказий Осиё ва Ўзбекистонда яшовчи ўсимликларнинг ўзига хос ҳаётий шакллари:

А. Эпифит ва эпифиллар.

Б. Террофит ва фенерофитлар.

В. Гемикритофит ва эпифитлар.

Г. Эфемер, эфемероид, ёстиқсимон.

Д. Критофит, хамефит.

Популяциялар экологияси

1. Популяциянинг таснифи:

А. Панмистик, географик.

Б. Географик, экологик.

В. Клонал, локал.

Г. Элементар, биотопик.

Д. Юқоридаги жавобларни барчаси тўғри.

2. Популяциянинг гуруҳли хусусиятлари:

А. Генетик бирлиги, кўпайиши.

Б. Гомеостази, динамикаси.

В. Сони, зичлиги, туғилиши, нобуд бўлиши.

Г. Морфологик, биологик хулқий (хатти-ҳаракатлари)..

Д. Ўсиш тезлиги, экологик сифими.

3. Популяциянинг тузилмаси:

А. Жинс, фазовий, ёш.

Б. Морфологик, фазовий, ёш.

В. Физиологик, анатомик, жинс.

Г. Жинс хулқий (хатти-ҳаракатлари), ёш.

Д. Ёш, генетик, морфологик.

4. Ҳайвонларнинг биргаликда ҳаёт кечириш шакллари:

5. Ҳайвонларнинг биргаликда ҳаёт кечириш шакллари:

А. Симбиоз, оила, колония.

Б. Микориза, колония, ёлғиз.

В. Паразит — хўжайн, гуруҳли.

Г. Гала, колония, симбиоз.

Д. Оила, пода, гала, колония.

5. Популяция динамикасининг асосий кўрсаткичлари:

А. Туғилиш, ўсиш, ўсиш даражаси.

Б. Нобуд бўлиш, қирилиш, эмиграция.

В. Иммиграция, эмиграция, ўсиш.

Г. Чиқиб кетиш, қўшилиш.

Д. Юқоридаги жавобларни барчаси тўғри.

6. Популяциянинг гомеостазини ўсимликларда намоён бўлиши:

- A.** Уруғларнинг тұлиқ ҳаётчанликка эга әмаслиги.
- B.** Уруғ ва меваларни түрли йўллар билан тарқатиши.
- C.** Уз-ўзидан сийраклашиш, вегетатив қувватини ошириш.
- D.** Вегетатив, жинссиз ва жинсий усуулларда кўпайиш.

7. Популяциянинг гомеостазини ҳайвонларда намоён бўлиши.

- A.** Ўз боласини еб қўйиш.
- B.** Қимёвий таъсир, стресс.
- C.** Инстинктлар, ялпи кўчиб кетиш.
- D.** Ҳудудий ҳатти-ҳаракатлар.

8. Биоценозларда популяциялар сонини бошқарувчи омиллар.

- A.** Модификацияловчи, бошқарувчи.
- B.** Инверсион механизmlар.
- C.** Рақобат, каннибализм.
- D.** Зичликни ошириш ёки камайтириш.

- D.** Юқоридаги жавобларни барчаси тўғри.

Биоценозлар, биогеоценозлар ва экотизимлар

1. Биоценознинг таркиби:

- A.** Вируслар, сув ўтлари, ҳашаротлар, содда ҳайвонлар.
- B.** Дараҳтлар, сут эмизувчилар, бактериялар, замбуруғлар.
- C.** Ўсимликлар, ҳайвонлар, бактериялар, замбуруғлар.
- D.** Бактериялар, балиқлар, дараҳтлар, буталар.
- D.** Замбуруғлар, лишайниклар, сув ўтлари, ҳайвонлар.

2. Биотоп нима?

- A.** Фитоценоз ва биоценоз.
- B.** Биоценоз ва абиотик муҳит.
- C.** Зооценоз ва микробиоценоз.
- D.** Экотоп ва климатоп.
- D.** Эдафотоп ва фитоценоз.

3. Тирик организмлар ўртасидаги биотик алоқа муносабатлар:

- A.** Фойдали, салбий.
- B.** Заарли, бефарқ.
- C.** Салбий, нейтрал.
- D.** Ижобий, салбий, бефарқ.
- D.** Нейтрал, ижобий.

4. Комменсализм туридаги биотик алоқа муносабатини аниқланг:

- A.** Аллелопатия.
- B.** Симбиоз яшаш.
- B.** Замбуруғ ва сув ўти.

Г. Бўри ва қуён.
Д. Арслон ва гиена.

5. Паразитлик турдаги биотик алоқа муносабатни аниқланг:

- А. Арслон ва гиена.
- Б. Сув ўти ва замбуруғ.
- В. Беда ва тугунак бактерия.
- Г. Буғдор ва занг замбуруғи.
- Д. Бўри ва қуён.

6. Антибиоз турдаги биотик алоқа муносабатни аниқланг.

- А. От ва эчки.
- Е. Бўри ва қуён.
- В. Беда ва тугунак бактерия.
- Г. Исириқ ва касаллик туғдирувчи вирус.
- Д. Арслон ва гиена.

7. Рақобат туридаги биотик алоқа муносабатини аниқланг:

- А. Сув ўти ва замбуруғ.
 - Б. Беда ва тугунак бактерия.
 - В. Ғўза ва ғумай.
 - Г. Қисқичбақа ва актиний.
 - Д. Акула ва балиқ.
8. Турнинг экологик ўрни (экониша) нима?
- А. Турларнинг озуқа топиши.
 - Б. Душманларга бўлган муносабат.
 - В. Турнинг бошқа организмлар ўртасида тутган ўрни.
 - Г. Турнинг функционал ҳолати.
 - Д. Турнинг функционал ҳолати.
 - Д. Турнинг ўлчами, хулқи ва фазода жойлашиши.

9. Биоценознинг тузилмаси:

- А. Фитоценоз, биотоп.
- Б. Зооценоз, фитоценоз.
- В. Микоценоз, зооценоз.
- Г. Фазовий, экологик.
- Д. Тувлар таркиби, фазовий, экологик.

10. Биоценозда турларнинг сифат жиҳатидан фарқланиши:

- А. Доминант ва эдификатор.
- Б. Субдоминант ва ассектаторлар.
- В. Доминант ва антропофитлар.
- Г. Ҳукмрон, иккинчи даражали.
- Д. Юқоридаги барча жавоблар тўғри.

11. Биогеоценоз қандай тузилма?

- А. Биотоп ва экотизимдан иборат.
- Б. Абиотик мұхит ва климатоп.
- В. Биоценоз ва экотопдан иборат.
- Г. Эдафотоп ва биоценоз.

Д. Климатоп ва экотоп.

12. Экотизимнинг асосий таркиби:

- A. Тупроқ, ҳаво, сув, ўсимлик.**
- Б. Абиотик муҳит, продуцент, консумент, редуцент.**
- В. Продуцент сув, ҳаво, климатоп.**
- Г. Абиотик муҳит, консументлар, ҳайвонлар.**
- Д. Редуцентлар, экотоп, климатоп.**

13. Экотизимнинг қайси бир таркибий қисми ўзгарувчан:

- A. Абиотик муҳит.**
- Б. Продуцентлар.**
- В. Консументлар.**
- Г. Ҳайвонлар.**
- Д. Редуцентлар.**

14. Озуқа занжири ва унинг турлари:

- А. Ўтхўр ва гўштхўрлар.**
- Б. Чириндихўрлар ва паразитлар.**
- В. Паразитлар ва ўта паразитлар.**
- Г. Сарфланиш ва емирилиш (парчаланиш).**
- Д. Детрит ва гетеротрофлар.**

15. Тўғри тартибдаги трофик даражаларни аниқланг:

- А. Автотроф, гетеротроф, симбиотроф.**
- Б. Ўтхўр, гўштхўр, ўлаксахўр, чириндихўр.**
- В. Гетеротроф, ўтхўр, чириндихўр.**
- Г. Чириндихўр, автотроф, сапротроф.**
- Д. Сапротроф, ўлаксахўр, автотроф.**

16. Трофик даражаларда энергия қандай миқдорда сарфланади?

- А. 1 %.**
- Б. 5 %.**
- В. 10 %.**
- Г. 25 %.**
- Д. 30 %.**

17. Биологик маҳсулдорлик:

- А. Тирик организмлар тўплаган органик моддалар.**
- Б. Продуцентлар тўплаган органик моддалар.**
- В. Хемосинтез натижасида тўпланган моддалар.**
- Г. Консументлар тўплаган моддалар.**
- Д. Юқоридаги жавобларни барчаси тўғри.**

18. Қуйидаги экотизимларнинг қайси бири маҳсулдор?

- А. Ёнгоқзор ўрмони.**
- Б. Қамишзор.**
- В. Тўқайзор.**
- Г. Ўтлоқзор.**
- Д. Яйлов.**

19. Қайси экотизимда биомасса заҳираси биологик маҳсулдорликка тенг:

- A.** Ўрмон.
- B.** Ўтлоқ.
- C.** Яйлов. Тўқай.
- D.** Бир йиллик ўт экилган.
- D.** Икки йиллик ўт экилган.

20. Қўйидаги озуқа занжирининг қайси бўғини тушиб қолса, биоценозга жиддий таъсир этади?

- A.** Редуцентлар.
- B.** Консументлар — II.
- C.** Консументлар — I.
- D.** Консумент — III.
- D.** Ҳайвонлар.

21. Қўйидаги аралаш ўрмон экотизимида қайси тартибдағи консументларни тушиб қолиши унга катта зарар келтириши мумкин?

- A.** Йиртқич қушлар.
- B.** Ҳашаротхўрлар.
- B.** Ўтхўр ҳашаротлар.
- G.** Ҳашаротхўр қушлар.
- D.** Гўштхўрлар.

22. Чўл экотизимдаги тўғри тузилган озуқа занжирини топинг.

- A.** Саксовул — ҳашарот — чўл мойқути — йиртқич қуш.
- B.** Илон — калтакесак — илоқ — қўшоёқ — укки.
- B.** Лолалар — қуёнлар — чўл геккони — тўрғайлар.
- G.** Тувалоқ — кўрсичқон — калтакесак — бўри.
- D.** Ҳашарот — саксовул — бойўғли — илон.

23. Ёнғоқзор ўрмонидаги тўғри тузилган озуқа занжирини топинг.

- A.** Ёввойи чўчқа — ёнғоқ — замбуруғ — бошоқли ўсимлик.
- B.** Ёнғоқ — ҳашарот — ҳинд майнаси — йиртқич қуш.
- B.** Қаламуш — ҳашарот — ёввойи хина — ит кучала.
- G.** Типратикон — ёввойи чўчқа — замбуруғ — қизилиштон.
- D.** Ўт ўсимлик — ёввойи чўчқа — ёнғоқ — ҳашарот.

24. Экотизимдаги маҳсулотларнинг турлари:

- A.** Бирламчи, иккиламчи, умумий.
- B.** Соф, умумий иккиламчи.
- B.** Ялпи, бирламчи, иккиламчи.
- G.** Соф, бирламчи, умумий.
- D.** Юқоридаги жавобларни барчаси тўғри.

25. Қўйидаги тўғри тузилган экологик пирамидани топинг.

- A.** 10 сдам, 12 беда, 100 ҳашарот, 200 қурбақа.
- B.** 300 ҳашарот, 1200 беда, 50 бақа, 1 одам.
- B.** 10 илон, 1200 беда, 300 ҳашарот, 50 қурбақа.
- G.** 50 қурбақа, 10 илон, 1 одам, 300 ҳашарот, 1200 беда.
- D.** 1200 беда, 300 ҳашарот, 50 қурбақа, 10 илон, 1 одам.

- 26.** Моддаларнинг биологик доирада айланиши:
- A.** Ҳайвон — тупроқ — сув.
 - B.** Ўсимлик — сув — тупроқ.
 - C.** Ҳаво — сув — ҳайвон.
 - D.** Ҳаво — сув — тупроқ.
- 27.** Экотизимлардаги ўзгаришларнинг тури:
- A.** Мавсумий, суткалик.
 - B.** Циклик, аста-секин.
 - C.** Суткалик, йиллик.
 - D.** Кўп йиллик, аста-секин.
 - E.** Юқоридагиларни барчаси тўғри.
- 28.** Сукцессия нима?
- A.** Биологик моддаларнинг айланиши.
 - B.** Жамоаларда энергиянинг ўзгариши.
 - C.** Жамоаларнинг ташқи муҳит билан алоқаси.
 - D.** Жамоаларнинг қелиб чиқиши ва алмашиниши.
 - E.** Жамоаларнинг ўзаро алоқаси.
- 29.** Тўғри тузилган сукцессион қаторни топинг:
- A.** Қоя — лишайник — сув ўти — юксак ўсимлик.
 - B.** Гулли ўсимлик — сув ўти — лишайник.
 - C.** Ўрмонзор — лишайник — мох — сув ўти.
 - D.** Дараҳтлар — буталар — ўтлар — сув ўти.
 - E.** Қоя — спорали ўсимлик — лишайниклар — замбуруғлар.
- 30.** Сукцессиянинг турлари:
- A.** Фитоген, биоген, абиоген.
 - B.** Абиоген, фитоген, зооген.
 - C.** Антропоген, ҳалокатли, фитоген.
 - D.** Зооген, антропоген, абиоген.
 - E.** Юқоридагиларни барчаси тўғри.
- 31.** Тўқайзорда иккиламчи сукцессия жараёнининг боришини аниқланг:
- A.** Юлғун — қамиш — қўфа — чинғил — юлғун.
 - B.** Тол — турандил — қамиш — қўфа — илончирмовуқ.
 - C.** Кендир — илончирмовуқ — тол — янтоқ — қамиш — қўфа.
 - D.** Юлғун — турандил — сохта қамиш — қўфа — янтоқ — ажриқ.
 - E.** Жийда — чинғил — қамиш — қўфа — юлғун.
- 32.** Агроэкотизимнинг ўзига хос хусусиятлари:
- A.** Одам томонидан бошқарилиши, турларнинг озлиги.
 - B.** Қуёш энергиясини ўзлаштириш, сунъий тизим.
 - C.** Қўшимча энергиялар киритилиши, турлар иккитадан ошмайди.
 - D.** Маданий ва бегона ўтлар, одам иштироки.
 - E.** Юқоридаги жавобларни барчаси тўғри.

- 33. Экотизимларнинг барқарорлигини таъминлаш йўллари:**
- A.** Одам аралашмаслиги, моддалар айланишини бошқариш.
 - B.** Моддалар айланишини бошқариш, мувозанатда ушаб туриш.
 - C.** Мувозанатда ушлаб туриш, қўшимча энергия киритиш.
 - D.** Гомеостаз, климакс босқичида сақлаш, модда ва энергияни тўлиқ айланиши.
 - D.** Маҳсулдорликни ошириш, энергия ва модда айланишига эришиш.

Биосфера

- 1.** Биосферанинг экологияда тушунилиши:
 - A.** Тирик организмлар тарқалган қобиқ.
 - B.** Тирик организмлар ва ўлик табиат мажмуи.
 - C.** Экотизимлар йифиндиси.
 - D.** Биогеоценозлар йифиндиси.
 - D.** Юқоридаги жавобларни барчаси тўғри.
- 2.** Биосферанинг асосий таркибий қисмлари:
 - A.** Литосфера, гидросфера, атмосфера, стратосфера.
 - B.** Тирик модда, ўлик, оралиқ ва биоген моддалар.
 - B.** Тирик модда, гидросфера, эдафосфера.
 - G.** Ўлик модда, биоген моддалар, литосфера.
 - D.** Фитосфера, биосфера, апобиосфера.
- 3.** В. И. Вернадский бўйича тирик модда ва унинг хусусиятлари:
 - A.** Геокимёвий, оксидланиш-қайтарилиш, концентрацион.
 - B.** Фотосинтез, органик моддаларни парчалаш.
 - B.** Чўкинди тоғ жинсларини ҳосил бўлиши.
 - G.** Биоген моддаларнинг айланиши.
 - D.** Энергияни ўзлаштириш ва сарфлаш.
- 4.** Вернадский бўйича тирик модданинг асосий кимёвий таркиби:
 - A.** H, O, C, N, Ca, K, Si, Mg, P, S, Al.
 - B.** O, C, N, H.
 - B.** H, O, C, Ca, K, Mg, S, Na, Cl.
 - G.** H, O, N, C, Ca, K, Si, Mg, P, S, Al, Na, Fe, Cl.
 - D.** Na, K, Ca, F, Cl, Br, J, Си, Zn.
- 5.** Биосферанинг энг юқори чегараси:
 - A.** Озон экрани.
 - B.** Стратосфера.
 - B.** Қушлар учадиган баландлик.
 - G.** Жамолунг чўққиси.
 - D.** Тоғларнинг 5000—6000 м баландлiliklari.
- 6.** Биосферанинг энг қути чегараси:
 - A.** Сув ўтлари яшайдиган чегара.
 - B.** Қуёш ёруғлиги тушадиган чуқурлик.

- В. Гидросферадаги ҳаёт чегараси.
Г. Океанларнинг туби.
Д. Мардана чўкмаси.
7. Биосферанинг космик роли:
А. Хемосинтез.
Б. Оксидланиш-қайтарилиш.
В. Фотосинтез.
Г. Концентрацион.
Д. Газ, суюқ ва қаттиқ ҳолатлари.
8. Биосфера моддаларнинг катта доирада айланиши:
А. Одамнинг автотрофлик роли ёрдамида айланиши.
Б. Қуруқлик билан гидросфера ўртасидаги айланиши.
В. Автотроф организмлар ўртасида айланиши.
Г. Гетеротроф организмлар ўртасида айланиши.
Д. Гидросфера айланиши.
9. Биосферанинг турғунлигини қандай таъминлаш мумкин?
А. Биологик моддалар айланиш тезлигини ўзгартириш.
Б. Геологик доирада моддаларнинг айланиш тезлигини ўзгартириш.
В. Биоген ва геологик моддаларни айланиши, энергияни тұғри тақсимлаш.
Г. Одамни хўжалик фаолияти ёрдамида таъминлаш мумкин.
Д. Сув-ва ҳавони айланишини мувозанатлаш билан.
10. Ноосферани қандай тушунасиз?
А. Биосферанинг ривожланиш босқичи.
Б. Одамнинг ташқи муҳитга таъсири.
В. Янги босқичдаги биосфера.
Г. Необиосфера ва палеобиосфералар йигиндиси.
Д. Ақл-заковатли инсон фаолият кўрсатадиган қобиқ.

Махсус экология

1. Минтақавий экологик муаммолар:
А. Атмосферанинг «Димиқиши».
Б. Озон қатламишининг сийраклашиши.
В. Кислотали ёмғирлар.
Г. СПИДнинг авж олиши.
Д. Орол ва Орол бўйи.
2. Тошкент шаҳридаги энг муҳим экологик муаммо:
А. Чўлланиш.
Б. Суғориладиган ерлар.
В. Қурилиш.
Г. Ахлатлар тўпланиши.
Д. Атмосфера ҳавосини ифлосланиши.
3. Чўлдаги экологик ҳолат:
А. Сув босиб кетиши.

- В.** Ўт босиш жараёни.
- Г.** Ҳайвонларнинг камайиши.
- Д.** Чўлланиш жараёни.

4. Адирда сунъий агрофитоценозлар қандай ташкил этилиши мумкин?

- А.** Ерларни ҳайдаш.
- Е.** Суғориш билан.
- В.** Үрмонлар барпо этиш.
- Г.** Табиий турларни танлаш.
- Д.** Чорвани кўпайтириш.

5. Тоғ минтақасидаги нохуш ҳодисалар:

- А.** Сел ҳодисасини кучайиши.
- Б.** Ўт олиб кетиши.
- В.** Ҳайвонларнинг камайиши.
- Г.** Ўсимликларнинг камайиши.
- Д.** Юқоридаги жавобларни барчаси тўғри.

6. Ялов минтақасининг табиий ҳолатини сақлаш учун нима қилиш керак?

- А.** Қўриқхона ташкил этиш керак.
- Б.** «Қизил китоб»га ноёб ўсимлик ва ҳайвон турларини киритиш.
- В.** Заказниклар (буортмахоналар) ташкил этиш керак.
- Г.** Миллий боғ деб эълон қилиш керак.
- Д.** Юқоридаги жавобларни барчаси тўғри.

ЖАВОБЛАР

Экология фани ва унинг қисқача тарихи

1—Д, 2—Д, 3—Д, 4—Д, 5—А, 6—Б, 7—В.

Аутэкология

1—Д, 2—А, 3—Б, 4—А, 5—Г, 6—А, 7—Б, 8—Г, 9—В,
10—Б, 11—А, 12—А, 13—Б, 14—В, 15—А, 16—Д, 17—А,
18—А, 19—Б, 20—В, 21—Г.

Популяциялар экологияси.

1—Д, 2—В, 3—А, 4—Д, 5—Д, 6—Б, 7—Д, 8—Д.

Биоценозлар, биогеоценозлар ва экотизимлар.

1—В, 2—Б, 3—Г, 4—Д, 5—Г, 6—Г, 7—В, 8—Г, 9—Д,
10—Д, 11—В, 12—Б, 13—В, 14—Г, 15—Б, 16—В, 17—Д,
18—В, 19—Б, 20—А, 21—Г, 22—А, 23—Б, 24—Д, 25—Д,
26—Г, 27—Д, 28—Г, 29—А, 30—Д, 31—Д, 32—Г.

Биосфера

1—Д, 2—Б, 3—А, 4—А, 5—А, 6—Д, 7—В, 8—Б, 9—В, 10—Д.

Махсус экология

1—Д, 2—Д, 3—Д, 4—Г, 5—Д, 6—Д.

МУНДАРИЖА

Сўз боши.	3
I бўлим. Экология фани ва унинг қисқача тарихи	5
Экология фани ва унинг бўлимлари	5
Экологияда фойдаланиладиган услублар	7
Моделлаштириш	8
Экологизнинг қисқача тарихи	9
Ўрта Осиёлик алломаларнинг табиат ва экология ҳақидаги фикрлари	11
Ўрта Осиёдаги эколог-географлар мактаби	15
Ўзбекистонда экология фанининг қисқача ривожланиш тарихи.	17
Ўзбекистонда ўсимликларни ўрганиш ва экология	19
Ўзбекистон ҳайвонларини ўрганиш ва экология	21
Экологик муаммолар	22
Экология фанининг вазифалари	26
Ўзбекистонда экологик вазиятни яхшилаш йўллари	27
II бўлим. Аутэкология	30
Муҳит, мослашиш ва экологик омиллар	30
Мослашиш	31
Экологик омиллар	32
Экологик омилларнинг тирик организмларга таъсир этишининг умумий қонуниятлари	34
Абонотик омиллар	35
Иқлим омиллари	36
Сув муҳитидаги ҳаёт	53
Океанларнинг экологик зоналари	54
Гидробионтларнинг баъзи бир мосланишлари.	55
Тупроқнинг муҳит сифатидаги аҳамияти	56
Биотик омиллар	58
Антропоген омиллар	59
Биологик маромлар	61
Еруғликнинг даврийлиги	63
Организмларнинг ҳаёт шакллари	64
Лаборатория ва амалий ишлар	68
III бўлим. Популяциялар экологияси	74
Популяциянинг сони ва зўчлиги	74
Турнинг популяцион тузилмааси	76
Хайвонлардаги ҳудудий хатти-ҳаракатлар	79
Ҳайвонлар популяциясининг этологик (хулқий) хатти-ҳаракат тузилмаси	81
Популяциялар динамикаси	83
Лаборатория ва амалий ишлар	90
IV бўлим. Биоценозлар ва биогеоценозлар ва экотизимлар	95
Биоценоз тузилмаси	96
Консорциялар	97

Турнинг экологик ўрни	99
Биоценозлардаги организмлар ўртасидаги муносабатлар	100
Биоценознинг экологик тузилмаси	104
Биоценозларда популяциялар сонининг идора этилиши	105
Биогеоценозлар ва экотизимлар	106
Биоценознинг маҳсулдорлиги	109
Энергия оқими	110
Экотизимларнинг биологик маҳсулдорлиги	114
Экотизимларнинг ўзгариши	117
Агроэкотизимлар	121
Лаборатория ва амалий ишлар	123
V бўлим. Биосфера	131
Сувнинг табиатда айланиши	135
Углерод элементининг табиатда айланиши	136
АЗОТ элементининг табиатда айланиши	137
Ноосфера*	138
Биосфера ва инсон фаолияти	139
Инсон экологияси	141
VI бўлим. Махсус экология	143
Орол денгизи ва Орол бўйи экологияси	144
Қумли чўллар экологияси	149
Адир ва тоғ минтақалари экологияси	151
Суфориладиган ерлар экологияси	153
Экологик таълим ва тарбия — биосферани сақлаб қолишининг муҳим омили	155
Экология ва ҳадислар	159
Хотима	160
<i>I ИЛОВА.</i> Асосий экологик атамаларнинг қисқача изоҳли	160
<i>II Илова.</i> «Қизил китоб»	165
Ўзбекистон «Қизил китобига» киритилган ноёб (йўқолиш хавфи бўлган) ўсимлик ва ҳайвон турларининг рўйхати	168
<i>III Илова.</i> Ўзбекистондаги махсус муҳофазага олинган ҳудудлар	170
<i>IV Илова.</i> Табиий муҳит ҳолатини назорат қилиш — мониторинг	172
<i>V Илова.</i> Экологик экспертиза	173
<i>VI Илова.</i> «Биоэкосан»	174
<i>VII Илова.</i> «Экосан» экология ва саломатлик жамғармаси	175
<i>VIII Илова.</i> Курснинг айрим бўлимлари бўйича тестлар	177

ТҮХТАЕВ АНВАР СУЛТОНОВИЧ
ЭКОЛОГИЯ

*Педагогика институтларининг талабалари
учун ўқув қўлланма*

Тошкент «Ўқитувчи» 1998

Таҳририят мудири *Б. Акбаров*
Муҳаррир *М. Одилова*
Бадиий муҳаррир *Ф. Неккадамбоев*
Техмуҳаррир *С. Турсунова*
Мусаҳҳиҳлар: *Содикова З., Ибрагимова М.*

ИБ № 7362

Теришга берилди 3.12.97. Босишга рухсат этилди 21.1.98. Формати
60×90₁₆. Кегли 10 шпонсиз. Литературная гарнитураси. Юкори босма
усулида босилди. Шартли б. л. 12.0. Шартли кр.-отт. 12,125. Нашр л.
9,28. 3000 нусхада босилди. Буюртма № 93.

«Ўқитувчи» нашриёти. Тошкент, 129. Навоий кўчаси, 30. Шартнома
19-08-97.

Ўзбекистон Давлат матбуот қўмитасининг Янгийўл ижара китоб фаб-
рикаси. Янгийўл ш. Самарқанд кўчаси, 44. 1998.